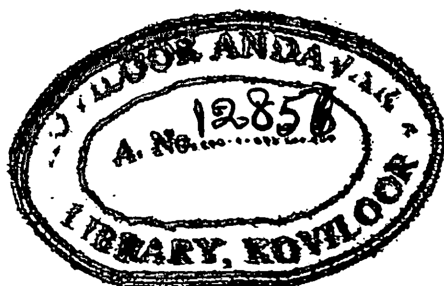
யோக சித்தி

(சமயோக சாதன விளக்கம்)

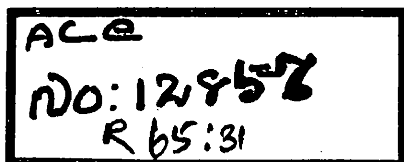
அருளியவர்

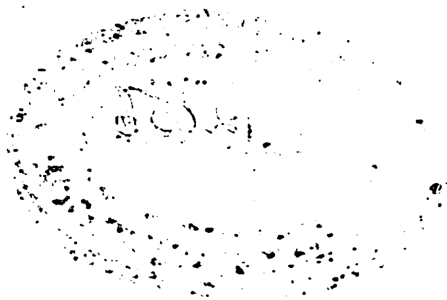
கவியோகி மகரிஷி சுத்தானந்த பாரதியார்

யோக சித்தியின் இந்த பதிப்பு
மறைந்த எனது மனைவி திருமதி. லீலா நாகராஜன்
நினைவாக வெளியிடப்படுகிறது.

கி. நாகராஜன்,
நூல் பதிப்பாளர்

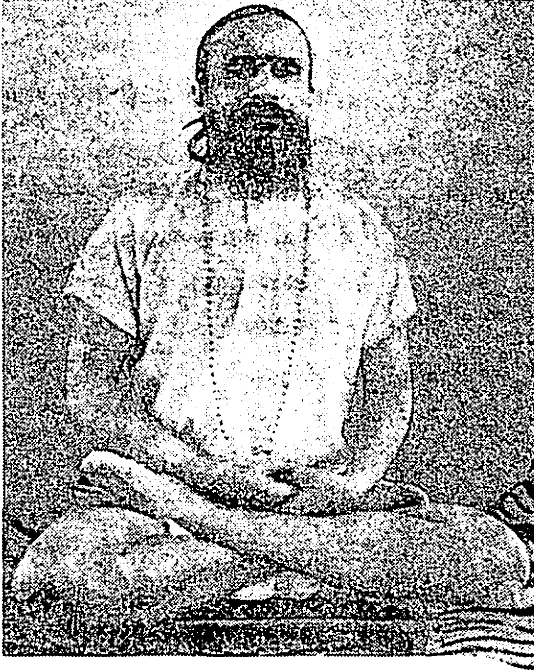

10-1

யோக சித்தி

(சமயோக சாதன விளக்கம்)

கவியோகி மஹரிஷி சுத்தானந்த பாரதியார்

சுத்தானந்த நூலகம்
M 34 J, மஹாலெஷ்மி காலனி,
திருவான்மியூர், சென்னை - 600 041.
Visit us at www.shuddhashakthi.org

நூல் விளக்கம்

நூலின் பெயர்	: யோக சித்தி
ஆசிரியர்	: கவியோகி மஹரிஷி சுத்தானந்த பாரதியார்
பதிப்பாளர்	: சுத்தானந்த நூலகம் M 34 J, மஹாலெஷ்மி காலனி, திருவான்மியூர், சென்னை - 600 041.
வெளியீடு நாள்	: 7/10/2000
நூலின் அளவு	: 1/8 கிரவுன்
புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை	: 1000
தாள்	: 60 gsm
எழுத்து	: 11 pts
பக்கங்கள்	: 266
விலை	: ரூ. 60/-
அச்சிட்டோர்	: Graphic Communications 8/1, K.P.M.Street, Pudupet, Chennai - 2.

10-1

பொருளடக்கம்

ஓம் வணக்கம்

எங்கும் நிறைவான பரம் பொருளே! மங்களக் காலையில் மலர்முகங் காட்டுகின்றாய்; இளமணத்தென்றலில் இன்பக் குழலூதுகின்றாய்; 'அன்பு, அன்பு' என்று சோலைக் குயிலில் அகவுகிறாய்; அதோ பாயும் மலையருவியில், 'ஓம் தத்-ஸத் ஓம்' என்று வேதமுரசொலிக்கிறாய்; திங்களில் அமுத நகை புரிந்து, எல்லையற்ற கடலைப் பொங்கி யெழுந்து ஆனந்தக் கூத்தாடச் செய்கிறாய்! இந்தக் குழந்தைகளின் மாசற்ற உள்ளத்தில், வானரசை இலக்குகிறாய்; மனை தோறும் சௌந்தர்ய சக்தியாக விளங்கிக் குல தருமத்தை வளர்க்கிறாய்; ஆணில் ஆண்மை, பெண்ணில் பெண்மையாகிக் காதற் கனலைத் தூண்டி, உலகம் உயிர் வாழச் செய்கிறாய்; வாழ்க்கை என்னும் ஆசானைக் கொண்டு, பாடங்கற்பித்து, எமது மனத்தைப் பக்குவப்படுத்தி, முடிவில் உனது திருவடியே தஞ்சமென்று உணர வைக்கிறாய்!

பரம்பொருளே! உலகெலாம் உனது திருக்கோயில்! உயிர்த்தொகுதி உனது திருமேனி; வாழ்க்கை உனது திரு விளையாடல். நீ வேறு, யாம் வேறு அன்றி உள்ளும் புறமும் உன்னை கலந்து அந்தப் பேரின்பத்தால் உனது பாராலயத்தில் உலவச் செய்தருள்! பரமனே! நீயே உண்மை. நீயே அறிவு. நீயே எங்கும், எல்லாம்! சாதி-மத-நிற-தேச-வகுப்பு வேறுபாடுகள் எமது மனத்தை விகாரப் படுத்தாமல், எவரையும் நினது நடமாடுங் கோயிலென்று காணும் அருளறிவை எமக்கருள். எமது வாழ்வு இன்பக்கனி குலுங்கி உயிர்த் தொகுதியாக விளையாடும் நினக்கே நிவேதனமாகுக!

அருள் தந்தையே! நாங்கள் நின் மைந்தர்கள். இந்த உலக மனையில் ஒரு குலமாக ஒருவருக்கொருவர் உதவி யாக வாழவருள்! கொடுங் கோன்மை, தனியகந்தை, பொய், பொறாமை, ஆணவமாயம், கொலை, புலை, கோள், வஞ்சம், குடி, களவு, சூது, விபசாரம், சண்டை சச்சரவுகளின்றி, அன்பும், ஒப்புரவும், எளிமையும், வீரமும், இரக்கமும், அமைதியும், உண்டுடுக்க யோக்கியமான ஒரு தொழில் முயற்சியும் பயின்று, எங்கும் என்றும் எதிலும் உன்னையே கண்டு, உனக்கே வழிபாடாக வாழ அருள்!

தந்தையே, எமது ஆற்றலுக்கேற்ற பொதுநலம் புரியத் துணை செய்! 'எனது, யான்' என்னும் அகந்தை வேரோடு அழிக! பூரணனே! இந்த வாழ்வாறு, உனது அருட்சுடராழியில் கலக்கவருள்! பரமாத்மனே வணக்கம். உனதருளில் வாழ்வதே யோக சித்தி, பூரண வாழ்க்கை. சுத்தம் வாழ்க! சுத்தன் வாழ்க! சுத்த நிலையம் வாழ்க! ஓம் சுத்த சக்தி!

எல்லா உயிர்க்கும் இறைவன் ஒருவனே
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே
எல்லா ருக்கும் இயல்பாம் இன்பம்
எல்லா வாழ்வும் இறைவன் யோகமே!

சுத்தானந்த பாரதி.

யோகப் பாட்டு

யோக பலம்பெற வேண்டும் — சக்தி
ஊற்றென வாழ்ந்திட வேண்டும்

தேகம் பலம்பெற வேண்டும் — மாந்தர்
சிவசக்தி யாக விளங்கிட வேண்டும் (யோக)

ஒருமையில் உயிர்ப்பது யோகம் — நடு
உள்ளத்தில் ஊன்றிடல் யோகம்

கருமுகில் மின்னலைப் போலே — உள்ளே
கனலிடும் தன்னையே காண்பது யோகம்(யோக)

அறிவினை வளர்ப்பது யோகம் — நல்ல
அறத்தினைக் காப்பது யோகம்

பொறிபுலன் அடங்கிய அமைதி — பெற்ற
புன்னகை பூத்த புலமையே யோகம். (யோக)

கல்வி வளர்ப்பது யோகம் — தெய்வக்
கலையினைக் காப்பது யோகம்

செல்வத் தொழில் செயல் யோகம் — செல்வம்
சீர்பெறப் பாத்தூண் மருவுதல் யோகம் (யோக)

பேச்சைச் சுருக்கிட வேண்டும் — மனப்
பேயை அடக்கிட வேண்டும்

மூச்சைச் சமன்செய வேண்டும் — நிதம்
முக்குண தொந்தங் கடந்திட வேண்டும் (யோக)

தூயநல் லுணவுடை நடையும் — உயர்
தூயநற் சிந்தையும் துலங்கி — ஆன்ம

நேய ஒருமையிற் கூடி — மாந்தர்
நேர்மையாய் வாழ்ந்திட வேண்டும் (யோக)

அவரவர் புலமையினாலே — உல
காலயப் பணிநலம் பரவி

கவின்கலை என மகிழ்வெய்தி — இங்கே
கனிவுற வாழ்வது வேசமயோகம்... (யோக)

யோக விஞ்ஞானத்தில் ஊன்றி — இங்கே
உயிர்க்குலம் தழைத்திட வேண்டும்

ஏக ஒருமை பெற் றிங்கே — மாந்தர்
எல்லாரும் அன்புறும் நல்லாறே யோகம் (யோக)

சுத்தானந்த பாரதி

முன்னுரை

மகா மகோபாத்தியாய
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள்

யோக சித்தி என்னும் இந்நூல் சமயோக வாழ்வை அழகாக இன்சுவையுடன் அனுபவ உண்மைகளுடன் விளக்குகிறது.

இதன் ஆசிரியராகிய கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்கள், தூய வாழ்க்கையும், யோக சித்தியும், மதி நுட்பமும், பரந்த நூலறிவும் வாய்ந்தவர்களென்பது தமிழுலகம் நன்கறிந்ததே. இவர்களைப் போன்ற ஒருவரே இத்தகைய நூலை எழுதும் தகுதி உடையவராவர்.

ஒவ்வோ ரியலிலும் ஐவைந்து குறள் வெண்பாக்களைக் கொண்ட நூலின் விரிவுரையாக இது விளங்குகின்றது. பாரதியாரவர்கள் தம்முடைய பரந்த நூலறிவால் உணர்ந்தவற்றையும், அநுபவத்தால் அறிந்தவற்றையும், படிப்போர் உள்ளத்திற் பதியும் வண்ணம் இந்நூலில் எழுதியிருக்கிறார்கள். பல சமயத்தினருடைய கொள்கைகளில் உள்ள சிறந்த பொருள்களை வேற்றுமை யின்றி எடுத்துக்காட்டும் இவர்கள் இயல்பும், ஞாபக சக்தியும் மிகவும் போற்றற்குரியன.

இந்நூலைப் படிக்கும்போது, ஒரு மலையருவி வெள்ளம் புரண்டோடுவது போலத் தோன்றுகிறது. சில சமயம் வாழ்க்கையிலுள்ள குப்பைகளைத் தன் வேகத்தில் போக்கும் பிரசண்டமாருதத்தின் நினைவு உண்டாகிறது. அனுபவத்தில் உணர்ந்த உண்மைகளைப் பாரதியார் விளக்கும்போது நம்முடைய உள்ளத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு மெல்லென்ற தென்றல் தவழ்வது போன்ற உணர்ச்சி உண்டாகிறது.

இந்நூலிலிருந்து பாரதியார் ஒரு வற்றாத இனிய தமிழ் ஊற்று என்பது புலப்படும். தமிழ்நாட்டினருடைய அறிவை மலரச் செய்வதற்கும், வாழ்க்கையைப் புனிதமாக்கி அதைப் பயன்படும்படி செய்வதற்கும் அமைந்த இப்புத்தகம் யாவரும் வாங்கிப் படித்து இன்புறுதற்குரியது.

அணிந்துரை

திருவாளர் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்

விடுதலை யென்றே படுநிரை வையம்
கூவுங் குரலால் மேவும் பயனென்?
வழியும் உண்டு, விழியும் உண்டு
நடையும் நாட்டமும் உடைமையே வேண்டும்,
நடக்குனர் சிலரே ; நாடுனர் சிலரே,
இருவையும் ஈண்டிய ஒருவன் இந்நாள்
உள்ளான் இங்கே ; உள்ளந் தெளிந்த
*அரவிந் தத்தேன் அருந்தும் வண்டெனச்
சொல்லப் படுவோன் ; அல்லல் தீர்ந்தோன்
ஆரியந் தமிழே சீரிய மொழிபல
ஆய்ந்தாய்ந்தியற்கையில் தோய்ந்திறையுண்மையில்
உறுதி கொண்ட விரதன் ; அந்தணன் ;
ஒருமையில் நிற்கும் பெருமை யாளன் ;
சித்தாந் தந்தேர் சுத்தா னந்தன்.
உற்ற அடைவை மற்றவ ரடைய
வளர்வழி விழியும் கிளர் நடை நாட்டமும்
முறைமுறை அரணே நிறைபடி பலவும்
கோலி எடுத்தனன் சீலநல் யோக
சித்தியால் 'யோக சித்தி' என்றொரு
பந்தம் அறுக்குஞ் செந்தமிழ்க் கோயில் !
சேர்மின், விரைந்தே தேர்மின் !
கூடும் விடுதலை, கூடும் இனிதே !

---

* ஸஹஸ்ரார சக்தித் தேன்.

சிறப்புப் பாயிரம்

கவிமணி சி.தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை அவர்கள்

பயன்றரு பனுவல் பற்பல கற்று
நயந்தர வுரைக்கும் நண்பனை யொத்தும்,
உலக வாழ்வின் உண்மையை உணர்த்தி
இகபர சுகங்க ளிரண்டையுந் தருமவ்
வழிகளை நன்கு வகுத்துக் காட்டும்
குணந்திகழ் ஞானக் குரவனை யொத்தும்,
உற்றுழி யுதவும் 'யோக சித்தி' யாம்
இப்பெரு நூலை, யொப்பருந் தவத்தோர்,
உள்ளதை உள்ளவா றுணர்ந்த உரவோர்,
சுத்தமெய்ஞ் ஞானச் சுடரெனப் பொலிவோர்,
அரிய பெரிய அறவோர் உறவால்
சகச நிட்டையால் சாதன நெறியால்
தானே பொங்கித் ததும்பிய அறிவால்
முன்னை வழக்கம் முற்றுமா ராய்ந்து,
பின்னை வழக்கம் பிழையறத் தேர்ந்து,
போக்குதற் குரியவை போக்கியும், ஆதரித்
தாக்குதற் குரியவை யாக்கியும், அழகாய்
இக்கா லத்துக் கிசைந்தநன் முறையில்
கற்றவர் தமக்கும் கல்லா தவர்க்கும்
எளிதில் விளங்கிட இனிய மொழியால்
அந்த ணாளன், அருந்தவப் புலவன்
சுத்தா னந்த சுவாமி யன்பொடு
குறளு முறையுமாய்க் கூறின னென்றும்
அந்தமி லின்ப மடைந்திச்
செந்தமிழ் நாடு சிறப்புற் றோங்கவே !

ஓம்

யோக சித்தி

சமயோக விளக்கம்

வாழ்வு முழுதும் யோகமாக வேண்டும். யோகம் என்றால் ஒன்றிப்பு. ஒவ்வோருள்ளத்தும் தூய பேரின்பப் பொருள் உள்ளது. அது சுத்தான்மா. அதுவே மானிடத்தில் உயிர்க்குயிராக விளங்கும் கடவுள். மனமாயங் கடந்து உள்ளத்திற் கனலும் இன்ப மயமே கடவுள். கடவுளைக் கலந்த வாழ்வு களிப்பு; பிரிந்த வாழ்வு கசப்பு. உட்பொருளான சுத்தான்மாவை ஒன்றி வாழ்தலே சம யோகம், அதன் உணர்வின்றி வாழ்தலே மோகம். சோகம். சுத்தான்மவுணர்வே உள்ளந்தோறும் இன்பவூற்று. அது பாய்ந்தால் வாழ்க்கை அமரானந்தச் சோலையாகும். அந்த அருளானந்தவூற்றை இருளாணவ மனம் மூடிக்கொண்டிருக்கிறது. அசுத்த மனத்தால் சுத்தான்மா உணர்வாகாமல், மனித வாழ்வு கட்டுங் கவலையும் பற்றி மயங்குகிறது.

இருட்கடலில், மனித வாழ்வு சென்று கொண்டிருக்கிறது. அது சித்தச் சுழல்களில், மனமாயப் புயல்களில், ஆசையாணவப் பாறைகளிற் பட்டுத் தத்தளிக்கிறது. அகங்காரத் துடுப்பினால் அஃது இன்பத் துறை சேராது. துறைசேர்க்கும் முதல்வனை அது மறந்து பிரிந்திருக்கிறது. அவனை யறிந்து அவன் கையில் படகைத் தந்தால், அவனது அருள் துடுப்பு அதைப் பேரின்பத் துறை சேர்க்கும். பாசான்மாவான மானிடம் மனமாசகன்று, தன்னுட் கோயில் கொண்ட சுத்தான்மக் கடவுளைக் கலந்து நின்றால், கவலையற்ற, கட்டற்ற, தூய, பேரின்ப வாழ்வெய்தும்.

உள்ளமே விண்ணகம், சிற்சபை, சுத்தான்மாவே அதில் நடம்புரியும் இயற்கைக் கடவுள். அதையே காயத்திரி 'அந்தப் பரமாத்ம ஞாயிறு" (தத்ஸவிதுர் வரேண்யம்) என்னும். "அஃது இதயகுகையிற் கனலும் இன்பத் தீ, அதுவே நமது உண்மை. அதையறிவதே அறிவிற்கரசு; அறிந்தோன் அமரனாவான். அதை உள்ளத்திற் காணுந்தீரருக்கே அமைதி யின்பம் உரியது" என்பதே 108 உபநிடதங்களின் சாரமாகும். "ஒன்றே கடவுள் (ஏகோதேவ); அஃது எல்லாருள்ளும் மறைந்துறைகின்றது (ஸர்வபூதேஷு கூட:); அது ஸர்வ வ்யாபி; ஸர்வ பூதாந்தராத்மா. மானிடத்தில் உள்ள இந்த அந்தராத்மாவே சூரியனிடமும் ஒளியாயுள்ளது. அது சுத்தான்மா. அதுவே நீ (ஸ ஆத்மா தத் சுக்ரம்; தத்வமஸி). அதையறிந்த தீரன் அஞ்சான். கவலான்; 'யாதுங் கோவில் யாவருந் தானே' என்றுணர்வான்" என்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றன. "இந்த இயற்கையுடல் இடம், க்ஷேத்திரம். அதில் நான் இடங் கொண்டுள்ளேன். நான் எல்லார் உள்ளத்தும் ஒளிரும் ஆத்மா' என்றார் பகவான் கீதையில். "அறிஞர் பிரம்மத்தை ஆன்மாவாகவே அடைகின்றனர். இந்த ஆத்மா இதயத்தில் உள்ளது (ஹ்ருதிஹ்யேஷ ஆத்மா)" என்று பிரம்ம சூத்திரம் விளக்குகிறது. "உளன்கண்டாய் உள்ளுவார் உள்ளத்து. உள்ளத்தேவை நெஞ்சே யுணர் ! உட்கலந்தாருக்கு ஓர் அமுதே" என்று திருவாய்மொழி முறையிடுகிறது. "சிதம்பரமே, பரம்பரமே, சித்தத்தில் தித்திக்கும் தேனே, மன்றுள் ஒளியே, அம்பலத்தரசே, அமுதே, உடையாய், உடலிடங் கொண்டாய், உள்ளமே" என்று சித்தாந்த முத்தி முதல்வர் அதை அருமையாக உணர்கின்றனர். "உள்ளம் பெருங்கோயில். தெள்ளத் தெளித்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்; உள்ளம்விட் டோரடி நீங்காவொருவன்" என்று திருமூலமந்திரம் அந்தச் சுத்தான்மாவை விளக்குகிறது.

'இந்தச் சுத்தான்மாவே நான்' என்றறிந்து, அதைப் பிரியா தொன்றிநிற்றலே யோகமாம். உடல், உயிர், மனம்,

உள்ளம் அனைத்திலும் அதனொளியை விளக்கி, மனித வாழ்வைச் சுத்த முக்த சமத்துவச் சுடர் வாழ்வாக்குவதே யோக சித்தி. முதலில் சுத்தான்மக் கலப்பெய்த வேண்டும். அதனால் அருட்கனலாகிய சுத்த சக்தி நம்முட் பாய்ந்து பரவும். வாழ்விற்கு இன்றியமையாத ஒவ்வொரு நுட்பச் செயலையும் அந்தச் சக்தியால் மாசு நீங்கிச் சுத்தான்ம யோகமாகச் செய்யலாம். இவ்வாறு ஆண் பெண் அடங்கலும் சுத்தான்ம சேதனத்தில் வாழமுடியும். இந்த வாழ்வையே சமயோகம் அல்லது சுத்த சக்தி யோகம் என்கிறோம். அன்பு, அறிவு, தொழில் எல்லாம் அந்த வுணர்வில் மலர வேண்டும். அப்போது பேதபுத்தி யொழியும்; சாதி மத கோத்திர நாடு நிறப் பிரிவினைகளுக்கே இடமிராது. தானான சுத்தான்மாவே அனைத்தும் என்றறிந்தால், யார் யாரை அஞ்சுவது, மிஞ்சுவது, அடக்குவது, வேறுபடுத்துவது? தானே உலகம் என்றறிந்தபின் யார் யாருக்குத் தீங்கிழைக்க முடியும்? சுத்தான்ம வுணர்வு பெற்றவருக்கு மத நூல்களேயில்லாமல், அறவழி துலங்கும். சூரியமண்டலத்திற்கு விளக்குப் போடவேண்டுமா?

சாதனமில்லாத சாத்திரபடிப்பு சாரீரமில்லாத சங்கீதம் போலாகும். அறத்திற் கழகு அனுட்டானம். தருமத்திற் கழகு தரும சாதனம். சாதனமில்லாமல் வாய் முணுமுணுப்பும் ஐதிகச் சடங்குகளும் வலுத்துப்போய், அருளறிஞர் உபதேசங்கள் எல்லாம் சாதிமதச் சண்டைகளாகப் பெருகி, உலகைபிரித்துக் கலகக் காடாக்கின. "ஒற்றுமையாயிரு, அன்பு செய்: உண்மை பேசு; பகைவர்க்கும் பரிவு செய், காமம் விலக்கு! கோபம் வேண்டா! பிறர் பொருளைத் திருடாதே, உயிர்க்கொலை பாவம். பொறுமையாயிரு!" என்று எல்லா மதங்களுமே உபதேசிக்கின்றன. மத ஸ்தாபனங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. சர்வதேச மகாநாடுகளும், சர்வமத மகாநாடுகளும் கூடுகின்றன. சமுக சீர்த்திருத்தங்கள் வேறு அவரவர் மனப்படி நடக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் உண்டு

ஏப்பம் விடுகின்றன போர் வெறியும், போட்டி பொறாமைச் சண்டைகளும்! பையில் வேதம், கையில் வெடிகுண்டா யிருக்கிறது. மனப்புண் முகத்திலே தூடவினாற் போகுமா? ஆசையாணவப் பேய்பிடித்தவர்க்கு அமைதி யின்பமேது? உள்ளமைதி யில்லாது உலகமைதிவராது. உள்ளொற்றுமை யில்லாது உலகொற்றுமை இயலாது. உள்ளுண்மை விளங்காது தெள்ளறிவு வெய்தாது. தன்னிடம் உள்ள இன்பத்தை யுணராது, புலன்களால் எத்தனை போக போக்கியங்களை நுகர்ந்தாலும், அவை இன்றினித்து நாளையே கைத்துப்போம். தர்க்க வாதங்களை நிறுத்துங்கள்; சாதி சமயப் பொருபொருப்புக்களைப் போக்குங்கள்: பேதபுத்தி யென்னும் பேயை துரத்தியொழியுங்கள்; ஆணவமனதைச் சிலுவையிடுங்கள்; பொறாமையென்னும் புரட்சிக்காரனை யடக்குங்கள்; ஆங்காரமென்னும் அறிவிலியை விரட்டுங்கள்! புறந்திரியும் மனத்தை உட்குவித்திருங்கள்; உங்கள் உண்மையான சுத்தான்மாவை அறியுங்கள்; வாழ்வை அதனுடன் கலந்த யோகமாக்குங்கள்; சாதனஞ் செய்யுங்கள்! போர் போட்டி பொறாமைகள் ஒழியும், அமைதி பொலியும், அன்பு நிலவும், அறிவொளிரும், உழைப்பும் பிழைப்பும் பெருகும். நிலவளமும், பயிர் வளமும், தொழில் வளமும் பொலியும். சாதி சமயச் சண்டைகள் ஒழியும். சாத்திரச் சந்தடிகள் அடங்கும். அவரவர் மனச் சாட்சியே அவரவர்க்கு அறவழி துலக்கும். அவரவர் உள்ளமே அவரவர் கோயிலாகும். அவரவர் உள்ளத்தானாகிய சுத்தான்மாவே அவரவர் தெய்வமாகும், சுத்த சக்தியுணர்வே வழிபாடாகும். ஒற்றுமையும், உயிரிரக்கமும் பெருகும். ஆண்பெண் வாழ்வு இல்லற யோகமாகும். ஆண்கள் நடமாடும் சாமிகோயிலாவர்; பெண்கள் அம்மன் கோயிலாவர். ஆண்மையின் அறிவொளியும் பெண்மையின் சக்திக்கனலும் சேர்ந்து வாழ்வைச் சுத்தசக்தி சமயோகமாக்கும். அன்றே சஞ்சலச் சாத்தான் ஒழிவான்! அன்றே அருளரசு வரும்! அருட்புலவர்

கண்டுணர்ந்த இந்தச் சுத்தான்ம ஞானத்தில் வேரூன்றி, மனித வாழ்வு அன்பு கிளைத்து, அறிவு மலர்ந்து, இன்பக்கனி பழுக்கவேண்டும். சுத்தான்ம சமயோகத்தால் வாழ்வெல்லாம் தெய்வ மின்சாரம் பரவும். உலகெல்லாம் ஒரு தெய்வ சங்கமாகி, அருளும், அழகும், அறிவும், அன்பும், வாய்மையும், தூய்மையும், அறமும், ஆற்றலும், அமுதும், ஒளியும், நிலவும். நூறு பேர் இத்தகைய யோக சித்தி பெற்றால், அவர் யோகசக்தி ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்குப் பரவும். தெய்வ சைதன்யம் ஒவ்வொரு பூரண யோகியின் மூலமும் உலகில் விளையாடும். எத்தொழிலைச் செய்தாலும், இறைவனிடம் மனம் ஈடுபட்டிருக்கும். ஒவ்வொருவரும் அனைவருக்காக, அனைவரும் ஒவ்வொரு வருக்காக, எல்லாரும் இறைவனுக்காக வாழ்வர். இந்தச் சமயோக சித்தி ஆண் பெண் அடங்கலுக்கும் பிறப்புரிமையான பொது வுடமையாகும். இதைப் பெற்றவரே பிறந்த பயனெய்துவர். இந்த யோக சித்தியால் மனித சமுதாயம் மாறிப் பிறந்து, தெய்வ சமுதாயமாகும். உலகில் விண்ணரசொளிரும்.

சுத்தான்ம யோக தருமத்தையும், அதை வாழ்வின் ஒவ்வொரு நுட்பப் பகுதியிலும் அமைத்துப் பரிபூரணம் பெறும் பயிற்சி முறைகளையும் யோக சித்தி யென்னும் இந்நூல் விரிவாக விளக்கும்.

சுத்தம் வாழ்க ! சுத்த சமயோகம் வாழ்க !
சுத்த சமயோக சமாஜம் வாழ்க !

ஓம் சுத்த சக்தி

யோக சித்தி

எல்லா வுயிர்க்கும் இறைவன் ஒருவனே
எல்லா வுடலும் இறைவனா லயமே
எல்லா ருக்கும் இயல்பாம் இன்பம்
எல்லார் வாழ்வும் இறைவன் யோகமே

இதுதான் யோக சித்தியின் எடுப்பும் முடிப்புமாகும். உயிர் உலகு இறை இம்முப்பொருள் விளக்கமே நான்மறையாகும். எல்லாவுயிர்களுக்கும் உயிராக உயிர்ப்பது ஒரே இறைப்பொருள், எல்லா உடல்களிலும் அதுதான் உள்ளப்பொருளாக நின்று இயங்குகிறது. எல்லாவுடல்களும் அதன் கோயில்களே; எல்லாப் புலன்களும் அதன் வாயில்களே. இறைப்பொருள் இன்பமயம். இன்பமே சிவம்; சவமானவுடலில் சத்தான சிவம் இன்பமயமாயிருக்கிறது. அந்த இன்பப் பொருளை உணராது மனம் இங்குமங்கும் புறத்தேயலைந்து துன்புறுகிறது. உள்ளின்பப் பொருளான இறைவனை உணர்ந்து கலந்து வாழ்வதே யோகமாகும். இறைவன் அல்லது கடவுளினியல்பை இனிக் காண்போம்!

1. கடவுளியல்

கடவுள் உள்ளத்தான், உலகத்தான், ஒருவன், பரமன். கடவுட் பெருமை, இயல்பு, உண்மை, அருள்விளக்கம், வழிபாடு, கடவுளடைவு ஆகியவற்றை இவ்வியல் விளக்கும்:

1. கடவுள்

ஓங்கார மாகி யொளியா யுயிர்க்குயிராய்
நீங்காதான் இன்ப நிறைவு. 1

கடவுள் எங்கும் நிறைந்த ஓம் வடிவன், பிரணவ சொரூபி. அவன் அருளொளி, அவனே உயிர்க்குயிராக

உள்ளந்தோறும் கோயில் கொண்ட சுத்தான்மா. அவன் எல்லாவற்றிலும் நீங்காதிருக்கிறான். தோன்றும் யாவும், எல்லா உடல்களும் நீங்கி மாறினாலும், அவன் நீங்காது மாறாது அசையாது உள்ளபடியிருக்கும் சுத்தமுக்த நித்தியன். அவன் வற்றா நிறையின்பன், பரிபூரணானந்தன், சுத்த சச்சிதானந்தன். இதுவே யோகிகள் அனுபவம். தியானம் நிலைத்ததும் சித்தசுத்தி யுண்டாகும். சுத்தத்தால் சத்தம் பிறக்கும். உள்ளே ஓம் என்றொரு நாதம் முரலும். "ஓமே பிரம்மம். ஓம் என்றே அவனைத் தியானிக்கவும். (ஓமிதி ப்ரம்ம; ஓமிதி த்யாயத ஆத்மானம்)" என்று வேதம் முழங்குகிறது. அ—உ—ம் என்ற மூன்றொலிகள் சேர்ந்து ஓமாகும். அ, அனைத்திற்கும் தாயொலி. அது சத், உண்மை, தன்மயம், தற்பரம், பரமான்மா என்று பொருளாகும். உ, உலகான்மா, சிற்பரம். சின்மயம், சித்து, அறிவு, அருள், சக்தி எனப் பொருளாகும். ம், ஆனந்தம், இன்பம், ஜீவன் எனப்பொருளாம், சுத்த சச்சிதானந்தனான பரமாத்மன், தனது சிற்சக்தியால் ஆனந்த மயமாக எங்கும் நிறைந்து எல்லாம் ஆக்குவான். அவன் விழிப்பு, துயில், மறதியாகிய உணர்வுநிலை கடந்த துரியப் பொருள். ஜக—ஜீவ—பரம் அவனருள் விளக்கமே. அவன் ஓங்காரப் பொருள். இடைவிடாத ஓங்கார தியான ஜபத்தால் ஆதார சக்கரங்கள் மலரும், புருவ நடுவிலுள்ள ஆஞ்ஞா சக்கரத்திற்குமேல் ஓர் ஒளிகாணும். அந்த ஒளியையே தியானித்தால், ஒரு மெல்லிய உயிர்க்கனல் நாடிகளிற் பாய்ந்து பரவும். கதகதவென்று அதை யோகிகள் எப்போதும் உணருவர். அதையே சக்திநிபாதம், குண்டலினி, பிரம்மாகாரம், சுத்தசக்தி யென்பர். இக்கனல் தியானத்தை இயல்பாக்கி, மனத்தைப் புறஞ்செல்லவிடாது உள்ளத்தில் இருத்தும். அதன் பிறகு உயிர்க்குயிரான, அந்தராத்மா அல்லது சுத்தாத்மா உணர்வாகும். சுத்தான்மாவில் மனம் லயித்ததும், ஒரு நொடிகூட அதை விட்டுப் பிரியாத சகச சமாதியெய்தும். அப்போது உடல் ஒரு சட்டைபோலத் தோன்றும் நான்

சுத்தான்மா என்ற அறிவு நீங்காது இயல்பாகும். "என்னைப் பிரம்மன் நீங்கான். நான் அவனை நீங்கேன்; அணுவில் அணுவாய், மகத்தில் மகத்தாம் அவன் யாதுமாய் யாங்குமாய், யாதிற்கும் அப்பாலாய் விளங்குகிறான்'' என்னும் வேதவாக்கை நேரே உணரலாம். அந்தச் சுத்தான்ம உணர்வாலே இன்பநிறை வுண்டாகும். இவ்வாறு தியான தாரணை, சமாதி, சகஜநிட்டைகளால் சுத்தான்ம சாட்சாத்காரம் பெற்ற யோகிகள் இறைவனை, 'ஓங்காரம் அருளொளி, உயரிக்குயிரான அந்தராத்மா, கைவல்யம், நித்தியம், இன்ப நிறைவு' என்று அறிவர்.

உள்ளத்தான், ஓங்கு முலகத்தான், பேரின்ப
வெள்ளத்தான் விண்ணின் விளக்கு. 2

இறைவன் அனைவர் உள்ளத்திலும் சுத்தான்மாவாக விளங்குகிறான்; தனது அருளால் ஓங்கும் உலகில் விசுவாத்மாவாக, உலகநாதனாக விளையாடுகிறான். அவன் பேரின்பந்தரும் அருள் வெள்ளமாக, சுத்த பரிபூரண சத்தியாக எங்கும் நிறைந்துள்ளான், அவன் பரமாகாயத்தின் அருட்பெருஞ் சோதி மணிவிளக்காக விளங்குகிறான்.

'நான், எனது, எனக்கு' என்னும்போது எங்கே நெஞ்சைத் தொட்டுப் பேசுகிறோமோ அங்கேதான் உள்ளம் உள்ளது. சுத்தான்மா உள்ள இடம் உள்ளம். உயிரிகளுக்கிடையே, நெஞ்சக்குழியில், நாபிக்குச் சாண்மேலே. பதுமகோசம் போன்று உள்ளம் உள்ளது. அதன் நடுவே ஒரு நுண் குகையுள்ளது. அதில் கார்மேகத்திடையே மின்னற் கொடிபோல ஒரு கனற் கொழுந்து நடம் புரிவதைய யோகியர் நன்குணர்வர். புலன்கள் மனத்தில் ஒடுங்கி, மனம் புத்தியில் ஒடுங்கி, புத்தி உள்ளத்தில் அடங்கிய உள் மோனத்தில் அந்தச் சுத்தான்மக்கனல் உணர்வாகும். உள்ளே சுத்தாத்மாவைக் கண்டவர் அதையே உலகான்மாவாகக் காண்பர். ஏனெனில், உள்ளிருப்பதே உலகிலும்; உள்ளான்மா, உலகான்மா,

பரமான்மாவாக இறைவனைக் கண்ட யோகியர் எங்கும் அவனது பேரின்ப அருள் வெள்ளத்தையே உணர்வர், உள்ளம் உச்சி இரண்டும் தியான நிலையங்கள். உள்ளத்தில் தியானித்தால் இன்ப வெள்ளமாகும். உச்சியில், ஸஹஸ்ராரத்தில் தியானத்தை யூன்றினால். அருட்பெருஞ்சோதி யறிவு மலரும். "விண்ணரசு உன்னுள்" என்றார் ஏசுநாதர். ஸஹஸ்ராரமே அந்த விண். அதில் சுத்தான்மச் சுடர் நிலவுகிறது. அதையே பொன்னொளி, கதிர்நிறை சோதி, அருட்பெருஞ்சோதி, உயர்க்குயிரான ஞாயிறு என்று முனிவர் கண்டனர். "பொன்னற்குடத்திற் பொலிபெரும் விளக்கு" (நானாச் சித்ர கடோதர ஸ்தித மஹா தீபப்ரபா பாஸ்வரம்) என்று சங்கரர் சுத்தான்மாவை விளக்குகிறார்.

எண்குணத்தான், ஏகனே யெல்லா மடங்கவுளான்
புண்ணியனாம் போதப் பொருள். 3

அத்தகைய அருட்சோதி யின்பக் கடவுளின் தன்மைகள் எட்டு : -மாசறு தூய்மை, பேராற்றல், பேரறிவு, பேரின்பம், முற்றுணர்வு, சுதந்தரம், கட்டின்மை, இயல்பு திரியாது இருந்தவாறு இருத்தல். அத்தகைய பெருமைசான்ற இறைவன் ஒப்பற்ற ஒருவனே; அவனன்றி எதுவுமில்லை. அவனில் எல்லாம் அடங்கும். அவன் யாதிலும் அடங்காச் சுதந்தரன் ; தாக்கற்ற தனி முதல். அவன் புண்ணியன், சுத்தன், தரும மூர்த்தி, கொடைவள்ளல். அறிஞர் அறியும் அறிவுப் பொருள் அவனே!

இறைவன் துயரணுகாதவன், வினையிலி, இருவினைப் பயன்கள் அணுகாதவன். புருடோத்தமன், எல்லா மறிந்தவன், அகாலன், நித்தியன், அனைவருக்கும் அந்தர்குரு.

காற்றைக் கனலைக் கதிரைக் கடலுலகைத்
தோற்றினா னன்பர் துணை. 4

அன்பருக்குத் தோன்றியும் மறைந்தும் துணை புரிகிறான் பரமன். "தோன்றாத்துணையா யிருந்தனன் தன்னடி யோங்களுக்கே" யென்றார் அப்பர். உயிர்க்குலமெல்லாம் அவன் அருட்குலம், அன்புச் சேய்கள். அவன் தந்தை, அவனது சக்தி தாய். இரவியின் கதிர்கள் போன்று அவனிடமிருந்து அருட்கதிர்கள் விரிகின்றன. அக் கதிர்கள் நுட்பமான ஆகாயமாகப் பரிணமிக்கின்றன. அதில் எண்ணரிய பரமாணுக்கள்(Electrons) சுழல்கின்றன. அவற்றின் வேகத்தால் காற்றும், காற்றின் வேகத்தால் தீயும், தீயின் வேகத்தால் நீரும், நீரின் வேகத்தால் மண்ணும், மண்ணின் இயல்பால் பயிர்களும் உண்டாகின்றன, பயிர்களை யுண்டு உயிர்கள் தழைக்கின்றன. இவ்வாறு எல்லாம் வல்ல ஒரு சக்தியிறைவன் சந்நிதிக்கே அனைத்தும் இயல்பாக உண்டாகின்றன. கடவுளின் சிருட்டித் தொழில் கருமான், தட்டான், குயவன், தச்சன் தொழிலைப்போல முயன்று சங்கற்பித்துச் செய்யப் படுவதன்று. மலையூற்றிற் பொங்கியெழும் தண்ணீர் இயல் பாகக் கீழிறங்கி, ஒரு வழிபற்றி, ஆறாகப் பரிணமித்துப் பயிர்களையும் உயிர்களையும் வளர்த்து, உடம்பு தோறும் உயிரெனத் திரிகிறது. அதுபோன்றே, இறைவனது சக்தி வெள்ளம் இயற்கை யுலகாகப் பரிணமித்தது. அதனாற்றான் இங்கே 'தோற்றினான்' என்றது. ஒன்றிலிருந்து பல இயல்பாகக் கிளைத்துப் பரவுகின்றன. ஒன்றினின்றொன்று கிளைத்து ஒன்று பலவாக விரிகிறது. அந்தப் பரிணாம சக்தி திருவருளினின்றே போந்தது. இவ்வாறு, உயிர்க்கக் காற்றையும், உயிர் இயங்கும் சக்திக்கனலையும், ஒளியும் மழையும் அளித்து உலகை இயல்பாகப் பேணும் கதிரவனையும், மழை மேகங்களுக்குப் பிறப்பிடமான கடலையும், இவை யனைத்தாலும் உயிர்வளமும் பயிர்வளமும் பெற்றுச் செழிக்கும் உலகையும் சக்தியிறைவன் தனது அருளினின்று தோன்றச் செய்தான். "தானே கடல் மலையாதியாய் நிற்கும். தானே யுலகின் தலைவனுமாமே"

என்னும் திருமந்திரம். ஆகாசம் பிரம்மசரீரம்; அதனின்று காற்று எழுந்தது; காற்றினின்று கனல் எழுந்தது. கனலினின்று நீர்; நீரினின்று தரை; தரையினின்று பயிர்; பயிரினின்று அன்னம்; அன்னத்தினின்று ஜீவன் எழுந்தது" என்னும் வேதம்.

எல்லா மவனுடைமை; யெல்லா மவனாணை;
எல்லா மவன் பொதுவென் றெண். 5

இவ்வாறு தோன்றும் உலகெல்லாம் அவனது சக்தி விரிவே, நிலமின்றிப் பயிரில்லை. கதிரவனின்றிக் கதிர்களும், ஒளியும், பகலும் உலகவாழ்வும் இல்லை. அதுபோன்றே இறைவனின்றி எதுவுமில்லை. ஆதாரம், ஆதேயம் எல்லாம் அவனே. ஆதலால், ஆராய்ந்து பார்த்தால், எல்லாப் பொருள்களும் அவனுடைமையே. அவனே உடையான். தோன்றும் உலகும், தோன்றா வுலகும் நடப்பது அவனது ஆணையான பராசக்தியாலேதான். அவனது இச்சா கிரியாஞான சக்தியினாலேதான் எண்ணரிய உலகங்கள் இயங்குகின்றன. எல்லாம் அவனே. உருப்பொருட்களுட் கருப்பொருளாயிருப்பவன். உடல்களில் உயிராகவும், உயிர்களில் உயிர்க்குயிரான சுத்தான்மாவாகவும் நிறைந்தவன் அவனே. இயற்கை யுலகம் ஒரு மின்பொறி. இறைவனருள் மின்சாரம். அப்பொறி எத்தனை கோடி வியன்களைச் செய்தாலும் எல்லாம் அந்த மின்வன்மையாலன்றோ? எல்லாம் அருளால் ஆக்கி அளித்து, மாற்றிப் புதுக்கும் இறைவன் அனைத்திற்கும் பொதுவாக எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான். அவனை எண்ணுக; தியானஞ் செய்க! தியானத்தால் அவனை உள்ளே உணரலாம்.

2. உள்ள பொருள்

பெயர்வடி வாதியவாம் பேதங் கடந்த
வுயர்பொருளொான் றுண்டென் றுணர். 1

நாம் பல பெயர்களைக் கேட்கிறோம்; பல வடிவங்களைப் பார்க்கிறோம். அவை பல வேறுபாடுகளை யுடையன. ஆனால் இவற்றைக் கடந்த உயர்ந்த பரம்பொருள் ஒன்று உண்டு. அதை உட்குவிந்த தியானத்தால் உணர்க. நட்சத்திரங்கள் பல; ஆகாயம் ஒன்று; பூக்களின் பெயர் வடிவுகள் பல; பூந்தேன் ஒன்று, ஒரே சூரியனுக்கு, பல மொழிகளில் வித விதமான பெயர்கள் வழங்கும். ஒரே மின்சாரமே மணியடிக்கவும், ஒளியேற்றவும், காற்றாட்டவும், சூடேற்றவும், குளிராக்கவும் பயனாகிறது. மிட்டாய்கள் பல பெயர்வடி வானாலும், இனிப்பு ஒன்றே. உடல்கள் பலவானாலும் அனைத்தையும் ஆளும் சுத்த சக்தி ஒன்றே. ஒரே அணுசக்தியே ஐம்பூதங்களாக விளங்குகிறது.

பலர்பற் பலவாகப் பாரிற் பகர்வர்!
உளனொருவ னென்றே யுணர். 2

உலகத்தில் பல சமயத்தார் பலபலவிதமாக இறைவனைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உள்ள பொருள் ஒன்றே. இந்த ஒன்றையே ஈசுவரன், அல்லா, பரமபிதா, யகோவா, சிவன், விஷ்ணு என்று பலவிதமாகப் பாவிக்கிறார்கள். கொழுக்கட்டை பல; பூரணம் ஒன்று. தரை ஒன்று; தோட்டம் பல, சத்தி ஒன்று, ஜகம் பல. உள்ள பொருளை யறிந்தால், பேத புத்தி நீங்கும். உயர்பரம்பொருளில் எல்லாம் ஒன்றே.

ஐந்தரணுக் குள்ளே யரசாளு மன்னவனை
ஐந்தடக்கி யன்பா லறி. 3

நமக்குள் உள்ள மன்னவன் சுத்தான்மா. அவன் ஐந்து கோட்டைக்குள் இருந்து காயாபுரியை ஆளுகிறான். ஐம்புலன்களை யடக்கி மனங்குவிந்து, ஒருமையுற்ற அன்பால் அவனை யறிக. ஐங்கோட்டையாவது ஐந்து கோசம்: 1. எலும்பு, நரம்பு, தசை, தோல் போர்த்த அன்னமய கோசம் : பருவுடல்; தூலாதாரம். இது ஐம்பூதக்கூடு. பெயர் வடிவ சாதி

குல வேறுபாடுகளெல்லாம் இதற்கே, 2. பிராணமய கோசம்: வீரிய தேகம்; உயிருடல். இது நாடிகளின் பின்னல். பிராணவாயுவும் கர்மேந்திரியமும் கூடியது. பசி, தாகம், காமம், வெகுளி முதலிய தினவுகளைக் கொண்டது. 3. மனோமய கோசம் : இது மனமும் ஞானேந்திரியமும் கூடியது. இன்ப துன்ப அலை வீசிக் கொந்தளிக்கும் மனதை இராஜயோக சாதனத்தால் அடக்கியாளலாம். 4. விஞ்ஞானமய கோசம் : இது புத்தியும் ஞானேந்திரியமும் கூடியது, நான் ஆத்மா என்ற அறிவு கொண்டது. 5. ஆனந்தமய கோசம் : இதுவே காரண சரீரம், இதில் ஆத்ம சுகம் புலனாகும். இந்த ஐந்து கோசங்களைத் தாண்டி, சித்தும் சத்தும் ஆன சுத்தசக்தி பரமாத்மனை அறிவதே அறிவாகும்.

அருளாலே யுள்ளத் தறிவா யிலங்கும்
பொருளாலே யின்பப் பொலிவு. 4

எல்லாரும் பேரின்பம் வேண்டுகிறார்கள்; பேரின்பம் பரம்பொருளே, அப்பொருள் உள்ளத்தில் அறிவாக விளங்குகிறது. அதை அருளுணர்வால் உணர வேண்டும். அன்பின் தீவிரத்தாலும், சித்த சுத்தியாலும் அருள் உண்டாகும். இந்த அருளே யோக சக்தி, சத்திநிபாதம், குண்டலினி, பிரம்மாகாரம் என்பதாகும். அருட் சக்தியின் விறுவிறுப்பால் தியான சமாதி கூடும், மனோலயமாகும்; சுத்தசக்தி சித்தி சேரும்.

விழிமி னெழுமினுள்ளே விண்ணரசைக் கண்டு
செழிமின்சுத் தானந்த சித்து, 5

மனிதர்காள், நீங்கள் அடையவேண்டியது சுத்த ஆத்மானந்த சித்தி. அஃது உங்களுள் இருக்கும் வான் அரசாகிய சகஸ்ராரத்தில், துரியாகாச நிலையத்தில், ஏழ்நிலை மாடத்தில், அருட் சுடராக விளங்குகிறது. அதைக் காண ஞானவிழிப்பைப் பெறுங்கள், சக்திக் கனலுடன் யோக சாதனத்தை எழுப்பி, மேன்மேலும் உயருங்கள். சித்தம்

தெளிந்தால், சக்தி விழித்தெழும். அது மேலோங்கினால் உண்மையான தூய அறிவின்பம் உச்சியில் ஒளிபெறக் காணும். அதையே எழுச்சி, அருட்சி என்பது. இதை அனுபவிப்பதே அருளாட்சி — அல்லது விண்ணரசாட்சி யாகும்.

3. அருள் விளக்கம்

அறிவுச் சுடரோ னருட்கதிரா லெங்கும்
நிறையு நிறைவை நினை, 1

ஞானஜோதியான இறைவன், அருளாகிய கதிர்களைப் பரப்பி, எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான். அந்த நிறைவை எப்போதும் நினைக. உலகத்தில் தியானத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் ஏற்ற பொதுப்பொருள் ஞாயிறு. கதிர்– அவன் - கதிரவன். சூரியன் தன் கதிர்களைப் பரப்பி உலகைச் சித்தரிக்கிறான், உலகிற்குப் பற்றற்ற சாட்சியாயிருக்கிறான். அவ்வாறு கடவுளும் பற்றற்ற சாட்சியாயிருந்து, அருட்சக்திக் கதிர்களால் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றான். இந்தப் பூரண நிறைவை எப்போதும் தியானிக்க வேண்டும். கற்கண்டில் இனிப்புப் போல, உயிர்களி லெல்லாம் சுத்த சச்சிதானந்த சக்தி நிறைந்திருப்பதை உணர்க.

தாக்கற்று நோக்குந் தனித்தலைவன் சந்நிதிக்கே
யாக்கன்முத லைந்தொழிலு மாம். 2

இறைவன் ஒப்பற்ற தலைவன்; எதிலும் பற்றில்லாது (தாக்கற்று), பொதுநிலைச் சாட்சியாக, உலகை நோக்குகிறான். அவனுடைய சந்நிதிமாத்திரத்தில் ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், அடக்கல், அருளல் முதலிய ஐந்து சிருஷ்டித் தொழில்களும் இயல்பாக நடக்கின்றன. கதிரவன் உதித்ததும் மொட்டு மலர்கிறது; தேன் ஊறுகிறது; வண்டுகள் உண்கின்றன. வாடிய மலர் உதிர்கிறது. உதிர் மலர் மண்ணாகிறது. அதே மண்ணிலிருந்து மறுபடியும் செடி

முளைக்கிறது. இவற்றிற்கெல்லாம் சூரியன் சாட்சியா யிருக்கிறான்; அவ்வாறே கடவுளும் பற்றற்ற சாட்சியா யிருந்து, சக்தியால் உலகை நடத்துகிறார்.

ஒன்றெனவுந் தோற்ற மொடுக்கமதி லேயெனவுங்
கண்டவனே காட்சிக் கிறை. 3

உள்ள பொருள் ஒன்று, அதன் அருட் சக்தியிலேதான் உலகம் தோன்றி வளர்ந்து முதிர்ந்து அடங்கி, ஒடுங்குகிறது. இதையறிந்து, முக்குண விகாரத்தைத் தாண்டி, எப்போதும் தனிப்பெரும் பொருளாகிய இறைவனை உள்ளே நினைத்து, உலகிலும் காண்பவனே காட்சி யறிவிற் சிறந்தவன் ; பிரத்தியட்ச ஞானி. அகங் கிளம்பினாற் சகம். அகமடங்கினாற் சுகம்.

பிண்டத்தி லுள்ளான் பிரமாண்டத் திற்கோயில்
கொண்டுலவுந் தெய்வமெனக் கொள். 4

பிரம்மாண்டமாகிய பேருலகில் நிறைந்திருக்கும் சுத்த சக்தி இறைவனே, ஊன் பிண்டமாகிய இந்த உடலையும் கோயிலாகக் கொண்டு உலாவுகிறான். அந்த இறைவனை நம்புக. உடலுடையானே உலகுடையான். விசுவாத்மாவே உடலிலுள்ள சுத்தாத்மா; உடலையும் உலகையுங் கடந்த பரமாத்மா. சூரியனிடம் சுடராயுள்ள சுத்த சக்தியே, மனிதனுள்ளும் உயிர்க்குயிரான சுத்தாத்ம புருஷன் என்பதை நம்புக.

நானென்ற மாயை நலிய நலியவுனைத்
தான்கொண்டு போற்றுமருட் டாய். 5

தாய் அருள் தனிப்பெருங் கருணையான சுத்த சக்தி, ஆன்மாவைப் படிப்படியாக மாசறுத்துத் தூயுறுத்துகிறது. அந்த அருட்சக்தி இறங்கி, ஆன்மாவை ஏற்றுப் போற்றுவதற்கு ஒரு சாதனம் உண்டு. அதுதான் "நான்" என்ற ஆணவமாயை நலிதல், ஆணவம் தேயத்தேய அருள்

ஓங்கும். "நான்" என்ற அகங்காரம் தேய்ந்து மறைந்தால், "தான்" என்ற உண்மைப் பொருள் எழுத்து நம்மைத் தாங்கி நடத்தும்.

4. வழிபாடு

நேசம் பதிந்துள்ளே நின்றுருகி, நெஞ்சாரப்
பேசினாற் பேசும் பிரான். 1

உள்ளே நேசம் பதிந்து, அன்புறவு ஊன்றி நின்று, ஆர்வத்தால் உருகி, நெஞ்சாரப் பேசினால், அருட்பிரானாகிய இறைவனும் "இதோ இருக்கிறேன்" என்று ஓங்காரமாகப் பேசுவான்.

அன்பு, ஆர்வம், நேசம், உருக்கம், உள்ளுறவு, உள்ளுணர்ச்சி, உள்ளறிவு, உள்ளொளி, உட்கலப்பு, உள்ளின்பம்—சித்தசுத்தியுடன் இறைவனுக்கு உள்ளே முறையிடுவதால், இன்பநிலைகள் மேன்மேலும் படிப்படியாக அனுபவமாகும்; "அருட்பரஞ்சுடரே! அகநாடகனே! அகத்திரை நீக்கி அறிவொளி காட்டாய்! கனியும் சுவையும், கனலும் ஒளியும், மலரும் மணமும், மதியும் நிலவும் போல இணை பிரியாது என்னுள் இருக்கும் இறைவா! என் உடல், உயிர், மனம், உள்ளம், அறிவு, இன்பம், உணர்வு, உண்மை, பேச்சு, நினைப்பு, முயற்சி, செய்கை எல்லாம் உன்மயமாகி, நின்னிச்சை புரிந்து, நின்னிற் கலக்க அருள். தூய்மை, வாய்மை, பொறுமை, அன்பு, அடக்கம், நேர்மை, உறுதி, ஆண்மை, அறிவு, தொழில்முயற்சி, அருட்பொலிவு இவற்றுடன் யோகத்தால் உன்னைக் கலந்து வாழ அருள். என் மனச் சாட்சியில் பேசி, என்னை நின்பால் நடத்து. உறங்கும் போதும் உள்ளத்தே துடிக்கும் சுத்தசக்தி இறைவா, நீயின்றி நான் இல்லை. உள்ளும் புறமும் உன்னோடு யானாக வாழவருள். என் பேச்சு உன் பேச்சு; என் மூச்சு உன் மூச்சு; என் இயக்கம் உன் இயக்கம். என்று நீ அன்று நான். நா நான் : சுவைப்பது நீ. கண் நான்,

காண்பான் நீ. என் எல்லாம் நீயாக வருள்—ஓம் சுத்தசக்தி பரமாத்மனே போற்றி!" என்று உள்ளே பேசி முறையிடுக!

அன்புண்மை யாக அமர்ந்த கடவுட்குன்
அன்புண்மை யால்வழிபா டாற்று. 2

இறைவனை வழிபடுவது எப்படி? இறைவன் அன்பு வடிவாக, உண்மைச் சுடராக, சுத்தான்ம ஜோதியாக உள்ளத்தில் உள்ளான். அவனை வழிபட அன்பு, உண்மை இரண்டே வழி. வழிபாடு என்றால் மனச்சாட்சியினின்று அந்தராத்மா பேசும் மெய்வழி பற்றி நடப்பதே, இறைவன் அருள்வழி நடப்பதே வழிபாடு. அன்புறவு, தூயவாழ்வு, உள்ளொருமை உண்மையுணர்வு—இவையே வழிபாடாம்.

பற்றற்றுப் பற்றிப் பணிந்துணர்வா லர்ச்சித்துத்
தொட்டுநில் : அஃதே துதி. 3

கடவுளைத் துதிப்பது எப்படி? 'எனது, யான்' என்னும் அகந்தைப் பற்றை நீக்கி, அந்தராத்மனையே பற்றி நிற்க வேண்டும். 'நான்' என்று கிளம்பும் மனம் உள்ளத்தானைப் பணிந்து படியவேண்டும். தியானத்தில் அறிவுணர்வால் அருச்சிக்க வேண்டும். நெஞ்சத் துடிப்பு சுத்தான்மாவைத் தொட்டு நிற்றல் வேண்டும். ஒவ்வொரு நெஞ்சத் துடிப்புடனும் இறைவனை நினைத்து, "அவனே எல்லாம்" என்று உணர்ந்து, அவன் அன்பையே பற்றி, மற்றப் பற்றுக்களைப் பாராட்டாதிருத்தாலே இறைவனை வணங்குவதாகும்; அதுவே துதியாகும். தியானமே தொட்டு நிற்பது; மோனமே பற்றிக்கலப்பது; சாந்தமே தன்னிலை யுறுதியாம்.

எனதென தென்ன லிடராகு மென்றும்
அவனது வென்ன அருள் 4

இந்த வழிபாட்டிற்கு இடராக நிற்பன "எனது, எனது" என்னும் ஆணவமே. இதுவே போட்டி பொறாமைகளுக்கும் பிரிவினைச் சண்டைகளுக்கும் காரணம். இந்த இடரை நீக்க

வழி என்ன? நாம் எதைக் கண்டாலும், அது அவனாகிய இறைவனே; :அவனே எல்லாமா யிருக்கிறான் என்று உணர்வதே. இந்த உணர்ச்சியால் ஆணவம் குறைந்து, அருள் பெருகும். எனது, யான் என்று இறுமாந்தால், மனமயக்கமும் வினை மயக்கமும் இன மயக்கமும், வாழ்வுப் படகைக் கவலைப் புயலில் அலைக்கும். அகந்தை ஒழிவதே அருள். இயற்றுவதெல்லாம் இறைவன் வழிபாடாகுக!

தம்மைக் கொடுத்தோர்க்குத் தன்னையே தந்தருளும்
அம்மைப்ப னாணைவழி யாற்று, 5

இறைவனை எப்படிப் பின்பற்றுவது? ஒரு பிள்ளை தனது அன்னை தந்தையின் நன்மொழிகளைப் பின்பற்றி முன்னேறுகிறான். இறைவன் உலகத் தந்தை. அவன் சக்தியாகிய திருவருள் உலகத்தாய். ஒவ்வொருவர் மனச்சாட்சியிலும் "இன்னது செய்" என்று இறைவன் ஆணையிடுகிறான். அந்த ஆணையின்படி கடமையைச் செய்வதே இறைவனுக்கு நாம் செலுத்தும் நன்றியாகும். தம்மை இறைவனுக்குக் கொடுப்பதாவது, சித்த சுத்தியுடன் அவனுக்கே வழிபாடாக வாழ்வதுதான். அப்படி தம்மையே கொடுத்தவர்க்கு இறைவன் தன்னையே தந்தருளுகிறான். அதாவது அவர்களுடைய மனிதக் குறைகளையெல்லாம் மாற்றி, தெய்வத் தன்மையாக்குவான். இதுதான் ஆட்படுவதும் ஆணை புரிவதும் ஆட்கொள்வதும் ஆகும்; இதுவே அடைக்கலமும் ஆகும்.

5. கடவுட்டன்மை

மகிழ்விற் படைத்தளித்து மாற்றும் பொருளை
அகத்தூய்மை யாலே யறி. 1

கடவுள் உயிர்களை எப்படிப் படைக்கிறார்? படைத்து என்ன செய்கிறார்? கடவுள் மெய்யறிவின்பம் (மகிழ்வு). அந்த இன்பத்திலேயே உலகைப் படைக்கிறார்; அந்த

இன்பத்திலேயே உலகம் வாழவேண்டிய எல்லாம் அளித்துக்காக்கிறார். ஆன்மா மறுபடியும் மெய்யறிவின்ப மயமாவகற்கே அதை மாற்றிப் படிப்படியாக மேலேற்றிப் பூரணப்படுத்துகிறார். இத்தகைய தெய்வப்பொருளை— சுத்தவஸ்துவை எப்படி அறிவது? அகக்தூய்மையால்— அந்தரங்கசுத்தியால். அசுத்தத்தினால் அஞ்ஞானம் வளருகிறது; அதனால் ஆன்மா தனது பரம்பொருளை அறியாமல் இருக்கிறது. சுத்தசாதனத்தால் மாசற்றுத் தெளிந்தால் இன்பப்பொருளை அறியலாம்—உணரலாம்— புணரலாம். அறிதலே ஆதல், உணர்தலே புணர்தல், புணர்தலே உவத்தல்.

வாய்மை நலனோன்பு வன்றொன் டடக்கமிவை
தூயவனைச் சேருந் துணை. 2

இறைவன் சுத்தபரமாத்மன்; அவனை அடையும் வழியும் பரம சுத்தமே. அந்தச் சுத்த நிலையை அடைவதற்குத் துணையாவன : வாய்மை, புண்ணிய நல்வினை, உள்தூய்மைக் கேற்ற தவவிரதம், மனித சமுதாயத்தைத் தெய்வீகமாக்கும் தீவிரமான அருட்பணிகள், திருவருளுக்குப் பணிந்து நடக்கும் அடக்கம், மனதையும் புலன்களையும் அடக்கி உட்குவிந்து தியானித்தல் (அடக்கம்) இவையே.

மெய்யன்பு நல்லுறுதி மேதக்க வொப்புரவாந்
துய்யவுளத் தொண்டர் துணை. 3

தொண்டர் இலக்கணம் என்ன? அவர்களுக்குத் துணை நின்று அருளை விளக்குவது எது? தொண்டர் துய்யவுளம் (அந்தரங்க சுத்தி) கொண்ட அறவோர். மெய்ப்பொருளாகிய இறைவனிடம் அவர்கள் அன்பு பதிந்திருக்கும். சுடரை ஒட்டியே விளக்கின் பயன். சுத்த ஜோதியான இறைவனை ஒட்டியே உலகின் பயன். அதுவே உயிர்க்குயிர் என்று அறிந்து, மெய்யன்பர் நல்ல

உறுதிகொண்டு, சித்தம் அலையாமல் நிறுத்தி மேலான பொதுநலத்தைச் (ஒப்புரவு) செய்வார்கள். துய்யவுளத்துடன், மெய்ப்பொருளன்புடன், நன்மன உறுதியுடன், சீரிய புண்ணியச் செயல்களைச் செய்பவர்களே திருத் தொண்டராவார். இவர்கள் உள்ளம் உலகளாவும்.

காமம் வெகுளி கலக்கமி லாதமனச்
சேமமத னாலிறையைத் தேர். 4

மெய்பொருளை மறைப்பன யாவை? காமம், சினம்(வெகுளி), மனத்தைக் கலக்கும் அச்சம் இவையே. இம் மூன்றையும் மேற்சொன்ன சாதனங்களால் நீக்கி, மனம் தூய்மையடைந்தால் அந்தத் தூய மனமே பெரிய பாதுகாப்பு அளிக்கும் (சேமம்). சுத்த மனதில் அருள் இறங்கும். அருள் அஞ்ஞானத்தை மாற்றி, மெய்ஞானத்தைக் காட்டும். மெய் ஞானத்தால் இறைவனைத் தேர்ந்தறியலாம்.

உள்ளப் பொதுவெளியி லோங்கு மணிவிளக்கைக்
கள்ளமற வுள்ளுறவிற் காண். 5

சுத்த பரமாத்மா, உயிர் உள்ளத்தில், அனைவருக்கும் பொதுவாக, வெளிப்படையாக விளங்குகிறது. அந்த உள்ளமே சிதம்பரம்—சித்தம்பலம் என்பது. அதில் மணி விளக்கைப்போல சுத்தஜோதி விளங்குகிறது அதைக் காண்பது எப்படி? கள்ளமற்ற உள்ளுறவினால். வஞ்சம், கரவு, பொய், ஆணவம், ஆசை, பொறாமையில்லாத நெஞ்சே கள்ளமற்ற தூய உள்ளம். அந்த உள்ளத்திலே தியானத்தினால் அந்தராத்மனுடன் இணைந்து நின்றால், சுத்தஜோதி புலனாகும். வெளியுறவாலும், புலன்கள் சங்கற்ப விகற்பங்களில் திரிவதாலும் சித்தம் சலித்து, இந்த உள்ளுறவைத் தடுக்கின்றன. அலைபுலனைச் சமநிலையில் நாட்டுக. திரையற்ற ஒளிக்கடல் போல். மனம் அமைதியுற்றால், அமுத கலசச் சுடர்போல் பரமாத்ம ஜோதி எழுந்து விளங்கும்.

2. உலகியல்

1. உலகாலயம்

உயிர்மேனி யாக்கொண்டே யோங்குமொரு சோதி
பயிலா லயமுலகு பார். 1

உலகை ஒரு கோயில்போற் காண்க. அந்தக் கோயிலில் ஒரு அருட்சோதி விளையாடுகிறது (பயில்கிறது). எல்லா உயிர்களும் அந்த அருட்சோதியில் இணைந்திருக்கின்றன. உயிர்களையே மேனியாகக் கொண்ட ஒளிமயமான சுத்த சக்தி ஜோதி உலகில் ஐந்தாடல் புரிகிறது. உயிரிற் கலந்த சுத்தாத்மாவே உலகில் சிற்பரமாக விளையாடும் விசுவாத்மா. உலகில் விளையாடும் விசுவாத்மாவே தற்பர நிலையில் பரமாத்மாவாக விளங்கும்.

ஆருயிர்கட் கோருயிரா யாங்காங்கு நின்றியங்கும்
பாரால யத்தானைப் பார். 2

உலக பரமாத்மா எப்படியிருக்கிறான்? உலகத்தில் உள்ள எல்லா உயிாகளுக்கும் அவனே ஒரே உயிராயிருக்கிறான். நாம் எங்கெங்கே பார்த்தாலும் அங்கங்கே அததுவாய் இருந்து விளையாடுகிறான். உலகே அவன் விளையாடும் கோயில். இப்படிக் காண்பதுதான் விசுவரூப தரிசனம்—உலகையே இறைமயமாகக் காண்பது.

விரிவா னுலகை விளங்கருளா லாடும்
பரமான்மா வாகவே பார். 3

விரிந்த வான் சூழும் உலகை பரமாத்ம மயமாகவே காண்க. அந்தப் பரமாத்மா தனது அருட்சக்தியால் பலவாறாக விளையாடுகிறது. ஒரே மின்சாரம் ஒளி. மணி, சூடு, வேகம் முதலிய பலவகையாக விளங்கி, பல தொழில்களை இயக்குவதுபோல், ஒரே பரமாத்ம சக்தி உலகில் பலவாக விளையாடுகிறது. இயற்கையுலகம் இயங்கும் கடவுள். அமருங்கடவுள் பரமாத்மா; ஆடுங் கடவுள் பாராத்மா.

உடலில் உயிர்க்குங் கடவுள் சுத்த ஜீவாத்மா.

உலவுடலஞ் சிற்றுலகாம்; உள்ளத்தான் கோமான்
நிலவியல்பே நீதி நெறி. 4

நடமாடும் உடல் ஒரு சிறிய உலகம். எல்லாம் ஐம்பூதத் தொகுப்பு. உடலில் இருபத்து நான்கு தத்துவங்கள் இருக்கின்றன:- ஐம்பூதங்கள், ஐந்து தன்மாத்திரைகள், ஐம்புலன்கள், ஐந்து வினைப்பொறிகள், அந்தக் கரணங்களுடன் ராஜஸ—தாமஸ—சாத்வீக குணங்கள் கூடி இயற்கையான உடலாகின்றன. இந்த உடலை இயக்கும் சக்தியே உயிரான திருவருள்; அதை நடத்துவது உயிர்க்குயிரான இறைவன். அவனையே புருஷன்—சுத்தாத்மன்—க்ஷேத்ரஜ்ஞன், உடலோன் என்பர். மனச்சாட்சியே அவன் அறநூல்.

இயற்கையே யாக்கை; யிறைவனே யான்மா
உயிர்க்குலம் ஓர்தொடர்பென் றுன். 5

இயற்கையாகிய ஐம்பூத சக்தியே யாக்கை. க்ஷேத்ரம் —பிரகிருதி, நிலைக்களன். அதை இயக்கும் சுத்தான்மாவே இறைவன்—அருளரசன்—க்ஷேத்ரஜ்ஞன். அவன் உயிர்க்குயிரா யிருக்கிறான். அதனால் எல்லா உயிர்களும் ஒரே தொடர்பான சுத்தாத்ம நிறைவே. தத்வமஸி (அது நீ) என்பது மகா வாக்கியம். தத்—அது; த்வம்—நீ; அஸி—ஆனாய். கோடி மின்விளக்குகளிலும் ஒரே மின்சாரம் ஒளிர்கிறது; அதுபோல் கோடிக்கணக்கான உடல் உயிர்களில் ஒரே சுத்தான்மாவே தொடர்ந்து விளையாடுகிறது. இந்த விசுவாத்ம பாவனையே சிறந்த வழிபாடாகும். உயிரிலும் உலகிலும் ஒருமயம் காண்பதே சமயோகமாகும்.

2. உலக நிலை

உண்டில்லை யென்றோயாச் சண்டையேன்? உள்ளவரை
பண்டுலகிற் பாங்குற் றிரு. 1

தத்துவவாதிகள் "உலகம் உண்டா இல்லையா; மெய்யா பொய்யா; கனவா நனவா? உலகம் இயற்கையா, இறைவன் படைத்ததா?" என்று ஓயாது வாதாடிச் சண்டையிடுகின்றனர். இந்த வீண்சண்டை ஒழிந்தால், பல மதவாதக் கூச்சல்கள் அடங்கிப் போகும். உலகம், உயிர், இறைவன் ஆகிய முப்பொருளும் என்றும் உள்ளவை. உலகம் நமக்கு முன்னே இருந்தது; நமக்குப் பின்னும் நீண்டகாலம் இருக்கும். உலகம் சக்தி விலாசம்; அருள் அரங்கம். உடலும் மனமும் உள்ளவரை உலகின் உறவும் இருக்கும். அது மாறிமாறி மன்னும். உள்ளவரையில் இந்தப் பழமையான உலகில் இயல்பாக வாழ வேண்டும். பாங்கு என்றால் நன்மை, சமரசம், அழகு, தகுதி, இணக்கம், ஒழுக்கம், அன்பு, தோழமை முதலிய தன்மைகளுடன் வாழ்வதாம், உலகம் பொய், மாயை, கனவு என்ற பேச்சேன்? இந்தப் பொய்வாதத்தால், சோம்பலும் போலித் துறவும் பெருத்து, முன்னேற்றம் தடைப்படுகிறது. வாழ்க்கை அநித்தியம் என்று உண்ணாமலிருக்க முடியுமா? ஒருநாள் இடிவதுதானே என்று வீடு கட்டாமலிருக்க முடியுமா? உலகம் ஆத்ம பரிபூரணத்திற்காகவே இறைவன் கொடுத்த நிலையம். இதைச் சரியானபடி பயன் படுத்த வேண்டும்.

வகுக்கு மனமயக்கால் வையத்தைக் காணேல்;
உகக்கு மொளியறிவா லுன். 2

மனம் இருவிகார மயக்கச் சுழல்; அதனால் உலகைக் காணாதே; மன மயக்கால் பார்த்தால் உலகம் பல வேறு பாடாகக் காணும்; பிரிவினையும், சுயநலச் செருக்கும் முனைந்தெழும்; மனங்கடந்த ஒள்ளிய அருளறிவால் உலகை நினை. உலகம் திருவருள் ஆடும் அரங்கமாகக் காணும்; இன்ப துன்பச் சுழலற்ற உள்ளமைதி தோன்றும்.

இருப்ப தொருபொருளே; யெல்லாம் மதுவே;
பிரிப்பதுபொய் மாயப் பிணி. 3

இருப்பது ஒரே பொருள். அதுவே தன் அருட்சக்தியால் எல்லாமாய் விரிந்தது. மனம் உட்குவிந்து உள்ளத்தில் லயித்து, உள்ளம் சுத்தான்ம சேதனத்தில் லயித்து, அருள் விழியால் நோக்கினால், இந்த ஒருமை நன்கு விளங்கும். உலகை ஜாதிமத நாடுநிற பேதமாகப் பிரித்து நோக்குவது பொய்யான மனமாயப் பிணியே. இந்த மனமாயத்தைத் தாண்டினால், அன்னமய விகாரமான சாதி-குல வேற்றுமையே தோன்றாமல், எல்லாரும் ஒன்றாக வாழலாம்.

ஆலுக்கும் பூசணிக்கும் ஆய்ந்து கனிகொடுத்த
ஞாலத்தான் வைப்பே நலம். 4

இயற்கை இறைவன் ஓரகமற்ற சமநோக்குள்ளவன். அவன் தனது படைப்பணிகளில் அததன் தேவைக்கு ஏற்றதைச் செய்திருக்கிறான். ஆலமரத்திற்குச் சிறிய கனிகளை வைத்திருக்கிறான்; பெரிய கனி வைத்தால் என்ன? அது காற்றில் அலைந்து விழுந்துடைந்து. கீழிருக்கும் உயிர்களை நோவுறுத்தும், பூசணிக்கொடி தரைமீதே படர்வதால், அதற்குப் பெரிய காயைக் கொடுத்திருக்கின்றான். ஞாலத்தானாகிய இறைவன் அளந்து வைத்த ஏற்பாடே எல்லாருக்கும் நல்லது. பிறரைப் பார்த்துப் பொறாமைப் படாமல், உள்ள மட்டில் மகிழ்ந்து, இறைவன் வைத்த அள்வில் வாழ்க.

மாறித் திரிந்து வளர்மன் னுலகினிலே
மாறாத வொன்றை மதி. 5

இந்த உலக வாழ்க்கை பலவிதமாக மாறி மாறி, பல தோற்றங்களாகத் திரிந்து, அறிவிற்கு அறிவு வளர்ந்து நிலவுகிறது. உலகத் தத்துவம் எப்போதும் நிலையானது; (மன் உலகம்). உலகக் காட்சிகள் மாறும். படத்திரை எப்போதும் உள்ளது; படக்காட்சிகள் அடிக்கடி மாறும். பல விகாரமான உலகில், என்றும் மாறாமல் நிர்விகாரியாயிருக்கும்

சுத்தான்மப் பொருளையே பொருள் என்று மதி. உலகம் முக்குணப் போர்க்களம்; அதில் பெயர், வடிவ, பேதங்களெல்லாம் அழிகின்றன. அவற்றை அணிந்து உலாவிய உட்பொருள் அழிவதில்லை. உலகம் ஐந்தொழில் நாடகம்; அதை மாசற்ற சாட்சியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் உள்ளத்தானே நீ என்று அறி. இந்த அறிவு நிலைத்தால், உலகில் நடக்கும் போக்கு வரவுகளைப் பற்றியோ, முக்குணப் போர்களைப் பற்றியோ, இன்பதுன்பச் சுழல்களைப் பற்றியோ கலங்காமல் உள்ளபடி இருக்கலாம்.

3. இயற்கை

இயற்கையின் புத்தகமே யின்பாக நோக்கிற்
பயக்கு மறிவுப் பழம் 1

இயற்கை நம்முன் விரிந்த பெரிய அறிவு நூல்; அதன் உள்ளத்தை ஆழ்ந்து நோக்கி ஆராய்ந்தால், அரிய பெரிய அறிவுக் கனிகளை அது தரும். பெருங் கவிகளும் அருட் புலவரும். இயற்கையின் வனப்பை ஆராய்ந்தே இறைவன் உண்மையை விளக்கினார்கள்.

பேசாது பேசிப் பெருநல் லறிவுணர்த்தும்
ஆசா னியற்கையே யாம். 2

இயற்கை, வாய் திறந்து பேசுவதில்லை; ஆனால் அது நமது மனத்தைத் திறந்து பேசுகிறது; அது மௌனமாகப் பேசுகிறது. உயிர், இறைவன், உலகம் ஆகிய முப்பொருளைப் பற்றிய உண்மையறிவை நமக்கு விளக்குகிறது. வாழ்வுக்கு நலமான பெரிய அறிவைத் துலக்குகிறது. இவ்வாறு இயற்கை ஓர் ஆசிரியன்போல் நமக்கு உதவுகிறது. காலையின் அமைதி, கதிரின் புன்னகை, மலரின் மகிழ்ச்சி, கனியின் இனிமை, மலையின் உறுதி, அருவியின் ஈகை, வானின் கருணை, புள்ளின் பாட்டு, பூமியின் பொறுமை இவையெல்லாம் நமக்குச் சிறந்த அனுபவ அறிவைத் தருகின்றன.

கதிராற் கடன்முகந்து, கார்மேக நல்கி,
யிதஞ்செய் யியற்கையென் றாய்! 3

உலகிற்கு இதஞ்செய்வது இயற்கை; சூரிய இயற்கை, தன் கதிர்க்கைகளால் கடலாவியை இழுத்து, கார்மேகங்களை நெய்து, வானமுதம் பொழிகிறது. அதனால் பயிர் செழித்து, உயிர் செழித்து, உலகு செழிக்கிறது.

ஓசைப் படாம லொருகோடி யற்புதஞ்செய்
தேசுற்றாள் சித்தாடுந் தாய். 4

இயற்கை, அற்புதச் சித்து விளையாடும் எழில் பெற்ற அன்னை, அவள் ஓசைப்படாமல், ஆரவாரமில்லாமல் கோடி அற்புதங்களைச் செய்கிறாள். கதிரெழுச்சி, வான்மழை, காற்றோட்டம், பயிர் வளம், உயிர் வளம், இரவு பகலின் போக்கு வரவு, ஒரே நிலத்திலிருந்து பலவகை மலர்கனிகள் உண்டாவது பருவகால வட்டம் முதலியவை இயற்கை அற்புதங்களாம்.

இயற்றுவ தெல்லா மியற்கையதைப் பற்றிப்
பயிற்றுக வாழ்வைப் பரிந்து. 5

இயற்கை, இறைவன் அருள் விளக்கம். அதுவே உலகத் தொழிலெல்லாம் செய்கிறது. உயிர்களைச் செயலுக்குத் தூண்டுகிறது. இயற்கை வழியைப் பின்பற்றி வாழ்வைப் பண்புறப் பயிற்றினால் இன்புறலாம். இயற்கைக்கு இணங்கினால், அது நம்மைத் தாய்போலத் தாங்கி நடத்தும். இயற்கையை மீறினால், வாழ்வு இடர்ப்படும். இயற்கையை அறிந்து பணிந்தால், வாழ்க்கை நன்றாகும்.

4. உலகுயிர்

ஒவ்வோ ருயிரும் உலகின் வினைக்கணியாய்த்
தெய்வம் படைக்குமெனத் தேர். 1

உலகாலயத்தில் ஏராளமான வினைகள் உள்ளன. ஒவ்வோர் உயிருக்கும் சிறப்பான ஒரு வினை அல்லது காரியம் உள்ளது. அதற்கு அணியாகவே,.. அதை நிறைவேற்றவே, இறைவன் அந்த உயிரை ஆக்குகிறான். உண்ணல், உறங்கல், ஈனல், பேணல் ஆகியவை எல்லா உயிர்களுக்கும் பொதுவினைகளாகும். இவற்றைத் தவிர, ஒவ்வோருயிருக்கும் சிறப்பாக வினை உண்டு. ஏசுநாதர், அன்புப்பொறுமையைச் சிறப்பாக விளக்க வந்தார்; சங்கரர், ஆத்ம ஞானத்தையும், குரு நானகர் சமரசத்தையும், மஹாத்மா சத்திய சக்தியையும் விளக்க வந்தனர், இப்படி ஒவ்வோருவரும் ஒரு சிறப்பான வினைக்கு அணியாக வருகின்றனர். அமைதியாக இருந்து, மனச்சாட்சியைத் தொட்டுப்பார்த்தால் அந்த வினை தெரியும்.

வினைக்களவு தோற்றம்; விமலனரு ளாலே
யனைத்துயிரும் வீடடைத லாம். 2

சொந்தவினை, வந்தவினை என்று இருவினைகளுண்டு. தன் உடல் பாதுகாப்பிற்கும், குடும்ப வளர்ச்சிக்கும் ஏற்பட்ட மாமூல் காரியங்கள் சொந்த வினைகள். ஒவ்வோர் உயிருக்கும் ஒவ்வோர் அருட் புலமை உள்ளது; அதை வளர்த்து, உலகிற்கு உதவுதலே வந்த வினை, உயிர் வினை, ஜீவனவிரதம் ஆகும். வந்த வினையை அறிந்து, சித்த சுத்தியுடன் செய்யத் தொடங்கினால், இறைவன் அருள் மேன்மேலும் ஊக்கி நடத்தி, இடையே வரும் பந்ததொந்தங்களை யெல்லாம் அறுத்தெறிந்து, விடுதலை தரும்.

போக்கு வரவற்ற பூரணனைக் கூடுதற்கே,
மீக்கூர்த்துச் செல்லுமுயிர் மேல். 3

வினை யுள்ளமட்டும் உயிருக்குப் போக்கு வரவு உண்டு. போக்கு வரவு இல்லாத பரிபூரணன் இறைவனே. அவனைக் கூடுவதே உயிரின் இன்பம், சுதந்தரம், விடுதலை,

அமைதி; இதற்காகவே உயிர் மேன்மேலும் அறிவு முதிர்ந்து, ஆணவம் தேய்ந்து, கூர்த்துச் செல்கிறது. கூர்த்தலாவது, பரிணாமப்படுதல், திருந்தித் திருந்தி மாசகன்று மேலோங்குதல். உயிர், கல்லில் உறங்குகிறது; புல்லில் உணர்கிறது; விலங்கில் ஐம்புலன் கொண்டு வாழ்கிறது. மனிதனில் மனங்கொண்டு நினைக்கிறது, மனமாசு அகன்று முக்குண விகாரமற்று, உள்ளத்தானைக் கலந்து நின்றால், வினைத்தளை உதிரும்; விடுதலை எய்தும், கட்டற்ற இறைவனைக் கலக்கலாம். ஜீவயாத்திரை, அருள்வழி பற்றி அறிவாலயத்திற்குச் சென்று, சுத்த பரிபூரண சச்சிதானந்தனைக் கூடி நிறைவு பெறுகிறது.

பெண்ணின்றி ஆணில்லை; ஆணின்றிப் பெண்ணில்லை;
எண்ணிருவர் சேர்ந்தே யிகம். 4

ஆண் பெண் சேர்ந்ததே வாழ்வு. ஆணில்லாமல் பெண்ணில்லை; பெண்ணில்லாமல் ஆணில்லை. அதனால் இருவரும் ஒரே உயிரின் இரண்டு தோற்றம். இருவரும் சரிநிகர்; கதிரும் கதிரவனும் போன்றவர். பெண், சக்தி, அன்பு, அருள், அழகு, எழில்; ஆண், அறிவு, வீறு, வீரம், வினைத்திறல்; ஆண் மூளை; பெண் உள்ளம். யோகம், போகம், சுத்த—முக்திஅனைத்தும் இருவருக்கும் சமவுரிமையே.

வேறுபா டெல்லாம் விகற்ப மனமயக்காம்
ஊறுபா டென்றே ஒதுக்கு. 5

மனிதனை மனிதன் வேறுபடுத்திப் பிரிப்பது மனமயக்கமே. மனம் நன்மை தீமை ஆகிய இரண்டு வேறுபாடுடையது. மனம், ஆசை யாணவத்திறன். இதுவே ஆன்ம முன்னேற்றத்திற்கு ஊறுபாடு, இடர். சாதி மத வேறுபாடுகள், மனத் தோற்றங்களே. மனவேறுபாடே இன வேறுபாடு; போட்டி பொறாமை அடிதடிகளெல்லாம் மனவேறுபாட்டின் ஆட்டமே; உள்ளுண்மை ஒன்றையே

பற்றி, மனவிகாரத்தை விடுத்தால், இடரில்லாமல் ஆன்மா முன்னேறி சுத்த சுதந்தர சமத்துவ சித்தி பெற்று நிலவும்.

5. உலக வாழ்வு

தன்னியல் பாந்தெய்வத் தன்மை யறியாக்கால்,
என்னபய னிப்பிறவி யே? 1

மனிதன் இயல்பு தெய்வத் தன்மையே. அது நீ; நீ தெய்வத் தன்மையன். தெய்வத் தன்மையை ஆசை யாணவாதி அசுத்த தன்மைகள் மறைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. வாய்மை, தூய்மை, அன்பு, அருள், அமைதி, அறிவு, தியானம், தியாகம், யோகம் முதலிய சாதனங்களால், அந்தரங்க சுத்தி பெற்றால், தெய்வநிலை புலப்படும். அதன் சட்டையே மானிடம். தெய்வத் தன்மையை அறிந்து அதுவாதலே மானிடத்தின் பயன். அஃதின்றேல் மனிதப் பிறவி வீணே.

ஆட்சிபெற் றுள்ளே யகில விளையாட்டைக்
காட்சிபோற் கண்டு களி. 2

உலகம் இயற்கையின் ஆடல். அதை ஒரு நாடகக்காட்சி போலக் கண்டு மகிழ்க. இந்தக் காட்சிக்குத் தன்னாட்சி, ஆத்ம சுயராஜ்யம் வேண்டும். இயற்கையின் முக்குணங்கள் கோடிக்கோடி உருவெடுத்து விளையாடுகின்றன. எல்லாம் மனவிகார நாடகங்களே. மனத்தை வென்றால் எவ்வித விகாரமும் இன்றி, உலகாடலைச் சாட்சியாகக் காணலாம். நரவேடம் பூண்ட அமரரே நாம்; நமது மெய்நிலைக்கு அழிவில்லை என்றுணரலாம்.

எத்தனையோ காரியங்க ளிந்த வினையுலகில்;
அத்தனையும் ஆடலென லாம். 3

உலகம் எல்லையற்ற தொழிற்சாலை. இதில் அவரவர் குணங்களுக்கு ஏற்றபடி, கோடிக்கணக்கான காரியங்கள்

நடக்கின்றன. நன்மை தீமை, இன்பம் துன்பம் ஆகிய இரு விகாரங்கள் உலகில் விளையாடுகின்றன. இவை முக்குண இயல்பின் ஆடல் என்று அறிந்து, நாம் பற்றற்ற சாட்சியாயிருக்கவேண்டும். உலகம் திரை; முக்குணங்கள் படகாட்சிகளாக அதில் ஆடுகின்றன. திரையில் ஒளி வீசும் விளக்கே சுத்தாத்மா. அது சாட்சியாயிருக்கிறது. அதன் ஒளியில் பல நாடகக் காட்சிகள் ஓடி விளையாடுகின்றன. திரையில் புலி கரடி வந்தாலும் திருமண ஊர்வலம் வந்தாலும் விளக்கிற்கு ஒன்றுதான். அதே போல, உலகாடலுக்குச் சாட்சியாயிருக்க வேண்டும். நாடகம் பார்ப்பது போல் உலகையும் ஓர் இயற்கலை நாடகமாகப் பார்க்க வேண்டும்.

வினையுலகை யஞ்சாத வீரன்போல் வெல்க
மனவுறுதி யாலே மகிழ்ந்து. 4

உலகைப் பார்த்துத் தளராதே. வினையுலகை அஞ்சாதே. ஒரு வீரன் போர்முனையில் நின்று எதிரிகளை எப்படி வெல்கிறானோ, அப்படியே இருவிகாரப் போர்களத்தில் நிருவிகாரமா யிருந்து, முக்குண மாயத்தை வெல்க. அதற்கு வேண்டியது மனவுறுதியே. மனவுறுதி, துணிவும், மகிழ்வும், வினைத் திட்பமும் தரும். உலகில் அருளாட்சியை நிலைநாட்டி, இருளாட்சியை ஓட்ட வேண்டும். மனோஜயம் பெற்ற வீரர்கள் மனமாயத் துயர்களை ஒழிக்க வேண்டும். ஆத்ம சக்தியுடன் கூடிய கர்ம வீரர்கள், உலகை வென்று, அருளரசை நாட்டவேண்டும். உள்வெற்றியே உலக வெற்றி.

அகிலவாழ் வத்தனையு மான்மவிரி வாக
நிகழுவதே யுண்மை நிறைவு. 5

மனிதனின் உண்மையான நிறைவு, பிறவிப் பயன், என்ன? அவன் எப்படிப் பரிபூரணம் பெறுவது? முடிவில் பந்ததொந்தமற்ற சுத்தான்மாவாகவே தன்னைக் காண

வேண்டும். மனமயக்கங்கள் ஒழிந்த தூய அமைதி நிலையில், இந்தத் தற்காட்சி கிடைக்கும். தற்காட்சியால் தன்னாட்சி வரும்; தன்னறிவால் அச்சம் ஒழியும்; அறிந்தவன் எதற்கும் அடிமைப்படான். அவன் தனக்குத் தானே அரசன். "தான் எதுவோ, அதுவே, எல்லாம்; அதுவே உலகெல்லாம் நிறைந்தது" என்றறிவதே ஆத்ம விரிவு, அகண்டாத்ம தரிசனம், சாம்ராஜ்யம் ஆகும். தன் விரிவே உலகம். உலகம் ஆத்ம சமானம் என்றறிவதே வாழ்வின் நிறைவாகும். இந்த நிறைவினாலேதான் ஆன்ம ஒருமையும், சுதந்தரமும், எல்லையற்ற சமரசமும், பிறருக்கு இன்னல் இல்லாத அமைதியான தூயவாழ்வும், ஆண்டான் அடிமை, அரசன் குடி, எஜமான் சேவகன், மேற்சாதி கீழ்ச்சாதி, அந்த மதம் இந்த மதம் என்ற வேறுபாடின்றி, எல்லாரும் எல்லாருக்கும் வாழும் பொது நல வெற்றியும் உண்டாகும். எல்லாரும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொருவரும் எல்லாருக்கும் வாழும் ஆத்மநேயத்தாலேதான், தனிச் செருக்கும் மதச் செருக்கும் ஒழிந்து, அருளுணர்வும் அருளாட்சியும் உலகத்தில் விளங்கும்.

3. அறவியல்

1. அறம்

தானு நிறைவுற்றுத் தன்னவரு மின்புறுதற்
கானவொழுக் காறே யறம். 1

உலகத்தில் மனிதனுக்கு இரண்டு கடமைகள் உண்டு. ஒன்று, தான் பரிபூரணம் அடைதல். மற்றொன்று தன்னவராகிய மானிடர் இன்புறச் செய்தல். இந்த இரண்டிற்கும் வழிகாட்டும் நல்லொழுக்கமே அறம் என்பது. வாழ்க்கை இரண்டு விதம்: ஒன்று தனி வாழ்க்கை; மற்றொன்று கூட்ட வாழ்க்கை. இரண்டும் நிறைவுற வேண்டும். தனது பூரண சக்தியைக் கொண்டு, சுற்றியுள்ள மனித சமுதாயம் பூரணம் பெற யோகி தொண்டு செய்ய வேண்டும். ஆத்ம சித்தி மலையூற்றுப் போன்றது; அகில சித்தி மலை யருவி போன்றது. பூரணம் பெறுக; பூரணம் புரிக. இதுவே அறம்.

மன்னு மனச்சாட்சி மன்னவன்சொல் என்னவென
வுன்னி நடத்த லுயர்வு. 2

நம் உள்ளம் அரியணை; அதில் மனச்சாட்சியாகிய மன்னவன் விளங்குகிறான். அவன் சொல்லுவது என்ன என்று நெஞ்சைத் தொட்டு அறிந்து, ஆராய்ந்து நடப்பதே உயர்ந்த அறமாகும். மனச்சாட்சி எப்போதும் உண்மையே பேசும்; அறத்தையே போற்றும். அதர்மத்தைக் கண்டிக்கும்.

'இவ்வழிச்செல்' லென்றொன்றுள் ளெச்சரிக்கை செய்யுமே
அவ்வழியி லச்சமறச் செல். 3

நம் உள்ளே நுட்பமான ஒரு பொருள் "இந்த வழியே போ; அந்த வழியே போகாதே" என்று அடிக்கடி எச்சரிக்கை செய்து, நம்மை நடத்துகிறது. அந்த மனச் சாட்சி காட்டும் வழியே சன்மார்க்கம்—மெய்வழி. எதற்கும் அஞ்சாமல், அந்த நல்வழியிற் செல்க. பொய், திருட்டு, வஞ்சம் இவற்றை

யெல்லாம் மனச்சாட்சி பலமாகக் கண்டித்துத் துயர் செய்யும், மனத்துயரே குற்றவாளிக்குக் கடுமையான தண்டனை. நல்ல வழியில் நடந்தால் மனச்சாட்சி மகிழ்ந்து, நம்மை ஊக்கும். தனக்கு உண்மையாக நடத்தலே தரும சாதனம்.

அறமென் றறிந்ததனை யஞ்சாது செய்மின்;
இறைவனருள் காக்கு மினிது. 4

மனச்சாட்சி "இதுவே அறம்" என்று சொல்வதை அறிக. அந்த அறத்தை உடனே செய்க. உலகே எதிர்த்தாலும் அஞ்ச வேண்டாம். மனச்சாட்சிக்கு உண்மையாக நடக்கும் அறவோரைத் திருவருள் பாதுகாக்கும். அறியா மக்கள் எவ்வளவு இடர் செய்தாலும் அறவோர் அஞ்சார்; தளரார். ஆண்டவன் தோன்றாத்துணையா யிருந்து அவர்களைக் காப்பான். இந்த உண்மையை ஏசுநாதர், முகம்மது நபி, அப்பர், காந்தி, முதலிய பெரியார் வாழ்க்கையிலே காண்கிறோம்.

இறந்தபின் னெப்படியோ; ஈங்கண் ணுலகிற்
சிறந்த திருவினையைச் செய். 5

அறத்தை நாமே, நமது கண்முன்னே நிறைவேற்ற வேண்டும். நாம் இறந்தபின் எங்கே செல்வோமோ, என்னகதி யாவோமோ, எப்பிறவி வருமோ அறியோம்.. நமது மக்கள் செய்யும் சிரார்த்தாதி கர்மங்களும் நமக்குப் பயனாவது சந்தேகம். மண்ணுலகில் நாம் இருக்கும்போதே உலகில் திருவும் அறிவும் அமைதியும் இன்பமும் ஓங்கும் அறவினைகளைச் செய்யவேண்டும். அதுதான் அறவழியாகும். உடலிலிருந்து உயிர் போன பிறகு, பிறர் செய்யும் தான தருமங்களெல்லாம் பசுவை ஒட்டக் கறந்த பிறகு கன்றை ஊட்ட விடுவது போலாகும். கன்றுக்கு ஒரு சொட்டுப்பாலும் இராது. எவன் அறம் செய்கிறானோ அவனுக்கே பலன் உண்டு. அவனவன் வினையை அவனவன் அனுபவிக்க வேண்டும். அப்பன் வினையைப் பிள்ளை

அனுபவிக்க முடியாது. வீட்டுக்கு, நாட்டுக்கு, உலகுக்கு, உயிருக்கு, கலைக்கு, ஒற்றுமைக்குப் புரியும் எல்லாப்பணிகளும் புண்ணியங்களே. உதாரணமாக பசுக்காத்தல், தொழிற்சாலைகள் நாட்டி ஏழைகளுக்கு உழைப்பும் பிழைப்பும் தருதல், நோய் தவிர்த்தல், கல்வி யளித்தல், சன்மார்க்க உபதேசம் செய்தல், நன்னூல்களைப் பரப்புதல், யோகம் பயிற்றல்—முதலியவை சிறந்த திருவினைகள் ஆகும். இறக்குமுன் அறவினை செய்க.

2. அற விரிவு

யாதொன்று காலத்திற் கேற்றபொது நன்மையதை
வாதின்றி யாற்றி மகிழ். 1

காலத்திற்கு ஏற்ற பொதுநலத்தைச் செய்து மன மகிழ்க. அப்படிச் செய்வதில் கட்சி வாதம் கூடாது. தர்மம் இருவகை; ஒன்று ஆத்ம தர்மம்; எல்லாருக்கும் இது பொது. மற்றொன்று யுக தருமம். இது அந்தந்தக் காலத்திற்குச் சிறப்பாக அமையும். இரண்டு தருமத்தையும் போற்ற வேண்டும். காலத்திற்கு உதவாத பழைய மாமூல்களை யெல்லாம் விட்டு, முன்னேற்றத்திற்கு உரிய பொது நலத்தை வெற்றியுறச் செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக அக்காலத்தில் இருந்த நால் வருணம் இக்காலத்திற்குப் பயனில்லை. மனிதனுக்கு மனிதன் எவ்வகையிலும் தாழ்வில்லை, அடிமையில்லை; எல்லாரும் சரிநிகரான ஆன்ம நேயர்களே என்ற கொள்கை இக்காலம் விளங்குகிறது. வறுமை, மடமை, அடிமைப் பிணிகளை ஒழித்து, சுத்த சுதந்தர சமத்துவ சத்திய வாழ்வைத் தரும் செயல்கள் எல்லாம் இக்காலத்திற்கு ஏற்றவை. தனியுடைமை, பொதுவுடைமையாகி, பொதுவுடைமை அருளுடைமையாதலே இக்கால் நிறைவேற்றமாகும். மனச்சாட்சி வழியே நடப்பது எக்காலத்திற்கும் பொதுவான அறமாகும்.

பழமை பழமையெனும் பல்லவியே பாடேல்;
புதுமை புதுமையெனப் போ. 2

"பழைய வழக்கம், பழைய ஆசாரம்" என்ற மாமூல் பல்லவி வேண்டாம். வாழ்க்கை, புதுப்புதுத் துறைகளில் முன்னேறுகிறது. புதுமை புதுமை என்று புதிய புதிய நலங்களைப் பெற முன்செல்க. பாசி பிடித்த பழைய தேக்கம் பயனில்லை. புதுப்புது அருவிகளுடன் சலசலத்தோடும் ஜீவநதி போன்றது வாழ்க்கை. அந்தக்கால ராம பாணம் இந்தக்கால அணுகுண்டை எதிர்க்க முடியாது. தீக்குச்சியை விட்டு இப்போது சக்கிமுக்கிக் கல் தட்டிக் கொண்டிருக்க முடியாது. காகிதம், பேனா பரவிய காலத்தில், ஓலை எழுத்தாணிக்கு வேலை யில்லை. இந்தக் காலத்திற்கு ஏற்றபடி புதிய கலை ஆராய்ச்சியும் பொதுநலத்தொண்டும் வேண்டும். வானொலி, விமானம் முதலிய சாதனங்களால் உலகம் ஒன்றாகி வருகிறது. இனி வேற்றுமைத் தடைகள் நீங்கும். எல்லையற்ற ஆத்ம சமத்துவ வாழ்விற்கு நாம் புதிய உணர்ச்சியுடன் காலவேகத்தைப் பற்றி முன்னேற வேண்டும். காலத்திற்கேற்ற நாகரிகம் வேண்டும்.

மோகமய மின்றி, முரணற்ற முன்னேற்றம்
நாகரிக மென்றே நவில் 3

நாகரிகம் என்றால் என்ன? முரணற்ற, சாதி மத நிற மனமோக விகாரங்களில்லாமல், அன்பும், அறிவும், ஆன்மவுணர்வுங் கொண்ட முன்னேற்றமே நாகரிகம் என்க. பிற்போக்கும், பிடிவாதமும், பழமைச் செருக்கும், வீண் இடம்பமும், மன மயக்கமும், இன மயக்கமும், போட்டி பொறாமைகளும், மண் வெறியும், பொன் வெறியும், காமக் களியாட்டங்களும், குண்டு வீச்சுகளும் அநாகரிகமாகும். உயிர்க்கருணை, அறவொழுக்கம். அருட்பணி, அன்பு, அறிவு வளர்ச்சி புலனடக்கம், சமுதாயத்திற்கு நன்மையான புதுமைச் செயல்கள்—இவையெல்லாம் நாகரிகமாகும். சீரிய தன்மையும், நேரிய ஒழுக்கமும், கருணை உள்ளமும், கற்று நடத்தலும், அழகணி எளிமையும், அஞ்சா நெஞ்சும்,

இடைவிடா உழைப்பும், ஈகைச்சிறப்பும், வாய்மையுந் தூய்மையும் நாகரிகமான நடைமுறைகள் ஆகும்.

தொடர்ந்தார் துயரந் துடைக்காத செல்வன்
கடமை வழுவியோன் காண். 4

நாகரிக முள்ள மனிதன். தனக்கு மட்டும் வாழ்வதில்லை. மனித சமுதாயம் முழுதும் ஆன்மத் தொடர்பு. தனது தொடர்பான உயிர்க்குலத்திற்கு மனிதன் நலம் புரிவது கடமை. உயிர்களுக்கு உற்ற துன்பத்தை, தனக்கு வந்த துன்பம்போலக் கருதி நீக்கவேண்டும். அப்படி நீக்காதவன் தன் கடமையினின்று வழுவியோன் ஆவான். பிறரைத் தானாக மதித்து இன்னலைத் தீர்த்தல் நாகரிகச் செல்வனுக்கு அழகாகும்:

எதுதீ தெனநோக்கி யெள்ளற்க; நன்மை
யதுபோற்ற லாற்ற லறிவு. 5

நாகரிக மனிதன் எப்படி நடக்க வேண்டும்? பிறரிடம் எது தீது, குறை என்று எப்போதும் நோக்கி அவர்களை இகழக்கூடாது. குறை எல்லாரிடமும் உண்டு. பிறரிடம் என்ன நன்மை யிருக்கிறதோ அதை அறிந்து போற்றி, அந்த நன்மையை நாம் செய்தலே அறிவாகும். குறை பேசாதே; பிறரிடம் இருக்கும் குறை உன்னிடம் இல்லாமல் திருத்திக்கொள். பிறர் நன்மையை நீ அறிந்து பின்பற்று. இதுவே அறிவாளிக்கு அழகாகும். நடந்து காட்டலே நல்லறச் செவ்வி.

3. அறத் தகுதி

போக்கும் வரவும் பொழுதுமறி யோமதனால்
யாக்கையோ டேசெய் யறம். 1

உடலும் உயிரும் சேர்ந்தது வாழ்வு. உடலும் உயிரும் பிரிந்தது சாவு. உயிர் எப்போது உடலை உதறிச் செல்லும், எப்போது மறுவுடல் எடுக்கும் என்பதை நாம் அறியோம்.

உயிரின் போக்கு வரவு ஊகத்திற்கு எட்டாதது. நேற்று இருந்தவரை இன்று காணோம். திடீரென்று போர் கிளம்பி, கோடிக்கணக்கான மக்களைக் கொல்லுகிறது. உலகரங்கில் நவரஸக் காட்சிகளுடன் விதி நடனமாடுகிறது. காலத்தின் மாயம் கணக்கில் அடங்காது. ஆதலால் உடல் உள்ள போதே செய்யவேண்டிய நல்லறத்தைச் செய்க.

உண்ண வுடுக்க வுவந்திருக்க நன்முயற்சி
பண்ணல் அறவாழ்வின் பண்பு. 2

செய்யவேண்டிய அறம் என்ன? மனிதன் முதலில் உயிரைத் தாங்கும் உடலைப் போற்ற வேண்டும். உண்டு உடுத்து ஒரு வீட்டில் வசித்து வாழ்வின் கடமையைச்செய்து இன்புற வேண்டிய நல்ல முயற்சிகளை யெல்லாம் செய்தல் அறவழி வாழ்வின் மாண்பாகும். அறவோர், யாரையும் பிச்சை கேட்கக்கூடாது, எல்லாரும் உழைத்தே பிழைக்க வேண்டும். உடலுக்கு வேண்டிய தேவைகளை ஒரு நல்ல தொழிலால் அடைய வேண்டும். இன்றேல் வறுமையும் சிறுமையும் கவலையும் மனிதனைப் பற்றிக்கொள்ளும்.

சோர்வு விடுத்துச் சுயேச்சை யடைந்துலகில்
வீரனாய் வாழ விரும்பு. 3

மனிதன் செய்ய வேண்டிய அடுத்த அறம், உலகில் பொதுநல வீரனாய் வாழ விரும்புவதே. அதற்கு மனச் சோர்வை விட்டு, எல்லாக் கட்டுகளினின்றும் விடுதலை பெற வேண்டும். மனிதனுள் மனிதன் ஆத்மவீரன்; உடல் அவன் சட்டையே. அவனுக்கு அச்சம், கவலை, கட்டடிமை, தளர்வு, தோல்வி இல்லை. தன்னறிவு, உலகறிவு, உள்வெற்றி, உலகவெற்றி, மனத்திட்பம், வினைத்திட்பம், அஞ்சாப் பொறுமை, ஆண்மை, அன்பு, தியாகம் முதலியவை வீரர் குணங்கள். உயிரைக் கொடுத்தும் அறத்தைத் தாங்கல், சுயநலத்தை விட்டுப் பொதுநலங் காத்தல், ஆத்ம தீரம்— இம்மூன்றும் வீரர் தன்மையாகும். புத்தர், சங்கரர், அப்பர்

போன்றோர் ஞான வீரர்; சிவாஜி, குரு கோவிந்தன், இளஞ்செழியன் போன்றோர் கர்ம வீரர்; மகாத்மா காந்தி பக்தி, கர்ம வீரர், வீரத்திருவினர், பார்நலக் காவலர்.

உலகோ ரருட்குலமா யொன்றியினி தோங்க
நலமார் பொதுநிலையை நாட்டு. 4

மனிதனுக்கு உரிய அடுத்த அறம் பொதுநிலைத் தொண்டு. அதாவது, சாதிமத பேதமில்லாமல் சர்வாத்ம சமரச உணர்ச்சியில் உலகோரெல்லாம் ஒரே அருட்குலமாக ஒன்றுபட்டு இனிது தழைக்கும் சமயோக வாழ்க்கை. இந்த வாழ்க்கையினாலே தான் உலகத்திற்கு எல்லா நன்மையும் உண்டாகும். எல்லா உயிர்க்கும் இறைவன் ஒருவனே; எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே. எல்லார் வாழ்க்கையும் ஆன்மத் தொகுதியே. எல்லார் உள்ளமும் சுத்தான்மத் துடிப்பே. இதை உணர்ந்தால் சாதி மத நாடு நிற மொழி வேறுபாடின்றி, எல்லாரும் ஒரே அருட் குலமாக வாழலாம். திருவருளின் துடிப்பாகிய சுத்தான்ம உணர்ச்சியில் ஒன்றுபட்டு வாழ்வதே அருட்குலவாழ்வாகும்.

உள்ளொளியிற் பூத்த வுயிர்வாழ்விற் சாதிமதச்
சள்ளையிலை சச்சரவுந் தான். 5

மேற்சொன்ன பொதுநிலை வாழ்விற்குத் தடையா யிருப்பன சாதி மதச் சள்ளைகளே. இவை, ஒன்றைப் பலவாகக் காட்டும் மனவிகாரங்களே. உயிரினங்களெல்லாம் ஒரே சங்கிலித்தொடரே. எல்லா உயிர்வாழ்வும் திருவருளாகிய உள்ளொளியிற் பூத்த பெரிய தாமரை போன்றவை. ஒவ்வொரு ஜீவனும் அதன் இதழே. பொகுட்டில் இதழ்கள் ஒன்றாவதுபோல், உள்ளான்மாவில் உயிர்கள் ஒன்றி நிற்கின்றன. இந்த ஒன்றிப்பை அறிந்தால், பிரிவினை உணர்ச்சி யில்லாமல், பேத புத்தி யில்லாமல், எல்லாரும் சேர்ந்து வாழலாம். இந்த ஆத்ம ஐக்கிய வாழ்வில், மன விகாரத்தால் உண்டாகும் சள்ளை சச்சரவுகள் இல்லை. ஒரு

மாலையில் கோத்த மணிகளைப்போல் எங்கும் ஒருமயமான சுத்தான்ம உணர்வில் எல்லார் வாழ்வும் பொருந்தி நிற்கும்.

4. அற நெறி

விண்ணின் விரிந்த வியன்செய் யறநூலின்
உண்மை யுடுவி னுறும். 1

(உடு நட்சத்திரம்). அறநூல், வானைப்போல விரிந்தது; அதில் ஏராளமான இயலுண்மைகள் நட்சத்திரங்களைப் போல விளங்குகின்றன. உலகில் எழுந்த கீதை, பைபிள், குறள், அருட்பா முதலிய பெரியார் வாக்குகளெல்லாம் எல்லையற்ற இயற்கை அறநூலின் சில வரிகளே யாகும். கால தேசத்திற்கு ஏற்றபடி அருளாளர் உள்ளத்தில் அறநூல் உண்மை அரும்பும்.

அன்புண்மை யின்சொ லடக்கம் பொறுமையருள்
இன்பப் பொதுநெறியென் றெண். 2

அறநூல் எல்லா மனிதருக்கும் எல்லா உயிர்களுக்கும் பொதுநெறியை வகுக்கிறது. அன்பு, கடவுளன்பு, ஆருயிர் அன்பு; மனச்சாட்சிக்கு இசைந்தவுண்மை; வஞ்சம், சூது, பொறாமை யில்லாமல் பிறருக்கு நலந்தரும் இன்சொல்; செருக்கும் இடம்பமும் தற்புகழ்ச்சியும் இல்லாத அடக்கம்; சினமும் பொருபொருப்பும் இல்லாது, நன் முயற்சிகளில் உறுதியான பொறுமை; எல்லா உயிர்களிடமும் கருணையும் இரக்கமும் சமநோக்குங் கொண்ட அருள்; திருவருள் வேட்கை—இவையே அறநூல் சொல்லும் பொதுநெறி. இந்தப் பொதுநெறி பேரின்பம் அளிக்கும்.

கொலைபுலை, கூத்தி, குடிகளவு, சூதாம்
வலிய நரக வழி. 3

அறத்திற்கு எதிரான மறம்—தீமை, ஆறாகும்; உயிர்க்கொலை, புலாலுண்ணுதல், வேசை யுறவு (விபசாரம்), கட் குடி, களவு, சூது—இவை ஆறும் மனித வாழ்வை நரக

வேதனையாக்கும். போர்வெறிக் கொலை உலகின் அமைதியைக் கெடுக்கும். உயிரைக் கொன்றுண்ணல், மனதைக் கொலைக்குத் தூண்டும். கொன்று உண்பவனிடம் அன்பு, அருள், அமைதி, பொறுமை முதலிய சாத்விக குணங்கள் இருப்பது அரிது. தீனி போலே மானிடன். மனிதன் உணவு மரவகை. வேசை யுறவால் வறுமை, கலக்கம், மயக்கம், பிணி, துயர்கள் உண்டாகும். காமவெறிகளை மனிதன் அடக்கியாளவேண்டும். பரத்தை முயக்கம் இருட்பிண முயக்காம். கள், விஸ்கி, பிராந்தி, காப்பி, தேயிலை, புகையிலை, சுருட்டு எல்லாம் மதியை மயக்கி நரம்பைத் தளர்த்தும் நஞ்சுகள். பிறருக்கு உரியதை வஞ்சனையாக அபகரித்தல் களவு; பிறர் மனைவி, பிறர் பொருள், பிறர் நாடு, பிறர் உழைப்பு, பிறர் செல்வம் ஆகிய எதைக் கவர்ந்தாலும் களவேயாகும். கள்ள மனத்திற்கு உள்ளே சவுக்கடி. சூது சகுனி வலை, சீட்டு, பகடை உருட்டல், குதரைப் பந்தயம், வீண் அரட்டை—எல்லாம் சூதாட்டமே. வீண் வம்பு வாய்ச் சூதாகும். இந்த ஆறு தீமைகளையும் அறவே நீக்க வேண்டும்.

வசைசின வஞ்ச வழக்கற்றுத் தீய
நசையற்று நாணுற்று வாழ். 4

மனிதன் தீமை யில்லாது எப்படி வாழ வேண்டும்? மனிதனுக்கு அணி நாண். அதாவது அடக்கம், பண்பு, மட்டு மரியாதை, பிறர் பழியும் தன் பழியும் அஞ்சல், வெட்டெனப் பேசாமை, நாய்ச்சினம், நரி வஞ்சம், பாம்புச் சீற்றம், புலி யகங்காரங்களின்றி, நோகாது, நோவுறுத்தாது, இதம்பதமாக நடத்தலே நாணுறலாகும். வசவு, வம்பு, தூற்றுதல், கோள், சினம், சூது, பொறாமை, வஞ்சம், துராசை (தீய நசை), அழிவழக்கு—ஆகிய தீயகுணங்களால், மனம் கெடும்; நரம்பு தளரும்; ஆயுளும் ஆற்றலும் கெடும். நாகரிகத்தின் நல்லுயிர் நாணே.

மூவழுக்கு நீங்குகவே, முத்தூய்மை யோங்கிநர
தேவர்குலம் வாழ்க செழித்து ! 5

தர்ம சாதகன் மனமொழி மெய்களில் மாசில்லாது ஒழுகவேண்டும். மனத்தைக் கெடுப்பன : மோகவெறி, மாயா பாசம், தன்னல அகந்தை ஆகிய மூன்று அழுக்குகளே. இவற்றை மாற்ற, முத்தூய்மை வேண்டும். அதாவது : தூய நினைப்பு, தூய வாய்மை, தூய அருட்பணி. சுத்தமானால் பெத்தம் ஒழியும்; முத்தி வளரும். அதனால் மனிதர் குலம் தேவர் குலமாகச் செழித்து வாழும். இறைவன் அருளால், அகப்புறத் தூய்மையும், தன்னறிவும், தவக்கனலும். சமநோக்கும், தருமவீரமும், கருமவீரமும், மாசறு தூய்மையும், தேசுறு யாக்கையும், அகக்களிப்பும், உயிர்க் கருணையுங் கொண்ட நரதேவர் வாழ்க!

5. பொதுநலம்

பிறர்க்கென வாழும் பெரியோரே சேர்வார்
துறக்கத்துங் காணாச் சுகம். 1

மனிதர் காண விரும்பும் சுகம் சுவர்க்க போகமே. (துறக்கத்துச் சுகம்). அதைவிட ஒரு பெரிய சுகம் உள்ளது; அதுவே சுயநலமற்றுப் பிறருக்கு நன்மை செய்து வாழும் பொதுநல இன்பமாகும். அந்த இன்பத்தையே பெரியார் சேர்வர். அதனால் அவர்களுக்குச் சுவர்க்க போகத்தைவிட இனிய மனக்களிப்பு உண்டாகும். ஓர் ஆற்றின் இன்பம் பயிர்களையும் உயிர்களையும் ஊட்டுதல்; ஒரு விளக்கின் இன்பம் எண்ணெயுந் திரியும் குறைந்தாலும், பிறருக்கு வெளிச்சந் தருதல். கார்மேகத்தின் இன்பம் உலகம் செழிக்கப் பொழிதலே; சுத்த முக்தனின் இன்பம் தன் யோக சக்தியால் உலகிற்கு நன்மை செய்தலே.

எத்துணை நன்றெண்ணி யிவ்வுலகிற் கன்புசெயல்
அத்துணை யான்மவிரி வாம். 2

உலகிற்கு அன்பு செய்யச் செய்ய, உள்ளான்மா உலகான்மாவாக விரியும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நன்மையே எண்ணிப் பரோபகாரம் செய்கிறோமோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு நாம் பலர் உள்ளத்தில் குடிகொள்ளுகிறோம். மனிதன் உள்ளன்பு, மனைவி, மக்கள், சுற்றம், நண்பர், வீடு, ஊர், நாடு, உலகம் இவற்றை அளாவி, மேன்மேலும் ஓங்க வேண்டும். நாம் எதுவோ அதுவே உயிர்களும் உலகும் ஆகும். தன்னை யறிந்தால் அன்னியமில்லை. பார்க்குமிட மெல்லாம் பரம்பொருள் மயமே. மேகம், மழை, ஊற்று, ஆறு, குளம். கடல் எல்லாம் கடலாவியின் உருவங்களே. அதுபோல் உலகுயிர்க ளெல்லாம் நம்முயிர்த் தொடர்பே. பிறர் பசி தன் பசி; பிறர் துயர் தன் துயர்; பிறர் இன்பம் தன் இன்பம் ; பிறர்க்கு உதவி, தனக்கு உதவி யாகும். அன்புப் பெருக்கால் ஆன்மப் பெருக்காம்.

ஈசன் அருண்மொழியை யெவ்வினத்தார் சொன்னாலும்.
ஆசையுடன் கேட்ப தறிவு. 3

பொதுநல அறிவு சமநோக்குடையது; அதற்குச் சாதி மத பேதமில்லை. அருட்புலவர் வாக்கெல்லாம் அந்த ராத்மாவான ஈசன் அருளும் திருமொழிகளே. அதை எந்த இனத்தார் எம்மதத்தார் சொன்னாலும், ஆசையாக ஆர்வமுடன் கேட்டு நிற்பதே சமரச ஞானமாகும். உள்ளப் பரமனே எல்லா வேதங்களும் தேடும் பொருள். பைபிள், குரான், ஜெந்தவஸ்தா, திருக்குறள், தேவாரம், திருவாசகம், திருவாய்மொழி, தாயுமானவர், திருவருட்பா, கீதை, உபநிடதம், வேதம், ஆகமம் முதலிய எல்லா அருள் நூல்களும் பரமாத்ம ஞானத்தையே பேசுகின்றன; சுத்த முக்த சமத்துவ சித்தியைக் கோருகின்றன. மத பேதமின்றி அவற்றை ஆராய்ந்து உண்மை யறிந்து நடக்க வேண்டும். சர்வமத சமரசமே சர்வாத்ம சமரச மாகும்.

அற்பம் பெரியதென் றெண்ணாம லன்புசெயு
நுட்ப வறிவுடைமை நோன்பு. 4

சமநோக்கே நல்லறிவு; அதுவே நோன்பு. அந்த நோன்பிற்கு அன்பு செய்தலே சாதகம். அற்பம், பெரிது, சிறியர், பெரியர் என்றெண்ணாமல் சமநோக்குடன் நுட்பமாக அறிந்து பலருக்கும் நன்மையான பொதுநலங்களைச் செய்தல் சிறந்த விரதமாகும். அன்பு, ஒருமை இரண்டும் நுட்ப அறிவிற்கு அடையாளமாகும். புல் முதல் புமான் வரையில், எல்லா உயிர்களும் ஒன்றே. நமது பசிக்கு உண்பதுபோல, பயிருக்கும் உரமும் நீரும் ஊட்ட வேண்டும்.

> **கீண்மேற்பிறரொடுதான் கேண்மைதெவ் வொன்றெனவே**
> **காண்போன் கருணைக் கடல்.** 5

கீழோர் மேலோர், பிறர் நாம், நண்பன் பகைவன் என்ற வேற்றுமை யில்லாமல், எல்லா ஆன்மாக்களும் தன் ஆன்மா போலவே ஒன்று என்று காண்பவனே கருணைக் கடலாவான். கருணையே மனிதத் தன்மையின் உச்சம். அன்பின் தீவிரமே அருட்கருணை. பகை நட்பு, கீழ் மேல் என்பன வெல்லாம் மனவிகாரத்தால் வருவன. சமநோக்கும் சமநெறியும் இருந்தால், ஏழை செல்வன், வலியன் மெலியன், தன்னவன், அன்னியன், கீழ்ச்சாதி, மேற் சாதி, நண்பன், பகைவன் என்ற இருவிகாரத்திற்கே இடமில்லை. உலகாடலில் நமக்கு எதிர்க்கட்சியில் ஆடும் நண்பனையே பகைவனாக நினைக்கிறோம். வழிதவறிய நன்மையே தீமை. அடி சருக்கிய இன்பமே துன்பம். தன்னைக் கண்டால், தானே உலகம். இந்த அறவழியே அறிவிற்கு வழியாகும்.

4. அறிவியல்

1. அறிவு

அறவின்பம், வாழ்வி னழகின்ப மெல்லாம்
அறிவின்ப ஊற்றி னமிழ்து. 1

அறத்தால் இன்பம் உண்டாகும். அதில் அழகின்பம் பொலியும். ஆனால் அழகான அறவாழ்விற்கு அறிவின் இன்பம் வேண்டும். அறிவின்பம் வற்றாத அமுத ஊற்று. இந்த ஊற்றின் அமுதமே, அறவாழ்வின் அழகுப் பயிரை வளர்த்து உலகை இன்பமாக்கும். அறிவின்றி அறமில்லை. அறமின்றி அழகில்லை. அழகின்றி வாழ்வில்லை. வாழ்வின்றி இன்பமில்லை. வாழ்வுக் கலையை வளர்ப்பது அறிவின் அருவி. அதனாலேதான் இன்பக்கனி விளையும். அறம் மலர்; அழகு நிறம்; அறிவு கனி; அற விளக்கின் சுடர் அறிவு. மனிதன் தன்னாட்சியும் உலகாட்சியும் பெற வேண்டும். தன்னாட்சிக்குப் பொறிபுலன்களை அடக்கித் தன்னறிவு பெறவேண்டும். உலகாட்சிக்குக் கல்வி கேள்விகளால் கலையறிவும், அனுபவத்தால் உலகறிவும் பெறவேண்டும்.

எங்குற்றோ மென்னசெய லெங்கேக லென்றறிவோன்
கங்குற் கடல்கடந்தோன் காண். 2

அறிவாளர் தங்களை மூன்று கேள்விகள் கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள்: (1) எங்கிருந்து வந்தோம்? (2) எதற்காக, என்னசெய்ய வந்தோம்? (3) வாழ்க்கை நாடகம் முடிந்ததும் எங்கே செல்கிறோம்? இந்தக் கேள்விகளுக்கு அனுபவ விடை அறிந்தோனே அஞ்ஞானக்கடலைக் கடந்து, அறிவின்பம் பெறுவான். நான் உலகில் இருக்கிறேன்; உலகம் நானில்லை. நான் வீட்டில் இருக்கிறேன்; வீடு நான் இல்லை. நான் உடலில் இருக்கிறேன்; உடல் நானில்லை. ஆனால் இந்த உடலில் ஒரு காரியத்திற்காக இருக்கிறேன். உடல்,

உயிர், மனம், வீடு, உலகம்—இவை மறையினும் நான் இருக்கிறேன். உடல் வினைச்சட்டை; அதைப் பூண்டு உலகமேடையில் நடிக்கிறேன். உலக நாடகத்தில் எனது பங்கு முடிந்ததும் வெளியேறுகிறேன். நான் எடுத்த வினை வேடத்தைச் சரியாக நடிக்காவிட்டால் மறுபடியும் பழகி, மேடைக்கு வருகிறேன். உலகம் ஒருபரிட்சைகூடம். நான் எழுதவேண்டிய பரிட்சையில் தவறினால், மீண்டும் படித்து அதே இடத்திற்கு வரவேண்டியதே. சுத்தான்மா, தான் வந்த வினையை முடித்தால், வினையற்றுத் தன்னை யறிந்து, தனக்குத் தலைவனான பரமனைக் கலக்கும். ஒவ்வோர் உயிருக்கும் தனிப்புலமை உண்டு. அதைக் கொண்டு வாழ்வை நிறைவேற்றினால் முத்தி பெறலாம். போக்கு வரவு செய்வது வினையுடலே. வினையறிந் தாற்றினால் விடுதலை பெறலாம். "இறைவன் அருளால் வந்தேன்; இறைவன் அருட்பணி புரிந்தேன்; இறைவனைக் கலந்தேன்" என்பது என் கதையே.

> **போக்குவர வற்ற பொருளான்மா; நானதுவென்**
> **றேக்கமற் றின்புற் றிரு.** 3

மனிதா! நீ எப்போதும் இன்புற்றிரு. அதற்கு, ஏக்க மற்று அச்சம் கவலை தளர்வற்று, உள்ளத்தில் உள்ளபடியிரு. உள்ளத்தில் உள்ள அது, நித்திய நின்மல சுத்த சுதந்தராத்மா; அதற்கு போக்கு வரவு இல்லை; இறப்பும் பிறப்பும் இல்லை. இளமை, முதுமை, இன்பம், துன்பம், இறப்பு, பிறப்பு போக்கு வரவு எல்லாம் வினையுடலுக்கே. ஆடை கிழிந்தால் ஆளுக்கென்ன? பழையது கிழிந்தால் புதியது பெறுவோம். உடல் போனால் உடல் வரும். உள் மனிதன் என்றுமுள்ள சுத்த சச்சிதானந்தப் பொருள். அதையே "அது நீ ("தத்வமஸி "); ("ஸோஹம்") நான் அவன்; ("ஓம் தத் ஸத்") ஓங்காரமாகிய அதுவே உண்மை; "சுத்தோஹம்" என்ற மந்திரங்களால் அருட்பெரியார் குறித்தனர்.

யானு முலகு மறிவுண்மை யின்பமயம்;
ஏனோ வெருவ லினி? 4

மனிதா! ஏன் அஞ்சுகிறாய்? இனி வெருவாதே, அஞ்சாதே; கவலாதே, கலங்காதே. நானும் உலகும் அறிவு, உண்மை. இன்ப மயம்; ஸச்சிதானந்த மயம். எனக்கு இன்பமே யொழியத் துன்பமில்லை. நான் எதுவோ, அதுவே உயிருலகம். என்னைக் கண்டு நான் அஞ்சுவதில்லை; நான் ஏன் உலகைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டும்? பிண்டத்தில் உள்ளதே அண்டத்தில்; சத்தில் உள்ளதே சகத்தில். உள்ளான்மாவே உலகான்மா என்று நினை. கண்ணாடி பார்த்த நாய்போல், உன்மயமான உலகைப் பார்த்து மருளாதே. ஆட்டு மந்தையில் வளர்ந்த சிங்கம்போல் அஞ்சாதே. உன் சொரூபத்தை அறி; இயல்பா யிரு; அதுவே இன்பம்.

நம்பு, நினைமுயல்; நாடொருமை; ஞானமாம்
இன்பம் பெருகு மினிது. 5

ஞானப்பொருளான ஆத்மாவே இன்பம். அந்த இன்பம் பெறுவதற்கு முதலில் நம்பிக்கை வேண்டும். பிறகு அதையே நினைக்க வேண்டும்; பிறகு அதை அடைய யோகப் பயிற்சியால் முயலவேண்டும். "நான் சுத்தான்மா" என்ற நம்பிக்கை உறுதியாக உறுதியாக, நினைப்பு அதிலே நிலைக்கும்; அதுவே தாரணை. மனம் புறத்தே செல்லாமல், உள்ளத்தில் படிந்து முத்துக் குளிப்பது போல் ஆழ்ந்து தியானத்தில் லயித்தால், ஆத்ம ஞானம் சித்திக்கும். உள்ளே லயிக்க லயிக்க அருட்காந்தம் நம்மைக் கவர்ந்து, உண்மைப்பொருளில் நாட்டும். இந்த நிலைவந்தால், தன்னால் இன்பம் பெருகும்.

2. கல்வி

அறிவு தொழிலொழுக்க மாண்மை யழகாந்
திறமான கல்வித்திரு. 1

அறிவு—அருளறிவு, கல்வி யறிவு என்று இருவகை யாகும். உலக வாழ்விற்குத் திறமான கல்வி வேண்டும். அந்தக் கல்வியே அளவற்ற செல்வமாகும். அதனால் வாழ்வு திருவோங்கும். நல்ல கல்வியின் இலக்கணம் என்ன? அது தன்னறிவையும், நூலறிவையும், உலகறிவையும் பெருக்க வேண்டும். வறுமையற்று வாழ உலகிற்கு நலமான தொழிற்பயிற்சி தரவேண்டும். உலகுடன் பழகி வாழ்வை உயர்த்த நல் லொழுக்கத்தைப் பயிற்றவேண்டும். எதிர்ப்புகளை வென்று முன்னேற உடலுறுதி, மனவுறுதி, வினைத்திறமை, அஞ்சா வீரம் முதலியவற்றைக் கொண்ட ஆண்மையைத் தரவேண்டும். இசை, காவியம், ஓவியம் போன்ற அருங்கலைகளால் வாழ்வை அழகு செய்ய வேண்டும். மூளைப்படிப்பு மட்டும் போதாது; உள்ளப் பயிற்சியும் வேண்டும். கல்விக்குக் கலையும் இலக்கியமும் கண்ணெனத் தகும்; ஒழுக்கம் உளமெனத் தகும்; ஆற்றல் உடல்; அழகு வடிவம்; ஆத்மஞானம் உயிர்; தொழில், நரம்புகள் எனத் தகும்.

இயற்கைவளத் தோங்கி, யியற்புலனைத் தூண்டும்
இயற்கைநெறிக் கல்வி யினிது. 2

கல்வி எப்படி இருக்கவேண்டும்? அது இயற்கைவழியே அமையவேண்டும், கலாசாலை, இயற்கை யழகு பொலியும் இடங்களில் அமையவேண்டும். கல்வி முறை இயல் புலமையைத் தூண்டி, உள்ளிருந்து அறிவை மலரச்செய்ய வேண்டும். கல்வி உள்ளிருந்து கெல்லப்படுவது; புறத்தினின்று உள்ளே திணிக்கப்படுவதில்லை. ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் அறிவு நிலையம். ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு புலமையுண்டு. அந்தப் புலமை மலர்ந்து விளங்கத்தக்க சூழலும் பயிற்சியும் வேண்டும். ஆறு, மலை, சோலை முதலிய இயற்கை வனப்புகளில் பிரமசரிய குருகுலங்கள் அமையவேண்டும். வான், கதிர், மதி, விண்மீன், மேகம், மின்னல், மலை, ஆறு, வயல், மலர் வனப்பு, புட்கள், பசுக்கள்

இவையெல்லாம் இயற்கையின் அறிவு நூல்கள். இந்த இயற்கை நூலே கவிகளும் முனிவரும் கற்ற அறநூலாகும். மாணவன் உள்ளத்தினின்று கேள்விகளாலும் காட்சிகளாலும், பயிற்சிகளாலும், ஊகத்தாலும் உண்மை உதிக்கவேண்டும், தோட்டம் போட்டுச் செடிநூல்; உயிர்களைக் காட்டி உயிர்நூல்; ஊர்களைக் காட்டிப் புவிநூல்; தியான வழிபாடுகளால் சமய நூல்; பேச்சாலும் எழுத்தாலும் இலக்கியம் புகட்டவேண்டும.

ஆற்றல் மிகப்பெருக்கி யாளாக்குங் கல்வியினைப்
போற்றுக வீரர் பொலிந்து. 3

உள்ளும் புறமும் வீறுபெற்று ஆற்றலை மிகவும் வளர்க்கும் கல்வியே கல்வி. அதுவே மனிதனைக் காலத்திற்கேற்ற ஆளாக்கும். அத்தகைய கல்வியை நாட்டு வீரர்கள் பொலிவுறப் போற்றுக! ஞான வீரம், தர்ம வீரம், கர்ம வீரம் ஓங்கவேண்டும். வீடு, நாடு, உலகம் இவை நலமுற மனிதன் வாழ வேண்டும். நாட்டிற்கு வீர தீரரும், ஆத்ம தீரரும் வேண்டும்; கலையும் தொழிலும் வல்ல புலவர் வேண்டும். இயற்கைப் புலமை மலர்ந்து, ஆற்றலும் அறிவும் அருளும் பெருக வேண்டும். அடிமைத் தளையை அறுத்து, மடமையிருளை ஓட்டி, வறுமைத் துயரை மாற்றி, வீரமும் அறிவும் தொழிலும் அருளுங் கொண்டு மனிதன் வாழவேண்டும். இதைத் தருவதே ஆளாக்குங் கல்வி.

மெய்க்கு மறிவிற்கு மேன்மை யுறுதிதராப்
பொய்க்கல்வி யாலென் புகழ்? 4

உண்மையான கல்வி உடலுக்கும் அறிவிற்கும் மேன்மையான உறுதியைத் தரவேண்டும்; இன்றேல் அது பொய்க்கல்வி யாகும். அதனால் என்ன சிறப்பு (புகழ்) உண்டாகும்? உள், புறம், இரண்டையும் நிறைவாக்குவதே கல்வி. உடல் ஆதாரம்; ஆத்மா ஆதேயம். இரண்டும் தரையும் நீரும், விளக்கும் சுடரும் போன்றவை. உடல் உயிர் தாங்கிய

சுத்தான்ம மந்திரம். உடலுறுதி உள்ளுறுதியாகும். நோயும் சோம்பலுங் கொண்ட உடல் தனக்கும் சுமை; உலகிற்கும் சுமை; பலமின்றி நலமில்லை. உடல் வலிமையுடன் அறிவும் திண்மையுற வேண்டும். அறிவில்லாத பலம் இன்பமளிக்காது. அது காட்டு விலங்குகளின் பலம்போல் பண்பற்றுப் போகும். அறிவும் உடலும் தக்க பயிற்சிகளால் திண்மையுறுவது கல்வியின் நோக்கமாகும்.

ஈகையு ளீகையா மின்கல்வி; பெற்றவனுக்
கேகுழி யெங்கு மிசை. 5

உலகத்தில் பல தான தருமங்கள் உண்டு. அவற்றுள் சிறந்த ஈகை, நல்ல கல்வி யறிவைக் கொடுத்தலாகும். அதைப் பெற்ற புலவனுக்கு அவன் செல்லுமிட (ஏகுழி) மெல்லாம் புகழோங்கும். அந்தப் புகழுடன் கல்வி கொடுத்தவன் புகழும் விளங்கும். கண்ணைத் திறக்கும் கல்வி யளித்தலே புண்ணியத்திற் புண்ணியம். செல்வத்தின் பயன் கல்வி யளித்தலே. குருகுலம் அமைத்தல், குருவைப் போற்றல், நன்னூல் வெளியிடல், பிரமசாரிகளை ஆதரித்தல், காலத்திற்கேற்ற கலை வளர்த்தல்—இவை யெல்லாம் கல்வியறமாகும்.

3. கற்ற பயன்

கற்ற வழியாற்றக் கற்றோனே கற்றோனாம்:
மற்றவன் கற்ற மடம். 1

கல்விக்கு அழகு நல்லொழுக்கம். கல்வியை வாழ்ந்து காட்ட வேண்டும்; கற்ற வழியே நிற்க வேண்டும். அப்படி நிற்கப் பயின்றவனே கற்றவனாவான். கல்வியை உள்ளே செரித்து வாழ்வில் ஊறச் செய்து உலகிற்குப் பயனாக்க வேண்டும். கற்ற வழி நிற்காதவன் கல்வியின் பயனைப் பெறாத மூடனாவான். வேதம் படித்தும் வேசை மோகமும், தேவாரம் படித்தும் திருட்டுப் புத்தியும், திருவாசகம்

படித்தும் பொறாமைச் செருக்கும், திருக்குறள் படித்தும் வஞ்சத் திமிறும் உள்ளவன் ஆற்றிற்குப் போய் சேற்றில் மூழ்கினவன் போலாவான். அறிவிற்கு அழகு அனுட்டானம்.

அருளற்ற நெஞ்சில் அடைத்தநூற் குப்பை
பொருளற்ற வெற்றுரையைப் போலும். 2

அருளே மனிதன், அருளே அப்பர்; அருளே புத்தர்; அருளே கிறிஸ்து, அருளே இன்பம். அன்பும் கருணையும் பக்தியும் சேர்ந்தது அருள். அருளில்லாத நெஞ்சில் அடைந்து கிடைக்கும் புத்தகக் குப்பை, பொருளில்லாது வதவத வென்று பிதற்றும் வீண் பேச்சைப் போலாகும். அருளே கற்பதன் பொருள்; நெஞ்சு, அருளின் நிலையம். அருளில்லா மனம் இருள் வீடாகும். அதில் எவ்வளவு தங்கச் சாமான்கள் வைத்திருந்தாலும் அவை காலில் இடறிக் காயப்படுத்தலாம். அறிவின் விளக்கு அருள்; அருளைத் தேடி, அருளைப்பாடி, அருளைக் கூடி, அருளின்பம் பெறுக. அருள் வழி வாழ்க!

புலனைவென் றோனே புலவனாம்; பாட்டாற்
கலகலப்போன் பேச்சுக் கடை. 3

மனப்பாடத்தை விட மனப்படிவே அறிவாகும். அடக்கமே அறிவிற்கு அழகு. நூறு பாட்டுகளைப் பாடம் பண்ணி வைத்துக்கொண்டு கலகலவென்று வாய்முழக்கம் செய்து தற்புகழிலும், பிறரைத் திமிராக இகழ்வதிலும் காலத்தை வீணாக்குவோன் பேச்சுக்கடை போடும் வீணன் ஆவான். நாப்பறையைவிட, நன்னடையே சிறந்தது. ஐம்புலன்களையும் வென்று அடக்கினவனே புலவன். மனங் குவிந்து, மமதை யற்று, உள்ளே ஊன்றி, உண்மை யறிந்து, அருள்வழி நடப்போன்—அவனே புலவன். மனம் ஆத்மாவில் படிவதே படிப்பு.

வெள்ளத் தனைய விரிநூ லளந்தாலும்
உள்ளத் துணர்வே யுயர்வு. 4

வெள்ளமாக விரிந்துகிடக்கும் அச்சு நூல்களை மூளையில் எவ்வளவு அளந்து கொட்டினாலும் பயனில்லை. உள்ளத்தில் ஆத்மானுபவத்தால் எழுந்த அருளுணர்வே மிகவும் உயர்ந்தது. உள்ளந் திறப்பதே உண்மைக் கல்வி; ஆணவம் அறுவதே அறிவு. உள்ளமே அறிவின் ஊற்று. மலர்ந்த உள்ளமே, மலர்தலைக் காலை போல அருள் மணம் வீசும்.

கல்வியும் வாழ்வும் கவியுஞ் சுவையும்போற்
புல்லுவதே செல்வப் பொலிவு. 5

சொற்சுவை பொருட்சுவை அருட்சுவை ஆகிய இம்மூன்றும் பண்ணுடன் பொருந்தியதே கவி; சொல்லடுக்கு மட்டும் கவியாகாது. படிப்பு மட்டும் கல்வி யாகாது. கல்வி, வாழ்வில் படிந்திருக்க வேண்டும். கவியுஞ் சுவையும் போல் கல்வியும் வாழ்வும் இணைந்திருக்க வேண்டும். அதனால் அறிவு, அருள், அழகு, சாந்தம், சிவம், மங்களம், வாய்மை, தூய்மை, முயற்சி, காரிய வெற்றி, பொருள் நிறைவு ஆகிய செல்வங்களெல்லாம் செழித்துப் பொலியும்.

4. ஆசான்—சீடன்

ஆசா னருளு மழிவில் லறிவொளியே
காசினிக் காகுமுளக் கண். 1

உலக வாழ்விற்குக் கண் போன்றது அறிவு: புறக்கண் புறப்பொருளையே பார்க்கும்; உளக்கண் உள்ளுண்மையைக் காணும்; உள்ளறிவைத் தூண்டும். இந்தக் கண்ணைத் திறப்பவனே நல்லாசிரியன். அவனே அழியாத அறிவொளியை அருளுகிறான். அந்த அறிவொளியே, உள்ளும் புறமும் அறிய, உலகிற்கு அகக் கண்ணாய் உதவுகிறது. உள்ளறிவு, உலகறிவு, நன்னடை, நல்லுரை, நற்செயல் நன்னினைவு, பரந்த நோக்கம், தாயுளப் பரிவு, அறிவுத் திறமை, போதனா சக்தி, ஆத்மஞான சித்தி—

இவையே நல்லாசானுக்கு உரிய தகுதிகளாகும். ஆசான் அறிவொளி தேச விளக்காம்.

வானும் விளைநிலனும் வாரிதியும் வெற்பும்போல்,
ஞானகுரு செய்யு நலம். 2

ஆத்ம ஞானத்தையும் உலக ஞானத்தையும் புகட்டும் குரு எல்லையற்ற நன்மை செய்கிறான். வானம், காற்றும் மழையும் ஒளியும் கனலும் தருகிறது. ஆசான், அருளும் கலையும் ஒழுக்கமும் பயிற்றுகிறான். விளைநிலம், உழைப்பிற்கு ஏற்ற பலனைத் தருகிறது; பயிர்களுக்கு ஆதாரமா யிருக்கிறது. நிலத்தைப் போலப் பொறுமையுடன் மாணவன் கருத்திற்கு ஏற்ற அறிவை ஆசான் அருளுகிறான். கடல், ஆழச் செல்லச் செல்ல முத்தும் மணியும் பவளமுந்தரும். எல்லையற்ற அறிவுள்ள ஆசான், ஆழ்கடல் போன்று அமைதியா யிருக்கிறான்; மாணவன் பணிவுடன் ஆழ்ந்து கற்கக் கற்க, ஞானத்தை அள்ளிக்கொடுப்பான். கடல் ஆவியைத் தந்து மேகமாக்கி மழை பொழிவதுபோல் ஆசான், மதிப்பொலிவுள்ள மாணவனுக்கு அறிவு, ஆற்றல், அன்பு, அருள் - புகட்டி அவன் வாழ்வு செழிக்கச் செய்வான். ஆசான், மலைபோலத் தன்னறிவில் நிலைத்திருப்பான். மலைவளம்போலக் கலைவளந் தருவான். மலையருவி போல அருளறிவு தந்து உலகை வளஞ் செய்வான். சிற்பி சிலை வடிப்பதுபோல், உடல், உயிர், மனம், உள்ளம், ஆன்மா அனைத்தையும் ஒளியுறப் பூரணமாக்குவான் ஆசான். வான் போல் அறிவு, மழைபோல் கருணை, நிலம் போல் வளமை, நேரிய ஒழுக்கம், தராசு போல் நிதானம், மலர் போல் புன்னகை, தாய் போல் உள்ளம், தந்தை போல் பரிவு இவற்றைக் கொண்டவனே நல்லாசான்.

நாட்டிற் பெருந்தகையா னாளைவீ ரற்கறிவை
யூட்டினான் பெற்றாரி னூங்கு. 3

ஆசிரியன் பெற்றோரைவிடச் சிறந்தவன்; பெற்றோர் ஊனுடலைப் பெற்றனர். கிள்ளைக்கு ஞானந்தந்து

ஆளாக்குவோன் ஆசிரியன்; அவனே நாட்டில் பெருந்தகை யாளன். பெரும் புகழுக்கும் மதிப்பிற்கும் உரியவன். நாளை வரும் வீரர்களுக்கு அவனே அறிவை ஊட்டினான். இன்று குழந்தை, நாளை மனிதன்; இன்றைச் செடி, நாளை மரம்; இன்றைச் சிறுவர் இனிவரும் பெரியார். குழந்தை ஓர் குட்டி யுலகம். அதனுள் கண்ணன், புத்தன், ஏசு, அப்பர், சிவாஜி, காந்தி போன்ற பெரியார் தன்மைகள் பொதிந்து கிடக்கின்றன. அவற்றைக் கண்டுபிடித்து, இயற் புலமையைத் தூண்டி, மாணவனை ஆளாக்குவோன் ஆசான். வருங்கால வீரர், அறிஞர், கலைஞர், முனிவர் ஆகிய சிறிய பெரியோருக்கு என் வணக்கம். இவர்கள் வாழ்வை அழகு பொலிய நிறைவாக்கும் உயிர்ச் சிற்பியான ஆசிரியருக்கு வணக்கம். அடித்தல், மிரட்டல், இடித்தல், வைதலின்றி, மலர்ச்சியுடன், அன்புடன், அருளுடன், அறிவைத் தூண்டுவோனே ஆசான்.

அழகுநிறை யாசானுக் கன்புடைமை யீந்து,
பழகிடலே நல்லறிவின் பண்பு. 4

அறிவழகும், குணவழகும், நன்னடை யழகும், சொல் லழகும், பொருளழகும் சேர்ந்தவனே ஆசான். அவனுக்கு அன்புடன் தனக்கு இயன்ற காணிக்கையும் தந்து, உடல், பொருள், ஆவியெல்லாம் நிவேதித்து, வேறு சிந்தனையின்றி, ஆசான் தரும் நல்லறிவை ஸாதனம் செய்தலே கல்வி கற்கும் பண்பு. மாணவனுக்கு அன்னை, தந்தை, நண்பன், இறைவன் எல்லாம் ஆசானே. மாணவன் பிரமசரிய விரதங்கொண்டு, ஆசான் ஆணைவழி நின்று தொண்டும் அன்பும் கருத்துங் கொண்டு, ஞானம் பயில வேண்டும். ஆசிரியனுக்கு வேண்டிய தேவைகளைத் தட்டின்றிச் சமுதாயம் தரவேண்டும். ஆசிரியர் குடும்பக் கவலை யில்லாமல் கல்விப் பணி செய்ய வேண்டும்.

நாடிப் பணிந்தோதி, நற்சேர்க்கைத் தொண்டுடனே
சீடன்மெய்க் கற்றல்சிறப்பு. 5

மாணவன், ஆசிரியனை நாடிச்சென்று வணக்கமுடன் கல்வி கற்கவேண்டும்; படிந்து நடப்பதே படிப்பு; மாணவன் நல்ல தோழருடன் சேர வேண்டும்; குரு சேவை கருத்துடன் செய்து, மெய்யறிவைக் கற்று நிற்கவேண்டும். இது தான் சிறந்த கல்வி முறை—குருகுலக் கல்வி முறை. பழக்க வழக்கம், பேச்சு, நினைவு, ஒழுக்கம், உறவு அனைத்திலும் மாணவன் தூயவனா யிருக்க வேண்டும். இளமைப் பழக்கம் இறுதி மட்டும் விடாது; ஆதலால் மாணவனுக்கு நல்ல சேர்க்கை, நற்பழக்கம் வேண்டும். புலனடக்கம், புனித நன்னடை, அயரா முயற்சி, ஆத்ம சிந்தனை, அறிவுத்தாகம், தன் இயல்புக்கேற்ற கலைப் புலமை—எல்லாம் வளர்க்க வேண்டும். யோகக் கலையும், காலத்திற்கேற்ற உலகக் கலைகளும், இயற்கைக் கலையும், தொழிற் கலையும் மாணவன் பயில வேண்டும். அப்போதே கல்வி நிறைவுறும்.

5. கலை வளர்ச்சி

போற்றுக தாய்மொழியைப் பொன்போற் புறநயங்கண்
டேற்றுக நாளு மெழில் 1

ஒரு நாட்டை ஆக்குவது மொழி. ஒவ்வொரு நாடும் அதற்குறிய தாய்மொழியைப் பொன் போலப் போற்றுக. ஆனால் "தன் மொழியே பெரிது" என்று தற்புகழக்கூடாது. பிறமொழிகளின் நயங்களையும் தேர்ந்து ஆராய்ந்து தாய் மொழியில் கொண்டு சேர்த்து அதற்கு எழில், ஒளி, மாற்று ஏற்றுக; தாய்மொழி தங்கம். அதில் பிறமொழி நயங்களையும் நவமணிகள் போல நாட்டலாம். தன் இரைப்பை யினாலேயே உணவைச் சீரணிப்பது போலவே, தாய் மொழியால் அறிவை வளர்க்க வேண்டும். காலத்திற்கு ஏற்றபடி ஒரு மொழி எளிய தெளிந்த நடையுடன் ஜீவநதி போலச் சலசலத்தோட வேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் தாய்மொழி, நாட்டு மொழி, உலக மொழி ஆகிய மூன்றும் தெரிய வேண்டும். தமிழர் தமிழ், ஹிந்துஸ்தானி, ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்றையும் பயில வேண்டும்.

அருளறிவி லூறி, யழகிற் றவழ்ந்து,
பொருள்செழித்த பொற்கவியைப் போற்று! 2

கவிகளே காலக்குயில்கள்; நாகரீகச் சிற்பிகள்; கலையூற்றுக்கள். உண்மைக் கவிகளை உலகம் அறிந்து போற்ற வேண்டும். உண்மைக் கவி எது? உள்ளத்தில் இறைவனுடனும் இயற்கையுடனும் கூடி எழுந்த அருளறிவில் ஊறியது; சொல்லழகு, பொருளழகு, யாப்பழகும், அணியழகுடன் சலசலத்தோடுவது; கரடு முரடில்லாத எளிய நடையுடன் ஆவேச கங்கை போலத் தவழ்வது; மூளைக்கு அறிவும், உளத்திற்கு அன்பும், வாழ்விற்கு அழகும், உலகிற்கு இன்பமும், கலைக்கு அருட்பொலிவும் அளிக்கும் பொருள் செழித்தது; அதுவே உண்மையான அருட்கவியாகும். அதைப் பாடுகிறவன் பொன்போன்று மாசற்ற கவியோகி யாவான். அருளும் பொருளும் அழகுந் திருவும் தெளிந்த நடையும் அளந்த சொல்லும், நவரஸ உணர்வும், நன்னெறிச் சிறப்பும், உயிருக்கு இனிமையும், உலகிற்கு ஒளியும் ஈவதே உண்மைக் கவி யாகும். காதல், கற்பு, கருணை, வீரம், கடவுளறிவு, கடவுட்புலமை, ஆன்மநேயம், அருட்சோதி வாழ்க்கை, காலத்திற் கேற்ற காட்சி யறிவு இவற்றைத் தருவதே இன்பக் கவிதை. வியாசர், வால்மீகி, காளிதாசர், வேதரிஷிகள், மாணிக்கவாசகர், அப்பர், வள்ளுவர், சேக்கிழார், கம்பர், ஆண்டாள், நம்மாழ்வார், வள்ளலார், துளசிதாஸ், ஹோமர், தாந்தே, ஷேக்ஸ்பியர், கெதே, ரவீந்திரர், அரவிந்தர்—ஆகியோர்உலகின் அருட்கவிகள். மனித சமுதாயத்தின் வாழ்வில் புதுயுகந் தோன்றும் போதே அருட்கவிகள் உதிக்கிறார்கள். ஆக்குங் கவிதை அருட்கவிதை.

பாட்டும் பரதமும் பண்புள்ள நாடகமும்
நாட்டிற்கு நல்ல நலன். 3

உன்னதமான லட்சியங்களைப் புகட்டி வாழ்வை உயர்த்தும் பண்புள்ள அருட்பாட்டும், பரதநாட்டியமும்,

நாடகமும் ஒரு நாட்டிற்கு நல்ல பயனும் புகழும் தரும். கலைகளை வளர்த்தலே நாட்டின் புகழை வளர்த்தலாம். கவியோகிகளின் அருட்பாடல்களை முழங்க முழங்க, நாட்டில் ஒரு மந்திர மின்சாரம் சுழன்று புதிய சக்தி வளரும். அன்பர் பாடுமிடங்களில் அருள் விளையாடும். நல்ல குரல், ராகம், தாளம், ஸ்வரம், லயம், பக்தி, பரவசம், பொருளுணர்வு, அருளுணர்வு, அந்தக்கரண சுத்தியுடன் முழங்கும் கீர்த்தனாஞ்ஜலியால் காற்றுப் புனிதமாகும். தெய்வப் பெருமைகளைப் பாடியாடும் நவரஸ நடனாஞ்ஜலியால் வாழ்விற்கு இன்பம் உண்டாகும். நாடகமே கலைக்கு அரசு; மேடை வேதம்; நடிக்கும் அறநூல் நாடகக் காட்சிகள் சமுதாய வாழ்வையே மாற்றும்; பொறி வழியே அறிவு புகட்டும்; உலகையும், முக்குணப் போர்களையும் கண்ணாரக் காட்டி வைராக்கியத்தை உண்டாக்கும். நாடகக் கலை ஆடும் வேதமே. பஜனை, கதை சன்மார்க்க விரிவுரை, அருள் நடனம் சன்மார்க்க நாடகம்—இவை சீர்திருத்தச் சாதனங்கள்.

> **கண்ணைக் கருத்தையுறக் கைந்நயத்தை யின்புறுத்தும்**
> **கண்போல நுண்கலையைக் கா.** 4

காவியம், ஓவியம், பாட்டு, நடனம், நாடகம், சிற்பம் முதலியன நுண்ணிய அழகுக்கலைகள். இவை கண்கருத்து கைநயவுணர்ச்சி—இவற்றை இன்புறுத்துவன. இந்த அழகுக் கலைகளைக் கண்போலக் காக்கவேண்டும். அடிக்கடி கலைத் திருவிழாக்கள் நடத்திக் கலைவாணரை ஊக்க வேண்டும். உலகில் பலநாடுகளில் வளரும் கலைகளை நாமும் கற்று மேன்மேலும் கலையறிவை வளர்க்கவேண்டும். கலைக்கோயில் சமரஸக் கோயில். அதில் மேற்கும் கிழக்கும் தெற்கும் வடக்கும் கைகோத்து நடம் புரியலாம்.

> **மெல்லியர்க்கு மென்கலைகள்; வீரத் திறனாண்மைக்(கு)**
> **எல்லார்க்கும் எண்ணோ டெழுத்து.** 5

எண்ணும் எழுத்தும் இருபாலருக்கும் பொதுவா யிருக்கவேண்டும். மெல்லியல்புள்ள பெண்களுக்கு பாட்டு, நடனம், ஓவியம், அணி வேலை, வீட்டின் நிர்வாகம், மருத்துவம் போன்ற கலைகளைப் பயிற்ற வேண்டும். ஆண்களுக்கு வீரத்திருவோங்கும் போர்ப் பயிற்சியும், பெரிய தொழிற் பயிற்சிகளும் தர வேண்டும். வீட்டையும் நாட்டையும் நடத்த வேண்டிய எல்லாப் பயிற்சிகளும் ஆண்களுக்குத் தர வேண்டும். பெண்கள் வாழ்வை அழகு செய்யவும், வீட்டை நிர்வகிக்கவும், சேய் வளர்க்கவும் பயிலவேண்டும். தாய்மாருக்குத் தக்க பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். கல்வியானது உடல் மனம் புலன்கள் சித்தம் உள்ளம் முதலிய எல்லா உறுப்புகளுக்கும் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். பதினெட்டு வயது வரையில் பெண்களும், இருபத்து நான்கு வயது வரையில் ஆண்களும் பிரமசரிய விரதம் பூண்டு, கல்வி கற்க வேண்டும். தாய்மொழி, தேசமொழி, ஆங்கிலம், உடல் நூல், உயிர் நூல், பௌதிக, ரசாயன, தாவர சாஸ்திரங்கள், பூகோளம், வைத்தியம், வரலாறு, யந்திரக்கலை, ஏதாவதொரு தொழில், வாணிகம் இவற்றை இருபது வயதுக்குள் ஆண்கள் பழகவேண்டும். அதற்குமேல் நாட்டிற்குப் பயனுள்ள ஏதாவதொரு நல்ல தொழிலைச் சிறப்பாகக் கற்க வேண்டும். அறிவு, தொழில் இரண்டும் இருபாலருக்கும் கண்ணும் கையும் போலும். பெண்களும் பயனுள்ள கலை கற்று, சுதந்தரமாக வாழ வேண்டும். கல்வி எல்லையற்றது; அதை எல்லையறக் கற்க வேண்டும்.

5. அன்பியல்

1. அன்பு

அன்பே கடவுளா மன்பே யருஞ்சமயம்
அன்பே யறிவிற் கணி. 1

உலகம் உயிர் இறை எல்லாம் அன்பின் விளக்கமாம். அன்பின் உச்சமே கடவுள். அறிவின் விளக்கம் அன்பு. அன்பின் முதிர்ச்சி அறிவு. மாசற்ற அன்பிருந்தால் அருள் பிறக்கும். அருள் கடவுளைக் காட்டும். உலகிலுள்ள சமயங்களெல்லாம் அன்பையே உயிராகக் கொண்டவை. அன்பே சமய சாரம். அன்பே அறிவிற்கு அணி. அறிவாளியை அன்பினால் அறியலாம். உலகமே அன்பினால் நடக்கிறது. காதல், நட்பு, பக்தி, அருள், ஈகை, இரக்கம், ஒற்றுமை, கலையின்பம் எல்லாம் அன்பினால் வளர்கின்றன. காதலர் அன்பு, இல்லறத்தை நடத்துகிறது. இல்லற வாழ்க்கையே அன்பினால் உலக வாழ்க்கையாக விரிகிறது. குலமே குவலயமாகிறது. உயிரன்பு, உலகன்பு, இறையன்பு என்று அன்பு விரிந்து பரவுகிறது. அன்பு புறம் போந்து, பெயர் வடிவ பேதங்களை அளாவுகிறது. அன்பு உட்குவிந்து, உள்ளத்தில் அருவான இறைவனை உணர்கிறது.

அன்புள் ளிருந்தால் அடவியிலு மச்சமிலை;
தன்போல் அகிலவுயிர் தான். 2

அன்பு அச்சமறியாது. அன்பு உதட்டில் மட்டுமில்லை; உள்ளத்திலு மிருக்க வேண்டும். உள்ளன்பிருந்தால், உலகுயிர்களை யெல்லாம் தன்மயமாகக் காணலாம். உள்ளன்பன் விலங்குகள் உலாவும் காட்டிலும் அச்ச மில்லாது நடப்பான். புலி கரடிகள்கூட அன்புள்ளத்தை அறியும். காடுமலைகளில் தவம் பண்ணும்போது இரவில் வரும் புலி நரிகள்கூட " இவன் உள்ளம், அன்புள்ளம்" என்று அறிந்து விலகிச் சாதுவாகச் செல்லும். மனதில் வெறுப்பும்,

அசூயையும், பொறாமையும் இருந்தால், அன்பு நிலைக்காது. அன்புள்ளத்தில் தீய எண்ணங்கள் குடிபுகா.

சுமையுமெளி தாகுஞ் சுடுபகைநட் பாகும்;
நமனும்போ மன்பை நயந்து. 3

அன்பின் சக்தியால் பெரிய சுமைகளைக்கூட எளிதாகத் தூக்கி விடலாம். (தாய் குழந்தையைத் தாங்குவது போல்). நம்மைச் சுட வரும் பகையும் நட்பாகும். அன்புள்ளத்தை நயந்து, வந்த எமனும் திரும்பிச் செல்வான். அதாவது அன்பு சாவையும் வெல்லும். அன்பின் உள்ளம் அமைதி யின்பம் அடையும். அப்போது நரம்புக ளெல்லாம் படபடப்பில்லாமல் நிதானமாக நடக்கும். மூச்சு சமனாகும். அன்பே யோகப்பயிற்சி யாகும்.

பொன்புகழி னாலன்று; பூதவுட லாலன்றே;
அன்பினால் ஆளை அறி. 4

உலகில் பொன், புகழ், அழகான உடல்—இவற்றால் ஆளை நிதானிக்க முடியாது. அன்பைக் கொண்டே ஆளை அளந்து அறிய வேண்டும். ஒருவன் படிப்பும் புகழும் அழகும் பொருளும் பட்டமும் பதவியும் பெற்றிருக்கலாம்; அவன் உள்ளம் கருங்கல்லா யிருக்கலாம். நெஞ்சம் செருக்கும் சுய நலமும் வஞ்சமும் சேர்ந்திருக்கலாம். உடல் மன்மதாகாரம், உள்ளம் ராவணாகாரமா யிருந்தாற் பயனில்லை. உதட்டில் அமுதும் உள்ளே நஞ்சுமா யிருக்கும் ஆட்களை நம்பலாகாது. அன்புள்ள எளிய நண்பன் அருந்துணை யாவான். ஆளின் பெருமை அன்பே.

தாயன்பு காட்டித் தமர்பிறரென் றோரமிலா
நேயனுக்கு முண்டோ நிகர்? 5

உலகில் நிகரில்லாப் பொருள் ஆன்ம நேயமே. அந்த நேயம் உள்ளவனுக்கு அன்பே உயிராகும். அவன் எல்லாரிடமும் தாய்போல் அன்பைக்காட்டி, தன்னவர், அன்னியர் என்ற ஓரகமில்லாமல் எல்லாரிடத்திலும்

சமநோக்குடன் நடப்பான். அன்புள்ளத்திற்கு உலகமெல்லாம் ஒரே அருட்குலம். ஆருயிர்ப் பணியே வாழ்க்கை; கருணையுள்ள சமரசமே விழிகள். அன்பின் தீவிரத்தால் தன்னையே உலகிலும் கடவுளைத் தன்னிலும் அன்பன் காண்கிறான். அன்புள்ளம் எங்கும் பரவும்.

2. இனிமை

இன்சொல்லி னில்லை யியம்பி னிணங்காரின்
வன் சொல்லை மாற்று மருந்து. 1

தருமத்திற்கு இணங்காத அதருமப் பகைவர் வன்சொல் வழங்கித் தூற்றினால் அதற்குப் பரிகாரம் என்ன? நாமும் திருப்பித் தூற்றுவதன்று; பொறுமையான இன்சொல்லே அதற்கு மருந்து. கோபப் பாம்பும் குழலுக்கு அடங்கும். கொதிக்கும் நெஞ்சைக் குளிர்மொழி ஆற்றும். கனிமொழியாலே கல்மனம் இளகும். அன்பு, பொறுமை, அடக்கம், உண்மை—இவற்றின் பயனாகவே இன்சொல் உதிக்கும்.

கன்மீது கூர்செய்யுங் கத்திபோல், வன்சொல்லில்
இன்சொல்லைக் கூர்செய் யினிது. 2

சாணைக்கல்லிலே தீட்டினால் கத்திகூராகும். அதுபோல் எதிரியின் வன்சொல்லில் பொறுமை கொண்டு தீட்டி இன்சொல்லைக் கூர்செய்க. நாரும் மண்ணும் போட்டுத் தேய்த்தால் பாத்திரம் பளபளக்கிறது. அது போல், பகைவரின் கரடுமுரடான சொற்களைப் பொறுப்பதனால், இன்சொல் பளிச்சிடும், சொல் ஒரு சக்தி, சொல் ஆக்கும், அழிக்கும். சொல்லே உலகை ஆளுகிறது. பயனறிந்து சொல்வன சொல்க; கோள், பொய், பொறாமை, கொடுஞ்சொல் இவற்றிற்கு எதிராடாமல், அடங்கி விலகுக. கனி யிருக்கக் கல் உண்பதில்லை; பருப்பை விட்டு ஓட்டைக் கடிப்பதில்லை. மலரை விட்டு முள்ளைக் கொள்வதா? இன் சொல்லிருக்க வன்சொல் ஏன்? தீயன வேட்பதும், கேட்பதும்,

சொல்வதும் தீமையே. நல்லது சொல்வதும் செய்வதும் நலமே. தீயினைப் போலத் தீமையை அஞ்சுக.

விருப்பினிய சொல்லேயாம் வெம்பகைவன் கோப
நெருப்பை யவித்திடுநன் னீர். 3

கொடும் பகைவன் கோபத்தீயை அணைக்கும் தண்ணீர், அனைவரும் விரும்பத்தக்க இனிய சொல்லேயாம். பதறிப் படபடக்காமல் "இது நல்லது; இது கெட்டது. நீ நல்ல வழிக்கு வரவேண்டும்" என்று இதமாகப் பேசினால், கல்மனமும் கரையும்; கோபத் தீ அணையும். கள்ளன் மனதிலும் கருணைத் தெய்வம் உள்ளது. அறிவும், பொறுமையும், அருளும், அன்பும், வாய்மையுந் தூய்மையும், நேயமுங் கொண்ட இன்சொல், பிறர் உள்ளத்தைத் தொட்டு வாழ்வைத் திருத்தும்.

மாற்றான்செய் துன்பமெலா மன்னித்துத் தான்மறக்கும்
சீற்றமிலான் சீரியனே தேர். 4

நமது மனதுடன் மாறுபட்ட நண்பனே மாற்றான். அவன் எதற்காக மாறுபட்டான் என்பதை அறிந்து, நியாயத்தை உணர்ந்து பேசினால் அவன் திருந்துவான். மாற்றான் செய்யுந் துன்பங்களை மனதிலேயே வைத்துக்கொண்டு சீறாமல், மன்னித்து மறக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்பவனே சீரியன். திரிந்த மனம் திருந்த முயல்க. மனந்திருந்தினால் இனந் திருந்தும்; சினந் திருந்தும்; குணந்திருந்தும். சினத்தைப் பொறுப்பது செந்தண்மை.

தன்பிழையைப் போக்கிப் பிறர்செய் பிழைதாங்கி,
அன்புசெய்வான் அன்பர்க் கிறை. 5

அன்பன் அன்பு செய்வான். அவன் தன் குற்றத்தைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும்; பிறர் குற்றத்தைப் பொறுக்க வேண்டும். அவனே அன்பரிற் சிறந்தவன் (இறை). முரட்டுப் பிள்ளைக்கும் பாலூட்டும் தாய் போல், பண்பற்றவர்களுக்கும் அன்பே செய்பவன் பேரன்பன்.

அன்பின் வழியில் பகைவர் துன்பம், பொய், வஞ்சம், சூழ்ச்சி, பொறமை, ஆத்திரம், "நான்" எனும் செருக்கு எல்லாம் வரும். இவற்றை, அருளும் கருணையும் நமது தூயவாழ்வுங் கொண்டு திருத்த வேண்டும். பகைவரைப் பகையாப் பண்பும், பொறுமையும், மனித இயல்பில் நம்பிக்கையும், உறுதியுள்ள முயற்சியும் இருந்தால் எதிரியைத் திருத்தலாம், ஊரைத் திருத்துமுன் உன்னைத் திருத்து. நில்—பிறகு சொல்.

3. இன்னாத செய்யாமை

இன்னாத செய்யாமை யென்னும் ஒழுக்கத்தாம்
மன்னுயிர்க் கெல்லா மறை. 1

"எவ்வுயிருக்கும் தீங்கு செய்யாமை" என்னும் சீவகாருண்ய வொழுக்கமே உலகுயிர்களுக் கெல்லாம் பொதுமறை.

புல் முதல் புருஷன் மட்டும் உயிர் ஒன்றுதான். வெடுக்கென்று கிள்ளினால் பூவுக்கும் வலிக்கும். அன்புடன் நீர் பாய்ச்சி வளர்த்தால் செடி புன்னகை காட்டி முகமலரும். ஓரறிவுயிரான செடிகொடிகளுக்கு இன்பதுன்ப வுணர்ச்சி யுள்ளபோது, ஐம்புல உணர்ச்சியுள்ள விலங்குகளுக்குப் பன்மடங்கு உணர்வதிகம். அவற்றினும் பன்மடங்கு ஆறறிவுள்ள மாந்தருக்கு உணர்வதிகம். எவ்வுயிருக்கும் இன்ன லிழைக்க வேண்டா. தன்னைப்போலப் பிறரை மதித்தலும், வேதனை நீக்கலும் வேதப் பொருளாம். கொல்லா நெறியே கொள்கைக் கினிது. இன்னலிழைத்தால் இன்னலே யெய்தும். இனியது செய்தால் இன்பம் பெறலாம். மஹாத்மாவின் அஹிம்ஸா தருமத்தை நினைக.

'கொல்லேன், விழையேன், குடிகளவு சூதெண்ணேன்,
பொய்யே' னென் றேயுறுதி போற்று. 2

"நான் எவ்வுயிரையுங் கொல்லேன்; பிறர் பொருளை விழையேன், அவாவேன்; பிறமாதரை இச்சியேன்; கட்குடி,

புகைக்குடி, திருட்டு, சூதாட்டம் இவற்றைக் கனவிலும் நினையேன்; மனசாட்சிக்குப் பொய்யாக நடக்கமாட்டேன்" என்று உறுதிபூண்டு, அவ்வுறுதியைக் காப்பாற்றுவாயாக! பிறர்க்குத் தீமை தனக்கே தீமையாம். நிழலைப் போல வினைப்பயன் தொடரும். இதமே வேண்டின் அதமே செய்யேல்!

அன்பு செய்தலும், துன்பந்தவிர்த்தலும் உலக மதங்களின் உள்ளமாகும். பிறர் மனை, பிறர் சாமான், பிறர் பொருள் இவற்றிற்கு ஆசைப்படுவோன் அமைதி யிழப்பான்; அல்லலிழைப்பான்; பழி சுமப்பான். உலகில் ஒருவரை யொருவர் திருடாமல், வஞ்சியாமல், ஒருவருக்கொருவர் உதவியா யிருக்கவேண்டும். மது மதி மயக்கும். காமம் மனங் கலக்கும். களவு மானமழிக்கும்; உள்ளத்தாலும் கள்ளனாகேல்! திருட்டுச் சொத்து திருட்டுப்போகும். ஊரைச் சுரண்டினால் உள்ளதும் போகும். பறித்தவன் பறி கொடுப்பான். சூதில் விழுந்தோன் தூண்டிற் புழுப்போல் துடிப்பான். வஞ்சிப்பவன் வஞ்சிக்கப்படுவான். திருடன் நெஞ்சு திடுக்குற்றுப் பதறும். இந்த வழுக்குகளற்றதே, வாய்மை யொழுக்கம்.

மனத்தி லிரக்கமிலா மக்களை மாக்கள்
இனத்தினுஞ் சேர்த்த லிழுக்கு. 3

நெஞ்சில் ஈவிரக்கமற்ற மாந்தரை விலங்கினத்திலும் சேர்த்தல் தவறாகும். ஆடு மாடுகள் மனிதனுக்கு எவ்வளவோ உதவி செய்கின்றன. மனிதன் அவற்றை வதைத்துண்ணல் கொடுமை. பாம்பு புலி கரடிகள்கூட, பழக்கினால் அடங்கி நடக்கும்; மனப்புலி, வஞ்சநரி, பொறாமை நாய், காமப்பன்றி—மனிதனை விலங்கினுங் கேடாக்கும். இரக்கமற்ற மனிதன் வாயில்லா வுயிர்களை வதைக்கிறான்.! கொடுமை!

கதறக்கொன் றூனுண்ணுங் காதகர்க்கே தன்பு?
மதுவுண்பார்க் கேது மதி? 4

கதறக்கதற உயிர்களைக் கொன்றுண்ணும் கொலையாளிகளுக்கு அன்பு எப்படி யிருக்கும்? மதுவுண்டு மயங்கின வருக்கு நிலைத்த மதி ஏது?

மது மதியைக் கெடுக்கும்; ஊன் உயிரைக் கெடுக்கும். ஊனுண்ணல் இன்றேல் உயிர்க்கொலை யில்லை. மனிதர்க்கு உரியது மரக்கறி யுணவே. உதிர்கனி தானியம் உத்தம வுணவு. அவற்றையும் அளவுடன் உண்ணல் வேண்டும். ஓருணர்வுள்ள தாவரம் விடுத்து, ஐயுணர்வுள்ள ஆருயிரைக் கதறக் கதறக் கொன்றவன், கண்டவன், விற்றவன், கொண்டவன், உண்டவன் அனைவரும் கொலையில் பங்கு கொண்டவராவர். போர்க்கொலை, ஆட்கொலை, பொங்கற்கொலைகள், வேள்விக்கொலைகள், மதவெறிக் கொலைகள், வயிற்றிற்காக வன்கொலை புரிதல். இரத்தச் சோறு பாபப் பொங்கல் எல்லாம் ஒழிக! அன்பு பொழிக! ஊன் மது விலகுக, உயிரன்பிலங்குக!

கூற்று மிடுகாடுங் கூடிய மாக்களே
நாற்றவுட லுண்ணு நரர். 5

உயிர் பிரிந்த பிறகு, நாறிய உடல்களை யுண்ணும் நர மனிதர், உயிர்களைக் கொல்லும் எமனும், உடல்களை விழுங்கும் சுடுகாடும் கூடிய மிருகங்களே யாவர்.

மனிதன் சாவை அஞ்சுகிறான்; தானே பிறவுயிர்களுக்கு நமனாகிறான்; தன்மேற் கத்தி பட்டால் "ஐயோ" என்கிறான்; ஆயிரக்கணக்கான உயிர்களை வாளாலும், யந்திரங்களாலும் அறுத்துண்கிறான். சுடுகாட்டில் உறவினரைப் புதைக்கும்போது மனிதன் விம்மி யழுகிறான். தீங்கற்ற வுயிர்களின் பிணங்களை வாட்டி மசாலை சேர்த்து, வயிற்றுக் குழியில் போட்டுப் புதைக்கிறான்! ஆ கொடுமை!

காய் கனி கிழங்கு தானியம் பருப்பு இவற்றால் ஆகிய உணவு எவ்வளவு சுசிருசியா யுள்ளது! குடலும், குருதியும்,

கொழுப்பும், சதையும், மலமும் நாறும் கொலைக்களன் எவ்வளவு அருவருப்பா யிருக்கிறது! கொன்றுண்ணும் உயிர்களின் கண்ணீரும், கம்பலையும், பிணி துயர் இடும்பைகளும் சாபமும், உண்பவன் இரத்தத்திற் கலந்து வாழ்வைப் பற்றும். கொலை, கொலையைத் தூண்டும்; புலால் மறுத்தலே போர் நிறுத்தலாம்.

4. நட்புரிமை

மாணப் பெரியது மன்னோ, மயக்குலகில்
ஆணவமில் லன்புத் தொடர்பு! 1

"நான், எனக்கு, எனது" என்னும் ஆசையால் மனத்தை மயக்கும் இந்த உலகில், தன்னலச் செருக்கற்ற, ஆணவமற்ற, அன்புள்ள நட்பு (தொடர்பு) மிகமிகப் பெரிது.

உண்மை நண்பன் உலகினும் பெரியான். அரிதினரியது அன்புள்ள நட்பு. "தாம், தமக்கு, தமது, தமர்" என்னும் தன்னல வுணர்ச்சி யொழிந்தாலேதான் உலகளாவிய அன்பும், உயிரளாவிய நட்பும் உண்டாகும்.

சுயநலக் காரியவாதிகளே உலகில் அதிகம். உயிரும் உடம்புமே வினை தீர்ந்ததும் விட்டு நீங்குகின்றன. நன்றாக ஆராய்ந்தால், தாமே தமக்குத் தகைபெறு நண்பர். தம் அந்தகரணங்களைச் சுத்தமாக்கி நண்பராகக் கொண்டால், இன்புறலாம். அந்தகரணங்களுடனேயே ஜீவன் பிரிவதால், அதில் வளரும் அன்பும், நன்மையும் என்றும் துணையாகும். உள்ளொன்றிய ஆன்மநேயம் உலகில் அரிது. உள்ளத் தொன்றி, உயிரிற் கலந்து, இன்பத்தின்கண் இன்பமுற்று, கவலைத்துயரில் கைபோலுதவி, வளர்பிறை போலத் தளர்வற வோங்கி, சிறுமையகற்றிப் பெருநெறி பற்றி, தற்புகழின்றிச் சமயத்துதவி, கோள்பொய் யின்றி வாழ்வை யுயர்த்தி நீரிலே தாமரை, வானிலே நீலம், கதிரிடை வெப்பம், மதியிடைத் தண்போல் இணைபிரியாதார் குணமுறு நண்பரே.

சீரியர் கேண்மை சிறிது கிடைத்தாலும்,
ஆருயிர்க்கு நல்லமுத மாம். 2

கல்வி கேள்வி யொழுக்கங்களில் ஓங்கிய சீரியர் நட்பு, சிறிது கிடைத்தாலும், அருமையான உயிர்வாழ்விற்கு நல்ல தேவாமிருதம் போல இன்பமாகும்.

உத்தமர் நட்பு மெத்தவு மினிதாம். பெரியார் உறவு பேதமை யொழிக்கும். சிற்றினச் சேர்க்கை குற்றமே பெருக்கும். கற்றவர் கேண்மை கலையை வளர்க்கும். சேர்க்கையைப் போல வாழ்க்கையுமாகும். கடவுளுறுதி, அகந்தை–அழுக்காறு–அவா–சினமின்மை, அன்பும், அருளும், பண்பும், வாய்மையும், உட்புறத் தூய்மையும், உயரிய நினைப்புங் கொண்ட நல்வாழ்வு, குலையா அமைதி, படபடப்பின்மை, சிடுசிடுப்பின்மை, தெள்ளிய இனிமை, ஒள்ளிய மதிநலம், ஆருயிரிரக்கம், ஆத்ம நேயம், பிறர் நலம் பேணல்—இவை பெரியாரியல்பாம். இத்தகைய பெரியாரை வணக்கமுடன் பின்பற்றுவோம்.

இடித்துத் திருத்து மிணக்க மினிது;
கொடுத்தும்புன் கேண்மை கொடியது. 3

இடித்துப் புத்திமதி சொல்லிக் குற்றத்தைத் திருத்தும் நட்பு மிகவும் இனிதாகும். தாம் விரும்பியதைக் கொடுத்தாலும், அற்ப சகவாசம் கொடிய தீமை விளைக்கும்.

முக்குண விகாரங்கள் பல; மனப் புதரில் புலி நரி பாம்புகள் உண்டு; அறிந்து தெளிந்து தேர்ந்து பழகுக; செம்புக்குக் களிம்புண்டு; தினம் தேய்க்க வேண்டும்; மனக் களிம்பு நல்லோர் கூட்டுறவால் நீங்கும். திருந்திய நட்பே திருத்தும். நம் குறைகளை இடித்துச் சொல்லிக் கண்டித்துத் திருத்தும் பெரியார் உறவே இனிதாகும். சுயநலப் புல்லர் உறவு முதலில் இனித்து, முடிவில் கைக்கும். புலியும் ஆன்மா, பசுவும் ஆன்மாதான். எனினும், இரண்டின் குணங்களும் வெவ்வேறு; புலி மேலே பாயும், பசு பாலீயும்.

நல்லார் உறவு நலமாம்; தீயார் உறவு தீதாம். புல்லர் கேண்மை அல்லலாம். கொடியார் நட்பு நெடிய பகையாம்.

உடல்பொரு ளாவி யுதவியுங் கொள்க
கடவுட் பெரியார் கழல். 4

உன் உடல் பொருள் ஆவியைக் கொடுத்தேனும் தெய்வப் பெரியார் திருவடிநேயங் கொள்ளுக!

அளவறு கருணையும், களவறுநடையும், அறிவொளியூற்றும், அன்பு வெள்ளமும், அருளார் மொழியும், தெருளார் மனமும், சமத்துவ நோக்கும் சுத்தான்ம சித்தியும். கடவுட் கலப்பிற் கனிந்த சாந்தமும், பூண்ட பெரியார் பொன்னடி பணிவாம், செருக்கும், வெறுப்பும் சிறுமன வகந்தையும், கன்மனப் பாசமும், காம வெறிகளும், மாய மயக்கும் தீயனவாகும், பெரியார் திருவடி பற்றுதலாவது அவர் அடிச்சுவட்டில் நடப்பது, அவரைப் பின்பற்றி நல் வழியில் நடப்பதாம். உண்மையே விரும்பி, உள்ளன்பீந்து பணிவுடன் வேண்டும் பணிவிடை செய்து, திருவாய் மொழிகளைச் சிந்தித் தொழுகிப் பெரியார் அருளைப் பெறுக நல்லன்பர்.

உயிரைக் கொடுத்து முயிர்பிரியா துள்ளே
உயிரொன்றி நட்டார் உறவு. 5

நட்பென்பது உள்ளத்திற் பற்றி, உயிரிற் கலந்து, ஒன்ற வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நண்பர் ஒருவருக்கொருவர் உயிர் கொடுப்பர். உயிர் பிரிந்தாலும் உண்மை நண்பர் நட்புரிமை பிரிவதில்லை. இன்னொரு பிறவியிலும் இருவரும் நண்பரா யிருப்பர்.

இருமனப்பாசம், இரத்தக் கலப்பு, செல்வச் செழிப்பு, சிறந்த வண்மை, அழகு மயக்கம், அருங்கலை விருப்பம், ஆசைத் தினவு, பாசப்பற்று இவற்றால் உறவுகள் எண்ணில வுண்டாம். காமவுறவு கைத்துப்போகும். அரசர் சலுகையும் விரசமாய்ப் போகும். உயிர்க்குயிர் கலந்தார் உறவே நிலையாம். அதுவே ஆன்மநேயமாகும். மெய்யுறவு

ஆன்மவுறவே; பொய்யுறவு மினுக்குறவே. ஆன்ம வுணர்வில் ஆழ்ந்து வேரூன்றி, அன்பாற் பெருகி, அனுபவங்கிளைத்து, இன்பதுன்ப வெயில் மழை தாங்கி, அருள் மலர் குலுங்கி, அறிவு கனிந்த கற்பகம்போல நிற்பது நட்பாம். அத்தகைய ஆன்ம நேயத்தில் உதித்த இன்பக் கனிகள் தெய்வச் சுவை நல்கும். அன்பிற்காகவே அன்பாற் கலந்தவர், உடல் பிரிந்தாலும் உயிர் பிரியாரே. உள்ளொன்றானால் உயிரொன்றாகும். அத்தகைய இயல்பான நட்பு இறப்பையும் வென்று விளங்கும்.

5. பொறுமை

ஆற்றல் பொறையளவே யாகு மதனாலே
யேற்றம் பெறுமெங்கு மே. 1

ஒருவனுக்கு எவ்வளவு பொறுமை யுள்ளதோ, அவ்வளவே ஒரு காரியத்தைச் சாதிக்கும் ஆற்றலும் இருக்கும். உறுதியான பொறுமையால் ஒருவனுக்கு எங்குமே மேன்மை கிடைக்கும்.

அன்பிற்கு ஆர்வம் உள்ளம், ஒற்றுமை உயிர்ப்பு, உண்மை கரணம், கண்ணோட்டம் விழிகள், தியாகம் உடலம், பொறுமையே நரம்பு, ஆன்மநேய மென்னும் ஊற்றினின்று பொசியும் அருவியே அன்பு. அன்பின் வெற்றி பொறுமையாலெய்தும். படபடப்பின்மை, இடம் பொருளறிதல், காலமறிதல், கருத்தி லுறுதி, உண்மைக்கு வெற்றி யுண்டென நம்புதல், அறிஞர்சொற் படிதல், அகந்தையின்மை, போட்டி,-பொறாமை-பொய்-சினமின்மை, பகைவரின் வஞ்சத் தூண்டிலிற் படாமை, வீழினும் ஓங்கினும் விடாமுயற்சி, இடர்களை வெற்றிப் படிகளாய்க் கொள்ளல், பகைவரைப் பகையாது பழுதைத் திருத்தல், ஆன்ம நிச்சயம், அஞ்சாத் துணிவு, பொன்றவரினும் புன்னகைப் பொலிவு, எல்லாருக்கும் இன்பமே நினைத்தல்—

இவையே பொறுமையின் இலக்கணமாகும். பொறுமையே வெற்றிப் பொன்முடி சூடும்.

வாய்மை, பகையாமை, மாட்சி, மனப்பொறுமை
காய்வானைக் காயும் படை. 2

நம்மைத் துன்புறுத்தும் பகைவனை (காய்வானை), அத்துன்பச் செயலினின்று ஒழிக்கும் (காயும்) படைகள் எவை? மனம் மொழி செயல்களில் உண்மை (வாய்மை), யாரையும் கறுக்கொண்டு பகையாமை, பெருந்தன்மை (மாட்சி), மனப்பொறுமை—இவையே பகைவரின் பகைமையை வெல்லும் நாற்படை யாகும்.

வாழ்வுக் களத்தில் முக்குணங்கள் போராடுகின்றன. சண்டைச் சச்சரவு, போட்டி பொறாமை, பொய் திருட்டு, வஞ்சம் சூது-இவையெல்லாம் உலகைப் பிடித்தாட்டும் ஆசை யாணவ மாயத்தின் வலிய படைகள். இவையே, நம் முன் பகைவராக நிற்கின்றன. காமச்செருக்கே இராவணன்; பேராசைக் கொடுமையே துரியோதனன். மனத்திற்படர்ந்த தாமதவிருளும், ராஜஸச் செருக்கும், ஆசையாணவ மாசுகளும் மனிதனை அரக் கனாக்குகின்றன. அகப்பகை வென்றாற் புறப்பகை யில்லை. அகப்பகையை வெல்ல வேண்டுமானால் மனசாட்சியின் கட்டளைப்படி தைரியமாக நடக்கவேண்டும்; அன்பை வளர்க்க வேண்டும். மருந்துவன் புண்ணறுப்பது போலும், முள்ளெடுப்பதுபோலும், பகைவன் தீமையைக் கண்டித்து, தீங்கில்லாது, தீமையைத் திருத்த வேண்டும். அன்புப் பொறுமையும், உண்மை யுறுதியும் இருந்தால், பகையைத் திருத்தி நட்பாக்கலாம்.

பொறுமை புவிவெல்லும் புன்னகையால்; வாணப்
பொரிபோற் சினங்கரிந்து போம். 3

எத்துணை யிடர்கள் வரினும், பொறுமை தனது அமைதியான புன்னகையால் வெல்லும். ஆணவச் சினத்தின் ஆத்திரக் கொதிப்பெலாம் வாணம்போலே வான்சென்று

கரிந்து உதிரும்; பொறுமையின் புன்னகையே அறிவின் மணிச்சுடராகும்.

உலக வாழ்வு முக்குணப் புதர். அதில் நிறைமுறை யறிந்து நன்னெறி பற்றிச் செல்லவேண்டும். எத்தனை யிடர்கள் வந்தாலும் "எல்லாம் முக்குண மாயத்தின் முரண்கள்" என்றெண்ணி, அழிவற்ற ஆன்மாவில் உறுதியாக நிலைத்துப் பொறுமையுடன் முன்னேற வேண்டும். கார் மேகங்கள் மூடினாலும் சூரியன் அஞ்சி யோடுவதில்லை; மேகங்கள் ஓடிப்போம்; சூரியன் எப்போதும்போலப் புன்னகை புரிவான். இன்னலும் இடரும் சலித்து மறையும். பொறுமையின் புன்னகைமுன் இவை யெல்லாம், விளக்குடன் பொருதிடும் விட்டில்கள் போலாம். பொறுமைக்கே அறத்திரு பொன்முடி சூட்டும்.

காந்தியைப் போன்ற கருத்துறுதி யோடு நீ
தேர்ந்த திருவினையைச் செய். 4

மஹாத்மா காந்தி போன்ற மனவுறுதியும் சாந்தப் பொறுமையுங் கொண்டு நீ மேற்கொண்ட நற்பணியை வெற்றிபெறச் செய்து முடி.

"ஆண்டவனுள்ளான், அன்பரைக் கைவிடான்; அச்ச மில்லை" யென்ற கருத்துறுதியே வினைத்திட்பம். வாய்மையே வச்சிராயுதம்; அன்பே அம்பு; பொறுமையே வில்; ஆத்ம சக்தியே அணுவினும் பெரிய படைக்கலன். இவற்றைக் கொண்டே அன்று அப்பரும். இன்று மகாத்மா காந்தியும் அசுரமாயத்தை வென்றனர். அகப்போரே அரக்கப்போர். உலகப்போர்; ஆணவம், ஆணவத்தை எதிர்த்து போராடுகிறது. உள்ளுறுதியுடன் அமைதியாக முயன்றால் காரிய சித்தி பெறலாம்.

அறந்தாங்கி வாழும் அருட்பெரியார் என்றும்
இறந்தும் இறப்ப திலர். 5

மனவுறுதியுடன் அறவினை தாங்கி, பொதுநலத்திற்கே வாழும் அருள் நிறைந்த பெரியாரை உலகம் என்றும் வாழ்த்தி வணங்கும். அவர்கள், உடலை உதறிச்சென்றாலும், உலகின் உள்ளத்தில் என்றும் இருப்பார்கள். மஹாத்மா காந்தி போன்ற பெரியாரை யார் மறக்க முடியும்?

6. நடையியல்

1. ஒழுக்கம்

முகத்தில் விளங்கும் முறையான வாழ்வால்,
அகத்தொளிரு மான்ம வழகு. 1

முறையான நல்லொழுக்க வாழ்வினால், உள்ளத்தில் ஒளிரும் ஆத்மபிரகாசத்தின் அழகு ஒருவனுடைய முகத்தில் பளிச்சிடும்.

அகத்தினழகு முகத்தில் விளங்கும். மனங்கோண முகங்கோணும்; மனம் மலர முகம் மலரும். காமம் வெகுளி கலக்க மற்ற தூய மனம், மாசற்ற கண்ணாடியைப் போன்றதாம். அதனூடு ஆன்மவொளி நிலவும். அவ்வொளிக்கதிரே, "தேஜஸ், ஓஜஸ், வர்ச்சஸ், எழில், காந்தி" எனப்படுவது. களங்கமற்ற உள்ளம் காந்த சக்தி யுள்ளது. தூயநடை வசீகரப் பொலிவுடையது; உள்ளழகு மேலழகின்றியே பொலியும். ஒரு மின்சார சக்தியே ஒலிப்படம், மின்விளக்கு, மின்வண்டி, டிராம், மின்மணி, மின்பொறிகள் அனைத்தையும் இயக்குவதுபோல, ஓர் ஆத்ம சக்தியே உடல், உயிர், மனம் அனைத்தையும் இயக்கும். உள்ளாட வுடலாடும்.

தெய்வ மிகழார்க்குத் தேவரெதிர் பேசார்க்குப்
பொய்புகலார்க் காகும் புகழ். 2

தெய்வநிந்தனை செய்யாமல், தெய்வத்தன்மையுள்ள பெரியாரை எதிர்த்து வாதாடாமல், பொய் சொல்லாமல் நடந்தால் ஒருவனுக்குப் புகழாகும்.

கடவுளுறுதி, கடவுட் பெரியார் பரப்பும் உண்மையொளி, உண்மையான நடத்தை - இந்த மூன்றினாலேதான் உலகில் சன்மார்க்கம் பரவும். கடவுளை மறுப்பது தன்னையே மறுப்பதாகும். ஒவ்வொருவர் உள்ளத்தும் இருந்து இயற்கையுடலை நடத்துவோன்

சுத்தான்மக் கடவுளே. அந்த ஆன்மாயின்றிப் புலன்கள் உணரா; மனம் நினையாது; மூளை அறியாது. அதுவே அறிவா யிருப்பது. அதை மறுத்தல் அறிவை மறுத்தலாம்.

உலகும் உயிரும் காரியம்; கடவுள் காரணம். இடம், காலம், கருவி, கற்பனை, தோற்றங்களெல்லாம் மாறிமறையினும், அவன் என்றும் தானேதானா யிருப்பான். கடவுளுறுதியாலேதான் உலகில் நீதி நிலைநிற்கும். தெய்வ நிந்தை அகந்தையாம்.

உள்ள பொருளை உள்ளத் துணர்ந்தோர், அதன் மயமென்றே யுலகினைக் காண்போர், அச்சம் மயக்கம் ஆணவ மற்றோர், பொய் பொறாமை புன்மைக ளற்றோர், இனியர், தூயர், எல்லையில் அன்புளார், அறிவும் அருளும், அமைதியும் தீரமும் செறிந்த நல்லோர் தேவராவர். அத்தகைய தெய்வப் பெரியார் வணக்கத்திற்குரியார். அவர் சொல்வது மந்திரம். எதிர்பேசி வாதாடாமல், அவர் உபதேசப்படி நடந்தால், நன்மை யுண்டு. இந் நன்னடைக்குப் பொய்யா வொழுக்கமே உயிர் போன்றது. தெய்வம் போற்றித் தேவரைப் பணிந்து, பொய்யை விலக்கிப் புகழ் பெற வாழ்க!

தன்னடை போற்றாதான் சான்றாண்மை பேசுவதின்
மின்னைக் கரிதீட்டன் மேல். 3

சான்றாண்மை என்றால் மாண்பு, பொறுமை, பெருந்தன்மை, பெரியார் தன்மை, ஞானம். தனது ஒழுக்கத்தைக் காவாதவன், "நான் பெரியவன்" என்று மார்தட்டிக் கொண்டு, பெரியாரியல்பான அறிவை விளக்க முடியுமா? அப்படி அவன் விளக்குவதைவிட, சுடரோங்கும் மின்னலைக் கரியால் எழுதல் மேல், கரி, கரிக்கோடுதான் போடும். மின்னலை எழுத முடியாது.

அன்னம்போலே ஆந்தை தவழுமா? காக்கை குயில் ஆகுமா? மின்மினி விண்மதியை வெல்லுமா? புன்னடை நன்னெறி காட்டுமா? ஒழுக்கம் போற்றினால் ஒழுக்கமே

சாற்றும். பேச்சு, பூச்சுக்ளின்றி நல்லொழுக்கம் இயல்பாக விளங்கும்.

குற்ற மிரங்கிக் குறையற் றெழுமின்கள்;
அற்றே நடையோங்கு மாறு. 4

ஒவ்வொரு நாளும் இரவில் படுக்கு முன்பு அன்று செய்த குற்றத்தை நினைத்து வருந்தி, மனசாட்சியான தருமதேவதையிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். காலையில், அக்குற்றத்தைச் செய்வதில்லை என்ற உறுதியுடன் மாசற்றவனாக எழுந்திருக்க வேண்டும். நன்னடை வளர்க்கும் வழி யிதுவே.

மனிதன் சுரங்கக்கட்டி. அதை மாற்றுயர்ந்த பொன்னாக்க வேண்டும். அதற்கு, அதை நல்லொழுக்கம் என்னும் உலையில் உருக்கியுருக்கித் தூய்மையாக்க வேண்டும். தன்னலம், வஞ்சனை, ஆசை, ஆணவம், அழுக்காறு, பொய், பகை, காமக் குரோதாதிகள் முதலிய ஆயிரக்கணக்கான குற்றங் குறைகள் நிறைந்த இந்த மானிட வாழ்வை நாடோறும் மாசறுக்க வேண்டும். ஒழுக்கமென்னும் உளியாற் செதுக்கியே உயிரோவியத்தை ஒளிபெறப் பொலிவிக்க வேண்டும். நாட்குறிப்புக்கள் எழுதிவருக! குற்றங் குறைகளைக் கண்டுகண்டு திருத்துக. மறைத்த குற்றம் மனத்திற் குடையும். ஒப்புக் கொண்டவன் தப்பிக்கொண்டவன்.

காலையி லாற்றுங் கடமை வழுவார்க்கு
மாலையி லூண்டாம் மகிழ்வு. 5

காலையில் எழுந்து தமக்குரிய கடமைகளைச் சரிவரச் செய்யத் தவறாதவர்கள், மாலையில் மகிழ்வெய்துவார்கள்.

நல்ல காலை, நல்ல மாலை. காலைச் சுறுசுறுப்பு காரிய விறுவிறுப்பு, வாழ்விற்கேற்ற வனப்பு, செய்கைக்கேற்ற சிறப்பு.

காலை, நான்கு மணிக்கு எழுந்து, பல் விளக்கிச் சிறிது தியானித்து, வெளியே கொஞ்சநேரம் காற்றாட உலாவிய பிறகு, யோகாசனங்களும் பிராணாயாமமும் செய்யலாம். அல்லது வேறு தேகப்பயிற்சிகள் செய்யலாம். அதன்பின் நன்றாகத் தேய்த்துக்குளித்து, புதிய ஆடை யணிந்து தனியாக அரைமணிநேரம் தியானம் செய்யலாம். பிறகு, வாழ்வைப் புனிதமாக்கும் அருள் வாக்குகளைப் படித்து, நாள் முழுதும் அதே சிந்தனையாயிருந்து அலுவல்களைப் பார்க்கலாம். மாலை ஐந்துமணிக்குமேல் உலாவிவந்து உடம்பைச் சுத்தம் செய்துகொண்டு தியானித்து, அருள் வாக்குகளைப் படிக்கலாம், பாடலாம். நல்ல வேலை கொடுத்துக்கொண்டே யிருந்தால்தான் மனம் வசப்படும்.

2. தீயன விலக்கல்

முரடர் துணையு முரண்பாடாஞ் சான்று
கரடியீ யோட்டுங் கதை. 1

பண்படாத முரடர் செய்யும் உதவியும் முரணான பயனை விளைவிக்கும். எசமான் உறங்குகிறான்; அவன் வளர்த்த கரடி, ஈ ஓட்டுகிறது; ஈக்கள் அவன் முகத்தில் உட்காரும் போது பட்பட் என்று கரடி அறைகிறது. முடிவில் கல்லைத்தூக்கி ஈ மேல் எறிகிறது; எசமான் மூக்கு உடைந்து இரத்தம் வருகிறது. “நன்றி கெட்ட கரடியே, என் மூக்கை ஏன் உடைத்தாய்” என்று சினக்கிறான் அவன். “நான் ஈயைத் தானே அடித்தேன்” என்கிறது கரடி. இந்த முரட்டு நட்பு கொடியது.

பேரைக் கெடுத்துப் பிணிசேர்க்கும் வேசைவழிச்
சேராரைச் சேருந் திரு. 2

வேசைவழிச் சேர்தலாவது, விபசாரஞ் செய்தல். அதனால் பேர்கெடும்; பழிவரும். விபசாரம் பிணி சேர்க்கும். கனவிலும் வேசைவழி மனஞ் சேராத தூயரை, எல்லாத்

திருவும் வந்து பொருந்தும். "திரு" என்றால் அழகு, செல்வம், தெய்வத் தன்மை, மேன்மை. வேசை வழி பற்றியழிவோனை அறிவு, செல்வம், பலம், பேர், புகழ், முகக்களை எல்லாம் நீங்கும்.

ஒருவன் தோய்ந்த தோளில் இன்னொருவன் தோய்வது எச்சிலுண்பதற்குச் சமானமாகும். பயங்கரமான வெட்டை, வெள்ளை, மேகம், சூலை, கட்டி, நீரிழிவு, சோகை முதலிய கணக்கற்ற நோய்கள் இந்த எச்சில் வியாபாரத்தால் வருவன. ஓர் அடிசறுக்கி, புலி நரி பாம்புகள் சீறும் இருட் கணவாயில் விழுகிறான் காமப்பித்தன். விபசாரம் இயற்கைக்குச் செய்யும் அபசாரம்.

வேரொ டொழிக விலைவாழ்வு; வீட்டறத்திற்
சீரோங்கு பெண்டிர் சிறந்து. 3

சீர்மையோங்கும் பெண்கள் இல்லறத்திற் சிறந்து வாழ்க! அதனால் விலைவாழ்வு வேரோடொழிக!

கெடுப்பாரிருந்தால் கெடுவாருண்டு. பெண்டி ரெல்லாம் ஒழுங்கான இல்லத்திற் கற்புடன் வாழ்ந்தால், வேசைத் தொழிலுக்கு இடமில்லை. தக்க வயதில் மணம் புரியாமை, மனமற்ற கட்டாயத் தாலி, ஈடற்ற இணைப்பு, கட்டற்ற காமவெறி, வறுமை, மனைவி இணங்காமை, கணவன் வீரிய வலுவற்றிருத்தல், அலித்தன்மை, கோபம், தீய பழக்கம், கூடா நட்பு, பெருந்தீனி, காமக் காட்சிகள், மதியைக் கெடுக்கும் நூல்களைப் படித்தல் முதலியவற்றால் ஆண் பெண் இருவர் புத்தியும் மயங்கி விபசாரத்திற்கு இடமாகிறது. வேசைச்சுகம் விடச்சுகம்; இனிக்கும் நஞ்சு; வேசை, இழுக்கும் முதலை. கொஞ்சும் பாம்பு கொத்தும். விலைவாழ் வொழிந்து நலவாழ் வோங்குக! கலைவாழ் வோங்குக!

வட்டாஞ் சகுனி வலைப்பட்டு மன்னவர்கள்
கெட்டாரம் மாயம் கெடு. 4

"வட்டு" என்பது சூதாட்டம். அது சகுனிவலை. அதில் விழுந்து பல அரசர் நாடுநகரிழந்து கெட்டனர். சூதாட்டம் ஒரு மாயம். அதை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும்.

பட்டை விரித்துப் பன்றிக்குப் போர்த்தலாமா? விலை யுயர்ந்த காலத்தைச் சூதாட்டத்திற் செலவிடலாமா? சீட்டு, சூது, குதிரைப்பந்தயம் முதலிய எத்தனையோ வகையாகச் சூதாட்டம் நடக்கிறது. தருவதுபோலக் காட்டி, இவை உள்ளதையும் பிடுங்கும். கவலை, துயர், குடி, அடிதடி, விபசாரம் முதலிய பல தீமைகள் சூதினால் உண்டாகும். நளனும் தருமனும் சூதினாற் கெட்டதை நினைக! வம்பாடுவதும் வாய்ச்சூது; காலத்தை வீணாக்குவதும் வாழ்வைச் சூதாடுவதாகும். சூதிற் பட்டோர், தூண்டி மீன் போலாவர். நல்லவர் கூட்டம், நன்னூற் பயிற்சி, பொது நலப் பணிகள், புண்ணியச் செயல்களால் சூதாட்டங்களுக்கே நேரமில்லாமற்செய்க!

நடையை மதியை நலத்தைப் புகழைக்
குடியைக் கெடுக்குங் குடி. 5

கட்குடியானது ஒருவனுடைய ஒழுக்கத்தையும், மதியையும், நலத்தையும், புகழையும், குடித்தனத்தையும் கெடுக்கும்.

மனித சமுதாயத்திற் புகுந்த நரகப்பேய் கட்குடி. உண்ண மரக்கறி யுணவும், குடிக்க நன்னீர், மோர், பால், பழ ரசங்களும் உள்ளன. இவற்றை விட்டு, மதி மயங்கி, ஆளைப் பொட்டலாக்கி, அவமானப் படுத்தும் கள், விஸ்கி, பிராந்தி, கஞ்சா, அபின், சுருட்டு முதலிய பீடைகளை மனிதன் ஏன் தொடுகிறான்? நாளெல்லாம் பாடுபட்டு நாலணா ஈட்டும் ஏழைகளையும் இக் குடிச்சனியன் பிடித்து வாட்டி வறுமைக் குழியில் தள்ளுகிறதே!

குடிகாரன் வீட்டில் ஓயாத சண்டை, சச்சரவு, வறுமை, வெறுமை, பொய், அடிதடி, வம்பு, வழக்கு—ஆ! மனம் வெடிக்கிறது! பேயினும், வெறி நாயினும் கொடியர் குடியர்.

குடி மயக்கத்தால் நடக்கும் கொலை, களவு, விபசாரம், வீண் வழக்குகளுக்குக் கணக்கில்லை.

தென்னஞ்சாற்றைப் புளிக்க வைத்துக் கள்ளாக்காமல் அப்படியே வெல்லஞ் செய்தால் குடியை யொழிக்கலாம்;

3. புன்மை விலக்கல்

கோள்பொய் புகன்று குளிரவோ? வுன்னெஞ்சை
வாள்கொண் டறுக்குமனச் சான்று 1

கோளும், பொய்யுஞ் சொல்லி நீ மகிழ்வும், ஆறுதலும் அடைவாயோ? முடியாது. உன்னெஞ்சை மனசாட்சி, "ஏன் பிறர் வருந்தக் கோள், பொய் சொன்னாய்?" என்ற உணர்ச்சி வாள்கொண்டு அறுக்கும்.

கோளும், பொய்யும் சொல்லிப் பெற்ற பொருள் நெருப்புக்கட்டி போல நெஞ்சைச் சுடும்; கோட்சொல்லிக்கு உள்ளே கொறடாப் பூசை. பழிசுமத்துவோன் பழி சுமப்பான். நிந்தனை கேளேல்! பொய்யால் வாழ்ந்தாரில்லை; மெய்யால் வீழ்ந்தாரில்லை. குற்றமுள்ளவன் நெஞ்சை மனசாட்சி குடையும். அசத்தியனை மனசாட்சி இரம்பம் போட்டு அறுக்கும். வாய்ப் பொய் மன வேதனை. மனச் சாட்சிக்கு அஞ்சி நடக்க வேண்டும்.

காதலரை நாயின் கதைகட்டிச் சீரழிக்கும்
பாதகரைப் பார்த்தல் பழி. 2

இரண்டு காதலர் இன்பமாக இல்லறம் நடத்தி வந்தனர். ஒரு பொறாமைக்காரன், போலித் துறவியாய் வந்து அவர்களைப்பிரிக்கத் தலைப்பட்டான். மனைவியிடம் "உன் கணவன் உப்புக் குறவன்; இரவில் அவன் காலை நக்கிப் பார்" என்றான்; கணவனிடம் 'உன் மனைவி நாய்ப் பிறவி; உன் காலை இரவில் நக்குவாள் பார்' என்றான்; இரவில் மனைவி கணவன் காலை மெல்ல நக்கினாள்; உப்பாயிருந்தது. அவன் "சீ சீ நாயே" என்று உதைத்தான்.

இவள் 'சீ சீ உப்புக் குறவா! " என்று சினந்தாள். வீடு இரண்டானது; குடித்தனம் துண்டானது; குண்டுணிக்குக் கொண்டாட்டமானது. ஒரு பெரியார், போலித் துறவியை அம்பலமாக்கி "இனி இக்கயவன் சொல்லை நம்பவேண்டா" என்று காதலர் இருவரையும் சேர்ந்து வாழச் செய்தார். பொல்லார் பிரிப்பர்; நல்லார் கூட்டுவர். குலத்தைப் பிரிக்கும் கொடியரை நம்பேல்!

தற்பெருமைத் தம்பட்டந் தன்னுள்ளே யொன்றுமிலை;
அற்பமதி யாணவமே யாம். 3

தன் பெருமையை ஒலிக்கும் தம்பட்டம் உள்ளே வெறுமை, லொடலொட்டை. அற்பத்தனமான காரியங்களைச் செய்யும் சிறுமதி, ஆணவச் சரக்கு நிறைந்த வீண் மூட்டை.

தம்பட்டம் உரத்த சத்தம், உள்ளே காலி; தற்பெருமை பேசுவோன் தனக்கு இல்லாத சிறப்பை இருப்பதாகப் பறையடித்துப் போலிப் புகழ் தேடுகிறான். உள்ளே அவன் வெறுங் குடுக்கைதான்.

நிறைகுடம் தளும்பாது. தம்மைப் பற்றிச் சான்றோர் புகழார். வீர அனுமான் போலப் பணிந்து நடப்பர். வெற்றுரை பேசும் அற்பமதியாளன் மூளை ஆணவ மூட்டை. அதை அவிழ்த்தால் அகங்காரச் சரடுகள் தவிர வேறிரா.

கற்கண்டு போறற்பேசிக் காணாது தீ வைப்பார்
மற்கொண்ட மாற்றாரிற் கேடு. 4

முன்னே கற்கண்டு போல முகமன் பேசி, பின்னே காணாதபோது கோட்சொல்லிப்பகைத் தீயைப் பற்றவைக்கும் வஞ்சகர், போர்புரியச் சேனை கொண்டு வரும் பகைவரை விடக் கேடாவார்.

திறந்த பகை எளிது; கரந்த பகை கொடிது. புதர்ப் புலி பொல்லாதது. வாள்போற் பகையினும் கோள்போற் பகை கொடிது. துணைவன் போன்று நடித்துத் தூங்கும்

போது கல்லைத் தூக்கிப்போடும் தீயரை விலகுக. நயவஞ்சக நரிகளின் நாத்தேனில், ஈ போல் விழாமல் தப்புக! இச்சகம் பேசும் பச்சைப்புளுகர் முன்னேமெச்சிப் பின்னே இகழ்வார், சிண்டு முடிப்பர். வில்போல் வணங்கிக் கணை போற் கொல்வர். வஞ்சகர் முகமன் நஞ்சினும் கொடிதே.

எள்ளி யிழித்த லிரத்தல், பிறர்பொருளைக்
கொள்ளைகொளல் புல்லர் குணம். 5

பிறரை நிந்தித்தல், கேலி செய்தல், வேலை செய்யச் சோம்பி யாசகம் வாங்கிப் பிழைத்தல், பிறர் பொருளைத் தந்திரமாகக் கொள்ளையடித்தல் - இவை யெல்லாம் புன்மதி யாளரின் தீய குணங்களாம்.

நாம் இடறி விழுந்தால் சிறியார் சிரித்து நிற்பர்; பெரியார் கைகொடுப்பர். பெரியார் பிறர் வருந்தச் சகியார்; இரங்கி இயன்ற துணை செய்வர். அற்பர் "அப்படித்தான் வேண்டும்" என்று பரிகாசம் செய்வர்; பிறர் குற்றம் பொறுத்துத் திருத்துவர் பெரியார், பிறரைத் தூற்றி ஊர் சிரிக்க வைப்பர் சிறியர்; நல்ல சாதுக்களையும் ஏளனம் செய்வர் சிறியார்; பேசினால் "வாய் நீள மென்பர்" மௌனமாக, அடக்கமாக இருந்தால், "அகங்காரி, உருத்திராட்ச பூனை" என்பர்.

பிச்சைப் பிழைப்பு ஒழிக! ஒவ்வொருவரும் உணவிற்காக உழைப்பது மதக்கோட்பாடாக வேண்டும். "வேலை கொடுங்கள்" என்று கேட்கலாம்; வாணிகத்திற்காக முதல் வாங்கலாம். படிக்கும் எளியர் ஆதரவு கேட்கலாம்; நாட்டுப் பொதுநலத்திற்காகப் பொதுப்பணம் வசூலிக்கலாம்; இவையல்லாமல், தொழிலுக்குச் சோம்பிப் பிச்சை யெடுத்தல் குற்றமாகும். பிறர் பொருளை மேற்பார்ப்பது போலப் பையை நிரப்பல், உதவி செய்வதுபோல வந்து ஒளித்துக் கொண்டு போதல்—எல்லாம் பகற் கொள்ளை யாகும். கொள்ளையில் வந்தது கொள்ளையிற் செல்லும். இவ்வாறு குற்றங்களைத் திருத்துக; வாழ்வு தூயுறும்.

4. வாய்மை

தூய்மையும் வாய்மையுந் தோழ ரவர்நட்பு
வாய்பவர்வாழ் வின்ப வனம். 1

மனோ வாக்குக் காய சுத்தமும், சத்தியமும் ஒருவன் வாழ்விற்கு நல்ல நண்பராம். தூய்மை, வாய்மை என்னும் இரண்டு நல்லாரின் நட்பு நயந்தார் வாழ்க்கை பேரின்பச் சோலை யாகும்.

தூய்மையினின்று வாய்மை மலரும்; வாய்மை இடர் தவிர்த்து இன்பந் தரும். பொய், துயர் தரும்; அசத்திய ருக்கு அமைதியிராது. செடியிலிருந்து இயல்பாக மலர்கள் பூப்பது போலத் தூயர் உள்ளத்தினின்று வாய்மை மலர்ந்து, அன்புமணம் வீசும்; அருள்தேன் சொரியும். வாய்மையும் தூய்மையும் மனித வாழ்வைப் பழுது நீக்கிப் பல நற்குணங்களை வளர்த்துப் பேரின்பக் கனிபழுக்கும், கற்பகச் சோலை யாக்கும்.

'இப்பொய்யே னின்றுரைத்தோம்' என்று வருந்தியுடன்
அப்பொய்யை நீக்க லறிவு. 2

வாய்மையை வளர்ப்பதற்காக ஒரு சாதனம் செய்க; ஒரு பொய் பேசினோமானால் "ஏனிந்தப் பொய்யைப் பேசினோம்?" என்று மனமார வருந்தி அந்தப் பொய்யை நீக்கல் அறிவுடைமை யாகும்.

உண்மை உரைமணி; பொய், வாய்க் குப்பையாம். சத்திய சாதனம் மிகக் கடினமானது. மனத்தி லிருப்பது வாயில் வந்துவிடும்; மனங் கொதித்தால் வாய் கொதிக்கும்; மனமினித்தால் வாயினிக்கும். மனங் கோண வாய் கோணும்; மனந்தெளிய வாக்குத் தெளியும். அச்சம், பொறாமை, அகந்தை, பொய்ப்புகழ் வேட்கை—இவற்றால் மனம் பொய்த்து வாய் பொய்க்கிறது, நாட் குறிப்பில் தான் பேசிய பொய்களை எழுதி, இரவில் தனியே அமர்ந்து "ஏன் இதைப் பேசினாய் மனமே? நாளையே உன் குற்றத்ததை

ஒப்புக்கொள்; இனிப் பொய் சொல்லாதே!'' என்று தன்னைத்தானே கண்டித்துக் கொள்ளுக; பொய் சொன்னால் அன்று உபவாசம் இருந்தேனும் மனத் தூய்மை பெறுக; அதன்பின் உண்மை விரதம் பூணுக!

பயனுள கூறும், பழிபகையைப் போக்கும்
நயனுள நாவி னலம். 3

“நயம்” என்றால் நன்மை, இனிமை, அன்பு, அருள் எனப் பொருளாம். நயமுள்ள நாக்கு, பயனுள்ள சொற்களையே பேசும்; பிறரைப் பழிக்காது; பகை பேசாது.

மலரை மணத்தால் அறியலாம். மனிதனைப் பேச்சால் அறியலாம். மனத்தின் ஒலிபரப்பியே வாய். நாக்கு இனியதை யேற்றுக் கசப்பை யுமிழ்வது போலவும், ரசத்தை யேற்றுச் சக்கையைத் துப்புவது போலவும், இனிமையே பேசிக் கடுமொழிகளை விலக்க வேண்டும். பிறர் பேச்சில், சாரத்தைக் கொண்டு, வீணான சக்கையை ஒதுக்கவேண்டும். சொல் ஆக்கும், அழிக்கும்; துயரை நீக்கும். அறிஞர் சொல்லே உலகையாளுகிறது; மனித சமுதாயத்தை நடத்துகிறது; நாகரீகத்தை அமைக்கிறது. சொல்லின் உயர் திறனே மந்திரம், வேதம்! மங்கல முரைத்தல் வாய்மொழிக் கழகு.

பக்குவத்திற் கேற்ற பயனுரையே பேசிடுக;
மிக்கது, மோனம்; விரும்பு. 4

கேட்போர் மனப்பக்குவத்திற்கேற்றபடி, பயனுள்ள சொல்லையே பேசுக! அதனினும், மௌனம் சிறந்தது. மோனத்தையே பெரும்பாலும் விரும்புக!

பேச்சினாலே மூச்சு வீணாகும்; மனம் சிதறும். யோகிக்குச் சாந்த மௌனம் இன்றியமையாதது. அவன் சொல்லுக்கு ஒரு காரியம் இருக்கவேண்டும்; சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்க வேண்டும். மௌனத்தின் ஆழத்திலிருந்துதான் உண்மை யெனும் முத்துக்களை எடுக்கலாம். ஆள், அறிவு, மனப்போக்கு, குணம், நோக்கம்,

இடம், காலம், காரியம்.... இவற்றை யறிந்து, அச்சாணிபோலத் திட்பநுட்பமாகப் பேசவேண்டும். அவரவர் பயிற்சி, முதிர்ச்சி, உணர்ச்சிகளுக்குத் தக்கவாறு பேசவேண்டும். வம்படிக்கும் வாயினும் ஊமையே மேல். ஓயாது பேசுவதால் தாது நட்டமாகும்; மார்பு நோய்கள் வரும்; உடல் தளரும். பேச்சு நிதானம் பெரும்பிழை போக்கும்.

புறத்தூய்மை செய்யும் புனலைப்போ லுண்மை
மனத்தூய்மை செய்யு மருந்து. 5

புறவுடலைச் சுத்தம் செய்வது நீர்தான். அதுபோல, மனத்தைச் சுத்தம் செய்யும் மருந்து உண்மையேயாம். உடலழுக்கை நீர்விட்டுக் கழுவுகிறோம். மனத்துள்ளே ஆசை, ஆணவம், பொறாமை, பொய்மை ஆகிய பல அழுக்குகள் உள்ளன. அவையே வாழ்வை அசுத்தமாக்குகின்றன. எல்லா அழுக்குகளுக்கும் மருந்து, மாற்று, உண்மையே.

வாய்மையால் சுத்த மனம் வாய்க்கும்; உள்ளம் கண்ணாடிபோலத் தெளிவுறும். மனம் அமைதியுறும்; சக்தியுண்டாகும்; வெற்றி யுண்டாகும். வாய்மையின் மிக்க வளமையொன் றில்லை.

5. விந்தடக்கம்

சிந்தை யடக்கிச் சிறுபுலனைக் காத்தடக்கி,
விந்தை யடக்கிவளர் வீறு. 1

"வீறு" என்றால் தேஜஸ், திண்மை, பொலிவு, அழகு. வலிவு, சக்தி எனப் பொருளாம். வீறு பெறுவதற்கு, விந்தடக்கம் இன்றியமையாதது. வீரியமே வீறு. விந்தை யடக்குவ தெப்படி? அங்குமிங்கும் ஓயாதலையும் சிந்தையை அடக்கினால், விந்தடங்கும். புலன்கள் புறம் போதலை அடக்கி, உள்ளே திருப்ப வேண்டும்.

புலன்கள் வெளிச்சென் றலைந்து, உலக விவ்காரங்களை உள்ளே கொண்டுவந்து மனத்தைக்

கலக்குகின்றன. ஒவ்வொரு புலனுணர்வும், காட்சியாகி, பாவனையாகிறது. பாவனைகள், சித்தத்தில் குவிந்து, ஸம்ஸ்காரங்களாக மாறுகின்றன. "ஸம்ஸ்காரம்" என்றால் பூர்வவாஸனை. காமங்களைப் பெருக்குவன வாஸனைகளே; இவை சித்தத்தை அலைக்கின்றன. சித்தம், புலன்களின் பாவையாகிப் புறஞ்சென்று விஷய சுகங்களைத் தேடுகிறது; உடலழகைக் கண்டு மயங்குகிறது; உள்ளின்பத்தை விட்டுப் புலனின்பத்தைத் தேடுகிறது. அதனால் இந்திரியம் சிதைந்தழிகிறது.

சித்தத்தை உள்ளேகுவிந்து, ஆன்மாவில் நிலைநிறுத்தப் பயிலவேண்டும். மௌனம், தனிமை, தியானம், ஆகார நியமனம், யோகாசனங்கள், பிராணாயாமம், ஞானவிசாரம், பக்தி, யோகம் முதலியவற்றால் சித்த ஜயம் பெற்றால் விந்தை தேஜஸாக மாற்றலாம்; மூலக்கனல் நம்முள் விழித்தெழும், அதனால் வீறுண்டாகும்.

பிரம சரியம் பிழையின்றிப் போற்றின்
அரிய பயனெல்லா மாம். 2

பிரமசரிய விரதத்தை மாசில்லாது காத்தால், மனித வாழ்வில் அடையத்தக்க அரிய நன்மை யெல்லாங் கைகூடும்.

வாழ்வின் நாற்பயனாகிய, "அறம், பொருள், இன்பம், வீடு" ஆகியவற்றைப் பெறுதற்கு பிரமசரியமே திறமை நல்கும். தூய பிரமசரியம் ஜீவசக்தியைப் பெருக்கும். பொறிகளை யடக்கிச் சித்தத்தைத் தூயவழிகளிற் செலுத்தி மனத்தை உள்ளிருக்கும் சுத்தப் பிரம்மத்தில் நிலைநிற்கச் செய்வதே பிரமசரியம். ஐம்பொறி காத்தல், ஆகார சுத்தம், உடல்மனத் தூய்மை, உரையைச் சுருக்கல், அலையாச் சித்தம், அறிவு வளர்ச்சி, குருவைப் பணிதல், குற்றங் கடிதல், கடவுளன்புறுதி, காமங் கடிதல், மலர்போல் அழகை மாசறக்காணல், அரிவையர்தம்மை அன்னையாய் வணங்கல், இயற்கை யழகில் இருந்து கற்றல், மனக் கனவற்ற தனிச்சுக

நித்திரை, ஒருமையுடனே இறைவனை வழிபடல், ஓங்கார ஜபம், யோக சாதனம்—இவற்றால் பிரமசரியம் இயலும். வீரம் தீரம், ஆற்றல், ஆயுள், பல்கலைப் புலமை, பன்னூலறிவு, பணிகளில் வெற்றி, பழுதிலா வாழ்க்கை— எல்லாம் பிரமசரியத் தெய்தும். பிரமசரியாசிரமத்தைப் பழுதில்லாமற் காத்தோருக்கே இல்லறம் இன்பமாகும்.

ஆற்றல் அறிவாயு ளாக்கைநல வாழ்வின்ப
வூற்றாகும் விந்துன் னுயிர். 3

ஆற்றல், அறிவு, நீண்ட ஆயுள், நல்ல கட்டுறுதியுள்ள உடல், நல்ல சன்மார்க்க வாழ்வின் இன்பம்—இவை செழிக்கப் பாயும் ஊற்றே இந்திரியம் அல்லது ஜீவ சக்தி. விந்து உயிருக்குச் சமானம்.

விந்தே அமுதம், தாது, காயகற்பம், ஜீவ சக்தி, உயிராற்றல். மோகப் பிணியால் விந்து வீணாகித் தேகப் பிணி பெருகும். ஒரு துளி தாது எண்பது துளி நல்ல இரத்தத்திற்குச் சமானமாகும். ஒவ்வொரு துளி தாதுவும் ஒவ்வோர் உயிர்தது ளியாகும். அதை வீணாக்கல் உயிர்க்கொலை யாகும். தாதழிவு தற்கொலையாம். அதனால் இரத்தம் கெட்டு வற்றிச் சூடேறி, வெட்டை முற்றி, ஆள் கட்டையிலேறும். உயிர்த்துளி வறண்டால் வாழ்வில்லை; அதை இழந்தால் இன்பமில்லை; ஆற்றலில்லை. மரபைப் பெருக்கவே அதைக் காக்கவேண்டும். இருட் சேட்டைகளாலும், காமவெறியாலும், விபசாரத்தாலும் விந்தை வீணாக்குவது தன்னையும், மரபையும் கெடுப்பதாகும்.

பெற்றோர், வயதான பிளளைகளுக்கு, முகக் குறியறிந்து, உயிர்த்துளியின் சக்தியையும், அதை வீணாக்காமல் காக்கும் பயனையும் தெளிவாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். தூய கல்வி, அறிவு தொழில், கலை வளர்ச்சி, உடற் பயிற்சி முதலிய வற்றில் சிறார் உள்ளத்தைத் திருப்ப வேண்டும். பதினாறு வயதில் மணம்

விஷய வஸ்துக்களைப் பார்த்து விகாரப்படத் தொடங்கும். அப்போதுதான், தீவிரமான கல்விப் பயிற்சி தரவேண்டும். தாது நட்டமாகும் குறிப்பறிந்து, நல்ல புத்தி சொல்ல வேண்டும். காமக் காட்சி, பேச்சு, நினைவு, படிப்பு, காம நாடகம், காமுகர் நட்பு—இவற்றால் மனம் கெடும். உறுப்பு நோக்கல், ஏங்கியலைதல், தூங்கிவிழுதல், முகப்பரு வெடித்தல், உடையுடல் வீச்சம், ஒன்றுந் தோன்றது கவலை கொண்டிருத்தல், ஆத்திரம், பொறாமை, அசட்டுச் சிரிப்பு—இவையெல்லாம் உயிர்த்துளி இழக்குங் குறிகளாம்.

உயிர்த்துளியைக் காக்கும் வகையென்ன? அற்றது போற்றி அளவுட னுண்ணல், நல்லுடற் பயிற்சி, ஞான விசாரம், தியானப்பயிற்சி, ஊன்—மது—புகைக்குடி மயக்குகள் ஒழித்தல், தூயர் நட்பு, துகளறு சிந்தை, கவலா நெஞ்சம், களிப்புறு மனது, தேசுறுங் கல்வி, தெய்வபக்தி, இயற்கை வனப்பில் இயல்பான வாழ்கை—விந்தையடக்கும் விதமிவை யாமே.

மாதம் இரண்டொரு முறை கனவில், சேட்டை யில்லாமல், உடற் சூட்டினால், மலசலங் கழிவது போலச் சிறிது விந்திழந்தால், அதையே நினைத்து ஏங்காமல், காலையிற் குளித்து, வில்வமும் மிளகும் சாப்பிட்டுப் பத்து மணிக்குக் கதிரில் முழுகிப் பிறகு நீரில் முழுக வேண்டும், "சூரியா, வீறுதா!" என்று வணங்குக! உயிர்த்துளியை உயிர்போலக் காக்க வேண்டும்.

ஆண்பெண் விலக்கில்லை; யான்மப் பொதுவுறவு
பூணடார்க்கு நீங்கும் புரை. 4

ஆண் பெண் இருபாலருக்கும் பிரமசரிய விதிகள் எவையும் விலக்கில்லை. கல்விப் பருவத்தில் இருவரும் பிரமசரிய விரதம் போற்றியே யாகவேண்டும். அஃதல்லாமலும், இல்லறத்திலும், நிறைமுறையான வாழ்வினால் உயிர்த்துளியைக் காக்க வேண்டும். சந்ததி

விதையே விந்தென உணர்க. காதலர் இருவரும் ஆன்மப் பொதுவுறவு பூண வேண்டும். அஃதாவது, ஒரே ஆன்மாதான் ஆண் சட்டை பூண்டு கணவனாகவும், பெண் சட்டை பூண்டு மனைவி யாகவும் உள்ளது. அந்த ஆன்மா இருவர் உள்ளத்தும் உள்ளது. "அதுவே தாம்" என்று கருதி, மனம் அதிலே பதிந்தால் விகாரந் தோன்றாது. ஆணைச் சிவமாகவும், பெண்ணைச் சக்தியாகவுங் கருதுக! கேவலம் தோலழகையும் மேல்மினுக்கையும் பாராமல், உள்ளே கனலும் கடவுட் கனலைக் கருதுக! பெண்ணை அம்மன் கோயிலாகவும், ஆணைச் சாமி கோயிலாகவும் மதிக்க வேண்டும். பெண்ணைப் பழித்தலன்று, வெறுத்தலன்று, விலக்கலன்று; பெண்ணை மகாசக்தியாகப் போற்றுதலே மனவிகாரங்களைப் போக்கும் வழியாகும். ஆணும் பெண்ணும் அர்த்த நாரீசர்.

வன்னியாய்க் கற்ற வலியுடையார் போற்றுகவே
நன்மனை வாழ்க்கை நயம். 5

"வன்னி" யென்றால் பிரமசாரி. பிரமசரிய விரதம் பூண்டு, நல்லாசிரியரிடம் கல்வி பயின்று அறிவாற்றல்களைப் பெற்ற வாலிபர்கள், மங்கலமான, நல்ல, இல்லற வாழ்வு தரும் நயமான, மேன்மையான பயன்களைப் போற்றுக!

ஏழு முதல் 22 வயது மட்டும் பிரமசரியம் பூண்டு, குருகுல வாசம் செய்து, அறிவு, தொழில், உடலுறுதி, நல்லொழுக்கம், ஆத்ம ஞானம், அழகுக் கலைகள் முதலியவற்றை வளர்க்க வேண்டும். இப்பருவமே வாழ்வின் அடிப்படையும், ஆதாரமும், வேரும் ஆகும், பிறகு 24 வயதுவரை, நாட்டிற்கும் வீட்டிற்கும் பயனுள்ள தீரனாக வாழ்வதற்கு வேண்டிய உடல் மனப் பயிற்சி, தொழிற்பயிற்சி, வீரப்பயிற்சிகளைச் செய்க! பெண்டிரும், பதினெட்டு வயது மட்டும், கன்னியறங் காத்துக் கற்க வேண்டும், பிறகு, இல்லற வொழுக்கமும். வீட்டு நிர்வாகமும் கற்று, வாழ்விற்குத்

தயாராக வேண்டும். இல்லறப் பயிற்சி பெற்று, அறிவாற்றல்களில் தேர்ந்து, இயல்பான காதலால் இணைந்த வாலிபரை மணம்புரிந்து. மனைவாழ்வை மேற்கொள்ள வேண்டும். உடலுறுதி, உள்ளுறுதி, வீரியபலம், அற வொழுக்கம், குடும்பத்தை தாங்கவல்ல தொழிற்புலமை, தகுந்த கல்வியறிவு-இவை காதலருக்கு இன்றியமையாதன.

மனித மூளை இருவகை—முன்மூளை, பின்மூளை. முன் மூளை ஐம்பொறி, மனம், சிந்தனாசக்தி, அருட்புலமை முதலியவற்றின் தாயகமாகும். இதைத் தகுந்த கல்வி யொழுக்கங்களாலும், யோக சாதனத்தாலும் வளர்க்க வேண்டும். பின்மூளையில் ஞாபக சக்தி, முன்வினைப் பயன்கள், ஸம்ஸ்காரங்கள் எல்லாம் அடங்கியுள்ளன. நரம்புகளைச் சரியான படி பயிற்றாமல் தளரவிட்டால், பின் மூளையிலுள்ள சங்கற்ப விகற்பங்கள் கிளம்பிக் கூத்தாடும். முன்மூளையில் பலம் இல்லாவிட்டால், இவை வாழ்வைக் கெடுக்கும். பைத்தியம், சைத்தியம், பேயாட்டம், சங்காக் கோளாறு முதலியவற்றிற்கு, முன்மூளை பலமில்லாது நரம்பு தளர்வதே காரணம். பெண்களுக்கு நரம்புத் தளர்ச்சியால் வரும் பேய்க்குணங்களின் காரணம் இதுவே. தூய சுற்றம், அறிவுப் பயிற்சி, பிரமசரியம், உயர்ந்த சிந்தனை, தெய்வ பக்தி —இவையே அவற்றிற்கு மருந்தாகும். நல்ல காதலர் இல்லறம் புரியும் பண்பை இனிக் காண்போம்.

7. இல்லறவியல்

யோகம் என்பது, துறவிகளுக்கு மட்டும் உரியதென்று நினைப்பது தவறாகும். இல்லத்தாரும் யோக சித்தி பெற வேண்டும். ஆண் பெண் வாழ்வே சுத்த சக்தி யோகமாக வேண்டும்.

ஆண்மைக்குரிய ஆற்றல், வீரியம், மனத்திட்பம், அறிவு—இவற்றுடன், பெண்மைக்குரிய மென்மை, அழகு, அணி, சக்திக் கனல் ஆகியவையும் சேர்ந்தே வாழ்வு விரிவு பெற்று விளங்கும். அகில வாழ்வும் ஆண்-பெண் குடித்தனம், இல்லற வொழுக்கம் தொல்லற வொழுக்கம். இல்லறமின்றி இயலா துலகம். உண்ணுங் காய்கனி தானியங்களும் தாவரங்களின் இல்லற வாழ்வால் வருவன. வீடு வாழ, நாடு வாழும்; வீடு சோர, நாடுஞ் சோரும். மண்ணுயர் பெருமை பெண்ணுயர் பெருமை. மங்கலமாக மனையற மோங்குக. இயல்பான இல்லறம் இன்பமே யளிக்கும்.

முன் சொன்னதுபோல் பிரமசரிய விரதம் பூண்டு கற்ற வாலிபனும் கன்னிகையும் இல்லறப் பயிற்சி பெற்ற பின், இயல்பான காதலால், அறிவும் அன்பும், மதியும் இதயமும் போலக் கூடி இல்லறம் நடத்தவேண்டும். இருவர் அன்பும் மைந்தரை மருவி, சுற்றந் தழுவி, விருந்தை யூட்டி, வருந்துவோர்க் குதவி, ஆருயிரன்பாய்ப் பாரினிற் பரவும். அறத்தில் ஊன்றி, அன்பிற் கிளைப்பதே இல்லறம். அது காதலர், பெரியார், முனிவர், முதியார், முன்னோர், விருந்தினர், மாணவர், உறவினர், வீரர் அனைவருக்கும் ஆதரவாகும்.

அன்புப் பயிற்சியும், அறத்தின் விரிவும், அழகின் விளக்கமும், தொழிலின் பெருமையும், முயற்சியின் பெருக்கமும், இன்ப துன்பங்களின் அனுபவங்களும்— எல்லாம் இல்லறத்தால் எய்துவன. குழலினும் இனிய

மழலையாம் அமுதும், தங்கப் புதல்வர் தழைக்கும் மகிழ்வும், வாழ்க்கைத் துணைவியின் மங்கலத் திருவும், உலகை வளர்க்கும் உவப்பும் கடமையும் இல்லறத்தால் எய்தும். அமைதியும், கிளர்ச்சியும், அழுகையும் சிரிப்பும், நல்லதும் பொல்லதும், நட்பும் பகையும், வீறும் சோர்வும், இனிப்பும் கைப்பும், பகலும் இரவும் போல வரும். இந்த இருவிகாரங்களிற் பற்றாமல், ஒரு விகாரமும் இல்லாத சுத்தான்மவுணர்வில் வாழுதலே இல்லறத்தை யோகமாக்கும் வகை.

சமத்துவம், கர்மபலத் தியாகம், ஈசுவர சரணாகதி, காமக் குரோதங்களை அடக்கியாளும் திடசித்தம் இவற்றைப் பிரமசரியாசிரமத்தில் பயின்று, இல்லறம் புகுந்தால் அவ்வாழ்க்கை வெற்றி பெறும். உலகே இல்லற விளக்கம். ஒரு நாட்டின் இன்பமும் புகழும் செழிப்பும் இல்லற வாழ்வைப் பொறுத்துள்ளன. ஆத்ம சுத்திக்கும், யோகசித்திக்கும், பந்தமுக்திக்கும், சர்வாத்ம சமத்துவத்திற்கும் ஏற்றதான இல்லறப் பண்பை இனி நாம் அறிவோம்.

1. இல்லறம்

வீட்டின் விரிவே வியனுலக மாதலினால்
வீட்டறத்தில் வெற்றி விளக்கு. 1

பெருமையுள்ள உலகம், வீட்டின் விரிவேயாகும். அஃதாவது, மனைவாழ்வின் பெருக்கமே உலக வாழ்வாகும். ஆதலால், மனையறத்தில் வெற்றியை விளக்குக!

வீடுகளின் கூட்டமே நாடு. வீடு செழிக்க நாடு செழிக்கும், ஒவ்வொரு நாடும் இல்லறத்தைக் கண்போலக் காக்க வேண்டும். நாட்டின் வெற்றி முரசம், இல்லற வெற்றியின் எதிரொலியே. அறம், அன்பு, நல்ல தொழில், மனப் பொருத்தம், வாய்மை, கற்பு, பாத்தூண், உடல் நலம், பொறுமை முதலியவற்றால் இல்லறவாழ்வு வெற்றிபெறும்.

இல்லற மீசனரு ளெய்திய நல்லறமஃ
தில்லையெனி லில்லையுல கீங்கு. 2

இறைவன் அருளைப் பெற்ற நல்லறமே இல்லறமாகும். அஃதில்லாவிடின் உலகமே யில்லையாகும்.

இறைவன் அருள் விளக்கமே, ஆண்பெண் தோற்றமும் உலக விளையாடலும்; உயிர்ப் பெருக்கமே உலகின் பெருக்கம். இல்லற மின்றெனில், உயிர்ப்பெருக்கம் இயலாது; மணவாழ்வில்லெனில், மன்னுயிர் இல்லை. இறைவனும் அருளும் கூடி உலகாடலை நடத்துவது போலவே, ஆணும் பெண்ணும் கூடி மனைவாழ்வை நடத்தவேண்டும். வண்ணான், அழுக்கினால் அழுக்கெடுப்பது போலத் தனுகரண புவன போகாதி யனுபவங்களைத் தந்து, நாளடைவில் காமம், வெகுளி, கலக்கம், ஆணவம், கன்மம் ஆகிய மாசெலாம் போக்கிப் பாசான்மாவைச் சுத்தான்மாவாக்குகிறான் அருளிறைவன். அனுபவத்தால் ஆத்மசுத்தி பெறுதற்கு ஒரு சாதனமே இல்லறம்.

இல்லறமே வீட்டின்பம்; இல்லாளு நல்வாழ்வும்
புல்லித் தழைக்கும் புகழ். 3

மாசற்ற மனையறமே மோட்ச இன்பமாகும். அது வீட்டிற்கரசியான இல்லாளும், நல்ல தருமசாதன வாழ்வும் சேர்ந்து தழைக்கும் அருஞ்செயலாகும். ("புகழ்" என்றால் சிறப்பு, பெருமை, கீர்த்தி எனப் பொருளாம்.)

இல்லறத்தை இன்புறச் செய்ய இரண்டு துணைகள் வேண்டும் : ஒன்று, கற்புள்ள இல்லாள்; மற்றொன்று, அன்பும் அறமும் சேர்ந்த நல்வாழ்வு.

இல்லாள், கன்னியர் குருகுலத்திற் கற்று, இல்லற வொழுக்கம் பயின்றிருக்க வேண்டும். மணாளன் மகிழ மனையைப் போற்றல், மனைக்கு மங்கலத் திருவெனப் பொலிதல், மயங்கும் மணாளனின் மனப்பிழை திருத்தல், இன்னுண வளித்தல், இனியன சொல்லல், இன்னிசை

விருந்து, நல்ல நடத்தை, சிக்கனவாழ்க்கை, சீரிய சிந்தை, உண்ண வுடுக்க ஒரு தொழில் முயற்சி, நாளும் வேளையும் நன்கறிந் தொன்றல், பிள்ளைப் பேறு, பிள்ளை வளர்த்தல், கடவுளுணர்வுடன் கடமைக ளாற்றல்—இவற்றை நன்கு அறிந்தவள் இல்லிற்கரசி.

அறநெறிப்பட்ட இல்வாழ்வின் பண்பை யறிக:- ஆண்மையும் பெண்மையும் அழகுறக் கூடி, ஆன்ம வுறவுடன் ஆருயிர்க் கலப்புடன், காதலும் கற்பும் தீதறக் காத்து, மரபு வளரவே மனமுவந் தொன்றி, மங்கலமான மக்களை யீன்று, மாண்புறு வழியில் மக்களைப் பயிற்றி, பிழைப்பிற்கேற்ற வுழைப்பினைச் செய்து, வரவிற்கேற்ற செலவுகளாற்றி, வந்த விருந்தை மகிழ்வுட னூட்டி, தாளாண்மை யுடன் வேளாண்மை போற்றி, கடவுளன்பைக் கருத்தில் வளர்த்து, தம்மைத் திருத்தித் தமரைப் போற்றிப் பொது நலம் புரிந்து, புண்ணியம் பெருகித் தாமும் வாழத் தாரணியெங்குந் தருமம் வாழத் தாங்குவ தில்லறம். வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தால் மனையறம் விண்ணாம்.

நல்லாளைக் காதலித்து நம்பி நனிவாழ்க
வள்ளுவரும் வாசுகியும்போல். 4

நற்குணமும், நன்னடையும், உள்ளன்புங் கொண்ட நங்கையை (நல்லாளை), சிறந்த ஆண்மகன் (நம்பி) காதலித்து, வள்ளுவரும் வாசுகியும் போல, முறைப்படி, நன்றாக (நனி) இல்லறத்தில் வாழ்க!

அன்பும் அறமும் பூண்டு வாழ்வாங்கு மனையறத்தில் வாழும் வழியைத் திருக்குறளும், வள்ளுவர்—வாசுகி வாழ்வும் நன்கு விளக்குகின்றன. வள்ளுவரும் வாசுகியும் உயிரும் உடலும் போல் உள்ளொன்றி வாழ்ந்தனர்; நெசவுத் தொழிலில் வந்ததைக் கொண்டு நேர்மையாகப் பிழைத்தனர். மணாளனுக் கினியதை வாசுகி செய்தாள். மனைவிக் கினியதை வள்ளுவர் செய்தார். வாய்மையும் தூய்மையும்,

எளிமையும் இன்பமும், அன்பும் அறமும், கற்பும் பொறுமையும், பண்பும் பணிவும் பொலியும் இயல்பான மனை வாழ்வே வள்ளுவர்—வாசுகியாக உருவெடுத்தது! இவர் இல்லற வேள்வியின் பயனன்றோ தெய்வத் திருக்குறள்!

உள்ளன்பும், உயிர்க்கலப்பும், கற்புக் காந்தமும், தன்னுட் கணவனும், கணவனுள் தானும் நிறைந்து வாழும் நீங்கா வுறவும். அடிசிற் கினிமையும், அமுதத் தீஞ் சொலும், பூத்த மலர்போற் புன்னகை யழகும், தூய காதலும், அருந்துதல், பொருந்துதல், உறங்குதல் இவற்றில் நிறைமுறை காத்தலும், இல்லற வாழ்வை இன்பவிண் ணாக்கும்.

பூணோடு பொன்போற் பொருந்தி யறிவொளிரும்
ஆணோடு பெண்சக்தி யாம். 5

பொன்னணியுடன் (பூண்) நீங்காது ஒன்றான பொன் போன்று, அறிவிற் சிறந்தோங்கும் ஆண் மகனுடன் பெண் சக்தியும் பொருந்தியதே இல்லற வாழ்க்கையாகும்.

ஆண்மை பொன்; அதை நகாசு செய்து அழகான நகையாக்குவது பெண் சக்தி. பொன்னின்றிப் பூணில்லை; பொன் மட்டும் பூணாகாது. வாழ்விற்கு அழகும், ஒளியும், விரிவும், சக்திக் கனலும் ஏற்றுவது பெண். ஆண் அறிவு, பெண் அன்பழகு. ஆணின்றி வாழ்விற்கு ஆதார மில்லை, பெண்ணின்றி அதற்கு அழகும் விளக்கமும் இல்லை, ஆண் சலவைக்கல்; அதைச் செதுக்கி அழகுச் சிலையாக வடிப்பது பெண் சக்தியே! விளக்கும் சுடரும், கனலும் ஒளியும்; மலரும் மணமும், வானும் நீலமும், நீரும் பயிர் நிலமும் போல, ஆண்—பெண் தத்துவங்க ளிரண்டும் இணை பிரியாதனவாம்.

2. திருமணம்

காந்தமுனை மாறிக் கவர்வதைப் போலுமே
மாந்தருள் ஆண்பெண் மயக்கு. 1

ஒரு காந்த வூசியின் வடமுனை, மற்றொன்றின் தென் முனையைக் கவர்வது போலவே, மாந்தருள் ஆண் பெண் கலப்பும் உண்டாகிறது.

ஆணும் பெண்ணும் மானிடத்தின் இரண்டு தத்துவங்கள்; நீரும் நிலமும், மதியும் நிலவும், கதிரவனும் கதிரும் போல, அவை யிரண்டும் ஒருமைப்பாடுடையன. பெண் நாதம்; ஆண் பிந்து; நாதபிந்து விளக்கமே உலக வாழ்க்கை. இரண்டின் கலப்பே இகம். ''வாழ்க்கை'' யென்னும் மின்சாரப் பெட்டியில் "காதல்" என்னும் கந்தகத் திராவகம் ஊற்றி, ஆணாகிய செப்புத் தகடும், பெண்ணாகிய துத்தநாகத் தகடும் இணைக்கப் பெற்றுள்ளன. அத்தகடுகளைத் தாம்பிரக் கம்பிகள் பொருத்துவது போலவே, ஆண்மையும் பெண்மையும் தூய காதலிற் பொருந்தி அற்புதங்கள் புரிகின்றன. உலகை வளர்க்க மாயா சக்தி ஏவும் தடுக்க முடியாத சிருட்டிக் கனலே காதல்.

காதல் மணமே கருத்திற் கினியமணம்
ஏதாம் வலுமணமென் றெண். 2

இயல்பான காதலால், இருவர் மனமொன்றிச் செய்து கொள்ளும் திருமணமே கருத்திற் கினிய கலியாணம். பிறர் கட்டாயத்தாற் செய்யப்படும் பலவந்தக் கலியாணம், மனப்பொருத்தம் இல்லாமல், வாது வழக்குகளில் முடியும்.

வலுமணம், இயற்கைக்கு விரோதமான மணமாகும். காம வெறியாற் கன்னியைக் கெடுத்தல், கள்ளவுறவு, பணத்திற்காக மானத்தை விற்றல், தூக்கிச் செல்லல், துரத்தி யணைத்தல், தூங்கும்போது சூதாய்ப் புணர்தல், தன்மனை யிருக்கப் பிறர்மனை நோக்கல், மனமறக் கூடுதல், ஈடில்லாமல் இணைத்தல்—இவை யெல்லாம் வாழ்வைக் கெடுக்கும் வஞ்சனைகளாம். கள்ளப் புணர்ச்சி கனவிலுந் தீது; உண்மைக் காதல் உள்ளுயிர் பற்றும்.

குருகுலக் கல்வியும், தொழிற் பயிற்சியும், வீரப்பயிற்சியும் பெற்ற 24 வயது வாலிபன், இல்லற

வொழுக்கங் கற்றுத் தேர்ந்த பதினெட்டு வயதுக் கன்னிகை யொருத்தியைக் காண்கிறான்; இருவர் கண்களும் எதிர் நோக்குகின்றன. 'இவளே நமக்குரிய வாழ்க்கைத் துணைவி" யென்று ஆண்மகன் இயல்பா யறிகிறான். "இவனே நமக்குரிய கேள்வன், கணவன், துணைவன்"எனப் பெண்ணமுதம் அவனை இயல்பாகக் காதலிக்கிறாள். இருவர் உள்ளமும் ஒன்றாகின்றன. ஒருவரையொருவர் நாணத்தாற் பார்க்கும் போது மனம் பரவசமடைகிறது. ஒருவருள் ஒருவர் உறைகின்றனர். ஒருவரின்றி மற்றொருவர் வாழ முடியா தென்றுணர்கின்றனர்; நாணப் பார்வை, மெல்லணி முறுவல், நெருங்கிய நேயர்பால் நெஞ்சறிவித்தல், அன்புக் கடிதம் அணியுற வரைதல், தூதனுப்பல், இனியன வழங்கல், இசைவிருந்தளித்தல், தனித்துப் பேசல், தம்மனங்கலத்தல், ஒன்றி வாழும் உறுதி கொள்ளல், பெற்றோரிடத்திற் காதலைக் கூறல், பிறகே உலகம் அறியத் திருமணம் புரிதல்—இவ்வாறு படிப்படியாகக் காதல் வளர்ச்சி பெற்றுக் கடிமணத்திற்கு வழிகோலும்.

பெண் வளர்ச்சி மிக விரைவு. ஆதலால், ஆண் பெண்ணைவிட ஐந்தாறு ஆண்டுகள் வயதில் பெரியவனா யிருத்தல்வேண்டும்; வயதிற்கேற்ற வளர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும்.

> **நல்ல குணமணியாய் நாணுடுத்த நல்லாளைக்**
> **கொள்ளுக வாழ்வை குறித்து.** 3

இல்வாழ்வைக் கருதும் மனிதனுக்கு, வாழ்வுத்துணை நலமான மனைவி வேண்டும். உத்தமமான குணங்களையே ஆபரணமாகக் கொண்டு, நாணத்தையே ஆடையாக அணிந்த நல்லாள், இயல்பாக உன்னைக் காதலித்தால் மணம் புரிந்து கொள்ளுக!

புண்படாப் பேச்சு, பொறுமை, நன்னடை, அணிச்செருக்கும்-அழகுச் செருக்கும்-இளமைச் செருக்கும் இன்மை, அடக்கம், அமைதி, சீர்மை, நேர்மை—இவை

யெல்லாம் நாணமாவன. தூயகற்பு, வாய்மையன்பு, உள்ளக்கலப்பு, உயர்ந்த நன்னடை, மென்மை, இனிமை, இடம்பமின்மை, மட்டு மரியாதை, மங்கல மனையை வகிக்குந் திறமை, கணவனே உயிரெனக் கருதுங் கற்பு, கல்வியறிவு, இல்லறப் பயிற்சி – இவையெல்லாம் பெண்ணுக்குப் பெருமை தரும் சிறப்புகளாம். குணவதியுடனே கூடிவாழ்க!

ஆக்கல் அழகுசெயல் அன்பறிவு மெய்யுறுதி
காக்கலிவை பெண்டிர் கடன். 4

சுசிருசியாக உணவாக்கல், வீட்டைச் சுத்தமாக்கி அழகு செய்தல், கணவனிடமும், குழந்தைகளிடமும், சுற்றத்தாரிடமும், மற்றவரிடமும் அன்பு பேணல், கற்ற அறிவை மறவாமல் மேன்மேலும் வளர்த்தல், உண்மையான கற்புறுதியை எந்நாளும் காத்தல்—இவை குலப்பெண்டிர் கடமையாம்.

புன்னகை முகமும், பொன்னின் எழிலும், அன்னநடையும், அமுதமொழியும், கிளியினழகும், குயிலிசையும் கடலே யனைய கருணை விழியும், கார்போற் கூந்தலும், பேய்மதமற்ற தூய காதலும், பிரியாநேயமும் பெண்மைக் கழகாம்.

வீட்டைப் பெருக்கி கோலம் போடல், அழகு செய்தல், அலங்கரித்தல், மலரணி செய்தல், தேய்ப்பது தேய்த்தல், தோய்ப்பது தோய்த்தல், உலர்த்துவ துலர்த்தல், குறித்த விடத்திற் குறித்ததை வைத்தல், பழகும் பொருளெலாம் பாங்காய் அடுக்கல், மூன்று வேளையும் முறையாய்ச் சமைத்தல், கணவன் மகிழக் கனிவுடன் சோறிடல், பிள்ளைகள் நாளும் பெரியவராகப் பாட்டும் கதையும் பரிவுடன் சொல்லல், திருவிளக்கேற்றித் தெய்வம் வணங்கல், உள்ளமுருகக் கடவுளைப் பாடல், எல்லா வுயிர்களும் இன்புற வேண்டல், அளவுட னருந்தல், அளவுட னுறங்கல்,

வந்த விருந்தை முகமலர்ந் தேற்றல், ஏழையெளியவர்க்கு இயன்றதைத் தருதல், வரவிற்கேற்ற செலவு செய்தல், அன்பையும் அறிவையும் அறத்தையும் வளர்த்தல், உயிர்நலம் பேணல், உடல்நலம் பேணல், மனநலம் பேணல், மகார் நலம் பேணல்—மணாளனுக் கிணங்கிய மங்கல மனைவியின் கடமைகள் இவையாம். இத்தகைய பத்தினி குலசக்தியாவாள்.

கற்புயிர்; நாணழகு; காரிகைக்கு நற்கணவன்
சொற்படித லாகுஞ் சுகம். 5

குலநலம் பேணும் பெண்ணிற்குக் கற்பே உயிராகும், நாணமே அழகாகும்; அறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த கணவன் சொல்லிற்கு இணங்கி நடத்தலே சுகமாகும்.

உட்புற வொற்றுமை, தூயவுள் ளன்பு, குறிப்பறிந் தொழுகல், உயிரினும் அருமையாய்க் கணவனைப்பேணல், கொழுநனுக் காவன குறைவறச் செய்தல், அளவுடன் வாழல், அகந்தையின்மை, இனிமை யுரைத்தல், இனியன செய்தல், கணவன் தீயவழியில் நடந்தால், இதமாகத் திருத்தி நல்வழிப்படுத்தல்; அமைச்சனைப் போல யோசனை சொல்லல், தாயைப்போலே நேயம் பேணல்-இவையெல்லாம் கற்புள்ள காரிகைக்கு அழகாம்.

3. பெண்ணின் பெருமை

மென்மை யுடலின்ப மேதக்க வாழ்வெல்லாம்
பெண்மை யுவந்தளிக்கும் பேறு. 1

மனத்திற்கு இதமான மெல்லிய தன்மை, உடலுக்கு இன்பந் தருதல், பெருவாழ்வளிக்கும் சீர்மை, இவையெல்லாம் பெண்மை மனமகிழ்ந்து அளிக்கும் பேறாகும்; (பேறு—வரம், செல்வம், நலம், பயன்.)

பெண்ணின் தனிச்சிறப்பைப் போற்றி, அதை வாழ்விற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆண் பெண்

இருவரும் பூரணம் பெறவேண்டும். ஒருவரை மற்றொருவர் துன்பக் குழியில் வீழ்த்தாது, இன்பநிலைக்கு உயர்த்த வேண்டும். முற்கால முனிவர்களெல்லாம் தம் பத்தினிகளுடனே தவம் புரிந்தனர்.

மெல்லணி யின்பம், இதஞ்செயு மின்சொல், குயில்போ லின்னிசை, மயில்போற் சாயல், முத்துத் திருநகை, அன்புக் காந்தம், அளவிலாப் பொறுமை, இதய நெகிழ்வு, இரக்கம், தியாகம், ஆண்மகன் வாழ்விற்கு அமுது போலுதவல், கணவனைப் பேணும் கற்பின் உறுதி, மனச்சோர்வகற்றி மணாளனைத் தேற்றல், முகமலர்ந் தூட்டல், மக்களை வளர்த்தல், மனைமாண் புறுத்தல்- இவையெல்லாம் பெண்மையின் இணையிலாச் சிறப்பாம். புகழ், கல்வி, பலம், வெற்றி, நன்மக்கள், பொன், நெல், நல்லூழ், நுகர்ச்சி, அறிவு, அழகு, பெருமை, இளமை, துணிவு, நோயின்மை, ஆயுள்—இவை 16 வகைப்பட்ட பேறு அல்லது செல்வமாகும்.

வாழ்க்கைத் துணையும், வகையும், விரிநலமும்
ஆக்கமும் பெண்சக்தியாம். 2

வாழ்விற்கு அரிய துணையும், நிறைமுறையுடன் வாழும் வகையும், வாழ்க்கை கிளைத்து மலர்ந்து கனிந்து விரிவுபெற்று மங்கலம் பெருகும் நலமும், வாழ்க்கையின் வளமையும், சீரும் வளர்ச்சியும் பெண்சக்தியே யாகும்.

பெண்ணெனன்பது ஆசை தீர்க்கும் யந்திரமன்று; சமைத்துப்போடும் பொறியடுப்பன்று. மாதெனக் காண்பது மகாசக்தி விளக்கம். வாழ்வின் வேரும் அடிமரமும் ஆண்; கிளை பெண்; மலர் கனியெல்லாம் இல்லற விளக்கம். வாழ்வின் அழகும் செழிப்பும் பெண்மையால் விளைவன. கற்புள்ள கணவனும் மனைவியும் காக்கும் இல்லறம் சுத்த சக்தி மந்திரமாகும்.

காதல் தளிர்த்து மலர்ந்து கனிவதும், கற்பின் மாண்பு விளங்குவதும், அன்பும் அறமும் தழைப்பதும், மரபு மங்கல

மாகப் பெருகுவதும், சீரும் சிறப்பும், சேமமும் வெற்றியும் இல்லறவாழ்வில் எய்துவதும் பெண் சக்தியாலேதான்.

புருஷன் பிரகிருதி, சித்து, அசித்து, க்ஷேத்ரக்ஞன் க்ஷேத்திரம் என்ற பரம வேதாந்த தத்துவங்கள் ஆண் பெண் வடிவாக உலகில் உலாவுகின்றன. உலகம் இறைவனின் சக்தி விளக்கம் ஆவது போலவே, இல்லறமும் வாழ்வும், பெண்ணின் அன்பு விளக்கமாகும். மனத்தை மயக்கும் ராஜஸ தாமஸ குணங்களாகிய மோகினிப் பிரகிருதியை வென்று, மனத் தெளிவும் ஆத்மசுத்தியும் அளிக்கும் சத்துவ குணமான திவ்யப் பிரகிருதியில் வாழ்ந்தால், ஆணும் பெண்ணும் தெய்வத்தன்மை பெறலாம். அதற்குப் பெண்மையும் பெருந்துணையாகும். புருஷன், பிரகிருதி, பரமாத்மா என மூன்று தத்துவங்கள் இருப்பது போல, வாழ்வில் ஆண், பெண், சுத்தாத்மா என்னும் மூன்று தத்துவங்கள் உள்ளன. சுத்தான்ம உணர்வில் இருவர் வாழ்வும் ஊன்றினால் பூரண நிலை பெறலாம்.

அறமன்பு மைங்கடனு மாற்றிடலுக் காவாள்,
நிறைமனைவி யென்றே நினை. 3

அறம், அன்பு, ஐங்கடன்—இவை இல்லறத்தார் செய்ய வேண்டியவை. இவற்றை நன்கு செய்ய முதன்மையாயிருப்பவள் கற்பும், அறிவும் நிறைந்த மனைவியென்பதைக் கருதுக!

“அறம்” என்பது உடலறம் (சரீர தர்மம்), உயிரறம் (சீவகாருண்யம்), உலகறம் (பொதுநலம்), இல்லறம் (குடும்பதர்மம்) என நான்கு வகைப்படும், சதிபதிகளின் உள்ளன்பு, மக்களன்பு, கடவுளன்பு—இவை அன்பின் விரிவாம்.

அறிவை வளர்த்தல், ஆற்றலை வளர்த்தல், குடும்பத்தைத் தாங்கல், பொது நலமாகும் புண்ணியஞ் செய்தல், சுத்தாத்ம சாதனம் இவை ஐந்து கடமைகளாகும்.

மனைவி அறத்துணைவி, தாரம், சக்தித் தாரை யளிப்பவள் கற்புள்ள இல்லாள், குண்டலிசக்தித் தாரையைத் தூய கணவனுக்கு அளித்து, வாழ்வையே சுத்த போகமாக மாற்ற வல்லவள்.

இல்லறம் ஒரு சுத்த சக்தி வேள்வியாகும்; ஞான–கர்மயக்ஞும் ஆகும். கற்றல், கற்பித்தல், கல்விக்குப் பொருள் கொடுத்தல், நல்ல தொழிலால் சமுதாயத்திற்கு உதவல், வந்ததைப் பகுத்துண்ணல், காலை நண்பகல் மாலை இரவு நள்ளிரவு ஆகிய நேரங்களில் குடும்பத்துடன் இறைவனைத் தியானித்தல், மனமாசறுத்தல், மக்களை வளர்த்தல், உடலுயிர் பேணல் ஆருயிர்களுக்கிரங்கி அறவினை புரிதல், நாட்டுப் பணி யாற்றல், சுத்தாத்மவுணர்வுடன் உலகில் உலாவல்—இவை யெல்லாம் இல்லற வேள்வியாம். இவ்வேள்வி நிறைவேறத் தருமபத்தினி இன்றியமையாத துணைவியாவாள்.

பகட்டணிக் கொள்ளாள், பதிகணியாவாள்
அகத்திற்கு வாய்த்ததிரு வாம். 4

பிறர் கண்டு மயங்கும்படி தனது அழகைப் பகட்டி மினுக்கமாட்டாள் கற்புள்ள மனைவி, அவள் தானே கணவனுக்கு விலையில்லாத ஆபரணம் ஆவாள். அத்தகைய உத்தமி வீட்டிற்கு வந்து வாய்த்த இலக்குமி யாவாள்.

“அணி” யென்றால் அழகு, பெருமை, அலங்காரம், ஆபரணம், நன்மை எனப்பொருளாம்; “பொன்” என்றால் அழகு, இலக்குமி, பொலிவு, பிரகாசம் எனப் பொருளாம்.

பொன்னும் மணியும் பொருந்தியது போல், காதலும் கற்பும் பொருந்திய சதிபதிகள் ஒருவருக்கொருவர் உயிரணியாவர். ஒருவனுக்குப் பொன்னினும் பெரிய செல்வம் நன்மனையே. மாசற்ற பெண்ணுக்கு மஞ்சள் குங்குமமே போதும். கற்பழகிக்கு கலனழகு தேவையில்லை. மணாளன் இன்பமே மாதருக் கணிகலன், உடலை மறைக்கப்

போதிய நல்லுடை, மாசற்ற புன்னகை, நாவில் இனிமை, மனத்திற் பொறுமை—இவையே நங்கைக்கு இனிய நல் அணிகளாம். இயலழகே யழகு; பொன்னும், வைரமும், முகச்சாயமும் போட்டு மினுக்குதல் போலியழகே யாகும். விண்ணிற்கு இரவி மதி விண் மீன்கள் போலும், மரத்திற்கு மலர் கனிகள் போலும் இயற்கையில் ஒவ்வொனிறிற்கும் இயல்பான அணிகள் ஏற்பட்டுள்ளன. கட்டுள்ள உடலுறுதியும், ஆண்மையும், வீரமும், அறிவாற்றலும், அருட்பணியும் ஆடவர்க் கழகு; கற்பும், மங்கல மலர் நகையும், நாணமும், இனிமையும், மென்மையும் இல்லறத் திருவிற்கழகாம்.

பெண்கள் காதிலும் மூக்கிலும் கழுத்திலும் மார்பிலும் காலிலும், நாட்டுச் செல்வம் உறங்குகிறது. ஆயிரக்கணக்கான ஏழைகள் உழைப்பும் பிழைப்பும் பெற்று வாழக்கூடிய முதல் அணிமணிகளாக மினுக்குகின்றன. அவற்றால், எத்தனைத் திருட்டு, மோசம், கொலை, கொள்ளை, கள்ள விற்பனை, விபசாரம், கவலைச்சுமை, பொருள் நட்டம், வறுமை, சோம்பல், செருக்கு, முதலிய தீமைகள் உண்டாகின்றன! மாதர் உடலில் மினுக்கும் நகைகளை யெல்லாம் இன்றே எடுத்து நல்ல தொழிலிற் போட்டால், நாட்டில் வறுமை யொழியும்; கல்வியும் தொழில் வளமும் பெருகும். பொன்னகை யெல்லாம் போடுக தொழிலில்!

பெண்ணிற் பிறங்கும் பெருங்கனலைப் புல்லினால்
மண்வாழ்வு மங்கலவிண் ணாம். 5

பராசக்தி வடிவான பெண்ணிடம் விளங்கும் மகத்தான மூலக் கனலை, சுத்த சாதன முறைகளாற் கூடினால், மண்ணக வாழ்வு, எல்லா மங்கலமும் பொலியும் விண்ணக வாழ்வாக மாறும்.

"கனல்" என்பது சிற்சக்தி, குண்டலி, மூலவன்னி, அமுததாரை, வல்லமை எனப்படும். அண்டத்தைப் படைத்ததும் பிண்டத்தைப் படைத்ததும் இந்தச் சக்திக்

கனலே; இஃது ஆதாரங்களை நட்டு, யாக்கை மாளிகையை நன்கு அமைத்த பிறகு, மாந்தரின் மூலாதாரத்தில் பாம்பு போலச் சுருண்டு உறங்குகின்றது. பெண்டிர் மூலாதாரத்தில் இக்கனல் எளிதில் விழித்தெழும்.

பெண்டிரென்பது குண்டலி சக்தியே; ஆண் என்பது ஸஹஸ்ரார சுத்தனே; இருவருக்கும் பிரமசரிய வாழ்விலேயே மூலக் கனலும் ஸஹஸ்ரார ஜோதியும் விழித்தெழும் சாதனங்கள் அமைய வேண்டும். அதன் பிறகு மணவாழ்வு நடத்தினால், அது பேரின்பமாகும். குண்டலி சக்தி எழுந்து, ஆதார சக்கரங்களை ஊடுருவி மலர்த்தி, ஸஹஸ்ராரத்திலுள்ள சிவதத்துவத்துடன் கூடி இன்புறும் நிலை வருமட்டும், கர்ப்பதானம் கூடாது. அதற்கேற்ற விரதங்களைச் சதிபதிகள் அனுட்டித்துவந்து சாதனம் நிறைவேறிய பிறகு, சந்ததியை இச்சித்துக் கூடினால் தெய்வீக மைந்தர் பிறப்பர். அந்நிலையில் இந்திரியங்கள் நாம் சொன்னபடி கேட்கும்; மனம் நம்வச மிருக்கும்; ஆண் சத்தாகவும், பெண் சித்தாகவும், இருவரும், கூடி நடத்தும் தூயவாழ்க்கை ஆனந்தமாகவும் விளங்கும்; கீழியல்பிற் புத்தி செல்லாது; மேன்மேலும் உள்ளின்பத்திலேயே மனம் ஆழ்ந்து செல்லும், ஆகார நியமனம், ஆகார சுத்தம், மந்திர ஜபம், சுத்தத் தியானம், கணவன் மனைவியைச் சக்தி யன்னையாக மதித்தல், மனைவி கணவனைச் சுத்தனாகப் போற்றல், விழைவினை யடக்கி விரதங் காத்தல், தூய நல்லொழுக்கம் இவற்றால் சுமார் ஐந்தாண்டுகள் வைராக்கியமாக வாழ்ந்தால், இருவருள்ளும் உள்ள தெய்வக் கனலும், தெய்வ ஜோதியும் விழித்தெழும். அதன் பிறகு, மரபு விளங்க இரண்டு மூன்று நல்ல பிள்ளைகளைப் பெற்றதும் கருக்கணக்கை முடித்து, மீதி வாழ்வைச் சுத்தான்ம பரிபூரணத்திற்கே செல விடவேண்டும். ஆணிலும் பெண்ணிலும் அற்புதமான தெய்வத் தன்மைகள் உள்ளன; ஒன்றினால் மற்றொன்று பூரணம் பெறலாம். குண்டலிக்கனல் விழித்தெழுந்து, இருவர்

சாதனத்தினாலே மேலேறி ஆதார கமலங்களை மலர்த்தி ஸஹஸ்ராரத்திலுள்ள சுத்தனைக் கூடினால், பேரின்பத்தை இச்சிற்றுடல் வாழ்விலேயே பெறலாம். அந்த இன்பவாரிதியின் முன் சிற்றின்பம் ஓர் இன்பமாகவே தோன்றாது. அப்பேரின்பத்திற்குத் துணை செய்யும் ஓர் அற்புதக் கனல் பெண்ணிடமுள்ளது. அதை நிறை முறையான சாதன வாழ்வாற் கூடுதலே உண்மையான திருமணமாகும்.

4. ஆண்மை

ஈட்டிமனை போற்றல் இசைபெருக நல்லறங்கள்
ஆற்றலிவை யாண்மைக் கழகு. 1

சமுதாயத்திற்குப் பயனுள்ள ஒரு நல்ல தொழிலால் பொருளை ஈட்டி வீட்டைத் தாங்குதலும் தனது மரபின் புகழ் பெருக நல்ல அறங்களைச்செய்தலும் ஆண்மகனுக் கழகாகும்.

இல்லறத் திறமையும் இசை பெறு வாழ்வும் நல்லறப் பணியும், பொது நலச்சேவையும் புருடனுக்கழகாம். பிரமசரியக் கல்வியால், ஆண்மகன் சுதந்தரமாக ஒரு தொழில் செய்து பிழைக்கத் தகுதியுள்ளவனாகிறான், தொழிலில் வந்ததைக் கொண்டு, மனங்கோணாது மனைவியைப் பேணி மக்களைப் போற்றி முடிந்தமட்டும் உற்றார்க்குதவி, குலப்பெயர் வாழ நலஞ் செய்யவேண்டும். ஆற்றலுக் கேற்றவாறு நாட்டிற்குப் பயனாகும் ஓர் அருட்பணி செய்ய வேண்டும். இருக்கு மட்டும் அறவழியிலே புகழ்பெற வாழவேண்டும்.

இல்லாளோ டன்புற் றிணங்கி யறங்காக்க
வல்லான் மணவாள னாம். 2

வீட்டிற்கரசியான மனையாளுடன் உள்ளன்பு கொண்டு மனமிணங்கி, இல்லறத்தைக் காக்கும் நற்குண சீலனே இல்லிற்குரிய தலைவனாவான்.

மனையாட்சி அரசாட்சி போலும். இணைந்த காதலர் இணங்கி வாழவேண்டும். மனைவி மதிக்க மணாளன் நடக்க வேண்டும். உண்ண வுடுக்க உழைத்துக் கொணர்க; மனைவி மக்களை மகிழ்வுடன் பேணுக; கனிமுகங் காட்டி இனியது சொல்லி இங்கித மறிந்து பண்புடன் பழகுக! "அமுதே, இன்பமே, அழகே" என்று அகங்குழைந்து வார்த்தையாடுக; வலுப் புணர்ச்சியும் வற்புறுத்தலும் இன்றி, உடல்நிலை மனநிலை அறிந்து தன்னடக்கத்துடன் நடந்துகொள்க! பிறந்த வீட்டைப் பெருமைப் படுத்துக. குறைகூறாமல், "இன்னது இன்ன மாதிரியிருந்தால் நல்லது" என்று இதமாய்ச்சொல்லுக; செய்த சீர்களைச் செம்மையாய்ப் போற்றுக; பயனுள்ள வீட்டுப் பணிகளில் பங்கு கொள்க; நடந்து காட்டி நடக்கச் செய்க; பிற மாதரைக் கனவிலும் இச்சியாது, கற்பு நிலையைக் காத்தொழுகுக; சந்தேகத்திற் கிடங்கொடாமல், கரவின்றி நடந்து கொள்க! காலை இருவரும் குடும்பத்துடன் தியான வழி பாட்டைச் செய்க; மாலையில் விளக்கேற்றிக் கடவுள் வணக்கம் பாடித் தியானம் செய்க! இரவில் சித்த சுத்தியைத் தரும் பெரியார் நூல்களைப் பயின்று சிந்தித்தல் நலம். இந்த ஒழுங்கின்படி நடந்தால் சதிபதிகள் ஒற்றுமையாக வாழலாம். அரற்றல், வைதல், அடித்தல், இடித்தல், பிறந்த வீட்டை ஏளனஞ் செய்தல், காமவெறியிற் கடாப் போல் நடத்தல், அலித்தனம், மெலிவு, தீய வொழுக்கம், திருட்டுத் தீனி, தருக்கமாடல், செருக்குரைத்தல், சிறுமை, பொறாமை—இவற்றால் காதலர் இணக்கம் குறையும்; இல்லறம் அல்லற்படும்.

மனைவியுடன் காதலாம்; மக்களுட னன்பாம்
அனைவரொடுந் தண்ணருளே யாம். 3

தருமபத்தினியுடனே நிறைமுறையான காதலின்பந்—துய்த்தல் அறமாகும். அருமை பெருமை பாராட்டி, மக்களுடன் அன்பாயிருந்தால் இன்பமாகும். உலகிலுள்ள

மாந்தர் அனைவரிடமும் கனிவுள்ள அருள்கொண்டு நடத்தல் கடமையாகும்.

இல்லற வாழ்வினால் ஓர் உள்ளம் இன்னோருள்ளத்தைக் கூடி, சுற்றத்தாரிடம் பரவி, ஆருயிர்களிடம் விரிந்து உலகளாவுகிறது. காதல், அன்பு, அருள்–இம் மூன்றும் உள்ளதினின்று பெருகும் மூன்று இன்பவூற்றுகள். இவை, தனி மனிதன் வாழ்விற்கும், உலக வாழ்விற்கும் இன்பமாகும். இம் மூன்று சக்திகளாலேதான் உலக வாழ்வே நடக்கிறது. இவையே மாந்தர் ஒற்றுமைக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் அறநெறிக்குங் காரணமாவன. இம்மூன்று சக்திகளையும் இல்லறத்தார் பேணிவளர்க்க வேண்டும். "காதல்" மலர் "அன்பு" கனி, "அருள்" அதனுள்ளிருந்து மீண்டும் மரபை வளர்க்கும் கருணை விதை! காதலின் மலர்களே நாட்டு மக்கள்! அன்பின் கனியே மனித வாழ்க்கை; அருளின் சோலையே வாழ்வின்பம்! அன்பு பன்மடங்கு முற்றி அருளாகும். அன்பு தன்னவரைப் பேணும். அருள் மன்னுயிரெல்லாம் தன்னுயிர் எனக் காணும். அருள் எல்லையற்ற இரக்கம். இதுவே, குணங்களில் மிகவும் உயர்ந்ததாம்.

தக்க மனையிருக்கச் சார்ந்தயலிற் சீரழிவான்
கக்கலை யுண்ணுங் கடை; 4

தனது காதலின்பத்திற்குத் தகுந்த தருமபத்தினியிருக்கும் போது, பிறமாதரைச் சார்ந்து சீரழியும் விபசாரன் ஒருவன், கக்கிய உணவை யுண்ணும் நாயினு மிழிந்த கீழ் மகனாவான்.

அடக்கமுடியாத இயலுணர்ச்சிகளுள் ஆண்பெண் காதல் ஒன்று; அதை நிறைமுறையாக அனுபவித்து வெல்லுவதற்கே இல்லறம் ஏற்பட்டது, ஒரு மனைவியுடன் திருவுற வாழ்க; தாரமிருக்கத் தரங்கெட்டலையேல்! அன்பு மனைவியை அலட்சியஞ் செய்து, பிறமாதரை விழையும் காமவெறியன் கக்கலை யுண்ணும் கடைநாய் போலாவான்.

பொருத்தம் பார்த்தே பெண்ணைக் கொள்க! கொண்டபின் கைவிட்டுப் பிறமாதரைப் பாரேல்! மனைவி, உண்மைக் கணவனுக்கு அன்புயிராவாள்; கணவன் பிறமாதரை நினைப்பதாக அறிந்தால், வெந்து நொந்து, விசாரம் பெருகி, மனம்பிடியாது மச்சரப்படுவாள். குடும்பக் கலகங்கள் இதனாற் பெருகித் தீங்கு விளையும். தன் மனைவி பரபுருடனை விரும்பினால். கணவன் எப்படிக் கண்டிப்பானோ, அதே மாதிரியே அவன் பிறமாதரை நினைக்கும்போது "சீ, பேய்மனமே! தங்கம் போலே பத்தினி யிருக்கயைில், விபசாரம் செய்யத் துள்ளுகிறாயா? தூ! வெட்கமில்லையா!" என்று தன்னைத் தானே கண்டித்துத் திருந்த வேண்டும்.

கண்ணொத்த வீட்டிற் கனதன மங்கலமே;
மண்ணொத்த வான்பயிரின் வாழ்வு. 5

இரண்டு கண்களும் ஒத்து ஒரு பொருளை ஒரே நோக்காகப் பார்ப்பது போன்று, சதிபதிகள் மாறுபாடில்லாமல் கண்ணொத்து ஒரே மனத்துடன் வாழும் வீட்டில், கனதன மங்கலங்க ளெல்லாம், மண்ணுடன் பொருந்தி வளரும் மரப் பயிரைப் போல வளர்ந்து வரும். மங்கலம் என்றால் ஆக்கம், பொலிவு, நலம், நற்செயல், தருமம், சிறப்பு எனப்பொருளாம்.

மண்ணுக்குத் தக்க மரம்; கண்ணுக்குத் தக்க மனம். மனத்துக்குத் தக்க மனை வாய்க்கும், மண்ணொத்த பயிர் வளம் பெறும்; கண்ணொத்த காதலர் வாழ்வு களிப்புறும். கணவன் வேறொரு பெண்ணை விரும்பி நோக்காமல், இருவரும் தம்முள் ஒருவரையொருவர் விரும்பிப் பார்க்கும் வீடே கண்ணொத்த வீடாம்.

5. காதலின்பம்

குலமோங்குஞ் சக்திக் கொழுந்தோங்குங் காதல்
நலமோங்க நாடோங்கு நாள். 1

காதலால் உயிர்க்குலம் ஓங்கும், நிறைமுறையான காதல் வாழ்வால் சக்திக்கனல் ஓங்கி வளரும். அத்தகைக் காதல் மாசற்று நலம்பெறச் செழித்தால், அந்நாளே மண்ணிலம் இன்பத்தில் ஓங்கும் நன்னாளாகும்.

மனமும் புலன்களும் அடங்காமல், இப்போது காதல் வாழ்விற் பல சிக்கல்கள் உண்டாகி, இல்லறத்தைப் பாழ் பண்ணிவிட்டன, காதல் ஓர் அரிய கலையாகும். காதலை உலகிடம் திருப்பினால் உலகியல் வாழ்வாம். காதற்கனலை உள்ளே திருப்பினால் தெய்விக வாழ்வாம். குலக்கொடி, நிலக்கொடி அறக்கொடி, ஆத்ம ஞானக்கொடி – அனைத்தும் வளரக் காத லென்னும் சக்தி பயனாகும். காதலை வழியறிந்து பயன்படுத்தினால் உலக வாழ்வு, சீரும் செல்வமும், வீறும் அறிவும் பெருகி மங்கலமாகும்.

ஈதலிற் காதற் கிணையில்லை; தண்முகிலும்
வாதத்தான் மாறு படும். 2

உலகம் செழிக்கத் தன்னையே முற்றிலும் தந்துதவும் மழை மேகங்கள் கூடக் காற்றினால் மாறுபடும். காதல் உள்ளத்திற் பற்றினால், தன்னையே முற்றிலும் தரும். இந்த ஈகையில் காதலுக்கு இணையேயில்லை. குளிர்காற்று முகமன் சொல்லி யழைத்தால், முகில் மழை வழங்கும். ஆடிக் காற்றில் அஃது அலைந்து கலையும். ஆனால், காதல் எதற்கும் அஞ்சாது, சலியாது தரும். குலமெதிர் நிற்கினும், கூற்றெதிர் நிற்கினும், எத்தனை இடர்கள் வரினும் காதலுறுதி கலையாதோங்கும். இடர்களையெல்லாம் உரமாகக் கொண்டு காதற் பயிர் செழிக்கும். காதலிக்குக் காதலன் உயிர்; காதலனுக்குக் காதலியே உலகம். காதல் வீரத்தைத் தூண்டும்; அச்சத்தை யோட்டும்; ஆண்மையை வளர்க்கும்.

புண்ணுற்று மோகப் புணர்வுற்று நொந்தழியும்
கண்ணற்ற காமக் கடா. 3

கண்ணற்று, ஆத்திர வெறியேறும் காமமாகிய கடா(விலங்கு), நெறியில்லாது மோகத்தினால் கண்டவரைச் சேர்ந்து புண்ணாகிப் பிணி சுமந்து, நொந்து மெலிந்து நலமழியும்.

காதல் புனிதமானது; அஃது உள்ளத்தினின்று பிறப்பது, காமம் நரம்புகளின் அதிர்ச்சி; காதல் நாணத்துடன் பொறுக்கும், காதல், மலர்மணத் தென்றல் போலும்; காமம் கடற் புயல் போலும். காதல், துறைசேர்க்கும்; காமம் வாழ்வுப் படகைக் கவிழ்க்கும். காதல் நாண் வேலியுள் மேயும் கலைமான் போலும்; காமம் கட்டுக்கடங்காத காட்டு மதயானை போலும். காதல் வீறு தரும்; காமம் சோர்வே தரும். காதல் குலத்தை வளர்க்கும்: காமம் குலத்தைக் கெடுக்கும்; வெறிகொண்ட கடா மாதிரி கண்ணறியாது கண்ட இடத்திற் பாய்ந்து அலைந்து, மோகப் பாறையில் முட்டிக் கட்டுக்கடங்காது திரியும்.

நெறியற்ற காம வெறியால் ஆண்மையழியும், ஆற்றல் மெலியும், வீரியம் சிதையும் வெட்டை மீறும், வாழ்வு பாழாம். அச்சமும், இருளும் அழிவும், இடர்களும், நோவும், சாவும் காமப்பித்தரைத் தொடரும்.

பெண்ணைப் பழிக்காதே; பெண்ணை யிழிக்காதே;
பெண்ணைப் பிரியமுறப் பேணு. 4

பெண்ணைப் பழிக்காதே; உலகை வளர்க்கும் பெண்ணை இழிவாக்காதே! வாழ்வுத் துணைநலமாகிய பெண்ணைப் பிரியமாகப் போற்றிப் பெருமை செய்!

வாழத் தெரியாமல் மாதரைப் பழித்தல் பேதைமை, மனத்திறலின்மை, வீரிய பலமின்மை, உழைக்கச் சோம்பல், பிழைப்பிற்கில்லா வறுமை, வாழ்வின் பண்பாட்டை யறியாமை பெண்மையைக் கேவலம் சிற்றின்பப் பொறியாகக் கருதும் மாயம்—இவற்றால் பெண்வெறுப்பும், "பெண்ணென்றால் பேய் நோய்" என்னும் பிதற்றலும் நாட்டில் வலுத்தன.

விலை வாழ்வு, விபசாரம், சிசுக் கொலைகள், தற்கொலைகள் எல்லாம் பெண்ணுக்குச் செய்யும் கொடுமைகளால் வருவனவே.

ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் சமானமாக அறிவாற்றல்களைப் பெருக்கி வாழவேண்டும். பெண்ணடிமையும், பெண்ணைப் பழித்தலும், பெண்ணை இழிவு செய்யும் அடக்கு முறைகளும் அடியோடொழிய வேண்டும். வரதட்சிணை, விதவைக் கோலம், விவரந் தெரிவதன்முன் கட்டாயக் கலியாணம்—இவையெல்லாம் சமுதாயத்தை விட்டொழிக! மனைவியை யிழந்தவனுக்கு மறுமணம் புரிந்துகொள்ள எவ்வளவு உரிமை யுண்டோ, அவ்வளவு உரிமை கணவனை யிழந்த இளம் பெண்ணுக்கும் மறுமணவுரிமையுண்டு.

இல்லறத்தின் மேன்மையும், வாழ்வாங்கு வாழும் வகையும் எல்லாருக்கும் நன்றாக எடுத்துச் சொல்லி, நாட்டில் ஆண்மையுள்ள ஆணும், பெண்மை மிக்க பெண்ணும் நிறைமுறையாக வாழச் செய்ய வேண்டும். ஒரு நாட்டிற்கு அத்யாத்ம ஞானமும், சமய நெறியும், அரசியல் விடுதலையும் எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வளவு நாட்டு மக்களுக்கு இல்லறத் திறமையும், பெண்ணுரிமையும் அவசியமாகும். நல்ல ஆணும், நல்ல பெண்ணும் கூடி இல்லறத்தை நன்றாகக் காக்கும் நாட்டிலே தான் வீரதீரர்களும், வித்தகரும் தெய்வப் புலவரும் உண்டாவார்.

காதலுல காக்குங் கனலதனை யீசன்பால்
ஈதலே யின்பமென் றெண். 5

பயிருக்கு வான்மழையைப் போல, உயிருக்குக் காதல் ஆகும். காதல் சிருட்டிக்கனல். அது புனிதமான சக்தி. இயல்பான பசிக்கு இயல்பான உணவுண்டால் சுகமாவது போல இயல்பான காதலிற் கூடி இயல்பான இல்லறத்தை நுகர்ந்தால், ஆண் பெண் வாழ்வு பூரணம் பெறும். அளவறியாமல் மதிமயங்கிப் புலன்களை அடக்கியாளாமல், கள்வெறியினும் கொடிய காமத்திற்கு அடிமைப்பட்டவன்

புனிதமான இல்லறத்தில் அடியெடுத்து வைக்கத் தகுதி யற்றவனாவான். இளமையில் நல்ல பயிற்சி யில்லாமல், இருட்பழக்கமும், கள்ளவுறவுகளும் மணவாழ்வை மரண வாழ்வாக்குகின்றன. கருக்குலைவது, காய் விழுவது, செத்துப் பிறப்பது, சீவனற்றிருப்பது, மலடாவது—எல்லாம் காதலுக்குச் செய்யும் கொடுங்கோலின் பயனேயாம். ஆணும் பெண்ணும் முதலில் பருவ வுணர்ச்சிகளை அடக்கியாளக் கற்கவேண்டும்; ஆணிடம் உள்ள ஈசனையே பெண் காதலிக்கவேண்டும்; பெண்ணிடமுள்ள சக்தியை ஆண் வணங்க வேண்டும். காதலையெல்லாம், உள்ளத்திற் கோயில் கொண்ட தெய்வப் பொருளின்பால் திருப்பவேண்டும்; அதுவே உண்மைக்காதல்; அதுவே உண்மை யின்பம். காதலைப் புலன்கள் வழியே போக்கி, இந்திரியங்களை யடக்காமல், காமாந்த காரத்திற் கட்டவிழ்த்து விட்டால், வாழ்க்கை துன்ப நரகமாகும்; பிணியும் சோர்வும் பெருகும், உள்ளடங்கி ஆன்மக் கலப்பெய்தினால், காதல் ஒரு சக்திக் கனலாக மாறி உறுதியும், பொலிவும் இன்பமும் அளிக்கும். கேவலம் தேக சம்பந்தத்திற்காகக் காமுகன் எப்படித் துடிக்கிறானே, அப்படியே அறிவாளி ஆத்ம சம்பந்தத் திற்காகத் துடிக்க வேண்டும்.

உலகில் காதலிக்கத்தக்க பொருள் ஒன்று உண்டானால் அஃது அவரவர் உள்ளத்தில் ஜீவசாட்சியா யிருக்கும் சுத்தான்மாவே. அதுவே இரண்டு பூரண சக்திகளைக் கொண்டு ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் விளங்குகின்றது. மலரும் நாரும் சோந்து மாலையாவது போல, வாழ்வின் மங்கல மலர்க் கும்பலாகிய பெண்மையும், அதற்கு ஆதாரமாகிய ஆண்மையும் சேர்ந்து, ஒரு நீண்ட அன்புமாலையாகி இறைவன் திருமார்பில் விளங்குக! நாத விந்துக்கள் ஓஜஸாகவும், தேஜஸாகவும், தவக்கனலாகவும் மாறி, மனித சமுதாயத்தில் அமரவாழ்வை விளக்குக! இவையே காதலின் இரகசியமும், இல்லற வாழ்வின் குறிப்பும் பயனுமாகும்.

8. குலவியல்

குல வாழ்வே நிலவாழ்வு; குலக்கற்பகம், அருளின்பக் கனி குலுங்கச் செழித்தோங்க வேண்டும். வாய்மை வாழ மரபு செழிக்க, வையகம் வாழ இயல்பினால் ஆற்றும் குல வாழ்வின் பண்பை இக் குலவியலிற் காண்போம்.

1. தாய்

எல்லார்க்கும் ஓரன்னை ஈச னருளன்னை
எல்லாரும் ஓர்குலமென் றெண். 1

ஈசன் அருளாகிய பராசக்தி யன்னையே, உலகுயிர்களுக்கெல்லாம் ஒப்பற்ற அன்னையாவாள்; அவளே உலகத்தாய்; அவள் மைந்தரே பல கோடி ஜீவராசிகளும் என்க. ஆதலால், எல்லா உயிர்களும் ஓர் அருட்குலமென்று கருதுக!

தாய்சக்தி வாழியநீ! தங்கக் குழந்தைகளால்
தேயம் வளர்க்குந் திரு. 2

ஒவ்வொருவரும் தாயை இவ்வாறு வாழ்த்துக:- "பராசக்தி வடிவான எந்தாயே! நீயே பொன்னான குழந்தைகளைப் பெற்றுப் பேணித் தேசத்தின் சேமத்தை மேன்மேலும் வளர்த்து வளம்பெறச் செய்கினறாய்; நீயே தேசத்திரு! எந்தாய் வாழ்க!"

தாய்மா ரிடத்தாகுந் தன்னாட்டின் சீர்மையெலாஞ்
சேய்வடி வாகச் செறிந்து. 3

தனது நாட்டின் சீர்மையெல்லாம் குழந்தையின் வடிவாகச் சேர்ந்து, நாட்டின் அன்னையரிடம் விளங்குவதாகும். "குழந்தை" யென்பது குட்டியுலகம். சேயின் பெருமையே தேசப் பெருமை; சேயைத் தருவது தாய். ஆதலால், ஒரு நாட்டின் சீரும், பெருமையும், வளமையும், சிறப்பும், நலமும், திருவும், வெற்றியும் தாய்மாரினின்றே வருவன.

நாட்டினர் முதல் வேலை நல்ல தாய்மாரை யுண்டு பண்ணலே. பெண்களுக்குத் தூய கல்வி, நல்லொழுக்கம், உடலுறுதி, மனவுறுதி, உயர்ந்த நினைப்பு, இல்லறத் திறமை — இவை இன்றியமையாதன.

வீறு மகனையே ஈன்றெடுத்த மெல்லியற்கு
வேறுதவ மேனோ விளம்பு? 4

வீரப் புகழோங்கும் மைந்தனைப் பெற்ற தாயாகிய மென் கொடிக்கு, வேறு தவம் எதற்கு? சொல்!

நல்ல மைந்தர் பிறப்பது பெற்றோரின் தூயவாழ்வையும் சித்த விருத்தியையும் பொறுத்திருக்கிறது.

அறிவும் ஆண்மையும் மிக்க வாலிபனைக் காதலித்து, இல்லறப் பயிற்சி பெற்ற நங்கை மணக்கிறாள். இருவரும் அறிவியல், அன்பியல், நடையியல்களிற் கூறிய ஒழுக்கங்களை அனுட்டிக்கவேண்டும்; மனோ வேகங்களை அடக்கியாள வேண்டும். உடல், அந்தக்கரணம் இரண்டும் மாசற்ற உறுதி பெற்றபிறகே, பிள்ளைப் பேற்றை யடையத் தகும்.. மந்தம், மயக்கம், ஆத்திரம், காமவெறி—இவை யின்றி, அமைதி யாகவும், மனத் திண்மையுடனும், மகிழ்வுடனும், சதிபதிகள் கூடவேண்டும். நோய், தளர்வு, கவலை, மனக்குறை, சோம்பல், ஏக்கம், வயிறு நிறைய உண்டவேளை, பட்டப்பகல், அமாவாசை, பாட்டிமை, அட்டமி, சதுர்த்தசி, பௌர்ணமி, மாதவிடாயின் போது மூன்றரை நாட்கள், இருபத்தைந்து அடி விலகியிருக்கவேண்டும். அப்போது தீண்டினால் ஆணுக்கு ஆண்மை அழியும்! பெண்ணுக்குத் தீராநோய்கள் உண்டாகும். இரட்டை நாளில் ஆணும், ஒற்றைநாளில் பெண்ணும் பிறக்கு மென்பர். கூடுவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு தாதுக்களைப் பலப்படுத்தும் தூய உணவு உண்பதுடன், யோகாசனங்களும், பிராணாயாமமும் செய்ய வேண்டும். ஒருமாதமாவது பரிசுத்தமான பிரமசரிய விரதம்

காத்த பிறகே கூடவேண்டும். கூடும் நாளில் இரவில் கனமான உணவு கூடாது. பால், பழம் மாலையில் அருந்தலாம். ஊன் மது, தாமத உணவுகள் கண்டிப்பாகக் கூடா. அன்று வேறு கவலைகளை யொழித்து, ஆசாரமாக இறைவனை வணங்க வேண்டும்.

"அருளிறைவனே! எங்கள் குலமும், நாடும் சீரோங்கி விளங்க, அறிவும் ஆற்றலும் ஆயுளும் ஒழுக்கமும் புலமையும் நிறைந்த தீரமைந்தனை யருளாய்! இராமன், கண்ணன், கந்தன், விஜயன், சிவாஜி, அப்பர், வள்ளுவர், கம்பர், இளங்கோ, ஏசுநாதர், புத்தர், தாயுமானவர், வள்ளலார், இராஜராஜன், அனபாயன், அக்பர், காந்தி, ஔவை, திலகவதி, மங்கையர்க்கரசி, சந்தனை, மீராபாய், ராதை, சீதை, பாஞ்சாலி போன்ற குழந்தைகளை எங்களுக்கு அருள்வாயாக!"

இவ்வாறு தியானித்து, மாலையில் திருவிளக்கேற்றி "சுடரே, உன்னைப்போல எங்கள் குலத்தை விளக்க ஒரு சோதி மைந்தனை அருளுவாயாக!" என்று அருட்சோதியை வணங்கியபின், பாலும் தேனும் நிவேதித்துண்டு, சதிபதிகள் அமர்ந்து, தியானிக்கவேண்டும். பிறகு நன்னூல்களைப் படித்துச் சித்தத்தை உயர்த்த நிலையில் வைத்துக்கொண்டு பள்ளி புகவேண்டும். தாதுக்கள் அதிக நஷ்டமாகாதபடி கவனமா யிருக்கவேண்டும்.

சோறூட்டும் போதன்பாய்ச் சொல்லிவாழ் வின்கடமை
வீரத்தா யூட்டும் விறல். 5

சோறூட்டும்போதே அன்பாக மனித வாழ்வின் பயன், கடமை முதலியவற்றைக் கதைகளாகச் சொல்லி வீரத்தாய், பிள்ளைக்கு வீரமும் பலமும் தைரியமும் ஊட்டுவாள்.

பிள்ளை வளர்த்தலில் தாய்க்கே பொறுப்பு அதிகம். அவளே நடமாடுங் கோயிலான உடலை ஊட்டி, விளையாட்டுக் காட்டி, அழகும், ஆற்றலும் பொலிய

அமைக்கிறாள். தாய்ப்பாலே குழந்தைக்கு உயிர்த்தாரை. தாய்ப் பாலே குழந்தையின் உடலையும் நரம்புகளையும் அமைப்பது; பால் கொடுக்கும்போது அன்பும் அமைதியும் வேண்டும்; ஆத்திரம் கூடாது. குழந்தை பேசத் தொடங்கியதும் கல்வி தொடங்கும். சிறுசிறு கதை, ஆடல் பாடல், நடிப்புகளால் உயாந்த எண்ணங்களைப் புகட்டலாம்.

2. தாய்ப் பணி

சாவையும் அஞ்சாது தாயின் பணிபுரிவோம்;
ஆவிக் குரியா ளவள்! 1

கூற்றைக் கூட அஞ்சாமல் எதிர்த்துப் பொருதி, எமது அன்னையின் நற்பணியைப் புரிவோம். எமது உயிரைத் தந்த அவளுக்கு அத்தகைய தியாகம் செய்தல் தகுந்ததே யாகும்.

மேரி, மாயாதேவி, கோசலை, தேவகி, ஜீஜாபாய்- இவர்கள் ஈன்ற வரப்பிரசாதங்களே கிறிஸ்துவும், புத்தனும், இராமனும், கண்ணனும், சிவாஜியும். நாட்டுத் தாயின் ஆவேசத்திலன்றோ வீரதீரர்கள் உதிக்கின்றார்கள்!

"வந்தேமாதரம்" "எந்தாய் வாழ்க" என்று தாயை வணங்கி ஆசி பெறுக! தாய்த்தொண்டு, தாய்நாட்டுத் தொண்டு—இரண்டும் தெய்வத்தொண்டெனச் செய்க!

அன்னை யளித்தவுடல், அன்னை யளித்தவுயிர்
அன்னை யருட்பணிக்கே யாம். 2

அன்னை பெற்ற இந்த இயற்கையுடலும், அன்னை கொடுத்த இந்த உயிரும் அன்னையின் அருட்பணிக்கே ஏற்றவையாகும். பெற்ற தாயும், உலகத்தாயும் பெருமை பெறவே, உள்ளமட்டும் உழைப்போம்.

மழையின் விளைநிலமு மன்னுயிரும் வாழ்வுந்
தழைவது தாயன்பாற் றான். 3

மழையினால் பயிர் விளையும் மண்ணிலமும், நிலை பெற்ற உயிர்க்குலமும், உயிர்வாழ்வும் தழைத்தமை

அன்னையின் அன்பினாலேதான். உலகமே தாயின் மடிமேல் குழந்தையாக அமர்ந்துள்ளது. காலைக் கதிரும், கண்குளிர் மதியும், வசந்தக் காற்றும், வண்ண மலர்களும், இயற்கை வனப்பும், இன்னிசைத் தேனும், ஆவின் பாலும், வான் மழை யமுதும், சோலை நிழலும், தீஞ்சுனை நீரும், சக்திக் கனலும், திருவுடைப் பெண்டிரும், தீரரும் வீரரும், வித்தகப் புலவரும் தழைப்பது பராசக்தி அன்னையின் அன்பினால். அன்னை யன்பு வாழ்க!

அன்போடு கொஞ்சி யமுதிட்ட பொற்கையைப்
பின்பற்றி முன்னேறல் பீடு. 4

நம்மை அன்புடன் கொஞ்சி "கண்ணே, செல்வமே!" என்று பராட்டிச் சீராட்டி அமுதிட்டு வளர்த்த தாயின் பொற்கரத்தைப் பின்பற்றி உலகில் முன்னேறுவோம். ஆசிகூறி வளர்த்த அன்னையின் திருக்கரத்தைப்போல நாம் உலகில் எல்லாருக்கும் இதமான தருமத்தையும் பொது நலத்தையும் வளர்த்து முன்னேறுவோம்.

தாய்சொல்லும் அம்மொழியே தம்மக்க ளுஞ்சொல்வார்;
தாய்நன்று சொல்லத் தகும். 5

தாய் பேசும் வார்த்தையையே பிள்ளைகளும் பேசுவார். ஆதலால், தாயார் நன்மொழி பேசத்தகும்.

சுமார் எட்டு வயது மட்டும் தாயிடமே குழந்தை வளரும். தாயின் பேச்சு நடை யெல்லாம் குழந்தைக்கும் பிடிபடும். "தாயைப் போல் பிள்ளை; நூலைப்போல் சேலை." இளம் வயதிற் பிடிபட்ட பழக்கங்கள் வழக்கங்களாகி, இயல்பாக மாறும். ஆதலால் தாய் பேச்சிலும் நடையிலும், குழந்தைக்கு அரிய உதாரணமா யிருக்கவேண்டும். அசங்கியம், அமங்கலம், ஆத்திரச் சண்டை, அடுத்தவர் வம்பு, பொறாமைப் பேச்சு, வசவு, நிந்தை, பொய்—இவை தாய் மாரிடையே சாராதொழிக! மந்திரம் போன்ற வாய்ச்சொல் வேண்டும்.

குழந்தைகளிடம், தெளிந்த தூயமொழிகளை இனிமையாகப் பேசவேண்டும். நாமாவளி, சிறுசிறு தோத்திரங்கள், சிறுகதைகள், நீதிகள், வீரர் செயல்கள், பெரியார் பெருமை, இயற்கையழகைப் பற்றிய வருணனைகள் இவற்றைக் குழந்தைகள் முன்னே சொல்லலாம். "அறிவும், அருளும், அன்பும், ஆயுளும், ஆற்றலும், ஆண்மையும், வீரத்திருவும், உண்மை யொழுக்கமும், உயிரிரக்கமும், பொதுநலத் திறனும், புண்ணிய வாழ்வு மோங்கி, நான் தீரனாகுக!" என்று ஒவ்வொரு சேயும் கருதும்படி தாய்மார் பயிற்றவேண்டும். உயர்ந்த நினைப்பும், உயர்ந்த பேச்சும் உயர்ந்த பிள்ளைகளை நாட்டிற்களிக்கும்.

3. தந்தை

தந்தை செயலே தனயன் செயலாகும்;
தந்தைக் கொழுக்கந் தலை. 1

தகப்பனார் செய்கிறபடியே பிள்ளையும் செய்வான். ஆதலால், தகப்பனாருக்கு நல்லொழுக்கம் முதன்மை யானது.

தகப்பன் குலத்தலைவன் ஆவான். தந்தை நல்வழி நடந்தால் தனது குலத்தையே நல்வழிப் படுத்துவான்; தந்தை கெட்ட வழியில் நடந்தால், குலத்தையே கெடுத்தவனாவான்.

தன் பெற்றோரை அவமதித்தல், பெரியாரை நிந்தித்தல், இறுமாத்தல், இழிவுரை பேசல், அன்பில்லாது மனைவியை வைதல், அடித்தல், குழந்தைகளை வெடுக்கென்று பேசல், வீட்டுப் பொருளை விலைமகட்கீதல், பத்தினி நோகப் பரத்தையைக் கூடல், கள்வெறி கொண்டு சள்ளை செய்தல், பேய்போல் அரற்றல், காமவெறியாற் கண்கெட்டலைதல், வீண் விவகாரத்தில் காலத்தைப் போக்கல், வீட்டிற் சாமான்களிராதபோது, தான் மட்டும் சோற்றுக் கடையில் வயிற்றை நிரப்பி வருதல், சீட்டாடல்,

பொடியுறிஞ்சுதல், அயலாருடன் சண்டை போடல்—இவையெல்லாம் தந்தைக் காகாத தீய நடத்தைகளாகும்.

தெய்வ சிந்தனை, பூஜைபுரஸ்காரம், அருட் பாடல்களைப் பாடல், பஜனை, நல்லார் கூட்டம், பெரியாரை உபசரித்தல், பெற்றோரை நன்கு மதித்தல், மனைவியுடன் ஒற்றுமையாயிருந்து இங்கிதமறிந்து நடத்தல், குழந்தைகளிடம் அன்பா யிருத்தல், வந்ததைக் கொண்டு மானமாகப் பிழைத்தல், இனிய மொழிகளைப் பேசல், மகான்களைப் பற்றிப் பேசல், குழந்தைகளுக்குச் சிறுகதைகளைச் சொல்லி நல்வழி பயிற்றல்—இவையெல்லாம் தந்தைக்குரிய கடமைகளாகும். தந்தை வழியே மைந்தன் வருவான். தந்தை நல்வழிச் செல்க!

சுற்றம் புலன்வழியே தோய்ந்து மனம்பற்றும்;
சுற்றத்தைச் சுத்தமுறச் சூழ். 2

"சுற்றம்" என்றால் தன்னைச் சுற்றியுள்ள காட்சிகள், நண்பர், உறவினர், கூட்டம், சுற்றிலும் தான் காணும் பழக்க வழக்கங்கள் என்று பொருளாம். "தோய்ந்து" என்றால் படிந்து, கலந்து, பொருந்தி எனப் பொருளாம். சுற்றம் ஐம்புலன்கள் வழியே மூளையிற் படிந்து, மனத்தைப் பலமாகப் பற்றும். தன்னைச் சுற்றியுள்ள மாந்தர் நடையுடை பாவனை பேச்சு செயல்கள் எல்லாம் பரிசுத்தமா யிருக்கும்படி செய்யவும்.

மனம் புகைப்படக்கருவி போன்றது. ஐம்புலக்காட்சிகள் மனத்திற் பற்றிச் சித்தத்தில் பொருந்திச் சிந்தனை யாகும். எத்தனையோ பிறவிகளில் ஏற்பட்ட சிந்தனைகளே ஜன்ம வாசனைகளாக மாறி, உண்மைப் பொருளை உணர வொட்டாது மனத்தைச் சுழற்றி மாயஞ்செய்வன. மனத்தை முன்னிலைப் படுத்தாது, தன்னிலைப் படுத்தவே சுத்த யோகிகள் மாசற்ற சுத்தான்மாக்களின் உறவை, அல்லது மோனத்தனிமையை

நாடுவது. தூயசுற்றம் தூயவாழ்வைத் தரும். தீய சுற்றம் தீய வாழ்வாகும். சுற்றத்தின்படியே வாழ்வமையும். பூஜையறைக்கும், புழைக் கடைக்கும் எவ்வளவு வேற்றுமை யுள்ளதோ, அவ்வளவு வேற்றுமை, ஒழுக்கம் நிறைந்த சுற்றத்திற்கும், வம்பும் வழக்கும் பெருக்கும் சுற்றத்திற்கும் உள்ளது. புலனாவது காட்சியாகி, நினைவாகி, கருத்தாகி, காரியமாகி இயல்பாகிவிடுகிறது.

குழந்தைகளைத் தூய சுற்றத்தில் வளர்க்க வேண்டும். குழந்தைகளை நல்ல முறையில் வளர்க்கும் குழந்தைச் சாலைகளை நாட்டில் அமைக்க வேண்டும். பெற்றோர் மூன்று வயது முதலே குழந்தைகளை நன்கு பழக்கக் குழந்தைச்சாலைக்கு அனுப்பலாம்.

பெற்றோருங் கூடப் பிறந்தோரும் போலநீ
உற்றமனை நாடுலகு முன். 3

பெற்றோரையும் உடன்பிறந்தாரையும் போல் உன்மனையையும் (சுற்றத்தாரையும்), நாட்டையும் (நாட்டில் உள்ளவரையும்), உலகோரையும் கருதுவாயாக! வீடு, நாடு, உலகு மூன்றும் உறவாகும் என்று நினைப்பாயாக!

ஆருல கெல்லாம் ஆன்ம விரிவே. அன்பின் வடிவான அந்த ஆன்மாவே பல உடல்களைப் போர்த்து, ஆணாகிப் பெண்ணாகிப் பெற்றோராகிப் பிள்ளைகளாகிச் சுற்றமாகிக் குலமாகி, ஊராகி, நாடாகி, உலகமாக விரிந்தது.

அன்பு பெருகப் பெருக அனைத்துயிரும் ஒரு குலமாகக் காணும். சுத்தான்ம சித்தருக்குத் தானன்றி உலகு வேறில்லை; அவருக்கு வீட்டுத் தாய், நாட்டுத் தாய், ஞாலத் தாய் எல்லாம் ஒரே அன்புத் தாயாக விளங்கும்; ஆருல கெல்லாம் அருள் வீடாகும். ஜகவுயிரெல்லாம் சங்கிலித் தொடர்பாம். சாதி மத நிற வேறுபாடுகளின்றி, "எனது உன" தென்னும் இறுமாப்பின்றி, ஒவ்வொருவரும் வீட்டைப் போல நாட்டையும், நாட்டைப்போல உலகையும் விரும்பித் தம்மாலான தொண்டு செய்யக்கடவர்.

குலனொன் றணங்குங் குரிசிலும் பொன்செய்
நிலனும் விதையும் நிகர். 4

தன் குலத்திற்கு வந்து சேரும் பெண்ணணங்கும் ஆண்மையிற் சிறந்த தன் மைந்தனும், பொன் போலத் தானியங்களை விளையச் செய்யும் நிலமும் அதில் இடும் வித்தும் போல்வர்; ஆணிற் சிறந்தவன் குரிசில்.

தந்தை தன் குரிசிலுக்கு நல்ல இடம் பார்த்து ஒரு நங்கையை மணமுடிக்கிறான். இவ்வாறு தன்னையும் தன் மனைவியையும்போல், தன் மைந்தனும் நாட்டுப் பெண்ணும் சதிபதிகளாக இல்லறத்தை நடத்துகின்றனர். நாட்டுப் பெண்ணைத் தன் மரபிற்கு நிலமாகவும், மகனை அதில் இடும் வித்தாகவும் மதிக்கவேண்டும்.

அறிவுந் திருவும் அறநெறியும் அன்புத்
திறனும் பெருகுகநின் சேய். 5

உனது சேயைக் கருத்துடன் போற்றி வளர்க்கவேண்டும். நல்ல கல்வியறிவும், அழகும், தெய்விகப் பொலிவும், அறநெறி யொழுக்கமும், எவ்வுயிர்க்கும் அன்பு செய்யுந் திறமையும் உனது பிள்ளைக்குப் பெருகியோங்குக! அறிவைத் தூண்டி ஆளாக்குக!

4. சேய்

இன்றுசேய் நாளையே யிப்புவியின் கையாகும்
என்றுசேய் போற்ற லினிது. 1

இன்றைக்குக் கைக்குழந்தையாயிருப்பது வளர்ந்து மனிதனாகி, நாளையே இவ்வுலகின் பணிகளைப் புரியும் கை போலுதவும். இந்த நினைப்புடன் குழந்தையைப் போற்றி வளர்த்தல் இனிதாகும்.

குழந்தையென்பது உலகக்குஞ்சு. ஒவ்வொரு குழந்தை யிடமும் ஒரு தனிப்புலமை யுள்ளது. அதை நல்ல பயிற்சி களால் விளக்கி, வீட்டிற்கும் நாட்டிற்கும் பயன்படச் செய்ய வேண்டும். இன்று பிள்ளை நாளைப் பெரியோன்.

இல்விளக் காகு மினிய புதல்வர்க்குக்
கல்வியறி வாற்றலாங் கண். 2

வீடு விளங்கும் விளக்குப் போல்வர் மக்கள். அவர்கள் நன்கு செழித்தோங்கி ஆளாக வேண்டும். அவர்கள் வளர்ச்சிக்குக் கண்ணாயிருப்பன இரண்டு; (1) கல்வியறிவு, (2) உடல், உயிர், மனத்தின் ஆற்றல், பலம்.

மணிப் புதல்வர் மரபின் விளக்குள்; இல்லறத்தின் புத்துயிர்கள். பொன்னினும் புதல்வரே அரியர், குலவிளக்குகளான மக்களுக்கு அறிவும் ஆற்றலும் இரு கண்களாம்.

நன்மக்க ளின்பெருமை நாட்டிற்கெல் லாம்பெருமை;
வன்மக்கள் வீட்டின் வசை. 3

நல்ல பண்புடைய மக்களின் பெருமை நாட்டிற்கெல் லாம் புகழாகும். முரட்டுப் பிடிவாதமும், கெட்ட நடத்தையும் உள்ள பொல்லா மக்கள், வீட்டிற்கு இகழ்ச்சியாவர், நாட்டிற்கும் இழிவாவர்.

அச்சம், அழுக்காறு, அகந்தை, தீயவொழுக்கம், திருட்டு, குடி, விபசாரம், - இவையெல்லாம் பிள்ளைகட்கு வசையாகும். மனச்சாட்சிக்கு மாறில்லாத நன்னடை, உயர்ந்த சிந்தனை, சீரிய செய்கை, இனிய நன்மொழி, சமயத்தில் உதவுதல், ஈன்றோர், ஆன்றோர், ஆசிரியர் முதலிய பெரியாரிடம் வணக்கமா யிருத்தல், நல்லாசானிடம் கல்வி கற்றுத் தேறி, மனையறம் புகுந்து, நல்ல தொழி லாற்றிக் குடும்பத்தைத் தாங்குதல், அறங்காத்தல், பெற்றோரைப் பிரியமுடன் பேணல், வீடும் நாடும் சிறக்கப் பணி புரிதல், உற்றார்க்கு இயன்ற துணை செய்தல்—இவையெல்லாம் நன்மக்கள் கடமைகளாகும்.

தாலாட்டிச் சீராட்டிப் பாராட்டி னார்மேல்வை
மாறாட்ட மில்லா மனம். 4

தாய் தந்தையார், உன்னை அன்புடன், "அப்பா அரசே, அருமை மகனே!" என்று த்ராலாட்டி வளர்த்தனர்; கல்வியறிவு கொடுத்துச் சிறக்கச்செய்து சீராட்டினர்; "கண்ணே, முத்தே, கனியே, செல்வமே!" யென்று இனியன கூறி உனது அழகையும் அறிவையும் ஆற்றலையுங் கண்டு பூரித்துப் புகழ்ந்து பாராட்டினர். அத்தகைய அருமையான பெற்றோர்மீது எதனாலும் மாறி மயங்காத அன்பை வைப்பாயாக!

இளமையிலே பெற்றோர் இயற்றியதை மைந்தர்
முதுமையிலே செய்யன் முறை. 5

மைந்தரது இளமையில் பெற்றோர் எவ்வளவு அன்புடன் உதவி செய்தனர்! பெற்றோரது முதுமையில் மைந்தர் அவர்களுக்கு அவ்வளவு அன்புடன் உதவி செய்வது கடமை யாகும்.

5. சுற்றம்

நல்ல துணைநின்று நன்றி மறவாதான்
எல்லார்க்கு மின்னுறவென் றெண். 1

சமயத்தில் நல்ல துணைவனாயிருந்து, பிறர் செய்த நன்றியை மறவாது விசுவாசமாயிருப்பவன், எல்லாருக்குமே இனிய உறவினன் ஆவான் என்று நினை!

இரத்தக்கலப்பால் வீட்டுறவாகும். உள்ளன்பிருந்தால் உலகெலாம் உறவாம். நற்குண நற்செய்கை, ஓரகமின்றி உண்மையாய் நடத்தல், பிறர் செய்த நன்றியை மறவாமை, இல்லை யென்னாமல் இயன்றதைத் தருதல்—இவையே உறவினருக்கு இனிய தன்மையாம்.

பாகத்தி லன்று; பரிந்த வுதவியிலே
தேகத் துணைவனை நீ தேடு. 2

உலகில் உடன்பிறந்தவர்கள் வயது வந்தவுடனே தந்தையின் சொத்தைப் பாகம் போட்டுப் பிரித்துக்கொண்டு

துண்டாகச் செல்லுகின்றனர். பாகம் பிரிக்கும்போது எத்தனையோ சண்டைகள் நடக்கின்றன. இவ்வாறு செய்பவர் உண்மைச் சகோதரர் அல்லர். நமக்கு இடர் வந்தபோது மனமிளகி, உதவி செய்பவனே கூடப் பிறந்தவனாவான். அப்படிப்பட்ட தேகத் துணைவனையே நீ தேடுவாயாக!

தந்தை, சொத்து வைப்பதினும் மைந்தருக்குத் தொழில் வைப்பதே நலம். பாகத்துணைவர் பணத்தொடு பிரிவர். உதவி செய்தவரே உடன் பிறந்தாராம்.

கிளையுரிமை கொண்டாடிக் கேடுசூழ் வானுந்
தலையரிக்கும் பேனுஞ் சரி. 3

"நான் சொந்தம், இனம், உறவின் முறை" என்று முன்னால் கிளையுரிமை (பாத்தியம்) கொண்டாடுவர் சிலர்; பின்னால் நாம் அடியோடு கெடும் சூழ்ச்சியைச் செய்வர். இத்தகைய வஞ்சகர், நமது தலையிலேயே ஒட்டிக் கொண்டு நமது இரத்தத்தையே அரித்துண்ணும் பேன் போல்வர். சுரண்டுமட்டும் சுரண்டிப் பிறகு தூற்றித் திரியும் கயவரை அணுகவிடாதீர்.

இன்னா புரிவார் இரத்தக் கலப்பெனினும்
ஒன்னா ரெனவே யுணர். 4

இரத்தக் கலப்புள்ள உறவினராயினும், சகோதரராயினும், மைந்தராயினும் சரியே; நீ வாழவொட்டாது மறைவாகவும் வெளிப்படையாகவும் தீங்கு செய்பவரை நம்பி மோசம் போகாதே!

முகமன் பேசி முடிச்சவிழ்க்கும் வஞ்சர், துணை போல் வந்து தூற்றிச் செல்லும் தீயர், சொந்தங் கொண்டாடிச் சொத்தைப் பறிக்கும் கொடியர்—நமது உழைப்பினாலேயே பிழைத்து, நமக்கே நாமம் வைப்பவர்—வஞ்சகமாகப் புகுந்து நஞ்சு போல் நடப்பவர், கொள்ளையடிப்பவர்—இவரை வருமுன்பே விலக்குக. உமது விழிப்பால், "இவரை ஏமாற்ற முடியா" தென்று அவர்கள் உணர வேண்டும்.

நன்னோக்கங் கொண்டுமனை நாடுய்ய வாழ்ந்திடலே
முன்னோர்க்குச் செய்யு முறை. 5

ஒரு குடும்பி தன் முன்னோரான பிதிர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடன்முறை யென்ன? எல்லாவுயிர்களும் இன்புற வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கங்கொண்டு, வீடும் நாடும் நலம் பெற வாழ்தலே ஒருவன் முன்னோருக்குச் செய்யும் கடன் முறை.

இருக்கு மட்டும் அறவழி வாழ வேண்டும்; உற்றார் பெற்றோர்களை உள்ளபோதே மதித்து நடத்த வேண்டும். "இழவிற்கு அழுகிறேனே; தொலை!" என்று சில மூடர் பெற்றோரைப் படாதபாடும் படுத்திச் சோற்றுக்குத் திண்டாட வைப்பர்; இறந்த பிறகு ஊர் மெச்சச் சடங்குகள் செய்வர்; தானம் வழங்குவர். இதனால் பயனில்லை. சிராத்தம் என்றால் சிரத்தையுடன் அறவழி நடத்தலே. முன்னோர் அறத்தையும் நலத்தையும் முயன்று பாதுகாத்தலே சிரத்தையாகும்.

6. பிழைக்கும் வழி

தேவை யறிந்து செழுமையுறப் பொன்செய்து,
பூவையறிந் தில்லம் புரி. 1

குடும்பத்திற்கு என்ன தேவை யென்றறி; அதற்குத் தக்கபடி ஒரு முதலைப் போட்டு யோக்கியமான தொழில் செய்து பொருள் சம்பாதி; உலகையும் காலப்போக்கையும் அறிந்து அப்பொருளைக் கொண்டு இல்லறத்தை நடத்து! உண்ண, உடுக்க, இருக்க, மக்களைப் பயிற்ற, சுற்றந்தாங்க, அண்டினோர்க்குதவ, அவசரத்திற்குக் கொஞ்சம் மிச்சம் வைக்க, பொதுநலங்கள் புரிய, இரப்போர்க்கு இயன்றதைத் தர—இத்தனைக்கும் ஒரு குடும்பி பொருளீட்ட வேண்டும். இவையே குடும்பத் தேவையாம்.

காலத்திற்கும் சமுதாயத்திற்கும் பயனுள்ள ஒரு தொழிலை முறைப்படி நடத்தலாம். வறுமையும், யாசகமும்,

சோம்பலும், செல்வச் செருக்கும் கூடா. சேர்த்துப் பூட்டும் கருமி, செல்வத்திருவைச் சிறையிடுவோனாகிறான். செல்வம் ஊறவும் வேண்டும்; ஊற்றைப் பலர் உண்ண, இறைக்கவும் வேண்டும். இடம்பமில்லாமல் போதுமட்டும் இனிது வாழப் பொருள் வைத்துக்கொண்டு, மீதியை நாட்டில் வறுமையும் மடமையும் நீங்க ஏதாயினும் ஒரு தொழிலிற் போட வேண்டும். எல்லாரும் உழைத்தே யுண்ண வேண்டும்.

கடன்செய் யிடம்பம் கவலைக்குத் தூது;
விடஞ்செய் வறுமைக்கு வித்து. 2

கடன்வாங்கிச் செய்யும் பகட்டான இடம்பச் செலவு மனக்கவலைக்குத் தூதாகும்! கவலையை அழைத்துவரும். அது நஞ்சு போன்று கொடிய வறுமைக்கு விதையாகும்.

கடனில்லாதவன் உண்ணுங் கூழ் கற்கண்டுப் பாயாசத் திற்குச் சமானம். கடனாளியின் விருந்து கவலைப் பொங்கலாகும். கைக்கு மிஞ்சிச் செலவிட்டால் கையேந்த வேண்டியிருக்கும். உழைத்து வந்ததால் பிழைத்துவருக; பணமும் பண்டமும் பயன்பெறச் செலவிடுக; கருமித்தனமில்லாமல், கட்டுச்செட்டாகத் தட்டில்லாமல் வாழ்க! கடன் கையைக் கடிக்கும்; காலை வாரியடிக்கும்; பத்து வந்தால் இரண்டு மீதி வைத்து, ஒன்று நாட்டிற்குதவி, ஏழு பங்கு வீட்டிற்கு உதவலாம். அளவும், எளிமையும் ஆக்கங் கொடுக்கும்.

வீணணி யாடை விருந்து மணச் செலவு
காண்வறுமை காட்டி விடும். 3

அநாவசியமான தங்க, வைர நகைகள், இடம்புமான ஆடைகள், ஆடம்பரமான விருந்துகள், கைக்கு மிஞ்சிய கலியாணச்செலவுகள் இவையெல்லாம் இல்லறத்தாருக்குக் கடனும் வறுமையுந் தரும்.

(1) வருந்திச் சம்பாதித்ததை வைரத்திற் போட்டுக் காதிலும் மூக்கிலும், கழுத்திலும் கனல் பறக்க அழகு

மினுக்குகின்றனர் உலகோர். இந்த மினுக்கிற்குப்பின்னாலே கடனும், கவலையும், கள்ளனும், சோம்பற் செருக்கும், அகங்காரமும் வட்டமிடக் காணலாம். தனக்கு மேலே மினுக்கெதற்கு? அத்தனை நகைகளும் ஏழைகளின் புண்ணன்றோ? ஒன்பது ஏழைகள் முதலாகக் கொண்டு பிழைக்கக்கூடிய செல்வம் ஒரு காசுமாலையாகிப் பெண்கள் மார்பில் மறைந்துறங்குகின்றது. தொழில் பெறாத் தங்கம் எழில்பெறாத் தங்கமாம்.

(2) ஆடை மானம்காக்கவே. உடல் வாழ்விற்கு இன்றியமையாத காற்றும் வெயிலும் கூட மேலே படாமல் ஆடைகளில் உடலைப் புதைக்கின்றனர்; சாதாரணமாக ஆண்களுக்கு ஒரு கோவணம், இடுப்பு வேட்டி, மேலே ஒரு துண்டு, அவசியமானபோது ஒரு ஜிப்பா—இவை போதும். குளிர் நாட்களில் ஒரு போர்வை இருக்கலாம். காலுக்கு ஒரு பாதுகை வேண்டும். பொதுநலச் சேவகருக்கு அடையாளமாகப் பல நிறங்களில் முழங்கால் மட்டும் கால்சராய், ஒரு குடுத்துணி, இலாக்காவிற்கேற்றபடி சாயக்குல்லா, காலில் ஒரு மிதியடி—இவை போதும். வெயிற் காலங்களில் இலேசான துணியாலும், குளிர்காலங்களில் தடிப்பான துணியாலும் ஆடை தரிக்கலாம். மழைக்கு தாழங்குடை, துணிக்குடை கொள்ளலாம். அறவோர் கோவணமும், கழுத்து முதல் கால்வரை நீண்ட ஒரு பெரிய அங்கியும் அணியலாம். சிறுமிகளுக்குப் பாவாடை குடுத்துணி போதும், மனைவியர் இரவிக்கை, புடவை யணிந்தாற் போதும். வீட்டுக்குள் இருக்கும்போது அரைக்கை வைத்த ஒரு நீண்ட அங்கியைப் பெண்கள் அணியலாம். ஒவ்வொரு நாளும் அணியும் ஆடைகளைத் துவைத்து உலர்த்தி உடுத்தும் ப்படியாயிருக்கவேண்டும். அழுக்கேறினால், கஞ்சியில் நனைத்து உவர்மண் போட்டுத் துவைத்தால் ஆடை வெளுக்கும். ஒழுங்காகக் காத்தால் ஆண்டிற்கு இரண்டு ஆடைகள் போதும். புதிய ஆடைகள்

வாங்கியதும் பழைய ஆடைகளை வீணாக்காமல் துவர்த்து முண்டுகளாகவும், கைக்குட்டைகளாகவும், சாமான்கள் துடைக்கும் துண்டுகளாகவும் பயன்படுத்தலாம். இதற்கு மிஞ்சி, பட்டிலும் கம்பளிச் சட்டைகளிலும் உடலைச் சுருட்டிப் புதைத்தல் பணத்திற்கும் சுகத்திற்கும் கேடாகும். நாகரீக நாடுகளில் இப்போது இருபாலரும் உடைகளைக் குறைத்து வருகின்றனர்.

(3) பசிக்குச் சுசிருசியாய் உண்ணவேண்டும். நாம் போதுமான தூய எளிய உணவு கொண்டு, உலகில் ஏழை யெளியவருக்கு உணவு கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். நாவின் ருசிக்காக மட்டிலும் கண்டதைக் கண்டபடி யுண்டு, மாந்தர் நோயும் மருந்துமாக உலகில் அலைகின்றனர். கலியாணம், பண்டிகை முதலிய நாட்களில் பணத்தைத் தின்று தீர்க்க வேண்டுமென்பதில்லை. நாட்டில் கலையும், தொழிலும், ஆத்ம ஞானமும் வளர, முடிந்த தொகையைச் செலவிட வேண்டும். பாட்டாளிகளை ஊட்டலாம்; புலவர்களைப் போற்றலாம். செல்வம் பொதுநலப் பயனாக வேண்டும். சிக்கன வாழ்வே மிக்கவும் நலமாம்.

மடைவாய்நீர் போல வழிந்துபோம் செல்வம்;
உடையார் தருக வுவந்து. 4

செல்வம் யாரிடமும் நிலையாயிராது. அது மடைவாய் நீர் போலே வழிந்தோடிப் போகும். செல்வம் உடையவர் கருமித்தனஞ் செய்யாமல், பலருக்கும் உதவும்படி அதை வழங்க வேண்டும். சிக்கனம் என்பது கருமித்தனமன்று; வீண் செலவு கூடாது. செல்வத்திருவை இருப்புப் பெட்டகத்திற் சிறை யிடக்கூடாது. செல்வத்தைத் தொழிலாக மாற்றி, நாட்டில் வறுமை நீங்கப் பாடுபட வேண்டும்.

திருநாள், பெருநாள், கருநாட் செலவு
வருநாளைப் போற்றி வழங்கு. 5

மனித வாழ்வில் மூன்று வகையான விசேடங்கள் கொண்டாடப் படுகின்றன; (1) மங்கலத் திருநாட்கள், (2)

நாட்டில் பொதுஜனங்கள் கொண்டாடும் பெருநாட்கள், (3) துக்கத்தைக் குறிக்கும் கருநாட்கள். இந்நாட்களில் பொருள் செலவாகும், அதை எதிர்காலத்திற்கு (வருநாள்) நன்மை செய்யும்படி, நாட்டு நலங் கருதி வழங்குக!

(1) இல்லறத்தார் கொண்டாடத் தக்க திருநாட்களாவன:- பிள்ளை பிறந்த நாள், ஐந்தாண்டுத் திருநாள், ஆறாண்டில் கல்வித் திருநாள், 15-ஆம் ஆண்டில் பிரமசரியத் திருநாள், 22-ல் வீரப்பயிற்சி நாள், ஆணுக்கு 24-ஆம் ஆண்டிலும் பெண்ணுக்கு 18-ஆம் ஆண்டிலும் கல்வி முடிந்த பின் அறிவுத் திருநாள், காதலர் ஒருவரை யொருவர் தேர்ந்தெடுத்தபின் காதல் திருநாள், பிறகு திருமண நாள், இல்லறம் மேற் கொண்ட போது இல்லறத் திருநாள், ஆண்மகன் பிழைப்பிற்கு ஒரு தொழிலில் ஊன்றிக் கொண்டதும் தொழில் திருநாள், பிள்ளைப் பேறு வந்ததும் பிள்ளைத் திருநாள், முன்னோர்களுக்கு நன்றி செலுத்த ஆன்றோர் திருநாள், உலகிற்கு அறிவாற்றலால் தொண்டு செய்த நல்லோரைக் கொண்டாடப் பெரியார் திருநாள், தெய்வத் திருவருளைப் பெற்ற அருளாளரைச் சிறப்பிக்கும் அறவோர் திருநாள், நாட்டில் நிகழும் பெரிய சம்பவங்களைக் கொண்டாடும் நாட்டுத் திருநாள், 45-ஆம் வயதில் சதிபதிகள் சிற்றின்ப வாழ்வை நீத்துச் சுத்த சாதனம் மேற்கொள்ளும் விரதத் திருநாள், குழந்தைகளுக்கு வயது வந்து குடும்பப் பொறுப்பை அவரிடம் விடுத்து 60-ஆம் ஆண்டில் வானப்பிரஸ்த ஆசிரமத்தை மேற்கொள்ளும் விடுதலைத் திருநாள், ஓர் அருட் பெரியாரை அடுத்துத் தீவிரமான யோக சாதனத்தை மேற்கொள்ளும் சாதனத் திருநாள், 80 வயதில் எல்லாக் கட்டுகளையும் நீக்கித் துறவு நிலை யெய்தும் துறவுத் திருநாள் முதலியன.

(2) பெருநாட்களாவன: - புத்தாண்டுத் திருநாள், கார்த்திகைத் திருநாள், தைப்பொங்கல், வசந்தத் திருநாள், ஆடிப் பதினெட்டு, மார்கழித் திருநாள் முதலிய இயற்கைப்

பெருமையுள்ள நாட்கள், நாட்டுத் தலைவர், வீரர், கவிகள், கலைஞர் பிறந்த நாட்கள், முதன்மையான வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் – இவற்றைக் கொண்டாடுவது பெருநாட்களாம்.

(3) இறந்தோர்க்குத் துக்கங் காக்கும் நாட்களும், நாட்டிற்கு இடர்கள் வந்த நாட்களும், பெரிய மகான்கள் காலஞ் சென்ற நாட்களும் கருநாட்களாகக் கொண்டாடப் படுவன.

நண்பரும் உறவினரும் கூடியுண்ணல், ஏழையெளிய வருக்கு உணவளித்தல், நாட்டுக் கல்வி, கலை, தொழில், சுகாதாரம், சமய வுணர்ச்சி—இவை பெருகும்படியான தான தருமங்கள் வழங்கல், வீர விளையாட்டுகளும் பந்தயங்களும் நடத்திப்பரிசுகள் வழங்கல், நல்ல நாடகங்கள் நடித்தல், சொற்பொழிவுகள் ஆற்றல், புலவரைக் கொண்டு பல கலைத்திறன்களைக் காட்டுவித்தல், நல்ல நூல்களை அச்சிட்டு இனாமாக வழங்குதல்—இவையே விசேஷ நாட்களைப் பயன் பெறக் கொண்டாடும் முறை. நாம் செலவிடும் ஒவ்வொரு காசும் நாட்டிற்கு நிலையான பயனைத் தரவேண்டும்.

7. குல நலம்

நிலநலத்தை வேண்டி, நிறைமுறையாம் வாழ்வாற்
குலநலத்தைப் போற்றிக் குறி. 1

இந்த உலகின் நலத்தைக் கருதி, நிறைமுறையான தூய வாழ்வினால் உனது குலத்தின் நன்மையைப் போற்றி வளர்க்கக் கருதுவாயாக!

குலநலமே நிலநலமாம். அறமும், அறிவும், அருளும், பொருளும், ஆன்மக் கலப்பும், ஆருயிர்க் கன்பும், புனித வொழுக்கமும், பொதுநலத் திறனும், அழகும், தொழிலும் வீரமும், விரதமும், கடவுளுணர்ச்சியும் கொண்டு வாழ்தலே நிறைமுறையாக வாழ்தலாம். வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளிலும் பூரணம் பெற வேண்டும்.

பசிக்குத் தொழிலும், பரமற்கு நெஞ்சும்,
இசைக்கு வியன்செயலு மெண். 2

குலநலம் போற்றும் சாதகன், பசியைத் தீர்க்க ஒரு நல்ல தொழிலைச் செய்யக் கருதுக; உள்ளத்தைப் பரமனுக்கே தரக் கருதுக; உலகில், “நல்லவன், தருமவான்” என்று இசைபெற ஒரு சிறந்த புண்ணியப் பணியையும் நாடுக!

மூன்று தத்துவங்கள் உள்ளன; — தான், உலகம், கடவுள். இவற்றையே ஜீவ—ஜக—பரம் என்பர்; இம்மூன்றும் இணைபிரியாத சம்பந்தமுடையன; இம்மூன்றும் வாழ்வில் ஒன்றுசேர வேண்டும். ஒவ்வோர் ஆணும் ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன்னைச் சுத்தான்மா என்று அறிய வேண்டும்; தன்னைச் சுற்றியுள்ள உலகம் தெய்வத் திருவருள் விளையாட்டென் றுணரவேண்டும்.

தன்னமைதி, உலகமைதி, தெய்வசித்தி - இம்மூன்றும் மனிதன் தேடத் தக்கன. தான் அமைதியாகப் பசி நீங்க வேண்டும். பசியென்றால் வயிற்றுப்பசி மட்டுமன்று; மனப் பசியுங் கூடத்தான். தூல தேகம் நிலைக்க வயிற்றுப் பசிக்கு உணவு வேண்டும். ஒவ்வொருவனும் தக்க ஒரு தொழிலால் பசிப்பிணியைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். உடற் பாதுகாப்பிற்காகத் தினமும் சுமார் ஆறு மணிநேரம் தொழில் புரிய வேண்டும்.

உடற்பசிக்குத் தொழில் புரிகிறோம். மனப்பசியாற? தியானம் வேண்டும். பரமனிடம் உள்ளத்தை வைத்தலே தியானம்; அவனுடன் ஒன்றுபட்டு வாழ்வதே யோகம். உடலைத் தொழிலுக்குத் தருக; மனத்தை உன்னுட்கோயில் கொண்ட பரமனுக்கே ஊணாக்குக! கை தொழிலிலும், மனமானது கடவுளிடமும் இருக்க வேண்டும்.

தன்னைச்சுற்றி ஓர் உலகம் உள்ளது. அதில் எத்தனையோ உயிர்கள் உள்ளன. உன்னால் முடிந்தமட்டும் அவற்றிற்கு ஏதாயினும் புண்ணியஞ் செய்! இவையே குலத்தை விளக்கும் மூன்று சுடர்களாகும்.

அச்ச மடிமை யகந்தை யிருள் வறுமை
யிச்சகத்தைக் கொல்லும் எமன். 3

அச்சம், அடிமைத்தனம், "எனது, யான்" என்னும் அகங்காரம், மடமை, வறுமை—இவையே இவ்வுலகுயிரைக் கொல்லும் கூற்றாக உருவெடுத்து நிற்கின்றன.

அச்சத்தாலே நரம்புகள் தளர்ந்து, மனமுடைந்து உயிர்ச்சேத முண்டாகும். அடிமைப்பட்டவன் தனது மனச் சாட்சிக்கு இசைந்து, துணிந்து நடக்க முடியாது. அவன் பிறர் கைப்பாவையாகிறான்.

நான் எனதென்னும் செருக்கினால் மனிதன் அரக்கனாகிறான்; தனக்கு மேலுள்ள அருளிறைவனை மறக்கிறான்; உலகில் போர் விளைவிக்கிறான்; போரில் மடிகிறான். மடமையால் மனிதன் பகுத்தறிவை யிழந்து, நல்லது பொல்லது தெரியாது குருட்டுத் தனமாக நடந்து, உடலையும் மனத்தையும் உயிரையும் உலகையும் கெடுக்கிறான். வறுமையால் வாழ்வே வெறுமையாகிறது. மடமை வறுமை இரண்டுமே பாபங்களுக்குக் காரணம். கல்வி பரவுக; கைத்தொழில் ஓங்குக; ஆத்ம ஞானம் ஒளிர்க; சோம்பல் ஒழிக! செல்வர் தமது செல்வத்தைப் பூட்டாமல், உழைப்பும் பிழைப்பும் உண்டுபண்ணத் தொழில் நிலையங்களை நாட்டுக! சுத்தான்ம வுணர்வுடன் சமத்துவ நோக்குடன் சுதந்தரமாக உழைத்துப் பிழைத்தலே இன்பம்!

தின்றுபடுத் தீன்றெமன்வாய்ச் சென்றுபடல் வாழ்வன்றே
பன்றிக்கு முண்டப் பயன். 4

சோறுண்டு, படுத்துறங்கி, மக்களை ஈன்று, (வேறு ஆத்ம நலம் கருதாமல்) எமன்வாயிற் சென்று இறந்தொழிதல் வாழ்க்கையன்று. பன்றிக்குக்கூட இத்தகைய பயன் உண்டு.

தன்னுள் உள்ள தெய்வத்தைக் கண்டு, தனது வாழ்வைத் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தி, மனித சமுதாயமும் தெய்வ நிலை பெறச் செய்ய வேண்டும்; இது மனித தருமம்.

உண்ணல், உடுத்தல், இல்லறத்தில் மனைவி மக்களுடன் வாழல் எல்லாம் உலக வாழ்விற்குத் துணையாகும்.

தனுகரண புவன போகானுபவங்களால் உலகியல்பை யறிந்து, அதற்கு மேலுள்ள தூயகடவுளின்பத்தைத் தேடவேண்டும். மனிதன் பகுத்தறிவால் உள்ளது இன்னது, இல்லது இன்னதென் றறிந்து, தன்னுள் உள்ள தூய பேரின்பப் பொருளில் வாழத்தக்கவன். துன்பத்தளைகளை யுதறித் தள்ளி, மனிதன் இன்பச் சுடர்வானில் அருட் பறவையாகப் பறந்து சுதந்தரமாக வாழலாம்.

வீண்பகட்டும் வேண்டா வெறுமையு மில்லாது
மாண்புபெற வாழ்வாங்கு வாழ். 5

பொருளையும் மனித சக்தியையும். வீணாக்கும் ஆடம்பரங்களும், "வாழ்வு வேண்டா; உலகம் வேண்டா" என்று மறுக்கும் வறட்சியும் இல்லாமல், எப்படி வாழவேண்டுமோ அப்படி வாழ்க! இதுகாறும் சொல்லப்பட்ட நெறிபற்றிக் குல வாழ்வைப் போற்றலே வாழ்வாங்கு வாழுதலாகும்.

அறம், அன்பு, வாய்மை, பொறுமை—இந்த நான்கும் மாண்பான வாழ்விற்கு நான்கு தூண்களாகும். உலகையும் வாழ்வையும் அறிவிற்கும் ஆத்மசித்திக்கும் சாதகமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் உலக வாழ்விலேயே மூழ்கி, வீண் ஆடம்பரங்களில் காலத்தைக் கழிக்கக்கூடாது. புவியைக் கொண்டு பூரணம் பெறுக; குலத்தைப் போற்றி நலத்தைப் பெறுக! உலகைப் பூரண நிலையமாக்குக!

9. தொழிலியல்

இயற்கையுலகம் எல்லையற்ற தொழிற் சாலை; அதில் யாரும் தொழிலில்லாது ஒரு நொடிப்பொழுதும் இருக்க முடியாது. தொழிலே உயிர்ப்பதற்கு அடையாளம். இதயத் துடிப்பு முதல் இயந்திரத் துடிப்புவரை, உலகம் தொழிலோ சையால் நிரம்பி யிருக்கிறது. உடல், உயிர், மனம், உணர்வு, அறிவு — இவற்றால் எல்லாரும் வேலை செய்து கொண்டே இருக்கின்றனர்.

இயற்கை ஓயாது வேலை செய்கிறது; மனிதனும் அதைப் போலவே சுயநலப்பற்றில்லாமல் பொதுநல வுணர்ச்சியுடன் வேலை செய்ய வேண்டும். மனச்சாட்சியான தரும தேவதைக்கு அடங்கிக் கரும யோகம் செய்க.

"எனது யா" னென்னும் இறுமாப் பற்றிரு; மனத்துற வுடனே வினைத்தவ மியற்று; யோக யுக்தனாய் உத்தமத் தொழில் செய்; உள்ளத்தூன்றி யுலகத்துலாவு; உட்பொரு ளொன்றி மட்புவிக் குதவு; அமைதியிலூன்றி ஆற்றுவதாற்று; வழிபாடாக மங்கல வினைசெய்; உள்ளத் தெளிவும், உலகிற் கின்பமும், உயிர்க்குல நன்மையும் உன்னிப் பணிசெய் அறிவால் இறைவனை அகத்திற் கலந்திரு; அன்பால் அவனை அனைத்திலும் பார்த்திரு; ஆருயிர்ப் பணியால் அவனையே வழிபடு! இவ்வாறு தொழில் புரிந்தால் வாழ்வ பரிசுத்தமாகும்.

1. முயற்சி

முயல்க, முயல்க, முயல்கமேன் மேலும்
பயன்களை வைத் தீசன் பதம். 1

உலகில் அறிவும், ஆற்றலும், அன்பும், அருளும், அறமும், வளமையும், இன்பமும், ஒற்றுமையும், ஆத்மஞானமும் பெருக அவரவர் இயல்பிற்கேற்ற நல்ல தொழில்களை முயலுக; இடைவிடாது முயலுக;

கைதளராது, மனந்தளராது மேன்மேலும் முயலுக; வினைப்பயன்களை இறைவனடிக்கே நிவேதனமாக்கி முயலுக!

முயற்சி யில்லாது முன்னேற்றமில்லை. முயற்சியே உயிர்க்கனலாகும். உடல், உயிர், மனம், அறிவு, உணர்வு இவை மாசற்றுப் பூரணமெய்தி, மாந்தர் சுத்தநிலை பெறுதற்கு இடைவிடாமல் முயற்சி செய்க; எல்லாச் செயல்களையும் பூரணம் பெறுதற்கே காரணமாக்கு. முயற்சியின் பயன்களை முதல்வனுக் காக்குக!

தங்கு முயற்சியாற் சாராத தொன்றில்லை;
கங்கை கொணர்ந்தோன் கரி. 2

உறுதியான உழைப்பால் நமக்கு எய்தாத பொருள் எதுவும் இல்லை. இமயமலைக்கு அப்புறம் ஓடிய கங்கையைக் கொணர்ந்து வடநாட்டைச் செழிக்க வைத்த பகீரதன், முயற்சியின் வெற்றிக்குச் சான்றாவான்.

உறுதியும் பொறுமையுங் கொண்டு முயன்றது பலிக்கும். இயற்கை வன்மைகளை வென்று, மனிதவாழ்வு விரிவடைந்து முன்னேற, மாந்தர் முயற்சி செய்க! காலத்தையும் இடத்தையும் வென்ற பௌதிகப் புலவர் செய்யும் வியன்களெல்லாம், தன்னம்பிக்கை கொண்ட அயரா முயற்சியினாலேயே நிகழ்கின்றன. ஒவ்வொரு வருக்கும் ஓர் இயற் புலமை யுண்டு; அதைச் சரியான கல்விப் பயிற்சியாலே தூண்டி, மனித சமுதாய நன்மைக்குப் பயனாக்குக!

முயற்சிக்குச் சீதேவி முன்னாகும்; சோம்பும்
அயர்ச்சிக்கு மூதேவி யாம். 3

மேன்மேலும் நல்ல முயற்சி செய்பவனுக்குத் திருமகள் முன்வந்தருளுவாள். வேலைக்குச் சோம்பி, அயர்ந்து, தளருவோனுக்கு மூதேவியின் தொடர்பே யுண்டாகும்.

செய்யச் செய்யச் சீதேவி; சோம்பச் சோம்ப மூதேவி. ஒவ்வொருவரும், தமது இயல்பிற்கேற்ற வினையில் வண்டுபோ லுழைக்கவேண்டும்.

ஏதானு மொன்றை, யியற்புலமை கொண்டறிந்து
மூதுலகம் வாழ முயல். 4

ஒவ்வொருவரிடமும் இயற்கையாக ஒரு புலமை, அல்லது அறிவாற்றல் அமைந்துள்ளது. அதைக் கொண்டு, தான் செய்யக்கூடிய காரியம் இன்னதென்று அறிக; அக்காரியத்தை உலகிற்குப் பயனாகும்படி செய்க!

வியாசர், வால்மீகி, வள்ளுவர், கம்பன், காளிதாசன், ஹோமர், ஷேக்ஸ்பியர் முதலிய அருட்புலவர் தமது சொற் புலமையால் மனித நாகரிகத்தை வளர்த்தனர். ஸ்டீபென்ஸன் புகைவண்டியை, குதேன்பெர்க்கு அச்சுக்களை, எடிஸன் பல மின்சாரப் பொறிகளை, ஜகதீசசந்திர போஸ் செடியுணர்வைக் காட்டும் "க்ரெஸ்கோகிராபை," கிரகாம் பெல் டெலிபோனை, மோர்ஸ் தந்தியை, மார்கோனி கம்பியிலாத் தந்தியைக் கண்டுபிடித்தனர். இவ்வாறே இயற்கைத் திறமைகளைக் கண்டுபிடித்துச் சமுதாயப் பயனாக்குதல் புலவர் கடமை.

அவலப் படுவினையில் ஆற்றலைப் போக்கல்
உவர்நட்டு நீர்ப்பாய்ச்ச லொப்பு. 5

"அவலம்" என்றால் நோய், வருத்தம், தளர்வு, வறுமை, கேடு எனப்பொருளாம். இவற்றைத் தரும் காரியங்களில் மனித சக்தியை வீணாக்கக் கூடாது. அப்படி வீணாக்குவது, ஒன்றிற்கும் உதவாத உவர்நிலத்தில் பயிர் நட்டு நீர் பாய்ச்சுவதற்கு ஒப்பாகும்.

போகச் சோம்பல், சிற்றினச்சேர்க்கை, களியாட்டங்கள், குடி, வம்பு வழக்குகளிற் காலத்தைச் சூதாடும் வீணர் மனிதப் பதர்களாவர். அறிவும், தொழிலும், ஒழுக்கமும், கலையும், பொது நலமும் வளரும் எத்தனையோ தொழில்களை மனிதன் எழில் பெறச் செய்யலாம்.

2. வினைத்திறன்

முடிக்குந் திறனின்றேல் முந்திநா னென்னேல்;
அடக்கத்தி னாற்ற லறிவு. 1

ஒரு காரியத்தைத் தொடங்கும்போது, "இது நமக்கு ஏற்றதா? இதை முடிக்க நமக்கு ஆற்றல் உள்ளதா? என்று சிந்தி; ஆற்றல் இல்லாவிட்டால், "நான் ஆச்சு" என்று முந்தி மார்தட்டி வராதே! அடக்கமா யிருந்து, ஆற்றலைவளர்; பிறகு காரியத்தை மேற்கொள்!

இடம், பொருள், காலம், கைத்திறன், துணைவலி, சுற்றம், எதிரியின் பலம்—இவற்றை நன்கு ஆராய்ந்தே ஒரு காரியத்தில் நீ தலையிட வேண்டும். அடக்கமாயிருந்து ஆற்றலைப் பெருக்க வேண்டும். ஆற்றல் வந்தபின் ஆண்மையைக் காட்டலாம். அசட்டுத் துணிவினும் அடக்கமே இனிது; பத்துத் தெரிந்தால் ஒன்றைப் பேசலாம்; ஒன்பதிருந்தால் ஒன்றைக் காட்டலாம்; பக்கா இருந்தால் அரைக்கால் வழங்கலாம். சரக்கிருந்தால் சபைமுன் வரலாம்; வில்வலியும் அறவலியும் இருந்தால் வீரம் பேசலாம். ஆற்றலின்றி யானென வராதே! இவ்வுண்மைகளை யறிதல் காரிய நிறைவேற்றத்திற்கு முதன்மையாம்.

உழைத்த வுணவை யுவந்துசுவைத் துண்க;
வழுத்தி வழிபட்டு மன்.... 2

ஒவ்வொருவரும் வயிற்றுக்காகத் தினம் ஐந்து மணி நேரமாவது வேலை செய்ய வேண்டும். உண்மையான உழைப்பினால் வந்த உணவை மனமுவந்து, நன்றாயிருந்து, சுவைத்து உண்க; உண்ணுமுன், இறைவனை வழுத்தி, உள்ளத்தில் தியானத்தால் வழிபட்டுச் சித்தசுத்தியுடனும், ஆத்ம திருப்தியுடனும், கடவுளுணர்வுடனும் சுசிருசியாக உண்க!

உணவிற்கும் மனத்திற்கும் பொருத்தமுண்டு. திருட்டு, பொய், வஞ்சம், கொலை, ஊன், மது வியாபாரம்—இவற்றால்

வந்தது, பிறர் புண்ணீரும் கண்ணீரும் சேர்ந்த பாபச்சோறு ஆகும். பாபச்சோறு பாபத்தையே வளர்க்கும். மானத்தை யிழந்து, பிறர்க்கடிமைப்பட்டு உண்ணும் சோறு அடிமைப் புத்தியை வளர்க்கும். நேர்மையாக உழைத்தே அனைவரும் உண்ண வேண்டும்.

நாவில் இயற்கையான சுவையுடன், வெற்றேப்பம் கண்டு, நல்ல பசியுடன் சுசிருசியாக உண்க. இறைவனைத் தியானித்து, கைவிரல்களைப் பின்னி ஒரு நிமிஷம் சூரியனைப் பார்த்து, "ஒளியே ! வணக்கம். என்னை உண்மையறிவின்பத்திற்கு நடத்து! " என்று வழுத்திய பின்னர், பரிசுத்தமான இடத்தில் இலைபரப்பிக் கிழக்கே அல்லது தெற்கே பார்த்து, முதுகுகூனாமல், பதுமாசனத்தில் அமர்க! சாதம்போட்டுச் சாப்பிட வாழையிலை, தாமரையிலை, ஆலிலை, மந்தாரையிலை—இவை ஏற்றவை. சாப்பிடும்போது மோனமாயிருக்க வேண்டும்; சள சளவென்று பேசக்கூடாது. ஒருவர் முன்னே யுண்டு, ஒரு புண்ணிய நூலைப் படிக்க, அதைக் கேட்டுக்கொண்டே மற்றவர் உண்ணலாம். "அன்னம் அமுதமாகுக; ஆற்றலருள்க! ஓம் சுத்த சக்தி" யென்று நீர் சுற்றி, நெய் கலந்த சுத்தான்னத்தைச் சிறிதெடுத்துப் பிராணாஹுதி போட்டுக் கொள்ளவேண்டும். அப்போது, "ஐம்பூதம், ஐங்காற்று, ஐம்புலன், ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், அந்தக்கரணங்கள் — இவை சேர்ந்த இயற்கையுடலை ஆளும் சுத்தாத்மனே! இவ்வுணவை ஏற்று எமக்கு ஆற்றலும், ஒளியும் அருள்க! ஓம் சுத்த சக்தி!" என்று சிந்திக்க வேண்டும்; அதன்பிறகு உண்ண வேண்டும். முதலில் சிறிது தித்திப்பு, பிறகு அறுசுவை யுண்ணலாம். இருந்து, நன்றாக மென்று, பதறாமல், சிதறாமல், கருத்தூன்றி உண்ண வேண்டும். உணவிற்கேற்றபடியே சித்தசுத்தியும் தொழிலும் அமையும்.

மாமனிதன் தேவனெனும் வாழ்கைப் படிகளெலாம்
தாம்செய் வினையே தரும். 3

விலங்கு (மா), மனிதன், தேவன் என்னும் மூன்று வாழ்க்கைப் படிகள் உள்ளன; தாம் தாம் முயலும் வினையே அவற்றைத் தரும்.

அறிவிற்கேற்ற இயல்பு, இயல்பிற் கேற்ற நினைப்பு, நினைப்பிற்கேற்ற செய்கை, செய்கைக்கேற்ற வாழ்க்கை யுண்டாம்;

விலங்குகள் தாமத வியல்புடையன. மனிதன் ராஜஸ வியல்புடையவன். தேவர் சாத்விக வியல்புடையவர்.

விலங்குகள் புலனறிவால் இறைதேடி யுண்டு, கூடிக் குட்டிபோட்டு வளர்த்து விட்டுவிடுகின்றன; அவை தமக்காக மட்டுமே வாழ்கின்றன.

மனிதன் பகுத்தறிவினால் நல்லது பொல்லது இன்ன தென்றறிந்து, மனத்தால் நினைத்துத் தன்னுறுதியுடன் நடக்கவேண்டும். ஊண் உறக்கம், ஊடல், கூடல், ஈனல் பேணல்களையே கருதி, நலந்தீதறியாது நடக்கும் மனிதன், மனிதவிலங்கே யாவான். அன்பு, அறவுணர்ச்சி, ஈகை, ஒப்புறவு, தன்னலமறுப்பு, பொதுநலத்தொண்டு, வீரம், ஆண்மை, அஞ்சாத மெய்யுறுதி, ஆட்சி, நற்செயல் இவை யெல்லாம் மனிதத் தன்மையாம்.

அடிமைப் புத்தி, மடமை, இரக்கமில்லா முரட்டுத்தனம், அன்பின்மை, பகைமை, கட்டுக்கடங்காத காமவெறி, பேய் மதம், பேராசை இவையெல்லாம் விலங்குத்தன்மையாம். ஆண்மை கொண்டு அறத்தைக் காப்பவனே மனிதன்.

பரமசாந்தராய், ஆசையாணவங்களைத் துறந்து, சித்த சுத்தியும், தன்னடக்கமும் பூண்டு, சுத்தான்ம சித்தராய், அருளொளிச் சுடர்களாய் எல்லையற்ற இரக்கங் கொண்டு, உயிர்க்கினிதாற்றவே உடல்கொண்டுலாவி, இடர்களைப்

பொறுத்தும் இனியதே செய்யும் அறவோர் தேவராவர்; மனிதத் தன்மையைத் தெய்வத் தன்மையாக்கி, உலகில் அருளாட்சியை நாட்டவே தேவர் அருட்பணி புரிவர்.

தேவா சுரர்தாந்தாஞ் செய்யும் வினையாலே
யாவா ரிதனை யறி. 4

அவரவர் செய்யும் செயல்களாலே, "இவர் தேவர், இவர் அசுரர்" என்று அறிக!

தெய்வப்பொருளான சுத்தான்மாவை உள்ளத்திற் கூடி, அதையே உலகிற் கண்டு, "தாமே பிறர், பிறரே தாம்" என்ற சமநோக்கும், வாய்மையும், தூய்மையும், அருளும், பொறுமையுங்கொண்டு, எல்லாரும் இன்புறவே வாழ்வோர் தேவர் என்றறிக! அச்சமின்மை, ஆன்மவுறுதி, பொறியடக்கம், புறங்கூறாமை, உயிரிரக்கம், உள்ளத்தூய்மை, தியாகம், அஹிம்ஸை, நாண், ஒப்புறவு, தவவொளி இவற்றைத் தேவரிடம் காணலாம்.

இடம்பம், இறுமாப்பு, செருக்கு, சினம், கொடுஞ்சொல், நாத்திகம், அதர்மம், பிறரைத்தூற்றல், பொறாமை, அநியாயக் கொடுமை, தசைத்திமிரால் தருமத்தையழித்தல், அறமறியாமல் அடாதன செய்தல், கற்பழித்தல், எளியாரை நசுக்கல், கொலை, கொள்ளை— இவையெல்லாம் அரக்கர் இயல்பாம். முற்கால அரக்கர் போலவே, இக்காலத்திலும் பயங்கரமான கொலைக் கருவிகளைக் கொண்டு தீயர் உலகை நடுக்கி, நசுக்கி யாளுகின்றனர். இவர் கொடுமை தம்மையே அழித்துத் தெய்வ சக்தியின்முன் வீழ்ந்துபடும்; அசுர பலம் ஆத்திரச் சினங்கொண்டெழுந்து தீயுமிழ்ந்து கரிந்துபோம். தெய்வபலம் பொறுமையாக அறவலிகொண்டு வென்று நிலைநிற்கும்.

வையமெலாம் சிற்சபை; நல் வாழ்வெல்லாம் வேள்வியே
செய்வதெலாந் தெய்வச் செயல். 5

"சிற்சபை" என்றால் அறிவு மன்றம், ஞானசபை, அருள் விளக்க நிலையம் எனப்பொருளாம். உலகமெல்லாம் இறைவன் அருள் விளக்கமான சிற்சபையே! அதில், அவன் அனைத்துள்ளும் அறிவாயிருக்கிறான். எல்லாவுயிர்களையும் தனது திருமேனியாகக் கொண்டு இறைவன் உலகச் சிற்சபையில் விளையாடுகிறான். கடலாவி, மேகம், மழை, பயிர், அவற்றையுண்டு பிழைக்கும் உயிர்கள், மழையாற்பெருகும் ஊற்று, ஆறு, குளம் எல்லாம் ஒரு கடலின் விளக்கமாம். அதுபோலவே நாம் மண்ணிலும் விண்ணிலும் காணும் அனைத்தும் பரமன் அருள்விளக்கமே! ஒவ்வோருள்ளமும் சிற்சபையே! உயிர்த்துடிப்பெல்லாம் சின்மயநடனமே! உயிர் வட்டத்தின் நடுநிலை இறைவனருளே! அவனுடன் உட்கலந்து, அவனையே உலகிற் கண்டு, மனச்சாட்சியினின்று அவன் பணிக்கும் செயல்களை அவனுக்கே வேள்வியாகச் செய்க! அவ்வாறு செய்வதெல்லாம், "நான்" என்ற அகந்தையால் நிகழாது. "என் மூலம், இறைவனிச்சையே இதைச் செய்கிறது" என்னும் உணர்வால் நிகழவேண்டும். உயிரில்லாமல் உடலில்லை; அதுபோல, இறைவனருளில்லாமல் உலகமும் தொழிலும் இல்லையாம். உயிர், மனம், எல்லாம் உள்ளே கோயில் கொண்ட பரம்பொருளின் மேலணிகளே; இதையறிந்து உள்ளத்தானுடன் உட்கலந்து அவனுக்கே வாழ்வை வேள்வியாக்கினால், மனித மரபே தெய்வ சங்கமாகும்; உயிர்க்குலமெல்லாம் அருட்குலமாகும்; கிளைகளெல்லாம் அடிமரத்தில் ஒன்றாவது போலவே, பலவகை மாந்தரும் இறைவனுணர்வால் ஒன்றாவார்.

அவர் செய்யுந் தொழிலெல்லாம் உலகம் உய்யுந் தொழிலாகும். உடைமைகளெல்லாம் உடையானுக்காம்; அருட் பொதுவாம்; கடமைகளெல்லாம் கடவுட்பூசையாம்; தாமே பிறராம், பிறரே தாமாம்; உள்ளே உலகாம், உலகே யுள்ளாம். அவரவர் தத்தம் மன்னராவார்; அனைவரும்

இறைவன் குடிகளே. மனசாட்சியொன்றே மாசறு நீதியாம். இவ்வாறு வாழ்வை அருள் வேள்வியாக்கினால் பிறகு, உலகில் அழுக்காறேது? அடிதடி யேது? உள்ளன்பே உலக வாழ்வாகப்பெருகும்; நரமனிதர் தெய்வ மனிதராவர்; தெய்வக் கலப்பில் வாழும் மனித சமுதாயம் தெய்வ சங்கமாகும்.

3. தொண்டு

நல்லவினை யேசூழ நாளு மிருப்பாயேற்
பொல்லா வினையெல்லாம் போம். 1

நாள்முழுதும் வாழ்வை யுயர்த்தும் நல்லகாரியங்களே உன்னைச்சூழ நின்றால், நல்ல காரியங்களிலேயே ஈடுபட்டிருந்தால், தீவினைகளெல்லாம் அற்றுப்போம்.

தண்மையாலே வெம்மை தணியும், நன்மையால் தீமை நலியும், நல்லார் கூட்டம், நல்லுரை கேட்டல், தூயதொண்டாற்றல், நன்னூலாராய்ச்சி, ஜபம், தியானம், அருள்வாக்குகளைப் பாடல், வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக சமுதாயத்திற்குப் பயனுள்ள ஒரு தொழிலைச் செய்தல்— இவையெல்லாம் நல்ல வேலைகளாம். இந்த நல்வேலைகளிலேயே மனம் பழுத்தால், தீமைகள் உதிர்ந்துபோம். தூயனசெய்யத் தீயன வொழியும்.

தொண்டா லுறுமகிழ்வே தொல்புவியுஞ் செய்தோனும்,
அண்டரும் போற்று மமிழ்து. 2

தன்னையும் மனித சமுதாயத்தையும் தூய்மையாக்கி உயர்த்தும் தொண்டினால் வரும் இன்பமே, இம் மூதுலகும், தொண்டு செய்தவனும், தேவரும் போற்றும் அமுதமாகும்.

"அமிழ்து" என்றால் அமிர்தம், தேவருணவு, இனிமை, இன்பம் சாகா மருந்து எனப்பொருளாம். தேவர் உண்ணும் அமிர்தம் தேவருக்கே பயனாகும். தொண்டின்பமாகிய அமிர்தம் யாவருக்கும் பயனாகும். இறைவன் அருட்குலமாகிய உயிர்கள் இன்புறத் தொண்டு செய்வதால்,

தீமைஒழிந்து, வாய்மையும் தூய்மையும் உண்டாகும். அருட்பணி யின்பத்தால் ஒருவன் உலகுள்ளளவும் மாந்தர் உள்ளத்தில் அமரனாக வாழுகிறான். தொண்டமுதம் தனக்கும் உலகிற்கும் தேவர்க்கும் பயனாகும்.

அருட்பணி யின்ப வமுதமாம்; பொல்லா
இருட்பணி நஞ்சா மிடர். 3

"உலகமெல்லாம் திருவருள் விளக்கம்" என்றெண்ணிக் கோயிற்பணிபோலவே தூய உள்ளன்புடன் ஆருயிர்ப்பணி செய்தலே அருட்பணி. உலகில் அருளொளி, அருளறிவு, அருள் வாழ்வு, அருளாட்சி ஆகியவற்றைப் பொலிவித்தலே அருட்பணியின் நோக்கம். அத்தகைய அருட்பணி செய்யும் இன்பம், அமுதைப்போல அனைவருக்கும் நன்மையாகும்.

மாந்தரை இருளாகிய மடமையில் ஆழ்த்தும் தீச்செயல்கள். அவற்றைச் செய்தவனுக்கும் நஞ்சாகி, உலகிற்கும் இடராகும். சாதிசமயச் சண்டை மூட்டல், ஒற்றுமையைக் கெடுத்தல், ஒருவருக்கொருவர் சிண்டு முடித்துக் கலகம் விளைத்தல், பெரியாரைப் பழித்தல், சர்வசாட்சியான பரம்பொருளை மறுத்தல், மனப் பித்தங்கொண்டு நல்லோரை வைதல், பஞ்சமா பாதங்களுக்குத் தூண்டல், தேசத்துரோகம் செய்தல்— இன்னோரன்ன தீச் செயல்களெல்லாம் இருட் பணிகளாகும்.

நாட்டி னடிமையு நல்குரவு நீக்கிடலே
வீட்டின்ப மென்ன விரும்பு. 4

உனது தாய்நாட்டின் அடிமைத்தனத்தையும் வறுமைப் பிணியையும் நீக்கிடலே உனது மோட்ச சுகம் என்று விரும்பு!

உடலைப்போல் உலகம்; உடல் வருந்தினால் உயிர் வருந்தும். மடமை, வறுமை, அடிமைத்தனம் இம்மூன்றும் உலகின் துயர்களுக்குக் காரணமாகிய கொடிய பிணிகளாம். வீட்டிலும் நாட்டிலும் இப்பிணிகள் புகாது, நாட்டு மைந்தர் காக்கவேண்டும்; சுதந்தரமான நாட்டிலேதான் இடரின்றி,

மனசாட்சிக்கு விரோதமின்றி அறவாழ்வு வாழமுடியும். அடக்குமுறை, கொடுங்கோல், அன்னிய மாயம், நல்ல கல்வியில்லா மடமை, பிறப்புரிமை, பேச்சுரிமை, தொண்டுரிமைகளை மறுக்கும் சட்டங்கள், முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக நிற்கும் மூடப்பழக்கங்கள்— இவையெல்லாம் ஒரு நாட்டின் பிணிகளாகும்.

கல்வி, தொழில், ஒழுக்கம், உடல்நலம், கூட்டுறவு, சுதந்தர வுணர்ச்சி, வீரம், ஆற்றல்—இவை பெருகப் பணி செய்தலே நாட்டுப் பணியாகும். கட்டற்ற நாட்டின்பமே கவலையற்ற வீட்டின்பமாம்.

ஒருண்மை தேர்ந்திங் குலகுய்யத் தொண்டாற்றி
யீருலகு மெய்தி யிரு! 5

உனக்குச் சாத்தியமான ஓர் உண்மையை நன்றாகப்பயில்; அதைக்கொண்டு உலகம் நன்மைபெறத் தொண்டாற்று; அத்தகைய உண்மைத் தொண்டினால் இவ்வுலகில் வந்த பயனையும், மேலுலகின் இன்பத்தையும் ஒருங்கே பெற்று, நீடுழி வாழ்ந்திருப்பாயாக!

ஏதாயினும் ஓர் உண்மையைத் தன்னதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்; மனித மரபிற்குப் பயனாகும்படி அவ்வுண்மையைப் பரப்ப வேண்டும். உண்மைக்கு உயிர்வாழும் உத்தமர் உள்ளமே சுவர்க்கம்! அவர், இவ்வுலகிலேயே அவ்வுலகைக் காண்பர்.

4. வறுமையின்மை

பசியு நசையுமறு பட்டாலிப் பூவே
வசையற வோங்கிடும் வான். 1

பசிப்பிணியும் பேராசைப் பிணியும் மாந்தர் வாழ்வினின்று அற்றொழிந்தால், இந்த உலகம் எத்தகைய தீமையும் இல்லாமல் ஓங்கும் விண்ணாகும்.

வறுமையின் கொடுமையாலேதான் திருட்டு, லஞ்சம், வஞ்சம், கொள்ளை, பொய்சாட்சி முதலிய கணக்கற்ற

தீமைகள் வளருகின்றன. பேராசையின் கொடுமையாலேதான் மனிதன் அரக்கனாகி, மண்வெறி கொண்டு கோடிக்கணக்கான உயிர்களைக் குண்டு போட்டுக் கொல்லுகிறான். இந்த இரண்டும் ஒழிந்தால் உலகில் நியாயம் நிலைநிற்கும்; கொலைக்கருவிகளுக்கு வேலையிராது; உலகில் அன்பும், அமைதியும், ஒற்றுமையும் பெருகும்; அறிவும் அருளுணர்வும் வளரும். அந்நிலையிலேதான் உலகில் அருளாட்சி நிலவும், விண்ணின்பம் பொலியும்!

இவ்வுலகைப் போற்றி யியல்பான நல்லறஞ்செய்;
அவ்வுலகி னின்பமெலா மாம். 2

உன் கண்முன் இருக்கும் இந்த மண்ணுலகின் இன்பத்தைக்கருதி, உன் இயல்பிற்கேற்ற நல்ல அறப்பணியைச்செய்! அதனால், மேலுலகில் புண்ணியாத்மாக்கள் அடையும் இன்ப மெல்லாம் இங்கேயே அடைவாய்.

மழைக்கும் மண்ணுக்கும் உறவிருப்பது போலவே, வானுலகிற்கும் மண்ணுலகிற்கும் உறவிருக்கின்றது; ஆன்மாக்கள் பூரணமடையும் நிலைக்களனே இவ்வுலகம். உலகிற்குப்பயனான அருட்பணியால், நமது வாழ்வு மாசற்றுத் தூய்மையுறும். தூயநிலையே இன்ப நிலையாம்.

இளைத்தோர்க் குணவு மியன்றோர்க் கறமும்
விளைத்து வறுமை விலக்கு. 3

ஏழ்மைப்பட்டவருக்கு உணவும், செல்வம் இருப்பவருக்கு அறவுணர்ச்சியும் செழித்தால், உலகிலுள்ள குற்றங்கள் நீங்கும்.

அறிவையும் தொழிலையும் வளர்க்கவேண்டும்; மானமான தொழில் முயற்சியால் எளியவர் வறுமை நீங்கிப் பிழைக்கச் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு அறிவுந்தொழிலும் பிழைப்பும் வளரப் பணக்காரர் தமது செல்வத்தைத் தாராளமாக வழங்க வேண்டும். அப்போது பணம் தொழிலாக மாறி, மனித சமுதாயத்தின் வறுமையை நீக்கும்;

பணம் பெட்டியில் உறங்காமல் எல்லோருக்கும் பயனாகும். இதுவே, ஏழை பணக்காரன் என்ற வேறுபாடுகளை யொழிக்கும் வழி. இதானல், உலகில் கிளர்ந்து நிற்கும் முதலாளி—தொழிலாளிச் சண்டைகள் ஓயும்.

நாட்டில் விளைபொருளந் நாட்டார் நலம்பெறவே
யீட்டு முயற்சி யினிது. 4

ஒருவன் எத்தகைய தொழில் முயற்சி செய்து சம்பாதிக்க வேண்டும்? தனது நாட்டில் விளையும் பொருள் நாட்டிலேயே செய்பொருளாகி, சுதேசத்தார் நலம் பெறும்படி சம்பாதியம் செய்யவேண்டும்.

நமது நாட்டில் எத்தனையோ இயல்வளங்கள் உள்ளன. அவரவருக்கு இயன்ற இயற் பொருளைக் கொண்டு தொழில் நடத்தி, நாட்டில் உடை, உணவு, செல்வம், அறிவு எல்லாம் ஓங்கச் செய்யவேண்டும்; நாட்டார் துய்த்த மீதியைத் தேவையான நாடுகளுக் கனுப்பலாம். விளைபொருள்களை வேறு நாடுகளுக்கு அனுப்பிவிட்டு, பிறநாட்டினின்று செய்பொருள்களை வாங்குதல், வீட்டரிசியை விற்று, விலைச்சோற்றை வாங்குவதற்கு ஒப்பாகும். அயல் நாடுகளை அண்டி வாழும் தேசம் அடிமையாகும்; அமைதியுறாது; வறுமையால் வருந்தும்.

நாட்டின் விளைவுகளைக் கொண்டு தொழில் நடத்தினால், கோடானகோடிப் பேருக்கு உழைப்பும் பிழைப்பும் கிடைக்கும்; வறுமை யொழியும். நாட்டின் விளைவைக்கொண்டு நாடுண்ணத் தொழில் செய்க. நாட்டுப் பருத்தி நாட்டை உடுத்துக! நாட்டு மூங்கில் காகிதமாகுக.

இன்மை மடமை யிரண்டும்பா பாசுரன்கை;
நன்மைவிழுங் காது நலி. 5

வறுமை (இன்மை), அறியாமை (மடமை) இரண்டும் பாபம் என்னும் அசுரனின் கைகளாகும். அவை மக்கள் வாழ்வு நலத்தைப் பற்றி விழுங்காது நலிப்பாயாக.

பாபம் என்னும் கபந்தன், வறுமை மடமை யென்னும் கைகளால் உயிர் நலத்தை வாரியுண்கிறான். அதனால் உலகம் துன்பக் காடாயிருக்கிறது. நல்ல தொழிலறிவாலும், பயனுள்ள கல்வியறிவாலும் இந்தப் பாபக்கரங்கள் இரண்டையும் செகுக்க வேண்டும். உலகில் நடக்கும் கிளர்ச்சி, புரட்சி, திருட்டு, கொலை, வஞ்சம், விபசாரம், மோசம் அனைத்திற்கும் அடிப்படை வறுமையும், மடமையுமாகும்.

ஒவ்வொரு கையும் ஆறு மணிநேரம் வயிற்றிற்காக ஒரு நல்ல தொழிலைச் செய்க! ஒவ்வோர் ஆணும் பெண்ணும் நான்கு மணி நேரம் நாடோறும் அறிவு வளர்ச்சிக்காகச் செலவிடுக! நூல்கள், சொற்பொழிவுகள், நாடகங்கள், படக்காட்சிகள் எல்லாம் நாட்டில் அறிவைப் பரப்பவேண்டும். தொழிற்சாலைகளும், தொழிற் பள்ளிக்கூடங்களும், தொழிற் காட்சிகளும் ஊர்தோறும் மல்கி, வறுமையுடன் போர்புரிந்து வெல்லவேண்டும்; பிச்சைத் தொழில்கள் ஒழியவேண்டும். கல்வியும் தொழிலும் நல்குரவொழிக்கும்.

5. கைத்தொழில்

கைத்தொழி லொன்றற்றார் கையிருந்துங் கையற்றார்;
மெய்த்தொழிலின் வேர்வையெலாம் பொன். 1

உயிர்பிழைப்பதற்கு ஏதாயினும் ஒரு நல்ல கைத்தொழில் செய்யவேண்டும். தொழில் செய்யாத சோம்பேறிகள், கையிருந்தும் முடவர் போல்வர். உண்மையான தொழில் செய்யும்போது சொட்டும் வியர்வையெல்லாம் பொன்னென்ன மதிக்கத் தக்கது.

உடையுணவுத் தேவைகளை உழைத்தே பெறவேண்டும். பிறர் கையை எதிர்பார்த்துப் பிழைப்பவன் பேதை. உடலுறுப்புக்களைப் பயன்படுத்திக் கைத்தொழில்

செய்வதால் பலமும், பொறுமையும், சுதந்தரமும், புலன்களுக்கு நல்ல பயிற்சியும், மனத்திற்கு அடக்கமும் உண்டாகும்.

இயற்கை தருஞ் சக்திகளை யந்திரத்தில் ஊக்கிச்
செயற்கரிய நன்மையெலாஞ் செய். 2

இயற்கை சக்தி மயம்; எலெக்ட்ரன், புரோடன், மின்சாரம், யுரேனியம் அணுக்கள், காந்தம், ஒளி, ஒலி, சூடு, கவர்ச்சி, ஐம்பூதங்கள் முதலிய எத்தனையோ சக்திகள் உண்டு; அவற்றை ஆராய்ந்து, பொறிகளில் இறக்கி, உலகிற்கு நல்ல தொழிற்பணி செய்க. உதாரணமாக, நீர்வீழ்ச்சியால் மின்சாரம் ஆக்கி யந்திரங்களைச் சுழற்றலாம். அதனால் மூலப் பொருள்கள் செய்பொருள்களாகி நாட்டில் ஏராளமான மக்களுக்குப் பிழைப்பு உண்டாகும்; தொழிலும் துய்ப்பும் அளந்து நடக்கும்படி யந்திர சாதனங்களை அமைக்கவேண்டும். குண்டூசி முதல் ஆகாயக் கப்பல்வரை காலத்திற்குரிய எல்லாத் தொழில்களையும் நாட்டிலேயே செய்யவேண்டும். மூலாதாரக் கல்வி கற்றபிறகு ஒவ்வொருவரும் அவரவர் இயல்பிற்கு ஏற்ற தொழிற் புலமை பெறவேண்டும். பயிர்த்தொழில், நெசவு, மின்சாரத் தொழில், உலோகத் தொழில், கட்டிடத் தொழில், மரத் தொழில், அச்சுத் தொழில், வண்டித் தொழில் முதலிய பல தொழில்களில் ஒரு நாட்டார் திறமை பெறவேண்டும்.

காலத்தை வெல்லுங் கருவி பலசெய்து
ஞாலத்தி லேவெற்றி நாட்டு. 3

இந்தக் காலம் யந்திர சக்தியை நல்ல முறையில் பயன் படுத்தவேண்டும். தொழில்களை ஏராளமாகப் பெருக்கி, அதற்கு ஏற்ற யந்திரங்களை ஆக்கி, அவற்றில் மினசாரத்தை ஊக்கி, ஒவ்வொரு குடும்பமும் நாட்டுத் தேவைகளை விரைவில் அடையலாம்.

ஒவ்வொரு கையும் உழைத்துப் பிழைத்தாலே
செவ்வியதாந் தேசத் திரு. 4

நாட்டில் ஒவ்வொருவர் கையும் உழைக்கவேண்டும். பெற்றோர்கள் பணம் வைப்பதற்குப் பதிலாகப் பிள்ளைகளுக்கு அறிவுந் தொழிலும் தரவேண்டும். ஒவ்வொருவரும் உழைத்தாலே நாட்டில் வளம் பெருகும். அரிசி தீட்டுதல் முதல் அணுசக்தி தாயரிப்பது வரையில், ஏராளமான தொழில்கள் உண்டு. அச்சு, காகிதம், கப்பல், புகைவண்டி, மினசார வசதிகள் முதலியவை யந்திர சக்தியாலேதான் முடியும். அன்னிய நாட்டை எதிர்பாராமல், வேண்டிய யந்திரங்களை உள்நாட்டிலேயே செய்துகொள்ள வேண்டும்.

அயற்பொறி தேயத்தி னாக்கத்தை யெல்லாந்
துயிலுறுத்திக் கொல்லுந் துணிந்து.

தொழிற்செல்வ மோங்கச் சுதந்தர மோங்கும்
எழிற்செல்வ மோங்கும் இனிது. 5

தொழிலே எழில், ஒரு நாட்டிற்குப் பயிர் வளமும் உயிர் வளமுந் தருவது தொழில். பிற நாட்டைச் சாராது, தொழிற் செல்வம் ஓங்கிய நாடே சுதந்தர வாழ்வுபெறும். எழில் என்றால் கலை, அழகு, அணி, மங்கலப் புன்னகை, அறிவொளி, இசையொளி. இவையெல்லாம் ஓங்க, ஒரு நாடு தொழிற் செல்வம் பெறவேண்டும். தன்னுறுதி, தாளாண்மை, வேளாண்மை, உடலுறுதி, செயலுறுதி எல்லாம் தொழிற் செல்வத்தால் வருவன.

6. வேளாண்மை

ஏரோசை பாருக் கிதயத் துடிப்புநூற்
போரோசை ஓங்காரம் போல். 1

கலப்பை பிடித்து உழும் ஓசை உலகிற்கு நெஞ்சத் துடிப்புப் போலாகும்; இராட்டினஞ் சுழற்றி நூல் நூற்பவர் ஓசை ஓங்காரம் போலாகும்.

ஓங்காரமும் உள்ளத் துடிப்பும் உயிர் வாழ்விற்கு இன்றியமையாதன. உலக வாழ்விற்கு உழவும். நூற்று நெய்தலும் அவசியமாகும்.

கலப்பை உலகை ஊட்டுகிறது; இராட்டினம் உலகிற்கு ஆடை தந்து மானத்தைக் காக்கிறது. ஏறின்றேற் சோறில்லை.

சொற்போரும், விற்போரும், பொற்போருஞ் சோருமே
நெற்போரொன் றில்லா நிலை. 2

உணவின்றி யாருண்டு? மனிதவுடல் சோற்றாலெடுத்த சுவர். விவசாயி உழுது, பயிர்பண்ணி நெல்லைப் போராகக் குவிக்காவிட்டால்—உணவை விளைவிக்காவிட்டால், உலகில் அரசியல்வாதிகளும் மதவாதிகளும் நடத்தும் சொற்போரும், மன்னர்களும் சர்வாதிகாரிகளும் வில், குண்டு முதலிய போர்க் கருவிகளாற் செய்யும் இரத்தப் போரும், போட்டிபோடும், வியாபாரச் சண்டையும் சோர்ந்து போகும்.

அறிஞர், வீரர், தொழிலாளர், வணிகர், தொண்டர் அனைவருக்கும் ஊட்டமளித்து, உயிர் நிலையைக் காப்பது உணவுதான். ஊட்டமின்றேல் ஆட்டமில்லை.

ஒருபயி ராக்கி யுணவீவான் பாரிற்
பெருமக னென்றுநீ பேசு. 3

பயனுள்ள ஒரு பயிரை யாக்கி, சமுதாயத்திற்கு உணவை யளிக்கும் விவசாயி உலகில் பெருமைக் குரியவனாவான்; அவனைப் புகழ்ந்து பேசு!

பயிர்செய்வான் வாழ்க்கையே பாங்கு; மற் றெல்லாம்
அயல்சார்ந்த சேவகமே யாம். 4

"பாங்கு" என்றால் நன்மை, தகுதி, சௌக்கியம் எனப் பொருளாம். தனக்குள்ள நிலத்தில்—தனக்கியன்ற நற்பயிரை விளைவித்து, அதன் பலனைக் கொண்டு மானமாகப் பிழைக்கும் தொழிலாளியின் வாழ்க்கையே பாங்கானது; சுதந்தரமானது. மற்றவையெல்லாம் பிறரைச் சார்ந்து பிழைப்பதே யாகும்.

**உழைத்துவிளைத் துண்ண வுவந்தா லுலகம்
செழித்து வளருந் தினம். 5**

மாந்தர், தத்தம் காலட்சேபத்திற்கு வேண்டியதை நிலத்திற் பாடுபட்டு விளைத்துண்ண மனங்கொண்டால், உலகில் என்றும் உணவும், சீரும், செல்வமும், மகிழ்வும், செழித்தோங்கும்.

7. உழைப்பு

**செய்யுங் கிணறுஞ் சிறுகுடிலும் பெற்றமுங்
கையுழைப்பு மீயும் களிப்பு. 1**

மனிதன் பிறருக்கு அடிமைப்படாமல், மனமகிழ்வுடன் உண்டுடுத்து வாழலாம்; உழுதுண்ணவும், ஆடைக்குப் பருத்தி விளைவிக்கவும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு செய், அதாவது 76,176 சதுர அடி, அல்லது ஒன்றேமுக்கால் ஏக்கர் கொண்ட நிலம் வேண்டும். அதிற் செய்யும் பயிருக்கு நீர் பாய்ச்ச ஓர் ஏற்றக்கிணறு தோண்ட வேண்டும். அந்த நிலத்திலேயே மனைகட்டி வாழவேண்டும்; மனை என்பது 40 x 60 = 2400 சதுர அடி. நிலத்தை உழுவதற்கு நல்ல காளைகளையும், பாலுக்கு ஒரு பசுவையும் வளர்க்கலாம் (பெற்றம்—மாடு, பசு), இராட்டினம் நூற்கலாம். அத்துடன் மனையில் ஒரு தறியும் இருந்தால் நலம்.

நிலத்தில் கேப்பை, கம்பு, சோளம், வாழை, பயறு, கடலை, பருத்தி முதலியவற்றை விளைவிக்கலாம்; மா, பலா, மாதுளை, ஆப்பிள், ஆரஞ்சு, பப்பாளி, தென்னை முதலிய மரங்களை வளர்க்கலாம். அழகான பூஞ்செடிகளை வளர்க்கலாம்; புடல், பாகல், பூசணி, கத்தரி, தக்காளி முதலிய காய்கறிகளை விளைவிக்கலாம்.

தினம் ஒரு மணி நேரம் குடும்பத்தார் அனைவரும் நூல் நூற்றால், ஆடைக்குப் பஞ்சமில்லை; போதுமான நூற்கண்டுகள் சேர்ந்ததும், பாவு போட்டு நெய்யலாம்;

ஆண்டிற்கு ஒரு மாதம் நெசவுத் தொழில் நடத்தினால், வீட்டிற்கு வேண்டிய ஆடைகள் கிடைக்கும்.

தென்னோலைகளைக் கொண்டும், பனை யோலைகளைக் கொண்டும் வீட்டுக் கூரை யமைக்கலாம்; தோட்டத்திலேயே ஒரு மூலையில் செங்கலறுத்துக் காளவாய் போடலாம்.

நூற்றுத் தறிநெய்து, நூல்கற்று, மண்ணுழுது
காற்றாட வாழக் களிப்பு. 2

ஒரு குடும்பத்திற்கு நான்கு ஏக்கர் நிலம் தருக; அதில் உழுது பிழைத்து, நூற்று நெய்து உடுத்து, நன்னூல்களால் அறிவை வளர்த்துக் காற்றாட வாழ்வது இன்பமாகும்.

இதுவே, இயற்கையோ டொன்றிய வாழ்வு; இதில் உடலுறுதி, மனவுறுதி, கூட்டுறவு, ஒற்றுமை, ஆத்மசுத்தி, கடவுளன்பு, அழகுணர்ச்சி யெல்லாம் உண்டாகும்.

மண்ணுழு துண்ணார், வறுமைகொடி தென்பார்க்குக்
கண்ணிருந்துங் கையிருந்து மென்? 3

பாடுபட்டால் பலனளிக்கும் மண்ணை உழுதுண்ணத் தெரியாது, "ஐயோ! வறுமை" என்று அழும் சோம்பேறிகளுக்குக் கண்ணிருந்தும் கையிருந்தும் என்ன பயன்? உழைக்காச் சோம்பேறிக்கு உண்ண உரிமை யில்லை.

கட்கஞ்சாத் தீயிலைகள் காப்பி யறநீக்கி
நற்பயிர்செய் யுண்டுடுக்க நாடு. 4

கள், கஞ்சா, தீமை தரும் தேயிலை, புகையிலை, காப்பி இவற்றை முற்றிலும் நீக்கு; விளைவிக்காதே! உண்ணவும், உடுக்கவும் போதிய நல்ல பயிர்களையே விளைவிக்கக் கருது!

புகையிலை போடுவதால் எச்சில் வீணாகிப் பசி மந்தமாகிறது; சீரணசக்தி குறைகிறது. புகையிலையால் புற்றுநோய் உண்டாகும். மயக்கம் வரும். கஞ்சா,

சுருட்டுப்புகை காற்றைக் கெடுக்கும். புகையிலை, கஞ்சா போன்ற மயக்கப் பொருள்களை விவசாயி விளை விக்காவிட்டால், அவன் மனிதசமுதாயத்திற்குப் பெரிய சீர்திருத்தப்பணி செய்தவனாவான்.

மனிதரைப் பிடித்த மற்றொரு சனியன் கட்குடி; கள் இறக்கலும், விற்றலும் கொடிய பாபம். கள்ளின் முகத்திற் கூட விழிக்கக்கூடாது. கள், சாராயம், விஸ்கி, ஷாம்பைன் முதலிய விஷப் பானங்களைத் தொழிலாளர் ஆக்கக்கூடாது. திராட்சை, தென்னை, பனை இவை தரும் சாற்றை வேறுவிதமாகப் பயனாக்கலாம்; திராட்சையை அப்படியே உண்ணலாம். தென்னை, பனை தரும் சாற்றை வெல்லம் கருப்புக்கட்டி யாக்கலாம்.

அந்தந்த நாட்டிற் கமைந்தபயிர் செய்துண்ணல்
அந்தந்த நாட்டார்க் கழகு. 5

அவரவர் நாட்டிற்குப் பொருத்தமான பயிர்களைச் செய்துண்டு பிழைப்பதே அந்தந்த நாட்டினருக்குப் பொருத்தமாகும். அன்னிய இறக்குமதிகளைக் கூடுமட்டும் குறைத்து வருவது நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு நலமாகும்.

8. பிழைப்பு

பாடுபட் டோருக்குப் பாட்டின் பயனெய்தில்
நாடுவிட் டோடும் நலிவு. 1

பாட்டாளிக்குப் பாடுபட்ட பயன் கிடைக்கவேண்டும். அவ்வாறாயின், நாட்டைவிட்டு வறுமைப்பிணி ஓடிப்போம்.

மழைபெய்து நிலம் விளைகிறது; தொழிலாளி விளை வேற்றுகிறான்; விளைவிற்குரியவன் விளைவித்தவனே; இந்த நீதி பிறந்தால் உலகில் உழைப்பிற்கு மதிப்பேற்படும்; எல்லாரும் பாடுபட்டுப் பிழைப்பர்; வறுமை தீரும்; வளமை பெருகும்.

விளைப்பானே நேராக விற்றுண்ணு வானேல்
உழைப்பாளிக் கோங்கும் பிழைப்பு. 2

பாட்டாளியே நேராகத் தன் விளைவை விற்றுப் பிழைக்க வேண்டும்.

"விளைவிப்பவன்", "வாங்குவோன்" என்ற இரண்டு வகையினரே இருத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கூட்டுறவுச்சாலை யிருக்கவேண்டும்; ஒரு தொழிலாளி நெய்த ஆடையை நேராக அங்கே கொண்டுபோய்க் கொடுத்துப் பணம் அல்லது பண்டம் வாங்கிக்கொள்ள உரிமை இருக்க வேண்டும். இவ்வாறே, தொழிலும் தொழிலாளியும் பெருமை பெறலாகும். இடையே சுரண்டிக் கொள்ளையடிக்கும் தரகர் கூடாது.

தன்னியல்புக் கேற்றபடி தாளாண்மை, வேளாண்மை
பண்ணுக; தீமை படும். 3

விளைத்துத் தருவது வேளாண்மை; முயல்வது தாளாண்மை; இரண்டும் அவரவர் செயலுக்கேற்ப நடந்தால் வறுமையும் துயரும் ஒழியும்.

கூலி குறைத்தாற் குலங்குறையும்; பாட்டாளர்
ஞாலவாழ் விற்கு நரம்பு. 4

சமுதாயத்திற்குப் பலவகைத் தொண்டு செய்யும் தொழிலாளர், உலக வாழ்விற்கு நரம்பு போல்வர். அவரின்றிச் சமுதாயம் இயங்கமுடியாது. அவர்களுக்குக் கூலியைக் குறைத்தால், மனிதர் குலமே வளங்குன்றி வருந்தும்.

புவிமக ளீந்தபயன் போதிய மட்டும்
அவரவர் துய்த்த லறம். 5

உலகன்னை அளிக்கும் விளைவுகளை, நியாயமான தேவையளவு, அவரவர் பாடுபட்டு அனுபவித்தல் சமதருமமாகும்.

பாடுபட்டால் நிலம் எல்லாருக்கும் பலனைத் தருகிறது. இயற்கை வேண்டிய வளமையைத் தருகிறது. அதை "எனதே" யென்று ஒருவன் சொந்தம் பாராட்டிப் பூட்டி வைக்காமல், எல்லாரும் பொதுவாகத் துய்க்கவேண்டும்.

உண்ண, உடுக்க, இருக்க இயல்பாக எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு, ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் கிடைக்கும்படி உழைப்பையும் பலனையும் முறைவகுக்க வேண்டும்.

9. பணம்

நல்லன மல்க நலமோங்க நல்வழியிற்
செல்வ முயற்சிகளைச் செய். 1

பணம் ஒரு சக்தி; அதை நல்ல முயற்சிகளால் அடைய வேண்டும். தீய வழியில் பேராசையுடன் பொருள் சேர்க்கக் கூடாது. உலகில் தனது தேவைகளை நிரப்பி, பிறருக்கும் உதவவேண்டும். நல்ல காரியங்கள் செழித்து, எல்லா வுயிர்களுக்கும் இன்ப நலம் ஓங்கப் பொதுநலமான வழியில் போதிய செல்வம் ஈட்ட முயல்க.

பணஞ்செய் படர்நீங்கிப் பண்டமாற் றோங்கின்
மணஞ்செய்யு நாட்டின் வளம். 2

(படர்) பணத்தினால் தீமையும் தொல்லையும் வருவதுண்டு. பணத்தைக் கருமித்தனமாகச் சேர்த்துப் பூட்டக் கூடாது; அதைத் தொழில்களிற்போட்டு, உணவுக்கும், ஆடைக்கும், வாழ்விற்கும், அறிவிற்கும் வேண்டிய பண்டங்களாக மாற்றவேண்டும். அப்போது உழைப்பிற்கும் விளைவிற்கும் சிறப்புண்டு. போர், போட்டி, பொறாமை. கொலை, களவு, கற்பழிவு, விலைவாழ்வு, பொய், வஞ்சம், லஞ்சம், முகமன், பாசாங்கு — இவையெல்லாம் பணத்தால் வருவன.

பணத்தா லுலகு படுதுயரைப் பார்மின்!
குணத்தோரும் வீழுங் குழி. 2அ

பணத்திற்கு அடிமைப்படக்கூடாது. பணங் கொழுத்த அகம்பாவப் பாவத்தை ஒழிக்கவேண்டும். பணத்தை அற வினைகளாக மாற்றவேண்டும்.

போதைத் தொழிலாக்கிப் பொன்னைப் பொருளாக்கி
மேதைப் புகழை விரும்பு. 3

காலம் அரியது! பொன்னினும் பெரியது; போனால் வராது. ஒவ்வொரு நிமிஷத்தையும் பயன்படுத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு மூச்சையும் தொழிலாக்கவேண்டும். தொழிலால் தேவையளவு பொன் செய்யலாம். பொன்னைப் புதைக்காமல் பலருக்கும் பயன்படும் பொருளாக்கவேண்டும். பொன், தொழில், பொருள்—இம் மூன்றையுங் கொண்டு புலமையை வளர்த்து, அதனால் பொதுநன்மை செய்து, அதனால் இசை பெற ஒவ்வொருவரும் விரும்பவேண்டும்.

பொய்வஞ்சக் கள்ளர் பொருளைக் கவராது
தெய்வப் பணிக்குத் திருப்பு. 4

பாடுபட்டுச் சேர்த்த பணத்தை வீணாக்கக்கூடாது. பொய் வஞ்சக் கள்ளர் அபகரிக்காமல், பாவிகள் கொள்ளையடித்துத் துர்விநியோகப்படுத்தாமல் காப்பாற்றி, பணத்தைப் புண்ணியப் பணிகளுக்குச் செலவிடவேண்டும். அகம்பாவமில்லாமல் தெய்வத் திருவருளுக்கு அர்ப்பணமாக நல்லறம் புரிய வேண்டும். பணம் உடையவர்கள் திருவருள் கொடுத்தது என்று நம்பி அருட்பணி செய்யவேண்டும். "எனது நான்" என்ற அகம்பாவமும், நல்லோரை வஞ்சிக்கும் மோசடிகளும் துன்பத்தை விளைவிக்கும், இவற்றிற் கெல்லாம் இடமில்லாமல் பொருளால் அருளைத் தேடவேண்டும்.

பைதந்த செல்வம் பலருண்டு வேலைசெயக்
கைதந் திடவே கருது. 5

செல்வம் "செல்வோம்" என்று போய்விடும்; அதைப் பையில் கட்டிவைத்துப் பூட்டாமல் பலர் உழைத்துப் பிழைக்கும்படி தொழில்களை நாட்டவேண்டும். பாடுபட்டவர்கள் நன்றாக உண்டு பிழைக்கும்படி கைகொடுத்துதவவேண்டும். பொருளுடைமை பொதுவுடைமையாகி, பொதுவுடைமை அருளுடைமையாகி நாட்டில் கல்வியும், ஞானமும், கலையும், தொழிலும் மல்கச் செய்யவேண்டும். இதுவே பொருளின் பயனாகும்.

10. செய்வகை

இயற்றுக கால மிடம்வகை தேர்ந்தே
பயக்கும் பருவமழை போல். 1

நாம் கொண்ட காரியத்திற்குத் தக்க காலமும், இடவசதியும், ஆற்றலும் ஒத்துவரும் வரையிற் பொறுமையாயிருந்து, தக்க சமயத்தில் தக்கபடி தீவிரமான முயற்சி செய்ய வேண்டும். பருவ மழைபோல் அது பயனாகி வாழ்வு செழிக்கும்.

காக்கையிடம் பாட்டைக் கரக்கும் குயிலெனநீ
நாக்கடங்கி நன்முயற்சி செய். 2

குயில், காக்கைக் கூண்டில் முட்டையிடும். தன் முட்டையென்று காக்கை அதை அடைகாக்கும். பறக்குந் திறமை வருமட்டும், குயிற்குஞ்சு குரலைக் காட்டாது; பறந்து போகும் போத பாடத் தொடங்கும். அதுபோல் பேச்சடங்கி, இரகசியமாக வெளிப்பகட்டில்லாமல், நல்ல முயற்சிகளைச் செய்வாயாக!

பின்னா வதனைப் பெரிதுங் கருதியே
முன்னோர் வினையை முயல். 3

"இந்தக் காரியத்தால் பின்னால் இன்னது விளையும்" என்று ஆராய்ந்தறிந்தே ஒரு காரியத்தில் முற்பட்டு முயல வேண்டும். முன்பின் யோசனை முயற்சிக்கினிதாம்.

தாய்மொழியுந் தன்னறமுந் தாய்நாடும் தண்ணருளும்
வாய்மையறி வும் பெருக வாழ். 4

தனது தாய்மொழியும், தாய்நாடும், தனக்குரிய தருமமும், உயிர்களுக்கினிய அருளும், மெய்யறிவும் பெருகியோங்க உலகில் வாழ்வாயாக!

"ஓம்வணக்க" மென்ன வுயர்ந்தோ ரடிபணிக;
போமகந்தை; புண்ணியங்க ளாம். 5

ஒரு பணி செய்யுமுன் பெரியோர்களை அடைந்து "ஓம் வணக்கம்" என்று அவரடி பணிந்து, நமது கருத்தை அவரிடம் சொல்லி, யோசனை கேட்டு நடப்பது நல்லது.

11. வினை வெற்றி

சங்கடம் போன்று சமயமாந் திருவினைகள்
கங்குன் முதிரக் கதிர். 1

"ஏதடா சங்கடம், இந்தக் காரியம் நிறைவேறாதுபோல் இருக்கிறதே! " என்று முதலில் தோன்றும்; மனந்தளரக் கூடாது. உலகில் நடக்கும் திருவினைகள், அருட்பணிகள், பொதுநலத்தொண்டுகள் எல்லாம் முதலில் வருத்தமாகத் தோன்றி, இறுதியில் வெற்றிபெறும். இருள் முதிர முதிரப் பகல் அருகே வந்து கதிர் எழுகின்றதல்லவா?

சொல்லிற் குறைபோலத் தோன்றி நிறைபெறுமே
பல்லுயிர் வாழும் பணி. 2

பல்லுயிர்கள் இன்புறத்தக்க ஓர் அருட்பணியைப் புதிதாக ஓர் அறிவாளி எடுத்துச் சொல்லும்போது, குறையிருப்பது போலக் காணும். பொறுமையாய் முயல முயல அக்காரியம் நிறைவேறிவரும்.

மலர்மெத்தை மீதல்ல, வாள்மீது சென்றே
பலர்நன்மை செய்தார் பரிந்து. 3

கிறிஸ்து, சொக்ராது, முகம்மது, லெனின் காந்தி போன்று உலகில் அரியபெரிய பொது நன்மைகளைச் செய்த

பல மகான்கள் மலர் மெத்தைமீது நடக்கவில்லை; அவர்கள் காரியம் அவ்வளவு எளிதாக நிறைவேறிவிடவில்லை; அவர்கள் பகைவரின் வாள்மேல் நடந்தே பொறுமையும் தன்னம்பிக்கையும் கொண்டு எடுத்த வினையை முடித்தனர்.

துணிந்துமுன் செல்க துயர்க்குலந் தானே
பணிந்துவெற் றிக்காம் படி 4

சத்திய வழி பிடித்து, தைரியமாக முன்செல்க! துயர்க் குலங்கள் வரும்; அனைத்தையும் பொறுத்து மேன்மேலும் காரியவுறுதி கொள்க! முடிவில், நமக்கு வந்த இடர்கள் பணிந்து வெற்றிக்கே படிகளாக உதவும்.

தியாகிகளுக்கும், சத்திய வீரருக்கும் எவ்வளவு சோதனைகள் வந்தாலும் முடிவில் எல்லாம் விலகிப்போம். மனந்துணிந்து உண்மை நெறியைக் கடைப்பிடித்தால் வெற்றி உறுதி.

ஆருயிர்கட் கன்புற் றருள்வலியால் வெற்றிபெறும்
சீருயர்ந்த தெய்வப் பணி. 5

சீரோங்கிய தெய்வப் பணியாவது, மனமாசகற்றி, மனிதனுள் விளங்கும் தெய்வ சைதன்யத்தை விளக்கி, மனித சமுதாயத்தை அமரநிலைக்கு உயர்த்தும் அருட்பணியாகும்.

அதை நிறைவேற்றற்கான காரியங்கள் இரண்டு : (1) ஆருயிர்களை ஆத்மசமானமாக நினைத்து, எல்லையற்ற அன்பு பேணல்; (2) இறைவனுடைய அருட்சக்தியைப் பெறுதல் — இந்த இரண்டினாலும் மகத்தான தெய்வப் பணிகள் நிறைவேறும்.

10. அருளரசியல்

உடலையும் அந்தக்கரணங்களையும் அடக்கி யாண்டு, இருள்வழியிற் செல்லாமல் அருள்வழியிற் செலுத்தத் தன்னாட்சி அல்லது ஸ்வராஜ்யம் ஒவ்வொருவருள்ளும் நிலவ வேண்டும். ஜன சமுதாயத்தையும் இருள் வழியினின்று திருப்பி, அருள்வழியில் நடத்த அரசாட்சி வேண்டும். அகத்தை யடக்கி யாளுவது போலவே, புறத்தையும் அடக்கி நன்முறையில் ஆளவேண்டும். உடலையும் அந்தக் கரணங்களையும் காப்பது போலவே உலகையும் ஜன சமுதாயத்தையும் காக்கவேண்டும்.

அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் இணைபிரியாத ஒற்றுமை யுண்டு. உள்வாழ்வு நிறைவுற்றால் மட்டும் போதாது; உலக வாழ்வும் நிறைவுற வேண்டும். ஒரு விளக்கிற்குச் சுடர் மட்டும் இருந்தாற் போதாது; தகழி, திரி, எண்ணெய் எல்லாம் வேண்டும். உயிருக்கு எப்படி உடல் வேண்டுமோ, அப்படியே உலகும் வேண்டும். சுயராஜ்ய சித்தி, சாம்ராஜ்ய சித்தி, தன்னாட்சி, உலகாட்சி — இவையிரண்டும் சமயோக சித்தியின் இருகரங்களாகும். அறத்தைக் காப்பதே அரசு; அரசைக் காப்பது அருள். மாந்தரின் சுத்தமனத்தில் விளங்கும் அருளுணர்வே அரசாட்சியாக விரிந்து பரவ வேண்டும். அரசாட்சியின் சட்டதிட்டங்க ளெல்லாம் மனச் சாட்சியின் வரிவடிவா யிருத்தல் வேண்டும். பொருளையே கருதும் மண்ணரசை யன்று; அருளையே கருதும் விண்ணரசை உலகில் நிலைநாட்டவேண்டும்.

உடலாட்சி போல உலகாட்சி; பருவுடல் நாடு; உயிர் மக்கள்; நரம்புத் தொகுதிகள் பலதொழில் முயற்சிகள்; மனச்சாட்சி அறம்; அந்தக்கரணங்கள் அமைச்சர்; அருளுணர்வு செங்கோல், தன்னறிவு திருமுடி; உள்ளம் அரண்மனை; சுத்தான்மா அரசன்! இவற்றிற்குத் தம்முள் தொடர்பிருப்பது போலவே உலகிற்கும், மக்களுக்கும்,

அரசியலுக்கும், ஆட்சித் தலைவருக்கும் தொடர்பிருக்கிறது. அருளையும் ஆத்மஞானத்தையும் சர்வாத்ம சமரஸத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதே "அருளாட்சி, தர்ம ராஜ்யம், அல்லது வேதாந்தக் குடியரசு" என்பது, அருளாட்சியில் சுத்தசுதந்தர சமத்துவ ஜோதி துலங்கும். உலகைப் பண்படுத்தி, சமயோக அருளாட்சியை நிலைநாட்டும் வகையை, இந்த அருள் — அரசியல் விளக்குகிறது.

1. தலைமை

பாருலக மெங்கெங்கும் பாரோர் உரிமையலால்
ஓரோர் உரிமையா மோ? 1

நாம் காணும் உலகம், எங்கெங்கும், எவ்வாறு நோக்கினும், பாரில் வசிக்கும் எல்லா மாந்தருக்கும் பொதுவுரிமையாகிறதேயன்றி, யாரோ தனிப்பட்ட ஒருவருக்கே உரிமையன்று.

உலகம் திருவருள் வீடாம்; அதன் தலைவன் இறைவன், தாய் இயற்கை; உயிர்களெல்லாம் திருவருட்குலம்.

இவனுயிரே யாகும் அவனுயிரு மென்னில்
எவனடிமை யாவதெவ னீங்கு? 2

இவன், அவன், நான் என்ப தெல்லாம் ஒரே உயிர்த்துடிப்பே; உயிருக்குயிர், ஒருவருக் கொருவர் அடிமையில்லை. எல்லாரும் ஆன்மநேயரே.

குடியிற் குடியாய்க் குடியொத்துக் கோல்செய்
நடுநிலை யாட்சி நலம். 3

தகப்பன் தானும் குடும்பத்தினரில் ஒருவனாகவே யிருந்து குடும்பத்தைத் தாங்குகிறான். அதுபோலவே, குடிகளின் மனத்துடன் பொருந்தித் தானும் குடிகளுடன் குடியா யிருந்து நீதி செய்பவன் ஆட்சிமுறையே உலகிற்கு நலந் தரும்.

வீட்டுத் தலைவனுக்கு வீட்டவர் அடிமைக ளல்லர்; நாட்டுத் தலைவனுக்கு நாட்டவர் அடிமைக ளல்லர். மக்கள் மனமே ஆட்சிமுறை யாதல் வேண்டும்.

பொதுஜன வாக்கைப் பொன்னெனப் போற்றி, உலக நலமே தலைமேற் கொண்டு, மன்னுயிரின்பமே தன்னுயிரின்பமாய், அறமே உயிர்ப்பாய், அன்பே செயலாய், அருளே உள்ளமாய், வாய்மையே வலிமையாய், ஓராகமின்றி நேர்மை யுடனே, பொதுநன்மை புரிவது சமயோக ஆட்சியாம்.

அறங்காக்கும் வீறும், அறிவழகும் வெற்றித்
திறங்காக்கு மன்னன் றிரு. 4

தருமத்தைக் காக்கும் பெருமையும் (வீறு). கல்வி கேள்வி அனுபவங்களாற் சிறந்த அறிவின் அழகும், வெற்றியுடன் ஆட்சித் திறமையைக் காக்கும் அரசனது செல்வமாகும்.

"வீறு" என்றால் பொலிவு, பெருமை, அழகு, ஒளி சிறப்பு என்று ஆகும். இவை வெற்றித் திறமை தரும். நாட்டுத் தலைமை வகிப்போர் பொதுஜன மதிப்பை பெற்றிருக்க வேண்டும்; பலதுறை யறிவிற் சிறந்தவராயிருக்க வேண்டும்.

உண்மையே திண்மை; யுலகி லறமோங்கு
நன்மையே நாடாள்வான் சீர். 5

நாட்டையாளும் தலைவனுக்கு உண்மையே பலம். உலகுயிர்களிடையே தருமமும் தரும சாதனமும் ஓங்கும் நன்மையே புகழாகும்.

தன்னுயிர் போலே மன்னுயிர் காத்தல், பொதுஜன வாக்கைப் பொன்னெனப் போற்றல், கண்ணெனத் தக்க கல்வியைப் பரப்பல், தெரிந்து, தெளிந்து, திருவினை செய்தல், வேற்றுமை நீக்கி யொற்றுமை யாக்கல், இடமும் காலமும் குடிகளின் நலமும் கருதிச் செயல்புரிதல், ஆயுதப்படையினும் அன்பை வளர்த்தல், மறவலி தன்னினும்

அறவலிபோற்றல், நல்லவர் துணையை நாடிக்கொள்ளுதல், தொழில் வளர்த்தல் — இவையே அரசாட்சி இயற்றும் நன்மைகளாம்.

2. தேர்ச்சி

குடிகளே தேர்ந்திதமாய்க் கொண்டவன் கோமான்;
நடுநிலைசேர் நாட்டத்தி னான். 1

"இவனே நம்மை ஆளத்தக்க அறவோன்" என்று குடிகள் தாமே இதமாக, அன்பாகத் தேர்ந்துகொள்ளப் பெற்றவனே வெற்றியுள்ள காவலனாவான். ஓரகமில்லாது நேர்மையாகச் சமமாக நீதி செலுத்தலே, அத்தகைய கொற்றவனின் நாட்டமாகும்.

தான முயரச் சமுதாய சேவைகளும்
மாணப் பெருகி வரும். 2

அரசாங்க ஊழியர் பதவி, மேலே செல்லச்செல்ல, ஜன சமுதாய சேவையும் மிகவும் வளர்ந்துவரும். அதை நிர்வகிக்கத் தக்க பிரதிநிதிகளையே குடிகள் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும்; பதவியும், ஊதியமும் உயரவுயர, உழைப்பும் பொறுப்பும் உயரும்படி கருதவேண்டும்.

ஆராய்ந்து போற்றி யனைவருந்தேர் சீரியரே
பாராள் சபைக்கமைதல் பண்பு. 3

நாட்டாட்சியை அணிவகுத்துத் தக்க மந்தரிகளையும் ஜனப்பிரதிநிதிகளையும் கொண்டு விளங்குவது பாராள்மன்றம் (Parliament). கல்வி, கேள்வி, அனுபவம், பொதுநல விருப்பம், அறிவு, ஆற்றல், ஒழுக்கம் இவற்றை நன்கு ஆராய்ந்து, "இவரே தகுதியானவர்" என்று வாக்காளர் அனைவரும் போற்றித் தேர்ந்தெடுத்த சீரிய மேலோரே, பாராள் சபை யமைத்தல் நன்றாகும்.

பொதுநலமே வாழ்வாகும் புண்ணியரைத் தேர்ந்தால்
அதுநலமாம் பூவிற் கணி. 4

பொதுஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவே தமது வாழ்வை அர்ப்பணஞ் செய்த புண்ணியசீலரையே பாராள் சபைக்குத் தேர்ந்தெடுத்தால், நாட்டிற்கெல்லாம் அவரால் இன்பமாகும்.

உள்ளத் துடிப்பில் உலகந் துடிப்பவரைத்
தெள்ளத் தெரிந்துடனே தேர். 5

உலகோர் உள்ளமே தம் உள்ளத்தில் துடிக்கும் பொதுநல வீரரை நன்றாக தெரிந்து தேர்க.

3. நல்லாட்சி

தொத்தடிமை யின்மை, துயர்செய் முரணின்மை,
உத்தமனாள் ஊருக் கணி. 1

அடிமைத்தளை யில்லாத சுதந்தரப் புன்னகையுடன் மக்கள் தலை நிமிர்ந்து மனச்சாட்சியை மதித்து நடக்கவேண்டும். நாட்டை அல்லற்படுத்தும் உட்சண்டையில்லாது அமைதி நிலவவேண்டும்—இவையே உத்தமமான ஜனத்தலைவன் ஆளும் ஊருக்கு அழகாகும்.

சிற்றூரிற் றேயம் தெரியும் படியாண்டு
வற்றா நிறைவு வழங்கு. 2

சிறிய கிராமத்திலும் (சிற்றூர்) தேசத்தின் ஆட்சிமுறை தெரியும்படி அரசாண்டு, எவ்விதத்திலும் குறைவில்லாத (வற்றா) பூரணமான வாழ்வை மக்களுக்கு வழங்குக.

கிராமமே தேசத்தின் உயிர்நாடி. கிராமம் பெருகித் தேசமாகிறது; கிராம வாழ்வே சமுதாய வாழ்வின் வேர். கிராம சுயாட்சியே தேச சுயாட்சியின் அஸ்திவாரம்.

கல்வி, தொழில், காவல், சுகாதாரம், வாணிகம், விவசாயம், ஐக்கிய நாணயச் சங்கம், நீதி, சன்மார்க்கம் முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் நாட்டைப் போலவே கிராமமும் நிறைவுற்றிருத்தல் வேண்டும். கிராமப்

பஞ்சாயத்தே தேசத் திருச்சபையாகிய பாராள் மன்றமாக விரியவேண்டும்.

கிராமத்தில் கிராமவாசிகளின் மூளைக்கு நல்ல அறிவும், சிந்தனைக்கு உயர்ந்த எண்ணங்களும், உடலுக்கு நல்ல உழைப்பும் தரவேண்டும். உடல் நலம், இயற்கைச் சிகிச்சை, உலக விளக்கம், பெரியார் வரலாறு, நாட்டுச் சரிதை, கைத் தொழில் விளக்கம், புதிய விவசாய முறைகள், சமூகச் சீர் திருத்தம், சிக்கன வாழ்வு முதலியவற்றைப் படங்கள் மூலமாகவும், நாடகங்கள் மூலமாகவும், சொற்பொழிவுகள் மூலமாகவும் கிராமத்தாருக்கு மனதிற் பதியும்படி செய்ய வேண்டும்.

கட்குடி, பொடி, சுருட்டு, புகையிலை, கஞ்சா, சூதாட்டம், சீட்டாட்டம், விபசாரம், கலகங்கள், வியாச்சியம், வம்பு, மூடப்பழக்கங்கள் முதலிய தீமைகளை ஒழிக்கவேண்டும்.

ஐக்கிய நாணயச் சங்கம் ஏற்படுத்தி, ஒவ்வொருவரும் கடன்களை யொழித்து அவசரத்திற்குக் கொஞ்சம் பணம் போட்டுவைக்கச் செய்யவேண்டும். கைத் தொழிலாளிகளுக்கு முதல் உதவவேண்டும். பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்திக் கிராமத்தார், "கோர்ட்" டுக்குப் போகாமல், வழக்குகளை உள்ளூரிலேயே தீர்க்கவேண்டும். எல்லாரும் நாளுக்கு அரைமணி நேரம் உடற்பயிற்சியும், அரைமணி நேரம் கடவுள் வணக்கமும் செய்யப் பயிற்றவேண்டும்.

பார்தழுவிப் பஞ்சம் பகையிருள்நோய் அச்சமறச்
சீர்வழியிற் செங்கோல் செலுத்து. 3

பாரைத் தழுவி, குடிகளின் மனத்துடன் ஒத்து, அரசியலை நடத்தவேண்டும். பஞ்சம், வறுமை, மடமையிருள், அச்சம் இவற்றை அறவே யொழிக்கவேண்டும்,

நாட்டில் செழிப்பும், பொருள் வளமும், தொழில்வளமும், கல்வி கேள்விப் பெருக்கமும்,

ஒற்றுமையும், உடல் உறுதியும், சுதந்தர வுணர்ச்சியும் விளங்கும்படி ஆட்சித் தலைவன் சீரிய வழியில் நீதி செலுத்த வேண்டும்.

வறுமையற நற்றொழிலும், வாய்மை யறிவும்
முறைமையுறத் தந்துதவு முன். 4

ஒரு செங்கோலாட்சி, முதலில் குடிகளுக்குத் தரவேண்டியன இரண்டு : (1) வறுமை நீங்கும் நல்ல தொழில்; (2) வாய்மை யோங்கும் நல்ல அறிவு. இரண்டையும் முறை வகுத்து எல்லாரும் அடையும்படி செய்யவேண்டும். அதற்காகும் செலவை வீட்டிற்கு அரைரூபாய் வரி உயர்த்தி வசூலிக்கலாம்.

"ஏழை" "பிச்சை" யென்று வருபவருக்கும், சோம்பித் திரிவோருக்கும் வேலை கொடுத்துச் சோற்றைப் போடத் தொழிலகம் இருக்கவேண்டும்.

ஒளிசெய்யுங் கல்வி யுலகிலெல் லார்க்கும்
எளிதுறச் செய்த லினிது. 5

அறவொளியை மேன்மேலும் பொலியச்செய்யும் உண்மை யான கல்வியை உலகினரெல்லாரும் எளிதாக அவ்வவ் வூரில் அடையச் செய்தல் நாட்டிற்கு இனிதாகும்.

கல்விக்காக ஓர் அரசாங்கம் எவ்வளவு பணம் செலவிட்டாலும் மிகையாகாது; தெருவிற்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தினாலும் மிகையாகாது. கல்வி நமது கண்; தொழில் கை போலும்.

4. வரவு செலவு

கல்வி தொழிலாக்கம் காப்பு நலங்கருதி
மல்குவரி வான்போல் வழங்கு. 1

கடல் முகந்து கார்மேகம் உலகிற்கே மழையாக வழங்குகிறது. அதுபோல், குடிகளிடம் நியாயமான வரி வசூலித்து, குடிகளின் நன்மைக்காகவே அரசாங்கம் அதைச்

செலவிட வேண்டும். நாட்டில் கல்வி, தொழிற்செல்வம், சுகாதாரம், காவற் படையணி, நாட்டிற்கு வேண்டிய பிற நலங்களைக் கருதிப் பொதுமக்கள் தரும் வரிப்பணத்தைத் தக்கபடி செலவிடுக!

தேவைக்கு மேற்சேர்க்குஞ் செல்வர் திறைவாங்கித்
தேவையறத் தேசநலஞ் செய். 2

காலநிலைக்கேற்றபடி ஒரு குடும்பம் பிழைக்க இவ்வளவு வருமானம் வேண்டுமென்று கணக்கிட வேண்டும். இத்தேவைக்கு மேல் சேர்க்கும் செல்வரிடம் ஆறிலொரு பங்கு வருமானவரி வாங்கி, நாட்டின் குறை நீங்க நலஞ்செய்க! எளியவருக்குத் தொழிலும், அதை நடத்த முதலும் உதவிச் செழிப்புறுத்தவேண்டும்.

எவரெவ ரெத்திறத்த ரென்றாய்ந்து போற்றி,
அவரவர்க் காந்தொழிலை யாக்கு. 3

யாருக்கு எத்தொழிலில் நாட்டமோ, அந்தத் தொழிலை அவருக்குப் பயிற்றி, முதலீந்து, சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக அதை நடத்தச் சொல்லி, ஊதியத்தில் ஆறிலொரு பங்கு வரியாக வசூலிக்கவேண்டும்.

மனங்கொண் டறவழியில் மாந்தர் ஒழுகின்,
கனங்கொள் படைச்செலவேன்? காட்டு! 4

மாந்தர் மனங்கொண்டு அறவழியில் நடந்தால், ஒற்றுமையாக வாழ்வர்; நாடு அமைதியா யிருக்கும்; குற்றங்குறைந்து குணமோங்கும். அப்போது சேனைச் செலவு குறையும். போர் மூண்டாலொழியப் படைக்கு வேலை கிடையாது.

நாட்டிளைஞருக்கு 20 வயதிற்குமேல் இராணுவப் பயிற்சி தரவேண்டும். அதனால், வீடுதோறும் வீரர் இருப்பர். போர்முரசு கேட்டதும், வீட்டிற்கொரு வீரன் போரணியுடன் பொதுப்படையில் வந்து சேர்ந்து நாட்டைக் காப்பான்.

மனச்சாட்சியே அவரவருக்குக் காவலாக நின்றால்,

நாடு மாசற்று வாழும். ஒரு நாட்டிற்கு ஆயுதப் படையினும் அறவோர் கூட்டமே வேண்டும்.

கூரை பிடுங்கிக் குளிர்காய் வதுபோலும்
பாரைப் பிடுங்கும் பரிசு. 5

யாராயினும் தனது வீட்டுக் கூரையைப் பிடுங்கிக் குளிர் காய்வதுண்டோ? அதுபோலாகும் பாரினரை வருத்தித் தாங்கமுடியாத அநீதியான வரிவாங்கி, அரசன் தான் மட்டும் சுக போகங்களை அனுபவித்தல்.

"வையா வரியும் செய்யா முறையும்" தீதாம். நாட்டுத் தலைவருக்கு நாடெல்லாம் தமது வீடு; மக்களெல்லாம் தம் வீட்டினரே. அவர் நன்மையே தமது நன்மை; அவரின்பம் தமதின்பம்; அவரின்னல் தமதின்னல். நாட்டுத் தலைவர், தமது குடும்பத்திற்கும், அலுவலுக்கும் போதிய ஊதியம் பெற்றுச் சிக்கனமாக வாழவேண்டும். குடிகளைக் கொள்ளை யடித்து இடம்பச் செலவும் தண்டச் செலவும் செய்யக்கூடாது. ஆறிலொரு கடமையில் நூறிலொரு கடமையே அரசுரிமைச் செலவாக வேண்டும்; ஊர் உண்டே அரசாளன் உண்ண வேண்டும்; வறுமை மடமைப் பிணிகள் நீங்க வரிப்பணத்தைச் செலவிட வேண்டும்.

5. படை

நயத்தால் அரசாள நாடாத மன்னன்,
பயத்தாலே கொள்வான் படை. 1

பகைவரை வீழ்த்தி நாட்டில் அமைதியை நாட்டலே படையின் கடமையாம்; சுயேச்சாதிகாரத்தால் குடிகளை நசுக்கலன்று. மக்களை நயமாக அன்பு வழியில் ஆளத்தெரியாத மன்னனே சுயேச்சாதிகாரப் படையை ஏவுகிறான். குடிகளிடம் உள்ள பயத்தினாலேதான் அப்படிச் செய்கிறான். நயமிருந்தால் பயமில்லை. நாட்டில் ஒவ்வொருவருக்கும் போர்க்கலை பயிற்ற வேண்டும். போரில்லாத நாட்களில் வீரர் ஊர்ப்பணி செய்வர். போர்

முரசு கேட்டதும் வாளெடுத்து வந்து பகைவரைச் செகுப்பர் ஒற்றுமையும் தரும பலமும் இருந்தால், சூரியனை எதிர்க்கும் இருள் போல், பகை ஒழியும். அன்பில்லாப் படை அறமில்லாச் செல்வம் போலாகும். பாரோர் கூடி எதிர்த்தால் படைச் செருக்கு ஒழியும்.

படையாலே யென்னாகும் பாரொன்று சேரின்?
கொடையன் புடையானே கோ!

அசையா வுறுதி யறத்தின்முன் பொய்யர்
தசைவலி தாழ்ந்து படும்.

பார்மனம் பற்றிப் பரிந்துமுறை செய்நாட்டிற்
போர்வெறிகள் போக்கற்றுப் போம். 2

பாரில் சிறந்த அறிவாளர் உள்ளத்தைப் பின்பற்றி இரக்கமுடன் நல்ல முறையில் நீதி செய்தால், போரைத் தூண்டும் ஆசை யாணவ வெறிகள் சந்தர்ப்ப மில்லாமல் அழிந்து போகும்.

நஞ்சப் பகைவர் நடுநடுங்கப் போர்புரியும்
அஞ்சாப் படைவலிமை யாக்கு. 3

பகைவரை மிஞ்சவிடக்கூடாது. நஞ்சு போன்ற கொடிய பகைவர் நடுநடுங்கி ஓடவேண்டும். நாட்டின் எல்லையிலேயே அவர்கள் வராது உள்ளும் புறமும் பாதுகாக்க வேண்டும். அதற்கு, அஞ்சாது போர்புரியும் சேனாபலத்தைச் சேர்க்க வேண்டும். விஷப் பாம்பை வீட்டில் வைத்துக் கொஞ்ச முடியாது. முரட்டுப் பகைவரை அடக்கப் பலம் வேண்டும். தர்ம பலத்தால் அடக்க முடியாத அதர்மப் பகைவரைச் சேனா பலத்தினாலே தான் அடக்கவேண்டும்.

வீரப் பயிற்சிமிக வேண்டிப் புலிநரிகள்
ஊரைக் கெடுக்கா தொழி. 4

மனிதருள் அகங்காரப் புலியும் வஞ்ச நரிகளும் உள்ளன. இந்தப் புலி நரிகள் ஊரைக் கெடுக்காமல் ஒழிக்க

வேண்டும். அதற்கு மனவுறுதியும் உடலுறுதியும் ஆயுத பலமுங்கொண்ட வீரப்படை சேர்க்க வேண்டும்.

இன்றுவாள் வென்றதனை யின்னொருவாள் வெல்லுவதே
என்றுமிம் மண்ணாள் இயல்பு. 5

வாள் கொண்டு நாடு பிடிக்கும் பேராசை ஒழிக. ஏனெனில், ஒரு வாள் வென்றதை இன்னொரு வாள் வென்று பறித்துக்கொள்ளும்; என்றும் இது உலகாட்சியின் இயல்பு. பேராசையால் வாள் பிடித்தவனுக்கு அமைதியிராது; இரத்த தாகம் கடுமையாயிருக்கும். மண்ணாசை புண்ணாகி மண்ணாகும். அன்பும் ஒற்றுமையுமே அமைதிக்கு வழி; ஒறுத்தாள்வதினும் பொறுத்தாள்வதே மேல்; மறவலியினும் அறவலியே மேல். அருளில் ஆள்வதே ஆட்சி.

6. வெம்மை விலக்கல்

காலைபோற் செய்யதிருக் காவலன் சீரோங்கும்;
மாலைபோ லாம்வெய்யோன் வாழ்வு. 1

காலைக் கதிர் மேன்மேலும் ஒளியோங்குகிறது. அதுபோலச் செம்மையாக நீதி செலுத்தும் திருவுடைமன்னன் புகழும் பெருமையும் வெற்றியும் மேலோங்கும். மாலைக்கதிர் இரத்த வொளி காந்தி மறைந்து போகிறது; அதன்பின் இருள் உலகைக் கௌவுகிறதன்றோ? அதுபோலேதான், வெம்மையான கொடுங்கோல் மன்னனுடைய வளமை பயங்கரமான தீபோலக் கிளம்பி இருளில் மறைந்தொழியும். உலகாட்சி உலகைப் போலவே நிலையற்றுச் சுழலும்.

கோதேறி னானேறுங் கொற்ற நெடுஞ்செருக்கு
மீதேறும் கற்போல் விழும். 2

மேலே "விண்" ணென்று ஏறிச் செல்லும் கல், எவ்வளவு தூரம் சென்றாலும் கீழே விழுந்துதான் தீரும்.

மறவலி கொண்டு தீமைசெய்யும் அரசனுடைய நீண்ட வெற்றிச் செருக்கும், அவ்வாறே கீழே விழுந்துபடும்.

கொடுங்கோல் பிடித்துக் குடிகளை வருத்திக் கடுவரிபோட்டுக் கசக்கி வாங்கி, ஆயுதப்படை கொண்டு அச்சமுறுத்திச் செல்வச் செருக்கால் அல்லலிழைத்து, புலவர் மனத்தைப் புண்படச் செய்து, கள்ளுஞ் சூதும், காமவேட்டையும், கொலை புலை, கொள்ளையும் கொடுமையும் பெருக்கி, மக்களை வறுமை மடமை அடிமைக் குழியில் ஆழ்த்தி மமதை கொள் அரசு, மட்டை போல் வீழும்.

நடுக்கி யடக்கிடவே நாளும்போ ராட்டம்;
அடுத்துத் தரவமைதி யாம். 3

படைவலி கொண்டு நடுக்கி, பயமுறுத்தி, மக்களின் பிறப்புரிமையான சுதந்தரத்தை அடக்கினால், நாளெல்லாம் அரசாங்கத்திற்கும் குடிகளுக்கும் ஓயாது போராட்டம் நடக்கும். மக்கள் குறைமுறைகளை நன்குணர்ந்து வறுமை, மடமை, அச்சம் ஒழிய, அறிவும், தொழிலும், அன்பும், உரிமையும், அளித்தலே நாட்டில் அமைதி நிலவும் வகையாம். நடுக்கியாளுவோன் நாட்டையிழப்பான். படுங்காலத்தே கொடுங்கோல் குதிக்கும்.

பாரோடு வாழான் படைசெருக்குத் தன்னரசை
வேரோடு சாய்த்து விடும். 4

உலகோர் மனத்தை ஒத்து நடவாது, சுயேச்சாதிகாரம் செலுத்தும் கொடுங்கோலன் படைச் செருக்கே, அவனரசின் வேரை அறுத்து வீழ்த்தும் கூரிய கொடிய வாளாகும். ஒத்துப் போனால் ஒற்றுமை; கத்தி தீட்டினால் கடும் பகைதான். உரிமை உடன் பிறந்தது; அதை அளித்தால் அமைதி; அடக்கினால் புரட்சிதான். சுதந்தர சக்தி, தோற்றதேயில்லை. இதம் இனிது; கதம் கொடிது.

ஆன்மநே யத்தால் அருளாட்சி யாலுலகில்
வானரசை யென்றும் வளர். 5

தானே பிறர்; தன்மயமே உலகம் என்ற சமநோக்குடன் அன்பு செய்தலே ஆன்மநேயம்; அந்த நேயத்தால் உலகில் இருளாட்சி யொழியும்; அருளாட்சி நிலவும்; அன்பும் அருளும் நிறைந்த அமைதி யின்பம் பெருகும். அதுவே தெய்வத்தன்மை பெற்ற வானரசாட்சி யாகும். அந்த அருளாட்சியை வளர்க்கவும்; அன்பின் அருளரசே வானரசு.

7. சட்ட திட்டம்

கட்டுக் கடங்கிக் கடமையினி தோங்கிடவே
சட்ட மியற்றத் தகும். 1

பொதுநலத்திற்கான கட்டுப்பாட்டிற்கு அடங்கி அவரவர் கடமைகள் நன்கு நிறைவேறிச் சமுதாயத்தைப் பலவழிகளிலும் முன்னேற்றவே, சட்டம் இயற்றுதல் பொருந்தும். குடிகளை நலிக்கவன்று; நன்மை வளரவே சட்டம் இயற்றுவது. ஒரு குளத்திற்குக் காவற்காரன் போன்று ஒரு சமுதாயத்திற்கு நியாயமான சட்டம் பயனாகும்.

அதிகாரஞ் சொற்பம் அதிகஞ் சுயேச்சை
விதிசிலவா மாட்சி விரும்பு. 2

பொதுஜன நன்மைக்காக இயற்றும் நீதியாட்சியில் மூன்று தன்மைகள் காணப்பட்ட வேண்டும்; (1) அதிகாரம் மட்டா யிருக்க வேண்டும். அஃதாவது : கண்டபடி அமுல் செலுத்திக் கெடுபிடி பண்ணிக் குடிகளைப் பயமுறுத்தாது, கனிவாயிருக்க வேண்டும். (2) சுயேச்சை அதிகமாயிருக்க வேண்டும், அவரவர் இயல்பிற் கேற்றபடி சமுதாயத்திற்கு நன்மையான பணியில் ஈடுபடச் சுயேச்சை யிருக்க வேண்டும். (3) விதிகள் புத்தகம் புத்தகமாகப் பெருகாமல், ஜனங்கள் அறிந்து மதித்து நடக்கும்படி சொற்பமா யிருக்க வேண்டும். "இதுதான் சட்டம்" என்று எல்லாருக்கும்

தெளிவாகத் தெரிய வேண்டும். கட்டளைத் தூணில் சட்டம் காண வேண்டும்.

வித்தக நல்லோர், விதந்தெரிந்த மேன்மக்கள்
ஒத்துழைத்த லென்று முயர்வு. 3

கல்வி கேள்விகளிலும் தவ வொழுக்கங்களிலும் சிறந்த நல்லோராகி, "இன்ன காரியம் இன்ன விதமாகச் செய்ய வேண்டும்" என்று நன்கறிந்த சான்றோர்கள், அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்து யோசனை சொல்லுதல், எப்போதும் நாட்டுக்கு உயர்வைத் தரும்.

ஐந்த னணியி லவைசேர்ந் தறிவன்பர்
மந்திரத்தி னாளுமுறை மாண்பு. 4

சட்டப்படி நாட்டை முறைவகுத்து ஆளவேண்டும். கிராமம், தாலுக்கா, ஜில்லா, மாகாணம், தேசம் இவை படிப்படியான பஞ்சாயத்துக்களால் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும். ஐந்தின் ஒழுங்கில் அவைகளுக்குப் பிரதிநிதி சபை யமைக்க வேண்டும். அத்துடன், நல்ல அறிவும் அன்புங் கொண்ட உத்தமரின் மந்திரா லோசனைப்படி உலகை யாளுதல் மேன்மையானது.

கல்வி, தொழில், சுகாதாரம், நாட்டுக்காவல், அறவளர்ச்சி இவற்றிற்கு ஐந்து நிர்வாகிகள் வேண்டும் : இவரே பஞ்சாயத்தார்; ஒரு கிராமத்தில் உள்ளவர் தமது பஞ்சாயத்தைத் தேர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு தாலுக்காவில் உள்ள கிராமப் பஞ்சாயத்தா ரெல்லாம் கூடித் தாலுக்காப் பஞ்சாயத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். தாலுக்காப் பஞ்சாயத்தார் கூடி ஜில்லாப் பஞ்சாயத்தாரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஜில்லாப் பஞ்சாயத்தார் கூடி மாகாணப் பஞ்சாயத்தாரைத் தேர்ந்தெடுப்பர்.

மாகாணங்கள் மொழிப்படி யமையும். ஒரு மாகாணத்தில் பத்து ஜில்லாக்கள் இருந்தால், மாகாணச் சபையில் அதற்காக 50 பிரதிநிதிகள் இருப்பர்; மாகாணச் சபைகளினின்று ஐந்தைந்து பேர் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்று

நாட்டை நிர்வகிக்கும் பாராள் சபையை அமைப்பர். பாராள் சபை ஐந்து நாட்டமைச்சரைத் தேர்ந்தெடுக்கும். ஒவ்வொரு வரும் தத்தமது இலாகாவிற்கு வேண்டிய தொண்டருடன் பொதுநலம் புரிவர். இந்த ஐவரில் ஒருவர் நாட்டுத்தலைவரா யிருக்கலாம். இதுதான் ஐந்தன் அணி ஆகும்.

அறவோர், தொழிற்புலவர், அஞ்சாத வீரர்,
அறிவாளர் நாட்டிற் கணி. 5

சுத்த சன்மார்க்கிகளான அறவோர் திருக்கூட்டமும், சமுதாய வாழ்விற்கு இன்றியமையாத தொழில்களைச் செய்து நாட்டின் பொருள்வளத்தைப் பெருக்கும் தொழிலாளரும், பகைவரிடமிருந்து நாட்டைக் காக்கும் அஞ்சாத வீரர்களும், கல்வி, கேள்வி, கலை, தத்துவம் இவற்றிற் சிறந்த அறிவாளிகளும் ஒரு நாட்டிற்கு அணியாவார். அனைவரும் சரிநிகரான பொதுநலத் தொண்டரே.

8. நாட்டன்பு

வீடுகளி னீட்டம் விரிநாடா மாதலினால்,
வீடென்றே நாட்டை விரும்பு. 1

பல மனைகளின் கூட்டமே விரிவான நாடாகும். ஆதலால், நாட்டையும் உனது பெரிய வீடாக நேசித்துப் பணி செய்!

வீட்டு வரிசை தெருவாகி, தெரு ஊராகி, ஊர்களின் கூட்டம் நாடாகிறது. வீடு வாழ நாடு வாழும்; வீட்டாட்சி நாட்டாட்சியின் வித்து.

வளமறிவு வீரம், வளரிசையு மாந்தர்
உளமகிழ்வு மோங்கியது நாடு. 2

பயிர்வளம், பொருள்வளம், கலைவளம், தன்னறிவு, சுற்றறிவு, ஆன்ம வீரம், ஆற்றல், இவற்றால் வளரும் புகழும் மக்களின் மனமகிழ்வும் ஓங்கியதே நல்ல நாடாகும். உலகு மதிக்கும் அதிமனிதரை நாடு உண்டாக்க வேண்டும்.

நாந்திருந்தி மேலோங்க நாடுந் திருவோங்கும்;
தாந்தாந் திருந்தல் தலை. 3

ஒவ்வொருவரும் தத்தமது குறைகளை ஆராய்ந்து திருத்திக் கொண்டு பூரணம் பெற்றால் நாடும் திருவோங்கித் தழைக்கும். வெளிப்படையாகக் கிளம்பிச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யுமுன் ஒவ்வொருவரும் தம்மைத்தாமே திருத்திக் கொள்ளல் முதன்மையானது. திருத்துமுன்னே திருந்துக.

அற்புத வீரர், அருளறிவாளர், அருங்கலைப் புலவர், பெருந்தொழிலாளர், அறவோர், சுத்தான்ம சித்தர்—இவராலேதான் ஒரு நாட்டிற்குப் புகழாகும். நாட்டிலுள்ள மகான்களை வணக்கத்துடன் போற்ற வேண்டும்.

அன்னையன் புக்கனலை யாவிதொறு மூட்டிடுவோம்;
பின்னே திருள்ச்சப் பேய்? 4

உலகவடிவான சக்தியன்னையின் அன்புக்கனலை ஒவ்வோர் உயிர் விளக்கிலும் பொருத்தி, வாழ்வை அவள் அருட்சுடராகப் பொலியச்செய்வோம். பிறகு, மடமையிருளும் அச்சப்பேயும் ஏது?

தாயன்பினால் உள்ளன் போங்கும்; ஒற்றுமை யுண்டாம்; தியாகத் திறமை பெருகும்; அருளொளி துலங்கும்; மங்கல வாழ்வெய்தும்; வீரம் பெருகும்; வெற்றி யோங்கும்.

எந்தா யருட்பணிசெய் யின்பத்தி னின்பமில்லை;
இந்திர போகமெமக் கெள். 5

எமது தாயாகிய உலகன்னையின் அருட்பணிகளைச் செய்யும் இன்பத்தினும் வேறு இன்பமில்லை; இந்திர போகங்களெல்லாம் அதன்முன் எள்ளளவேயாம்!

9. மக்கள் கடமை

ஆற்றப் பொறுத்துநல் லன்போ டறங்காத்தல்
மாற்றானை மாற்று மருந்து. 1

பொறுமை கொண்டு, அன்போங்கி, அறங் காக்கும் பெருமையே, எத்தகைய பகைவரையும் மாற்றி நண்பராக்கும் மருந்தாகும். உட்பகை புறப்பகை இரண்டையும் இந்த மூன்றால் வெல்லலாம்.

உலகிலுன் னாட்டை யுயர்த்துகமெய் வீரப்
புலவர்மலிந் தோங்கப் புகழ். 2

அறிவு, கலை, தவம், ஆற்றல்களாற் சிறந்த வீரப்புலவர் பெருகினால், நாட்டின் புகழ் ஓங்கும்; உலகில் சுதேசம் புகழ் பெற உயர்த்துக.

நல்லொழுக்கம் பற்றி நடந்து நடந்துதினம்
அல்லொழுக்கம் போக அடங்கு. 3

தினந்தோறும் நடையியலிற் சொன்ன நல்லொழுக்கத்தைப் பின்பற்றி நடந்து, உன் குற்றங் குறைகளை நீங்கச் செய்வாயாக!

பணிந்து நடக்கப் பயனீயும்; வீரர்
துணிந்து நடக்கையினைப் போல். 4

போர்க்களத்தில், வீரர் மனந்துணிந்து எதற்கும் அஞ்சாது வாள் வீசி நடப்பர். அதற்கு எதிரிடையாக உலக வாழ்க்கையில், நல்லோர் பெரியோருக்குப் பணிந்து நடக்க வேண்டும். அதனாற் பல பயன்கள் உண்டாகும்.

வெற்றிபெற வாழுவதும் வீட்டுநலந் தாங்குவதுங்
கற்றறிந்த மக்கள் கடன். 5

உலகில் வெற்றிபெற வாழுவது, எல்லா நன்மைகளும் ஓங்க இல்லறந் தாங்குவது—இரண்டும கற்றறிஞர் கடமைகளாகும்.

10. ஒற்றுமை

ஒற்றுமையே பேராற்றல்; ஒற்றுமையே வாழ்வின்பம்;
ஒற்றுமையே வெற்றிக் குயிர். 1

ஒரு நாட்டின் அல்லது வீட்டின் பெரிய ஆற்றல் ஒற்றுமையே. ஒற்றுமையே வாழ்விற்கு இன்பமாகும். ஒற்றுமையில்லாத வாழ்வு துன்பமாகும். ஒற்றுமையே எல்லா வெற்றிக்கும் உயிராகும்.

நாடு நிறமத பேதங்களை மறந்து, மனித சமுதாயம் ஒன்று பட்டால், உலக வாழ்க்கை இன்புறும்; சண்டைகள் ஒழியும்.

உள்ளொன்றி னாலே யுலகொன்று மாதலினால்,
உள்ளத்தில் ஒற்றுமையை யூன்று. 2

உள்ளம் அன்பினால் ஒன்றுபட வேண்டும்; அப்போதே உலகில் ஒற்றுமை ஏற்படும். ஆதலால் ஒற்றுமையை முதலில் உள்ளத்தில் ஊன்றுக!

பசுக்கள் பல நிறம், பால் ஒரே நிறம்; உடல்கள் பல உள்ளுயிர் ஒன்றே, அந்த ஒருமயப் பொருளில் மனம் பதிந்தாலே ஒற்றுமை இயலும்; புறச் சீர்திருத்தங்களால் மட்டும் ஒற்றுமை முழுதும் இயலாது; உள்ளமே ஒற்றுமையின்வேர்.

பார்த்தால் மனத்தாற் பலவாகும்; சுத்தான்மா
போர்த்தா டியற்கைப் புவி. 3

ஒரு சுத்தான்மாவே பல பெயர் வடிவங்களைப் போர்த்து, இயற்கை யுலகாய் விளங்குகிறது, அதைப் புறவிழிகளாற் பார்த்தால் பலவாகத் தோன்றும்; உள் விழியால் பார்த்தால் ஒன்றே தோன்றும். பன்மை மனப்பான்மையே.

உலகெல்லாம் இறை—இயற்கை விளையாட்டு! இறைவன் சாட்சியாயிருந்து அனைத்தையுந் தாங்குகிறான்;

விளையாட்டு விக்கிறான்; ஆடலின் பயனை நுகர்கிறான். இயற்கை ஆடுகிறது; பலவாக விரிந்து பரவுகிறது. இயற்கை பலவகை யாகத்தானிருக்கும். விரலுக்கு விரல் வேற்றுமை; எல்லாம் கையில் ஒற்றுமை. விரல்கள் சேர்ந்தே வேலை செய்கின்றன. இயற்கையின் முக்குண வேறுபாடுகள் கோடி கோடி வகையேனும், அனைத்திற்கும் உறையுளான ஆன்மாவில் ஊன்றி இயற்கையுலகில் வாழவேண்டும்.

மானிடர் தெய்வத் திருக்கூட்ட வாழ்வடைவர்,
ஆன்மவொருப் பாட்டுரிமை யால். 4

அனைத்திலும் ஒன்றான சுத்தான்மாவில் ஒன்றுபட்டால் மானிடரெல்லாம் தெய்வத் திருக்கூட்டமாக வாழ்வார்கள். அழியும் உடலில் அழியாப்பொருள் ஒன்றுள்ளது; அது, தெய்வப் பொருள். அப்பொருளைத் தம்முள்ளே அறிந்தோர் தெய்வத்தன்மை பெறுவர்.

ஒன்றே யுயிருலகம்; ஒன்றே யுலகிறைவன்
ஒன்றே யிறைவனுறை யுள். 5

உயிர்கள் வாழும் உலகும் ஒன்று; உலகைக் காக்கும் இறைவனும் ஒருவனே; இறைவன் சுத்தான்மாவாக விளங்கும் உள்ளமும் ஒன்றே; இந்த ஒருமையுணர்வே ஆன்மநேயமாகும்.

11. யோகவியல்

உள்விழித்தெழு, மனிதா! சித்தத்தை யலையாது நிறுத்து; புறந்திரியும் மனத்தை உள்ளே யிழுத்தடக்கு! உனது சொரூபத்ததைக் காண்!

நீ நடமாடுங் கோயில்; உன்உள்ளத்தில் கடவுள் உள்ளது. அதுவே உண்மையான நீ. அதை உள்ளத்திற் கலந்து, அதன் சக்தியால் வாழ்வைப் பூரணமாக்குவதே யோகம். யோகம் என்றால் வாழ்வையும் உலகையும் வெறுத்தோடும் வறட்டுத் துறவன்று; உண்மைப்பொருளை உள்ளும் புறமும் பொருந்தி, அன்பும், அருளும், அமைதியும், அழகும். இன்பமுங் கூடிய பூரணவாழ்வு வாழ்வதே யோகம். உலகிற்கு மகத்தான தெய்வப்பணி புரிந்த கண்ணன், புத்தன், ஏசுகிறிஸ்து, முகம்மது நபி, சங்கரர், நம்மாழ்வார், அப்பர், ஔவை, வியாசர், வால்மீகி, சைதன்யர், நானகர், பரமஹம்ஸர், விவேகானந்தர், வள்ளலார் போன்ற மகான்கள் அனைவரும் யோகிகளே ஆவர்.

யோகமின்றிக் கலையில்லை; சாத்திரமில்லை; கவிதையில்லை; இன்பமில்லை. வானும் மண்ணும் கூடிப் புரியும் யோகத்தின் பயனே பயிர்களாகும்; கதிரும் கடலும் புரியும் யோகத்தின் பயனே கார்.

கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் நடுவே இருப்பது மனம்; மனம் வேறுபட்டுப் புறத்தே திரிந்து பிரிந்து நின்றால், மனிதன் இயற்கையின் ராஜஸ குணங்களிற் கட்டுண்டு துன்பப்படுகிறான். மனம் உள்ளொடுங்கிச் சுத்தான்மாவில் லயித்தால் மனிதன் தேவனாகி இன்பமெய்துகிறான். மனம் நம்முள் உள்ள தெய்வப்பொருளுடன் ஒன்றுவிக்க, நமது பாரத்நாட்டு மகான்கள் பல யோக முறைகளைக் கண்டனர்; அவற்றுள் முதன்மையானவற்றை அறிவோம்;

(1) ஆஸனங்கள், பிராணாயாமம், முத்திரைகள், வயிற்றையும், குடலையும், மூக்கையும், சுத்தி செய்யும்

கிரியைகள் இவற்றால் உடலையும் நரம்புகளையும் உறுதியாக்கிப் பலமும், வனப்பும், ஆயுளும், இளமையுந் தருவது ஹடயோகம்.

(2) இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்யாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி, ஆகிய எண் பயிற்சிகளால், சித்தவுறுதி பெற்று மனத்தை ஆன்மாவில் லயிக்கச் செய்து அந்த இன்பத்தில் திளைத்தலே இராஜ யோகம்.

(3) தானான புருஷன் இயற்கையினின்று பிரிந்து, கேவலம் சாட்சியா யிருத்தலே சாங்கிய யோகம்.

(4) தாரணை, தியானம், சமாதி ஆகிய மூன்றிலும் மனதை ஆன்மாவில் ஆழ்த்தி, ஆத்ம சக்தியால் பல சித்திகளைப் பெறுவது ஸம்யம யோகத்தாற் கைகூடும்.

(5) நாஹம் (நான் உலகன்று, உடலன்று, மனமன்று); கோஹம் (பின்னே, நானார்?); ஸோஹம் (நான் அவன், ஆன்மா) என்று ஞான விசாரஞ் செய்து, தனக்கு அந்நியமானதை "அல்ல" வென்றொதுக்கித் தானாயிருத்தலே ஞான யோகம்.

(6) தந்தை, தாய், தனயன், துணைவன், நண்பன், ஆண்டான், காதலன் முதலிய உறவுகளில் ஏதாயினும் ஓர் உறவு கொண்டு இறைவனை அன்பு செய்து, உள்ளுருகி, அவனருகடைந்து, அவனுருவடைந்து, அவன் காட்சி பெற்று, அவனுடன் கலத்தலே பக்தி யோகம்.

(7) சுக துக்கங்களைச் சமமாகக் கருதி, பலனில் பற்றற்று, சரண் புகுந்து, இறைவனுக்கே வழிபாடாக அறவினை செய்தலே கர்ம யோகம்.

(8) ஏதாயினும் ஒரு திரு நாமத்தை மனங்குவிந்து ஜபித்து, அந்த நாமத்தைக் கொண்ட மூர்த்தியில் சித்தம் ஊன்றல் மந்திர யோகம்.

(9) குண்டலிக் கனலை ஆதாரங்களின் வழியே

மேலேற்றி, ஸஹஸ்ராரத்திலுள்ள புருஷனுடன் ஒன்று வித்து, அந்த ஐக்கியானுபவத்தால் இயற்கையை வென்று இன்பமே தானாயிருத்தல் தாந்திர யோகம்.

(10) எளிதான ஆஸனம், தீவிரமான பக்தி, வினை வழிபாடு, ஈசுவர சரணாகதி, மௌனம், தியானம் இவற்றால் அருளுடன் கலந்து வாழ்வதே பிரபத்தி யோகம்.

(11) இந்த யோகங்களி லெல்லாம் முதன்மையான பயிற்சிகளை ஒன்றுகூட்டி, ஆண்பெண் அடங்கலும், உடலுறுதியும், மனவுறுதியும், சுத்தான்ம சித்தியும், ஜீவன் முக்தியும், தெய்வீக வாழ்வும், ஆத்மானந்தமும் எய்தும், சாதனத்தைக் கொண்டது சுத்த சமயோகம், அல்லது சுத்த சக்தி யோகமாம்.

இந்த யோகப் பயனை மனித சமுதாயம் முழுதும் இல்லறத்திலிருந்தே பெறலாம். சுத்த சமயோக சாதனத்தை இந்த யோகவியல் விளக்கும்.

1. யோக சக்தி

பூரணத்தை யுட்புறமும் பூரணமா யொன்றிவளர்
பூரணமே யோகப் பொருள். 1

ஒரு பூரணப்பொருள் உள்ளது; அதுவே சுத்தப் பிரமம்; அதுவே கடவுள்; பரமபிதா, அல்லா, யகோவா என்று பலவாக வணங்கப் பெறும் பரம்பொருள். அஃது ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் சுத்தான்மாவாக விளங்குகின்றது. உலகெங்கும் அஃது அகண்டாத்மாவாக நிறைந்துள்ளது. அந்தப் பூரணப்பொருளை உள்ளத்திலும் உலகத்திலும் பூரணமாகக் கலந்து, அதனுடன் ஒன்றுபட்டு, அதன் இன்பத்தில் வளரும் பூரணவாழ்வே யோகத்தின் பொருளாகும்.

ஆத்மசித்தி பெற்று, ஆத்ம சக்தியால் இயற்கையை வென்று, மனதை யடக்கி யாண்டு, சுகதுக்கங்களை வென்று,

சுத்த சுதந்தர சமத்துவ நிலை பெற்று, வாழ்வின் ஒவ்வொரு நுட்பத்தையும் பூரணமாக்குவதே யோகப் பயிற்சியாம்.

ஒரு மின்சார விளக்கிற்கு மின்சக்தி மட்டும் பூரணமா யிருந்தாற் போதாது; அந்த மின்சாரத்தைக் கொண்டு வரும் கம்பி, பொருத்தி (ஸ்விட்ச்), குமிழ் (பல்பு), அதைத் தாங்கும் உறுப்புக்கள் எல்லாம் பூரணமா யிருந்தாலே விளக்கெரியும். உயிர்மட்டும் இருந்தாற் போதாது. அந்தக் கரணமும் உடலும் உறுதியா யிருந்தாலே ஜீவன் வாழ முடியும். அதுபோல, யோகத்திற்குத் தன்னாட்சி, அல்லது ஆத்ம சித்தி மட்டும் போதாது; உலகாட்சியும் வேண்டும்; இறைவனைக்கலந்து இயற்கையை வென்று வாழவேண்டும். பூரணப்பொருளைக் கொண்டு வாழ்வையும் பூரணப்படுத்துவதே சுத்த சமயோக மாகும்.

சக்திக் கதிராற் சகமொளிர வாழ்ந்திடலே
சுத்தான்ம சித்தியெனச் சொல். 2

ஆகுமின்னல், ஏகுமின்னல் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்து மின்சார சக்தி யுண்டாகிறது. அதுபோல, மனமாசகன்று ஜீவாத்மா பரமாத்மாவைக் கூடிக் கலக்கும்போது தெய்வ சக்தி மின்சாரம் உண்டாகிறது; தூலமான மின்சாரத்தைப் போலவே, அந்தச் சூக்கும மின்சாரத்தின் விறுவிறுப்பையும் உணரலாம்; யோகிகள் எப்போதும் அதை வெதுவெதுப்பான நீரோடை போன்றும், எறும்பூர்வது போன்றும் நரம்புகளி லெல்லாம் உணர்வர். அந்தச் சக்தியைக் குண்டலி, பிரம்மாகார விருத்தி, சக்திநிபாதம், தாரை என்று பலவாகச் சொல்லுவர். கதிரினின்று வெப்பம் பரவுவது போலவே, அந்தச் சக்தியினின்று தெய்வத்தன்மை சுற்றிலும் பரவும். யோகிகளுக்குத் தம் பார்வையாலும், பரிசத்தாலும், உள்ளுறவாலும், அந்தச் சக்தியைப் பக்குவமான அன்பருள்ளே பாய்ச்ச முடியும்; அத்தகைய சக்திக் கதிரைச் சுற்றிலும் வீசி, உலகெல்லாம் தெய்வவொளி விளங்க வாழ்வதே "சுத்தான்ம யோக சித்தி" யாகும்.

சக்தியே முக்திபரா சக்தியே யின்பமருட்
சக்தியே சித்தியெனச் சாற்று. 3

யோகத்தை இயலுவிப்பது சக்தியே யாகும். அஃது எழுந்து மேலே சென்று உச்சியில் கூடிய பிறகே தியானம் நிலைக்கும்; ஆத்ம சுகம் பிறக்கும். அந்தச் சக்தியினாலே தான் மனம் ஆசையாணவ மாயங்களினின்று விடுபட்டுச் சுத்த முக்தி யடைவது.

மூலாதாரத்தினின் றெழுந்து ஸஹஸ்ராரத்திற் பொருந்தி, மகாகுண்டலி அல்லது சிவசக்தியாக விளங்கும் பராசக்தியே, பிரம்ம சக்தியே, யோகிக்குப் பேரின்பமளிக்க வல்லது. இந்தச் சக்தியே இறைவனருளாகும். இதையே அருட்சோதி, சிற்சக்தி, சின்மயம், சிற்பிரகாசம் என்பர். இந்த அருட்சக்தி பெறுதலே யோகசித்தியாம்.

பாலும் வெண்மையும், கடலும் நீரும், கதிரும் ஒளியும், தீயும் சூடும் போலப் பரமனும்—சக்தியும் ஒன்று. நிற்குணத்தின் சகுணமே சக்தி. அமர்ந்த பிரமன் சுத்தம், ஆடும் பிரமன் சக்தி. சுத்தன் இறைவன், தலைவன், பற்றற்ற சாட்சி, உள்ளபடி யுள்ளவன்; அவனது அருட்கதிரான சக்தியே ஐந்தொழில்களையும் ஆடலாகப் புரிவது. உலகம் சக்திலீலையாம். அந்த சக்தி எங்கும் நிறைந்துள்ளது. சித்தசுத்தியும், உடலுறுதியும், தியான வுறுதியும், ஏகாக்கிரமும் இருந்தால் அந்தச் சக்தியை எங்கிருந்தும் யாவரும் அடையலாம். யோகிகள் உறவால் சக்தி நிறையும்.

"ஓம் சுத்த சக்தி" யென வுள்ளே யுயிர்த்திடுமின்;
ஆம்சித்தி சக்தியரு ளால். 4

இறைவனையும் அவனருட் சக்தியையும் உபாசிக்க ஓர் எளிதான மந்திரம், "ஓம் சுத்தசக்தி" யென்பது. உண்மை யறிவின்பப் பொருளே ஓம்; அதுவே சுத்த சக்தி. எல்லாச் சமயங்களும், "சுத்தமே கடவுளைக் காணும் வழி" யென்று சொல்லுகின்றன. சுத்த நிர்க்குணப் பிரமன், சதாசிவன், துரிய சிவன், பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், முருகன்,

அருகன், புத்தன், அனைவருக்கும் சுத்தன் என்ற பெயர் பொருந்தும்.

சுத்தன் சுத்தப்பிரமன், அசலன், நிர்மலன், நிர்க்குணன்; அவனருட்சுடரே சக்தி!

இறைவனைச் சுத்தனாகவும் அவனருளைச் சக்தியாகவும் கருதி, "ஓம் சுத்த சக்தி ஓம்" என்று எல்லாரும் மந்திர ஜபம் செய்யலாம். உள்ளத்தில் உள்ளவாறுள்ள சுத்தான்மாவைச் சுத்தனென்றும், அதன் கலப்பாற் பாய்ந்து பரவும் அருட் சோதிக்கனலைச் சக்தி யென்றும் யோகிகள் காண்பர்.

சுத்தமிருந்தால் சக்தியும் உடனிருக்கும்; சூரியனும் அவன் கதிர்களும் போல இதயத்தில் சுத்தசக்தி விளங்குவதாகத் தியானித்து, இந்த மந்திரத்தை ஏகாக்கிரத்துடன் உபாசிக்கவேண்டும்.

நடக்கும்போது, "ஓம் சுத்தசக்தி ஓம்" என்று அளவாக அடியெடுத்து வைத்து நடக்கலாம்; "சுத்த சக்தி" யென்று மூச்சிழுத்து, ஓம்ஓம் என்று சமமாக விட்டுப்பழகலாம். ஆரம்பத்தில் காலை மாலை நிம்மதியாயிருந்து ஜபமாலையிலாயினும், விரல்களில் கணக்கிட்டாயினும், 500 தடவை இம்மந்திரத்தை உருவேற்றினால், எளிதில் சித்தசுத்தியும், ஏகாக்கிரமும், மனோ ஜயமும் ஏற்படும். இதயத்துடிப்பும் மந்திரத்தின் அளவாகும்; மூச்சு சமனாகும். ஓங்காரம் கேட்கும்; சத்தம் கேட்டதும் அதையே கவனித்துக்கொண்டிருந்தாற் போதும்; அதுவே ஜபமாகும்.

மந்திரத்தை வாய்விட்டுச் சொல்வதைவிட, அதன் பொருளறிந்து மனதில் தியானிப்பது ஆயிரம் மடங்கு மேல். ஒவ்வொரு மூச்சுடனும் மந்திரத்தை உயிர்க்க வேண்டும்.

மதிநீ; வழிநீயே; வாழியறத் தாயே!
கதிரின்றிக் காணுமோ கண்? 5

அறிவொளி காட்டி, உலகில் அறத்தை நிலை நிறுத்தும் சக்தித் தாயே! நீயே மதி, நீயே கதி, வழி;

உன்னையன்றி யாதுமில்லை. உன்னருளொளி யின்றி எமக்கு அறிவுத்திறனும் இல்லை. கதிரில்லாமல் கண்கள் காணுமோ? நீயின்றி எம் உட்கண்கள் இறைவனைக் காணா. நீ காட்டினாலே, நாங்கள் இறைவனைக் காணவல்லோம். ஓம் சுத்த சக்தி!

2. உடலுறுதி

உடலுறுதி செய்க; உடலையொளி செய்க;
உடல முயிர்மனையென் றுன். 1

யோகிக்கு உள்ளுறுதியுடன் உடலுறுதியும் வேண்டும். தூலாதாரமாகிய உடலை அசட்டை செய்யக்கூடாது; உடலை உறுதி செய்க; உடலைத் தெய்வவொளி வீசச்செய்க; உடலே உயிர் குடியிருக்கும் வீடு என்பதைக் கருதுக! ஆக்கை, ஆத்மாலயம்; பிரம்ம மந்திரம்; அது, யோக சித்தி பெறுவதற்கு ஆதாரமா யிருப்பது.

இப்புறவுடல் அன்னமய கோசம்; இதில் எத்தனை நுட்பங்கள் உள்ளன! நாதவிந்துக்கள் கலந்து அவற்றில் பூர்வவாசனையுடன் கூடிய ஜீவன் வந்திறங்கி, 280 நாட்கள் தாயின் கருப்பைக்குள் "ஓ" வடிவாயிருந்து வளர்ந்து வெளியே வருகிறது. இவ்வுடல் எண்ணிறந்த கண்ணறைகளால் ஆனது. ஒவ்வொரு கண்ணறையிலும் உயிர்த்துளியுள்ளது. அதன் நடுவே உயிர்க்கரு வுள்ளது. ஒவ்வோர் உயிர்த்துளியிலும் 3/4 பங்கு நீரும், மீதிப் பங்கில் உயிர்க்காற்று, நீர்க்காற்று, உப்புக்காற்று, கந்தகம், பாஸ்வரம், சுண்ணம், ஸோடியம், பொட்டிலுப்பு முதலிய தாதுப் பொருள்களும் உள்ளன.

நாம் உண்ணும் தாவரவுணவுகளில் இவை கலந்து உடலை வளர்க்கின்றன. உணவு உமிழ்நீருடன் சேர்ந்து இரைப்பையில் ஜாடாராக்கினியுடன் கலந்து செரித்து, துணையிரைப்பையில் பித்தநீர், கணைநீர்களுடன் சேர்ந்து, மீண்டும் செரித்துக் குடல்களின் வழியே ஊறிச் சென்று

அன்னசாரமாகி, இரத்தாசயத்திற் பாய்ந்து துடித்தோடி, சுவாசாசயத்தில் தூய செங்குருதியாக மாறி, நாடிகள் மூலம் பரவி உடலை வளர்க்கிறது.

எலும்புக்கூடு, தசைநார், ஜீரணக்கருவிகள், இரத்தாசயம், நாடி நாளங்கள், கழிவுக் கருவிகள், காற்றுக் கருவிகள், மூளை, நரம்புத் தொகுதிகள், ஐம்பொறிகள்— இவை சேர்ந்து இந்தப் பருவுடலாம். இதில் 206 எலும்புகள், 32 பற்கள், 555 தசைகள், 25,00,000 வேர்வைப் பைகள், 250 கன அங்குலமுள்ள காற்றுக் கொள்ளும் சுவாசாசயம், 33 அடி குடல், விரித்தால் 670 சதுர அங்குலமும் நமது நிறையில் 1/48 பங்கும் கொண்ட மூளை, 72,000 நரம்புகள்— இவையடங்கியுள்ளன.

இந்நரம்புகளில் முள்ளந்தண்டினூடு செல்லும் இடை, பிங்கலை, சுழிமுனை. இம்மூன்று நரம்புகளும் முதன்மையானவை; சுழிமுனையாகிய நடுநரம்பே உடலின் சூத்திரக்கயிறு; நரம்புகளை இயக்குவன பொறிகள்; பொறிகளை யியக்குவது மனம், மனத்தை யியக்குவது புத்தி; புத்தியை யியக்குவது ஆன்மாவாகும். பருவுடலையும் மனத்தையும் இணைப்பதே உயிர் அல்லது பிராணனாம். பிராண சக்தியை வளர்த்தால் உடலுறுதியாகும். தூய மனத்தால் உடல் தெய்வப் பொலிவுறும்.

மனத்தூய்மை, பிராண சக்தியை வளர்த்தல், நரம்புகளைப் பயிற்றல், ஆகார சுத்தம், பஞ்ச பூதங்களின் நிறையைக் காத்தல், காற்று, கதிர், நீர், மண் முதலிய இயற்கை வளங்களை நன்கு பயன்படுத்தல் இவையே உடலை உறுதி செய்யும் வகையாம்.

பத்தா மிருக்கை உயிர்ப்படக்கம் ஆறுவினை
சுத்தமுட னீயுஞ் சுகம். 2

பத்து ஆஸனங்கள், பிராணாயாமம், ஆறு கர்மங்கள் இவை தேகசுத்தியுடன் ஜீவ சுகந்தரும். இவை ஹட யோக

சாதனங்கள். "ஹ" என்றால் சூரியன்; "ட" என்றால் சந்திரன்; சூரிய (பிங்கலா) நரம்பையும், சந்திர (இடா) நரம்பையும் வசப்படுத்துவது ஹட யோகத்தின் பொருளாகும். இவ்விரண்டு நரம்புகளும் ஜீவக் குதிரையின் இரண்டு லகான்களாம். நமது உடலில் 72,000 நரம்புகள் உள்ளன. அவற்றில், இடா, பிங்கலா, சுஷும்ணா. இம் மூன்றும் முதன்மையான நரம்புகளாகும். இவை மூளையினின்று தொடங்கி முதுகெலும்புகளின் மூன்று தொளைகளூடும் செல்கின்றன. இவையே மற்ற நரம்புகளை யாளுகின்றன.

இடாவைப் "பெண் நரம்பு" அல்லது "சந்திர நரம்பு' என்பர். பிங்கலாவை, "ஆண் நரம்பு" அல்லது, "சூரிய நரம்பு' என்பர். சுஷும்ணாவை நடு நரம்பு, அனல் நரம்பு என்பர்.

இந்நரம்புகளைச் சுத்தமாக்கினால் நீளாயுளும் எழில் பெற்ற உடலும் எய்தும். நாடி தாரணை, யோகத்தின் மிகவும் அவசியமான சாதனமாகும். ஆஸனங்களும், பிராணாயாமமும், நௌலி, நேதி, கபாலபாதி, தௌதி, வஸ்தி, த்ராடகம் ஆகிய ஆறு கர்மங்களும் நாடிகளை வசமாக்கும். பந்தமும் முத்திரையும் பிராணாயாமத்தில் அடக்கமாகும். (தேக யோகம் என்ற நூலில் சாதனமுறையைக் காண்க).

ஆஸனங்கள் மொத்தம் 84 ஆகும். எல்லா ஆஸனங்களின் பலனையும் தரத்தக்க பத்து ஆஸனங்களை மட்டும் இங்கே கூறுவோம்:

1. **சித்தாஸனம்** (சித்திருக்கை) : தியானத்திற்கேற்றது; இதில் எப்பொழுதும் இருந்து பழக வேண்டும்;

2. **பத்மாஸனம்** (மலரிருக்கை) : 72,000 நாடிகளையும் வசப்படுத்தும். **பத்த பத்மாஸனம்** (கட்டிருக்கை) : ஆதார சக்கரங்களுக்கு வலுவளிக்கும்; மூச்சை சமனாக்கும், குண்டலியை நேராக மேலெழுந்து ஏறச் செய்யும்.

3. **பாத–சிராசனம்** (அடிமுடி இருக்கை) : இரண்டு நிமிஷங்கள் செய்தால், மூளைக்கு நல்ல இரத்தம் ஏறும்;

பொறிகள் தெளிவுறும்; தலைநோய்கள் தீரும். தலையைத் தாளில் அழுத்தும் இந்த ஆஸனம் குண்டலியை எழுப்ப வல்லது.

4. **மயூராசனம்** (மயிலிருக்கை) : இரண்டு கைகளின் மேலும் உடலை நீட்டுப்போக்கில் தாங்கல். இது வயிற்றுப் பிணிகளை நீக்கும்.

5. **தனுராஸனம்** (வில்லிருக்கை) : குப்புறப் படுத்துக் காலையும் தலையையும் உயர்த்திக் கைகளால் குதிங்காலைப் பிடித்து நாணேற்றிய வில்லைப்போலிருத்தல்; இது முதுகு, கழுத்து, வயிறு இவற்றிற்கு உறுதி யளிக்கும்.

6. **பஸ்சிமதானாஸனம்** (காலிருக்கை) : கால் விரல்களைக் கட்டைவிரலாற் பிடித்துத் தலையை முழங்காற் சிப்பியில் வைத்திருக்கை; இது இடுப்பிற்கும் அடிவயிற்றிற்கும் நலமாகும்.

7. **சர்வாங்காஸனம்** (கழுத்திருக்கை) : கழுத்துத் தசையின்மேல் உடலைத் தலைகீழாக நிறுத்தல்; இஃது ஒன்றே எல்லா ஆஸனங்களின் பலனையும் தரும். உடல் நலத்திற்கு இன்றியமையாத கழுத்துச் சுரப்பிகளை இது வலுவாக்கும். மலச்சிக்கல், விந்தழிவு, நீரழிவு, அஜீரணம் முதலிய பல நோய்களை இது தீர்க்கவல்லது.

8. **நாவாசனம்** (படகிருக்கை) : மல்லாந்து நீட்டிப்படு; கைகளைத் தலைப் பக்கம் நீட்டு, முதுகைக் கிளப்பு; கால்களையும் சமனாகத் தூக்கிப் படகாடு. இது முதுகு, இடுப்பு, அடி வயிற்றுக்கு நல்லது. அப்படியே ஜயாஸனம் செய்யலாம். வீரிய பலமளிக்கும்.

9. **மத்யாஸனம்** : (மீனிருக்கை) பத்மாஸனத்தில் மல்லாந்து படுத்துக் குரல்வளை நன்கு வளையத் தலையைப் பின்னால் அழுத்திக் கைகளால் கால் விரல்களைப் பிடித்து நிற்றல். இந்த மீனிருக்கை கழுத்து, தோள், பிடரி இவற்றிற்கு நலமாகும்.

10. சாந்தியாஸனம் : மல்லாந்து படுத்துக் கைகளைத் தொடையிற் சேர்த்து அமைதியாக இருந்தால் களைப்பு நீங்கும். அப்படியே பக்கவாட்டில், குப்புற புரண்டு, படுக்கலாம்.

இந்த ஆஸனங்களை வெறும் வயிற்றிற் செய்க. நீண்ட நேரம் தியானத்திலிருப்பவர்க்கு வஜ்ராசனம், சித்தாசனம், ஸ்வஸ்திகாஸனம், பத்மாஸனம், சாந்தியாஸனம் இவை நலமாகும். குருமூலம் பயில்க.

ஷட்கர்மம்:

1. கபாலபாதி : காலை நான்கு மணிக்குப் பல் விளக்கிப் பத்து விழுங்கு நீர் அருந்தி, நல்ல காற்றில் பத்மாசனம் அல்லது சித்தாஸனத்திலமர்க. இடமூக்குத் தொளைவழியே முதலில் உள்ளேயுள்ள காற்றை வெளியே விடுக; உடனே பலமாக, அதே மூக்கு வழியாகக் காற்றை "விர்" ரென்றிழுத்திடுக; இழுத்ததும் வல மூக்கு வழியாகக் காற்றை விடுக; உடனே வல மூக்கு வழியாகக் காற்றையுறிஞ்சி, இடமூக்கு வழியாக விடுக! இவ்வாறு, துருத்தி மாதிரியாகக் காற்றை யுறிஞ்சி, விடுவதே கபாலபாதி.

இந்த ஆழ்ந்த மூச்சுப் பயிற்சியே கபத்தை நீக்குதற்குரிய கபாலபாதி எனப்படுகிறது. இதனால் மூளைக்கும், மூச்சுறுப்புக்களுக்கும் நலமாகும். இதை ஐந்து நிமிஷங்கள் செய்தால் தலைவலி, பீனஸம், ஜலதோஷம், மார்புவலி முதலியவை நீங்கும்; இரத்த சுத்தியாகும்.

2. நேதி: - காலையில் கபாலபாதி செய்தபிறகு இதைச் செய்க;

ஒரு கிண்ணத்தில் சுத்தஜலத்தை நிரப்புக; அதில் மூக்கை அமிழ்த்துக; எந்த மூக்கின் வழியே இயல்பாக மூச்சு வெளியேறுகிறதோ, அந்த மூக்கை, விரலால் பலமாக அடைத்துக் கொள்க; மூச்சு இயல்பாக உட்புகும் மற்றொரு

மூக்கின் வழியே விர்ரென்று ஜலத்தை உறிஞ்சுக! ஜலம் நேராக மூளையில் ஏறும். இஃதானதும், அந்த மூக்கை அடைத்துக் கொண்டு மற்றொரு மூக்கின் வழியே ஜலத்தையுறிஞ்சுக! ஜலம் மண்டையில் தாக்கி, வாய்வழியாக வரும்போது அதை உமிழ்ந்து விடலாம்.

சிலர் ஒரு மூக்கின் வழியே ஜலத்தை உறிஞ்சி மறுமூக்கின் வழியே ஜலத்தை வெளியேற்றுவர்; அது கடினம்; இப்படி ஜலமுறிஞ்சுவதற்கு ஜலநேதி என்பர். இதனால், மூளை மிகத் தெளிவாகும்; ஜலதோஷம் வரவேவராது; கண்கள் ஒளிபெறும் முகங்களை அதிகமாகும்.

3. உட்யாணம் நௌலி; தொடைகளின்மேல் கைகளை வைத்துச் சிறிது முன்னே குனிந்து, மனவுறுதி கொண்டு, வயிற்றை முதுகெட்ட எக்கி, அரை நிமிஷம் வைத்திடுக. இப்படி வயிற்றை யெக்குவதுதான் உட்யாண பந்தம்.

மீண்டும் வயிற்றை யெக்குக; உடனே குடல் புரளும்படி வயிற்றுத் தசைகளை இடப்புறமும் வலப்புறமும் உருட்டுக! இப்படிக் குடலைக் குலுக்குவதற்கு நௌலி என்ற பெயர். இது வயிற்றுப் பிணிகளையும் தீர்க்கும்; மலச்சிக்கலையும் அடியோடொழிக்கும்; அஜீரணத்தைத் தீர்க்கும்.

4. தௌதி :- வாய் கசந்தால், பித்தமிருந்தால், வயிறு தொந்தரவு பண்ணினால், இதைச் செய்யவேண்டும். வாரம் ஒரு முறையாவது ஒழுங்காக இதைச் செய்வது நல்லது.

இரண்டு குவளை வெந்நீர் அருந்துக; உடனே சுமார் மூன்று விரற்கடை அகலமும் 15 சாண் நீளமும் உள்ள மெல்லிய வெள்ளைத் துணியை மெல்லமெல்லத் தண்ணீர் குடித்து உள்ளே விழுங்குக! ஒரு சாண் வெளியே யிருக்கட்டும். மீதி 14 சாண் துணியும் உள்ளே போன பிறகு

நௌலி செய்க; அதன் பிறகு ஸர்வாங்காஸனம் செய்க; பிறகு துணியை மெல்ல வெளியே இழுத்திடுக! வயிற்றிலுள்ள கசண்டுகளும், பித்தமும் துணியுடன் சேர்ந்து வரும்.

நீண்ட பழக்கத்தால் வெந்நீர் அருந்தி நௌலி செய்து, பிறகு விரலை விட்டே கசண்டுகளையும் பித்தத்தையும் வாந்தியெடுக்க முடியும். இதற்கு கஜ கர்மம் எனப் பெயர்.

தௌதியால் எல்லாவிதமான வயிற்றுநோய்களும் தீரும்; உடல் பளபளக்கும்; பித்தம் நீங்கும்; நல்ல பசி யுண்டாகும். பிணிகள் பிறப்பிடம் வயிறே. வயிற்றைக் கழுவிச் சுத்தமாக்க தௌதி இன்றியமையாதது.

5. வஸ்தி : வஸ்தி யென்றால் அடிவயிறு. மலக்குடலில் அடைந்து கிடக்கும் அழுக்குகளைச் சுத்தம் செய்தல் வஸ்திக் கிரியை யாகும்.

இக்காலம் எங்கும் சாதாரணமாக எனிமா வைத்துக் குடலைக் கழுவுகின்றனர். யோகிகள் பயிலும் எனிமா, வஸ்தி எனப்படும்.

ஆறங்குல நீளமுள்ள நாணற்குழாயை எண்ணெய் தடவி நாலங்குலம் ஆஸனத்தில் ஏற்றி, இரண்டங்குலம் வெளியே யிருக்கும்படி செய்க! பிறகு, ஒரு தொட்டியில் நீர் நிரப்பி, நாபி அமுங்கும்படி குத்தவைத்து உட்கார்ந்து உட்யாணபந்தம் செய்து, தண்ணீரைக் குழாய் வழியாக உள்ளே இழுக்கவும். தண்ணீர் குடலில் நிரம்பியதும் குழாயை நீக்கிவிட்டு, மயூராஸனமும், பஸ்சிம தானாஸனமும் செய்து, பிறகு வெளிக்குச் செல்க! அழுக்குகள் துப்புரவாக வெளியேறும். இது ஜல வஸ்தி.

இவ்வாறே, உட்யாணம் செய்து அபான வாயுவை மேலேற்றிப் பிறகு மயூராஸனம் செய்து, அதை வெயியேற்றுவது முண்டு. இதைப் பவன வஸ்தி யென்பர்.

வஸ்தியால் மலக்குடல் சுத்தமாகும்; வயிற்றுப்பிணிகள் ஒழியும்; உடல் பளபளக்கும். ஆனால், வஸ்தி அல்லது எனிமா வைத்துக்கொண்டுதான் குடலைச்

சுத்தி செய்வது என்றிருக்கக் கூடாது. உணவு நெறியும் பிராணாயாமமும் காத்தாலே போதும். உணவுக் கழிவு மேலிருந்து கீழிறங்குவதே இயல்பானது. தண்ணீரைக் கீழிருந்து மேலேற்றி அழுக்குகளை வெளியேற்றும் எனிமா, வஸ்தி முதலியவற்றை இன்றியமையாத போது மட்டுமே கையாள வேண்டும்.

6. திராடகம் : புருவ மத்தியிற் பார்வையை நிலை நாட்டி, நிஸ்சலமான சூக்ஷ்ம த்ருஷ்டியிலிருந்தல் அந்தர் த்ராடகம்; அஃதாவது; குறிவைத்தல், அல்லது உள்நோக்கு ஆகும். இதனால் மனம் ஏகாக்கிரப்படும்; புலன்கள் வசமாகும்; அமைதி ஏற்படும்.

ஒரு குறித்த நட்சத்திரம், சந்திரன், சூரியன், மலைச்சிகரம், ஒரு மலர் முதலியவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றில் ஒரே குறிப்பா யிருந்து கண் கொட்டாமல் பார்த்திருத்தல், பாஹ்ய த்ராடகம் அல்லது வெளிநோக்காகும். இதனால், பார்வை தெளிவாகும்; கண்ணோய்கள் தீரும்.

மூக்கு நுனியில் பார்வையை வைத்து ஒரு குறித்த தெய்வச்சிலை, படம், காகிதத்தில் எழுதிய ஓங்காரத்தின் பிந்து (புள்ளி), தீக்கொழுந்து இவற்றில் நாட்டமூன்றல் மத்ய த்ராடகமாம்.

கண்ணோயுடன் அல்லது மனக்கவலையுடன் த்ராடகம் செய்யக்கூடாது. சாந்தமான வேளையில் நிம்மதியாக அமர்ந்து த்ராடகம் செய்தால் நுண்பார்வை யுண்டாகும்; மனம் நிலைக்கும்.

ஈரெட்டு நான்களவில் ஈர்த்தடக்கி விட்டுயிர்ப்பின்
வேரெட்ட வுண்டாகும் வீறு; 3

"வீறு" என்றால் பொலிவு, தேஜஸ், அழகு, பலப்பெருக்கம், வீரிய சக்தி, பிராண சக்தி, பெருமை எனப் பொருளாம்; உயிர்ப்பாவது, மூச்சு, வாசி, இடகலை, பிங்கலை எனப் பொருளாம்.

மூச்சு எங்கிருந்து எழுமோ, அங்கிருந்தே மனமும் உதிக்கும்; அதனுடன் தொடர்ந்து பந்த தொந்தங்களெல்லாம் உதிக்கும். மூச்சு எங்கே அடங்குமோ, அங்கேதான் மனமும் அடங்கும்; பந்த தொந்தங்களெல்லாம் அடங்கும், மூச்சடக்கல் மனமடக்க வழியாகும்; மனமடங்கினால் வாசியும் அடங்கும்.

மனம் அடங்கும் இடம் இதயம்; அதுவே இன்ப நிலையம், ஆத்ம மந்திரம்; அதுவே உயிர்ப்பின் வேராம்! அந்த வேரினின்றே ஆற்றலும், அமைதியும், இன்பமும், வீறும் உண்டாகும். மனம் அலைவதால் இதயத்தில் உள்ள சக்தி புலப்படாமல் இருக்கிறது. காற்றில் விளக்குச் சுடர் அலைவது போலவே, மூச்சுடன் மனம் அலைகிறது; மூச்சை ஒழுங்குப் படுத்தினால், மனமும் அமைதியான காற்றில் ஒளிரும் தீபசிகை போல ஆடாது அடங்கி நிற்கும்.

மூச்சை முறைப்படுத்துவதே பிராணாயாமத்தின் பயன். அதற்கு வழி; மூச்சை இரண்டு மாத்திரைகள் இழுத்து, எட்டு மாத்திரைகள் அடக்கி, நான்கு மாத்திரைகள் வெளி விட்டுப் பழகுதலேயாம். ஓம், சுத்தோஹம், சிவோஹம், ஸோஹம், ராம், ரஹீம் முதலிய ஏதேனும் ஓர் இஷ்ட மந்திரத்தை மாத்திரையாக வைத்துக் கொள்ளலம்.

பூரகம் (உயிர்த்தல்), கும்பகம் (அடக்கல்), இரேசகம் (விடுதல்); அளவு 1 : 4 : 2 ஆக இருக்க வேண்டியதே முதன்மை. மனப் புள்ளைக் காற்று வலையிற் பிடித்து நிறுத்தலாம்; மனம் வசமானால் உடலும் நம் வசமாகும்.

உலகெங்கும் ஆகாயம் நிறைந்திருக்கிறது. ஆகாயத்தின் அன்னையே பிராணன்; பிராண சக்தியினின்றே பஞ்ச பூதங்களும், அவற்றின் சேர்க்கையால் செடி கொடிகளும், அவற்றையுண்டு உயிரினங்களும் வளருகின்றன. அனைத்தின் ஆதியும் அந்தமும் பிராண சக்தியே. சூடு, ஒளி, காந்தம், வைத்யுதம் முதலிய பௌதிக இயற்கை வன்மைகளெல்லாம் பிராண சக்தியின் விளக்கமே யாகும்.

அறிஞரில் அறிவும், வீரரில் வீரமும், பெரியாரிற் பெருமையும் இந்தப் பிராண சக்தியேயாம். சித்தஞ் சிதறினால் சக்தி சிதறும்; சித்தம் நின்று மனங் குவிந்தால், பிராணசக்தி பெருகும். மனம் உள்ளே லயிக்க லயிக்கவே சக்தி மிகும்.

நிமிர்ந்து உட்காருக; வல மூக்கைக் கட்டை விரலால் மூடிக்கொண்டு, இட மூக்கின் வழியாக உள்ளே யுள்ள காற்றை வெளிவிடுக! உடனே அதே மூக்கினால் "ஓம் ஓம் சுத்த சக்தி ஓம் ஓம்" என்று 8 மாத்திரை மூச்சை யிழுக்கவும்; உடனே இரண்டு மூக்குத்துளையும் விரல்களால் அடைத்துக் கொள்ளவும். இழுத்த மூச்சை மூலாதாரத்திற் கொண்டு முட்டி, நெஞ்சில் வைத்து, பிறகு மூளையிற் கொண்டு முட்டி, 32 மாத்திரை யளவு அடக்கிப் பிறகு 16 மாத்திரை யளவு மூச்சை வெளியே விடுக! மூச்சு விடும் மூக்கு வழியாகவே மூச்சிழுக்க வேண்டும். இது பூரணப் பிராணாயாம மாகும்.

மூச்சிழுக்கும்போது பிராணசக்தி உள்ளே புகுவதாகக் கருதுக! கும்பிக்கும்போது இதயத்திலுள்ள பரமாத்மனையே தியானிக்க வேண்டும்; இரேசிக்கும்போது உன் துயர்களும், கவலைகளும், மாசுகளும் வெளியேறுவதாகக் கருத வேண்டும்; இங்கே 2 பூரகம், 8 கும்பகம், 4 இரேசகம் என்று சொன்னது ஓர் அளவைக் குறிக்கவேயாம். நீண்ட பிராணாயாமப் பழக்கத்தால் வழக்கமாகவே இவ்வாறு மூச்சு நடக்கும்.

பிறகு மூச்சு சுழிமுனையிலேயே ஓடிக் கேவல கும்பகம் சித்திக்கும். வாசியடங்கி, மனம் இதயத்திற் படிந்து கேவல கும்பகம் சித்தித்தலே, உயிர்ப்பின் வேரெட்டலாம். அதன் பிறகு பிராணாயாமத்தின் தேவை யிராது.

காலை ஐந்து மணிக்கு, மாலை ஆறு மணிக்கு, இரவு படுக்கப்போகுமுன் பத்துப் பத்துப் பிராணாயாமம் செய்தால் தேகேந்திரியங்கள் சாவி கொடுத்த கடிகாரம்போல, நன்றாக வேலை செய்யும்; நோய் அணுகாது.

ஆனால், எடுத்ததும் பூரணமான பிராணாயாமம் செய்வ தரிது. (1) ஏதாவது ஓர் இஷ்ட மந்திரத்தை ஜபித்தல்; (2) மந்திரத்தை ஒரே அளவாய் மானசீகமாக உச்சரித்து மூச்சை இழுத்து விடல்; (3) முன் சொன்ன கபாலபாதி பழகல்; (4) ஒரு மனத்துடன் மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே உள்ளே செல்லும் மூச்சையும் வெளியே செல்லும் மூச்சையும் கவனித்துக் கொண்டிருத்தல்—இந்த நான்கு சாதனங்களை முதலில் பயின்றால் பிராணாயாமம் எளிதாகும்.

சூரியபேதி, உஜ்ஜாயி, சீதலி, பிரமாரி, மூர்ச்சா என்று கும்பகத்திற் பலவகை யுண்டு. பிராணமுத்திரை, பிராண தாரணம், உட்யாண பந்தம், டங்காரபந்தம் இவை பிராண ஜயம் தரும். செய்முறை தேக யோகம் என்ற நூலிற் காண்க. பூரித்த வாயுவை மூலாதாரத்தில் வைத்து, வயிற்றை எக்கி, உட்யாணம் செய்து, அதே சமயத்தில் கழுத்துக் குனிந்து காற்றுக் குழாயை அழுத்தி நிற்கலாம். இதனால், கும்பிக்கும் வாயுவில் உள்ள பிராண சக்தி உடலில் நன்கு பரவும்; இது பிராண சக்தி சாதனமாகும்.

இவை சித்தியான பிறகு சுத்தயாமம், சப்தயாமம் அல்லது அந்தர்யாமம் எளிதாகும். மூக்கின் வழியே மூச்சிழுக்காமல் ஆதாரங்கள் வழியே பிராணசக்தியைச் செலுத்தும் சாதனம். இவை—குருமூலமே அறிய முடியும்.

அற்றுப் பசிகண் டளந்துண் டியல்வழிநில்;
குற்றமு றாதூன் குடில் 4

நமது உடல் யந்திரம், ஐம்பூதங்களாலாகிய ஊன்குடிலாகும். ஐம்பூதங்களனின் நிறை, மிகுந்தாலும் குறைந்தாலும் உடலில் குற்றங்கள், நோய்கள் உண்டாகும்; தேகேந்திரியத்திற் சிக்க லுண்டாகும். அவ்வாறு குற்றமுண்டாகாதபடி காக்க, இரண்டு வழிகள் உள்ளன; (1) முன் உண்ட உணவு ஜீரணமாகிக் கழிவுகள் அற்று

வெளியேறி நல்ல பசி யெடுத்ததும், பசித்தீயின் அளவறிந்து தூய வுணவு கொள்ளுதல்; (2) இயற்கை வழியில் வாழ்தல்.

உணவே உடலை யாக்குகிறது. உண்டது உடலில் ஒட்டி உணவுக் கழிவு ஒழுங்காக வெளியேறிய பிறகே இயற்கையாக நல்ல பசி யெடுக்கும். நாக்கில் பரிசுத்தமான எச்சிலூறுவதும், வெற்றேப்பம் வருவதும், வயிற்றில் ஜாடராக்கினி "கப கப" வென்று எரிவதும், உணவில் தேட்டம் ஏற்படுவதுமே நல்ல பசிக்கு அடையாளங்களாம். இத்தகைய இயலுணர்வாலே தான் விலங்குகளும் புட்களும் உணவு தேடி யுண்கின்றன.

ஒரு பாத்திரத்திற் சோறு கறி யெல்லாம் போட்டு இரண்டு மூன்று நாட்கள் அப்படியே வைத்து விட்டால் நாற்றமெடுத்து நஞ்சாகின்றன. அதுபோலே, இரண்டு மூன்று நாட்கள் உண்ட வுணவு குடலில் தங்கி நாற்றமெடுத்தால், உடல் என்னவாகும்? எந்த வழிமுறையாலும் நாடோறும் மலஜலம் நீங்க வேண்டியது அவசியம். வாய் கசந்தால், அஃது உள்ளே பித்தமும் கசண்டும் இருப்பதற்கு அறிகுறியாகும். அச்சமயம் தௌதி அல்லது கஜகர்மம் செய்க; ஆபாசங்கள் வெளியேறும். தினம் ஒரு மணி நேரம் தேகப் பயிற்சிக்குச் செலவிட வேண்டும். இதை ஒவ்வொருவரும் தமது கடனாகக் கொள்ள வேண்டும். யோகாசனம் செய்ய முடியாதவர், கசரத், பஸ்கி, பலீன்சடு குடு, ஓட்டம், நீச்சு, பந்தாடல், தோட்ட வேலை, நீர் இறைத்தல், துணி துவைத்தல், ஒரு மைல் உலாவி வருதல், முதலிய பயிற்சிகளையாவது செய்க!

நல்ல பசி, 11 மணிக்குத்தான் இயல்பாக வரும். அப்போது உண்க! மாலையில் வேலையெல்லாம் தீர்ந்த பிறகு சுசிருசியாக உண்க! காலை பசித்தால் பழ ரஸம், துளசி + மல்லி + வேப்பம்பூ கஷாயம் இவற்றை யருந்தலாம்.

உண்பதற்கு ஒருமணி நேரத்திற்கு முன்பு, "ஐந்து பூதங்களும் சுத்தியாகுக!" என்று நினைத்து ஐந்து விழுங்கு

துளசி நீர் அருந்துக; உண்டு ஒருமணி நேரத்திற்குப் பிறகு, மணிக்கொருதரம், ஐந்து விழுங்கு ஜலம் அருந்துக. இரண்டு நாட்கள் வெளிக்குப் போகாவிட்டால் அரைமணிக் கொருதரம் ஐந்து விழுங்கு துளசிநீர் அல்லது வெந்நீர் அருந்தி உபவாச மிருக்கவேண்டும்; வயிறு காலியாகி நாக்கில் இயல்பான சுவை வந்த பிறகு சாப்பிட வேண்டும். அதன்பின், குடல் சுத்தியாகும். தினந்தோறும் 9 மணிக்குமேல் அரைமணி வெயிலில் உலாவி, அல்லது தியானத்தில் இருந்து, அல்லது ஜபம் செய்து கொண்டிருந்து நன்றாக வேர்த்ததும், தொட்டியில் நீர் நிரப்பி, அடிவயிற்றைத் தேய்த்துப் பிறகு நல்ல களிமண் பூசிக் குளித்து வந்தால் நரம்புகளுக்கு பலமாகும்; எல்லா நோய்களும் தீரும்.

மலர்ச்செடிகளை வீட்டில் வளர்க்கவேண்டும்; துளசி, வில்வம், வேம்பு, விபூதிப் பச்சை, மருக்கொழுந்து, கற்பூரவல்லி, மல்லிகை, ரோஜா, போன்ற தாவரங்கள் காற்றைச் சுத்தமாக்கும்.

தூய காற்றும், நீரும், கதிர் முழுக்கும், மாதமிரண்டு நாள் பட்டினியும், உடற் பயிற்சியும், சுசிருசியான உணவும், நல்ல சிந்தனையும், ஆத்மத்தியானமும் இயற்கையான சுகவழியாம்.

பச்சை யுணவுகள் : வாழை, பப்பாளி, ஆப்பிள், மா, பலா, ஆரஞ்சு, திராட்சை, மாதுளை, விளா, அத்தி, எலுமிச்சை, நாரத்தை, தர்பூசி, பேரீச்சை முதலிய கனிகள்.

சல்லாத்திற் கேற்றவை : வெள்ளரி, புடல், வெண்டை, தக்காளி, முட்டைக் கோஸ், பரங்கி, கீரைகள், சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு, கொத்துமல்லி யிலை, கருவேப்பிலை முதலியவற்றைத் துண்டமாக்கித் தேங்காய்த்துருவல் சேர்த்து, எலுமிச்சம் பழம் பிழிந்து, கடலைவகை யேதேனும் கிடைத்தாற் போட்டு உண்ணலாம்.

கடலை, கொட்டை வகைகள் : ஊறிய பாதாமி, கொத்துக்கடலை, நிலக்கடலை, பாசிப்பயிறு, உளுந்து, துவரை, பட்டாணி, சாரப்பருப்பு, பிஸ்தா, தேங்காய் – இவை கனிகளுடனும் காய்கறிகளுடனும் சேர்த்து உண்ணத் தக்கன.

சமைத்துண்ணத் தக்கவை : கையால் தீட்டிய அரிசி, கோதுமை, கேப்பை, கம்பு, சோளம், துவரை, பாசிப்பயறு, மொச்சை, கடலை வகைகள், கத்தரி, உருளைக்கிழங்கு, சேப்பங்கிழங்கு, கருணைக்கிழங்கு, முள்ளங்கி, முருங்கை முதலியன. பல்லுக்குக் கடினமாகவும், பச்சையாக உண்டால் சுவையற்றதாகவும் இருப்பவற்றைப் பதமாகச் சமைத்துண்ணலாம். சாதம், கூட்டு, கறி, பச்சடி, சல்லாத்து, கதம்பம் முதலிய எத்தனையோ வகையாக மேற்சொன்ன உணவுகளைக் கொள்ளலாம்.

விலக்கவேண்டிய தீய உணவுகள் : புலால், முட்டை, கள் வகைகள், காப்பி, டீ, கொக்கோ, டப்பியில் அடைத்துவரும் அந்நிய வுணவுகள், ஊசிப்போனவை, சமைத்து நாலைந்துமணி யான உணவுகள், தாமத வுணவுகள், அதிகக் காரமுள்ளவை, பஞ்சமா பாதங்களால் வரும் பாப வுணவுகள்.

யோகிகளுக்கேற்ற உணவுகள் : (1) தண்ணீரில் அல்லது பாலில் ஊறிய அவல், தேங்காய்த் துருவல், நிலக்கடலை, வெல்லம்; (2) இரவில் ஊறிய கொத்துக் கடலை, வாழைப் பழம், தேங்காய்த் துண்டம்; (3) ஊறிய பாசிப்பயறு, தேங்காய்த் துருவல், வாழைக்கனி, வெல்லம்; (4) முன்சொன்ன கனிகளுடன் கடலைவகைகள்; (5) மா, பலா, வாழைக்கனிகள், தேங்காய்த் துருவல், ஊறிய பிஸ்தா, பாதாமி; (6) முன்சொன்ன சல்லாத்து; எந்த நற்கனிகளுடனும் தேங்காயும் கடலையும் சேர்த்தால் புஷ்டியான உணவாகும்.

சமைத்துண்போர் அரிசி ஒரு பங்கும் பாசிப்பயறு காற்பங்குமாகச் சேர்த்து, அவை வெந்தபின் காய்கறிகளைப்

போட்டு, அவை பக்குவமான பிறகு, இந்துப்பு, இஞ்சி, எலுமிச்சப்பழம், மிளகு—இவை சேர்த்துப் பொங்கலாக்கி யுண்ண வேண்டும். கேப்பை, அரிசி, கோதுமைமாக்களுடன் வாழைப் பழத்தையும் துண்டாக்கிப் போட்டுப் பிசைந்து தேங்காய்த் துருவலும் சேர்த்து அடையாகத் தட்டி யுண்ணலாம். கம்பு, கேப்பை, பாசிப்பயறு, கோதுமை, தீட்டரிசி எல்லாவற்றையும் மாவாக்கி வைத்துக்கொண்டு, முன்போல வாழைக்கனி சேர்த்துத் தேங்காய்த் துருவலுடன் பிசைந்து சப்பாத்தி தட்டி யுண்ணலாம். தூதுளை, மணத்தக்காளி, பொன்னாங்கணி, அறைக்கீரை, கொத்துமல்லி—இவை அடிக்கடி சமையலிற் சேரவேண்டும்.

தூயவுணா தூயநட்புத் தூயமனத் தூயருக்குக்
காயமுங் கண்ணாடி யாம். 5

இதுகாறும் சொல்லியபடி பரிசுத்தமான உணவும், பரிசுத்தமான உள்ளுறவும், புறவுறவும், மாசற்ற மனமும் கொண்ட பரிசுத்தரான அறவோருக்கு உடலும் கண்ணாடி போலப் பளிச்சிடும்.

3. இயற் சிகிச்சை

தீயமனத் தாலுந் திருவற்ற வாழ்வாலும்
நோய்பிறக்கு மென்றே நுவல். 1

புலன்களின் வழியே கண்டபடி திரியும் மனத்தின் கெட்ட நினைப்பாலும், அறமற்ற, நலமற்ற தீய வாழ்க்கையாலும் உடலுக்குப் பிணியுண்டாகிறது என்ற சொல்லுக!

மனப்பிணி முற்றி உடற்பிணி யாகிறது; உடற்பிணி மனத்தையும் பற்றுகிறது; மனக்கேடு உடற்கேடாம். ஐம்புலன்களும் மனத்தை வெளியே யிழுத்து அலையச்செய்து அமைதியைக் கெடுக்கின்றன. அமைதி கெட்டால் அறிவுங்கெடும்; ஆசைநோய் படரும்.

பகுத்தறிவை மனத்திற்குக் காவலாக வைத்துப் புறத்தி னின்று வரும் தீமைகளை யெல்லாம் நன்கு விசாரித்து விரட்டி யடிக்கச் செய்யவேண்டும். பெருந்தீனி, பெருந்துயில், பெருங்காமம், குடலழுக்கு, ஆசையாணவம், பொறாமை, சோம்பல், கவலை, கள்ள நினைப்பு, பாபச்செயல் முதலியவற்றைச் செய்து வாழல் திருவற்ற வாழ்வாகும். உடலும், குடலும், உணவும், உளமும், செயலும் தூயவானால் நோயணுகாது.

தூயவுடை யூணுந் துகளறுவாழ் வுங்கொளலே
நோயு மருந்துமிலா நோன்பு. 2

பரிசுத்தமான ஆடையணிக; சுத்தமான உணவை அளவறிந்துண்க; கெட்ட சேர்க்கை யில்லாது பரிசுத்தமாக வாழுக! பிறகு நோயுமில்லை; மருந்துத் தேவையில்லை. இதுவே உடலுறுதி தரும்.

பூத வுடலுக்கைம் பூதமே நன்மருந்தாம்;
பூதநிறை யெந்நாளும் போற்று. 3

ஆகாயம், காற்று, தீ, நீர், மண் ஆகிய ஐம்பூதங்களாலான யாக்கைக்கு, அந்த ஐம்பூதங்களே மருந்தாகும். ஆதலால், பஞ்ச பூதங்களும் அளவாயிருக்கும்படி உடலை பாது காப்பாயாக!

சீதோஷ்ண நிலைக்கேற்றபடி உஷ்ணமானியில் ரஸம் மாறிக் கொண்டிருப்பது போலவே, சித்தவிருத்திக்கும், கால வேறுபாடுகளுக்கும், செயல்களுக்கும் ஏற்றபடி பஞ்ச பூதங்களின் அளவும் உடலில் மாறிக் கொண்டிருக்கும். நாம் விடும் மூச்சு 12 அங்குலம் நீண்டால் பிருதிவி; 16 அங்குலம் நீண்டால் அப்பு; 4 அங்குலம் நீண்டால் தேயு; 8 அங்குலம் நீண்டால் வாயு; மூக்கிற் குள்ளாகவே மூச்சு ஓடினால் ஆகாயம் அதிகம் என்பர். நாடி தாரணையால் பிராண சக்தியை உடலில் நிரப்பிப் பஞ்சபூத நிறையை அளவாக்கலாம் :-

(1) நல்ல காற்றைத் தாராளமாக உட்கொள்ள வேண்டும். பயிர் பச்சைகள் சோலை பூஞ்செடிகளில் உலாவிவரும் தூய காற்றை யுட்கொண்டால் உடலுக்கும் மனத்திற்கும் இன்ப மாகும்; வீட்டைச்சுற்றி அழகும் மணமும் உள்ள செடிகொடிகளை வளர்ப்பது நல்லது. ஒரு சுரங்கத்தில் வேலை செய்பவர் உயிர், வெளியே சுற்றும் காற்றுப்பொறியைப் பொறுத்துள்ளது; அது போலவே, தேகேந்திரியத்தின் விசையெல்லாம் காற்றுப் பையில் அடங்கியுள்ளது. காற்றுப்பையை நரம்புகள் இயக்குகின்றன. காற்றில் பிராணசக்தி கலந்துள்ளது. அதை முறையான இரேசக-கும்பக-பூரக சாதனங்களால் வசப்படுத்த வேண்டும்.

(2) தினந்தோறும் அரைமணி நேரமாவது உடல் வேர்க்கக் கதிரில் உலாவ வேண்டும்; அல்லது சூரிய நமஸ்காரஞ் செய்ய வேண்டும். அதனால் தேஜஸ் அதிகமாகும்.

(3) கதிர் முழுக்கானதும் நன்னீரில் முழுகவேண்டும். தண்ணீர் மேலுக்கும் உள்ளுக்கும் நல்லது. நீரின்றிப் புறத்தூய்மை யியலாது; நீரின்றிக் குடல் சுத்தியாகாது. காலையில் உடற் பயிற்சியானதும் ஒரு தொட்டி நீரிற் படுத்து அடிவயிற்றை நன்றாகத் தேய்த்துப் பிறகு குளிக்கவேண்டும்.

ஒரு மணி நேரத்திற் கொருதரம் சுத்த நீர் ஐந்து வாய் அருந்திவந்தால் குடல் சுத்தமாகும்; மலச்சிக்கல் இராது. மாதம் இரண்டு நாட்கள் பட்டினி யிருந்து, துளசி தீர்த்தம் மட்டும் அருந்தினால் உடல் சுத்தமாகும்.

(4) மண் உடலிற் சேரவேண்டியது அவசியம்; கரம்பை மண்ணைப் பூசிக் குளிக்கலாம்; செம்மண்ணில் குஸ்தி கசரத் முதலிய உடற் பயிற்சிகளைச் செய்யலாம்; இரவில் தரையில் ஆற்று மணலைப் பரப்பி அதன்மேற் பாய் போட்டுப் படுக்கலாம்; மண் சட்டிகளிற் சமைத் துண்ணலாம். இவற்றால், உடலில் மண் சத்துச் சேரும்.

(5) அரசங்குச்சி, சந்தனக்கட்டை இவற்றால் தீ மூட்டி, அருகே யமர்ந்து தியானித்தல் நலந் தரும், இக்கனலால் உடம்பில் அக்னிசக்தி அதிகமாகும்.

(6) ராஜஸ தாமஸ நினைப்புகளை விலக்கி சாத்விக உணவும் நினைவுங்கொண்டு சாந்தமா யிருந்தால், ஆகாயம் உடலிற் புகும். இவ்வாறு பஞ்சபூதங்களின் அளவைக் காத்தால் நோயணுகாது.

வேம்பு, நாரத்தை இலை, நாரத்தம்பழம், எலுமிச்சம் பழம், சூரத்தாவரை யிலை, துளசி, வில்வம், மணத்தக்காளி, பொன்னாங்காணி, கரிசலாங்கண்ணி, தூதுளை, தும்பை, சிற்றகத்தி, கடுக்காய், இஞ்சி, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, ஓமம், தாளிசபத்திரி, வால்மிளகு, இலவங்கப்பட்டை, நெல்லிக்காய், நிலப்பனைக் கிழங்கு, ஓரிலைத்தாமரை, கீழா நெல்லி, மாதுளை, ஆரஞ்சு, விளாம்பழம், வாழைப்பழம், தேங்காய் இவற்றை உபயோகித்து வந்தால் உடலுக்கு மிக்க நலமாகும். இவை பல நோய்களைத் தீர்க்கும்.

பஞ்சபூதங்களின் நிறையைக் காக்கவே நம் பெரியார்கள் பிராணாயாமம், சந்தி ஜபம், ஸ்நான பானம், ஆகார சுத்தம், அக்னிஹோத்ரம், ஔபாஸனம், சமிதா தானம், சௌசம், மண்ணிட்டுக் கொள்ளல், மலர் பறித்து வழி படல், புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களுக்கு யாத்திரை செல்லல் முதலியவற்றைச் சமுதாய வாழ்வில் இணைத்தனர்.

உண்ணாமை மாற்றும் உடற்பிணியைக் காற்றொளிநீர்
மண்வாழ்வார்க் காகு மருந்து. 4

உபவாசம் உடலுக்கு வரும் நோய்களை மாற்றிக் குணப்படுத்தும். நல்ல காற்றும், கதிரொளியும், நல்ல தண்ணீரும் உலகில் வாழும் மாந்தருக் கெல்லாம் இயற்கை யன்னை எளிதாகத் தரும் மருந்தாகும்.

அளவில்லாமல், உண்டதையும் உமிழ்ந்ததையும் கவனியாமல், இயற்கையான பசி யில்லாமல் சோற்றையும்

பணிகாரங்களையும் வயிற்றிலே திணிப்பதால், அல்லும் பகலும் ஓயாது வேலை செய்யும் உணவுறுப்புக்களுக்கும் நரம்புகளுக்கும் கடுமையான வேலை யேற்படுகிறது. வயிற்றுக்குச் செய்யும் இக் கொடுங்கோலைத் தாங்காமல் இயற்கை செய்யும் புரட்சியே நோயாகும். உறுப்புக்களுக்கு ஓய்வு தருவதே உபவாசமாகும். அதனால் பாக்கியுள்ள வேலையை இயற்கை செய்து முடிக்கும்; உடலுறுப்புக்கள் அமைதியாக இயல் நிலை யடைந்து புதிய வேலையைச் செய்யத் தயாராகும். பட்டினியால் உடம்பும் மூளையும் சுத்தமாகும்.

உண்ணும் பணியை யுடல்வாழ் பரமனுக்கே
பண்ணும் பணியாகப் பார். 5

எல்லாரும் வயிற்றிற்கு உணவு கொடுக்கும் பணி செய்தாக வேண்டும். அப்பணியை உடலில் இடங்கொண்ட பரமாத்மாவின் வழிபாடாகச் செய்க.

நாம் சோறுமட்டும் உண்ணவில்லை; வாயாற் பலவகை உணவுகளை யுண்கிறோம்; நீர் பருகுகிறோம்; மூக்கால் காற்றை யுட்கொள்ளுகிறோம்; காதால் சத்தத்தை யுட் கொள்ளுகிறோம்; கண்களால் காட்சிகளை உட்கொள்ளுகிறோம்; தோலினால் காற்றையும் பரிசங்களையும் உட்கொள்ளுகிறோம்; புலன்களால், தோன்றும் உலகின் காட்சிகளையும் உணர்ச்சிகளையும் உட்கொள்ளுகிறோம். மனத்தினால் எத்தனையோ எண்ணங்களை உட்கொள்ளுகிறோம். இத்தனைக்கும் சாட்சியாக உள்ளத்தில் அமர்ந்திருக்கும் சுத்த பரமாத்மனை எண்ணுக!

இயற்கையின் மூலம், “இன்னது செய்; இப்படிச் செய்!” என்று அவன் நம்மை ஏவுகிறான். அந்தக் கட்டளைப் படி நடந்தால் நாம் இன்புறலாம்.

4. மனவுறுதி

நிலைத்த மனமே நிலைபேறாம்; ஆசை
யலைத்த திடர்க்கடலே யாம். 1

யோகத்தின் பாதி வேலை மனம் புலன்கள் வழியே அலையாமல், நிலைநிறுத்துவதேயாம். அப்படி அடங்கி நின்ற மனமே நிலைபேறாகும்; மோட்சமாகும்.

ஆசையினால் அலைக்கப் பெற்ற மனம் இடர்க் கடலேயாகும். விஷயாதிகளை நினைத்தால் அவற்றிற் பற்றுண்டாகிறது; பற்றினால் ஆசை யுண்டாகிறது; ஆசை நிறைவேறாவிட்டால் குரோத முண்டாகிறது; அதனால் நினைவு மயங்குகிறது; அந்த மயக்கத் தால் புத்தி கெடுகிறது; புத்தி கெட்டால் மோசம். இந்திரியங்களை அடக்கித் தன்வசப் படுத்தினவன் சாந்த மடைகிறான். ஆத்ம சாந்தியால் எல்லா துக்கங்களும் நீங்கும். மனப் படகு விஷயப் புயல்களிற் சிக்கி யலையாமல் உள்ளடங்கி யமைதி பெறுவதே யோகசாதனத்தின் முதற் படியாகும்.

சுற்றும்பேய் நெஞ்சைச் சுருக்கிச் சுகவழியே
பற்றற்று நிற்கப் பயில். 2

நெஞ்சம் அடங்காப் பேயாகும். அஃது ஆசாபாசங்களிற் சுற்றி யலைந்து, நமது அமைதியைக் கெடுக்கிறது. துன்ப வழி யிற் செல்லாமல், அதை மெல்ல அடக்கி யிழுத்துத் தன்னுள் பரமசுகமாக விளங்கும் சுத்தான்மாவை அடையும் வழியில் உய்த்துப் புறப் பற்றுகளை நீங்கியிருக்க, யோகப்பயிற்சி செய்க!

அகமெனக் கிளம்பும் மனத்தை யடக்குவதே சுகமாகும். அடங்கிய மனம் வினையுலகின் வாழ்விற்கு அச்சாணி போலாகும். உலகில் அரிய பெரிய காரியங்களைச் சாதித்த மகான்களெல்லாம், முதலில் மனம்சும்மாயிருக்கப் பயின்றவரே யாவர்; அன்னியமெண்ணாமல் தன்னைப் பற்றியிருத்தலே சும்மாயிருத்தலாம். கிளைகள் காற்றில்

எவ்வளவு ஆடினாலும், வேர் மண்ணுள் ஆழ்ந்து ஊன்றி யிருக்கிறது. அதுபோலவே மனமும் ஆன்மாவில் வேரூன்றி வாழ்வைப் பூவுங்கனியும் குலுங்கச் செய்ய வேண்டும்.

நெஞ்சம் பாசக்கயிற்றாற் பிணைக்கப்பட்ட ஒரு சஞ்சலப் பிராணி; அப் பாசக்கயிறு எல்லையற்றது. அதனால் இப்பிராணி உலகெல்லாம் திரிந்து அல்லற்படுகிறது. பாசக் கயிற்றை மெல்ல மெல்லச் சுருக்கி, நெஞ்சப் பசுவை அமைதி யென்னும் முளையிற் கட்டவேண்டும்; அதுவே இங்கு, "நெஞ்சைச் சுருக்கி" எனப்பட்டது.

சினத்துடனே மண்ணைச் செயிப்பதினுந் தத்தம்
மனத்தை யடக்கிடலே மாண்பு. 3

பிற நாட்டார்மேற் சினங்கொண்டு, குண்டும் பீரங்கியும் விஷப்புகையும் போட்டுக் கோடானு கோடி மக்களைப் படுகொலை செய்து, உலகை வெல்லும் மண்வெறியைவிட மனத்தை யடக்கி வாழும் உபசாந்தமே பெருமை தரும்.

வாள் கொண்டு உலகை வென்ற அரசர் போன்றோர் மண்ணாயினர். உலக சரித்திரத்தில் அவர் வரலாறுகள் பயங்கரமான இரத்தக் கறைகள் போலிருக்கின்றன. மனத்தை யடக்கிய மகான்களின் வாழ்வே மனிதனுக்கு ஆறுதலளித்து வழி காட்டுகிறது. மனமடங்கிய யோகிகள் சும்மாயிருந்தாலும், அவர்களது தேஜஸ் சுற்றிலும் பரவி, உலகைச் சுத்தமாக்கும்.

நிலைக்கு நலநாடி நீளவா நீந்தி
அலைக்கு மனத்தை யடக்கு. 4

"நிலையான நன்மை இன்னது; நிலையற்ற தின்னது" என்று அறிக; நிலையான பொருளிலேயே மனத்தை ஊன்றுக.

மனத்தை ஊன்றவிடாமல் தடுப்பவை நீண்டகாலமாக அதைப் பற்றியலைக்கும் அவா, ஆசை, சங்கற்ப விகற்பக்

சூழாம் இவையேயாம். அந்த அவா ஒரு பெரிய கடல்! அதை வைராக்கியமும் யோகப்பயிற்சியுங் கொண்டு தாண்டவேண்டும்; அவா அடங்கினால் அமைதி கைகூடும்.

ஆன்மா உண்மை; அஃது என்றும் நிலைத்திருப்பது, இயற்கைத் தோற்றங்களெல்லாம் காலநிலைபோல் மாறுவன. ஆன்மா சத்து; அதற்கு அன்னியமானவை அசத்து, உண்மைக்கு அழிவில்லை; இன்மைக்கு இருப்பில்லை; இதைத் தெளிந்தவனே உள்ளறிஞன்.

"நிலைபொருள் இன்னது, அலைபொருள் இன்னது" என்றறிந்து, நிலையான தன்னுள் ஊன்றுக.

நினைப்பி னுருவே நிசமாகும்; நல்ல
நினைப்பையே தேர்ந்து நினை. 5

நாம் எந்த நினைப்புடன் இருக்கிறோமோ அந்த வடிவே நமது வாழ்வும் ஆகும்; நினைப்பின் வடிவே நிச வடிவு; ஆதலால், நல்ல நினைப்பையே எப்போதும் நினைக்க வேண்டும்.

மகான்கள் கட்டளையிட்ட ஆசார அனுட்டானங்களெல்லாம் நல்லநினைப்பு, நல்ல சித்த விருத்தி இவற்றையுண்டாக்கு வதற்கேயாம்.

அஹிம்சை உண்மை, தீங்கின்மை, கள்ளாமை, பொய்யாமை, விந்தடக்கம், புலனடக்கம், பிறர் பொருளை அவாவாமை, திருப்தி, ஜபம், தவம், கற்றல், கேட்டல், சிந்தித்தல், கடவுள் வணக்கம் முதலியவற்றைப் பெரியோர்கள் அறவாழ்விற்கு அடிப்படையாக்கினர். அவற்றாற் சித்த சுத்தியுண்டாகித் தனது உண்மைப் பொருள் விளங்கும்.

நினைப்பே மனிதன். ஓர் அழகான சிலை, சிற்பியின் நினைப்பு வடிவு; ஓர் அழகான ஓவியம், சித்திரப் புலவனது நினைப்பின் வடிவமாம். ஒரு காவியம், கவியின் நினைப்பு வடிவாம். அது போலவே, ஒருவன் வாழ்க்கையும் அவனது அந்தரங்கமான நினைப்பின் பிரதிபிம்பமே யாகும். யோகி

ஆத்ம தியானத்துடனே யிருந்து, அதுவே யாகிறான். நினைப்பே நடப்பு.

5. சித்த ஜயம்

வந்ததையும் போனதையும் வாதனைப்பட்
டெண்ணுவதேன்?
சிந்தையலை யாதிருக்கச் செய். 1

சித்த ஜயமே ஆத்ம ஜயத்திற்கு வழியாகும். வாழ்வில் வந்த வினைகளையும், போன வினைகளையும் நினைத்துச் சித்தம் சதா வாதனைப்பட்டு அலையும். சிந்தை அலையாமல் உள்ளே அடங்கி இருக்கச் செய்க!

ஒன்றினை யொன்றலே யோகம்; அலைமனத்தை
வென்றிடி னொன்றாம் விரைந்து. 2

எல்லா யோகசாரமும் இதுவே. உள்ளது ஒன்று; அஃது, ஒவ்வோருள்ளத்தும் சுத்தான்மாவாக உள்ளது. அதைக் காண முடியாமல் பாசமனம் தடை செய்கிறது. அலையும் மனத்தை வென்று அடக்கினால், அது சுத்தமனமாகி, சுத்தான்மாவுடன் விரைவாக ஒன்றுபடும்.

ஆடியாடிச்செல்லும் ஜட்கா வண்டியில் உட்கார்ந்து எழுதத் தொடங்கினால், எழுதுகோல் அங்குமிங்கும் அசைந்து, ஓர் எழுத்துக்கூடச் சரியாய் விழாமற் செய்யும்; கண்டபடி அலையும் மனத்தைக் கொண்டு யோகந் தொடங்கினால், ஒரு சித்தியும் உண்டாகாது.

தீனி முயக்கினலே செல்லாதுன் வாணாளில்
ஞான முதிர்ச்சிபெற நாடு. 3

வாணாட்கள் குறுகின. அவற்றைக் கொண்டு வினை தீர்ந்து விடுதலை பெற்று, உண்மைப் பொருளைக் கூடிப் பூரணானந்த மெய்த வேண்டும். விதவிதமான தீனிகளைத் தின்பதிலும், காமப் புணர்ச்சியிலும் வாழ்க்கை செலவழிந்து போகாது, ஆத்மஞான முதிர்ச்சி பெறவே அதைச் செலவிடுக!

செடிக்கு உரம் போடுவது போன்று, உடலுக்குத் தீனிபோட வேண்டியதுதான். அந்த உரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பூவுங்கனியும் குலுங்குவதன்றோ செடியின் வாழ்க்கை? அது போல, உடலைப் பேணுவதெல்லாம் இந்தத் தூலாதாரத்தைக் கொண்டு உடம்பிலுள்ள உத்தமனை அறிந்து கலப்பதற்கேயாம். அறிவிற்கறிவு தன்னறிவு, தன்னறிவின்பமே பேரின்பம்.

இன்பத்தி லின்பம் எனைத்திலுங் கட்டின்மை;
துன்பத்துட் டுன்பந் தொடர்பு. 4

உண்மைப் பொருளினின்று நம்மை மயக்கிப் பிரித்து மாயப் பொருள்களுக்கு அடிமையாக்கும் தொடர்பே, பற்றே, எல்லாத் துன்பத்திலும் பெருந் துன்பம். மெய்ப் பொருளுடன் கலந்திருத்தலே இன்பங்களிலெல்லாம் இன்பமாம். நஞ்சு கலந்த பால், நெய் தடவிய வாள் இவற்றை நக்கிய நாய் துன்புறும்; விளக்கில் பாயும் விட்டில் இறக்கும்— அவ்வாறே ஆசைப் பொருளைப் பற்றும் மனமும் புண்ணுறும்.

பற்றற்று வாழ்ந்து, பரம சுகமெய்தக்
கற்றவனே கற்றார்க் கிறை. 5

ஆசையாணவச் சுழல்களில் மனம் பற்றாமல் நீரிற் படகு போல உலகில் வாழ்ந்து, பரமாத்ம சுகமாகிய பேரின்பத்தை யடையச் சாதன மார்க்கங்களைக் கற்று நின்றவரே கல்வியிற் சிறந்த புலவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராவர்.

6. மௌனம்

செவிப்படக் கேட்டவை சிந்தித்துச் சித்தங்
குவிப்பது கற்பின் குறி. 1

யோகி நன்னூல்களைக் கற்க வேண்டும்; கேட்கவேண்டும். ஆனால், கேட்டதைச் சிந்தித்து, சித்தத்தை

உட்குத்விது, அலையவிடாது கற்ற பொருளில் நிறுத்தித் தியானிப்பதே கற்பதன் நோக்கமாகும்.

(1) யோகி அறிய வேண்டிய மந்திரம்—தத்வமஸி, சுத்தோஹம், அயமாத்மா ப்ரஹ்மம், நான் ஆன்மா, ஸோஹம், ஓம் சுத்த சக்தி.

(2) **சாதன சதுஷ்டயங்கள்** : சமம், தமம், திதீக்ஷை, உபரதி, சிரத்தை, சமாதானம் ஆகிய ஆறு சம்பத்திகள், வைராக்கியம், நித்யஅநித்ய விவேக விசாரம், முமுட்சுத்வம்.

(3) **ஞானத்திற்குரிய மூன்று வழிகள்** : அன்பு, உறுதி, அடக்கம்.

(4) **விலக்கவேண்டிய தீமைகள்** : காமம், குரோதம், லோபம்.

(5) **பக்தியோகிக்குச் சாதனங்கள்** :- இறைவன் பெருமையைக் கேட்டல், பாடல், நினைத்தல்; திருவடித் தொண்டு, மலர் தூவல், வணங்கல், ஆத்ம நிவேதனம்; தொண்டன், நண்பன், குழந்தை, காதலி முதலிய ஒரு பாவனையில் அன்பு செய்தல், அல்லது சாந்தமாக தியானித்தல்.

(6) **ஞானியின் அஷ்டாங்க சாதனம்** : புலனடக்கம் **இமயம்**; அன்புறுதி **நியமம்**; மனம் நிலைத்தல் **ஆஸனம்**; உண்மையறிந்து அதையே உள்ளிருத்திப் பொய்யை விடுத்தல் **பிராணாயாமம்**; உண்மையினின்று மனம் விலகாதிருத்தல் **பிரத்யாகாரம்**; மனத்தைச் சுத்தான்ம நிலையமான உள்ளத்தில் நிறுத்தல் **தாரணை**; "பஞ்ச கோசமும் நானல்லன். நான் சுத்தான்மா" என்று அதே நினைப்பாயிருத்தல் **தியானம்**; சுத்தான்ம சாக்ஷாத்காரமே **சமாதி**; அந்தச் சுத்தான்ம இன்பத்தை உலகெங்கும் பரவக் காணலே யோகப் பயன்.

வாயடங்க நெஞ்சடங்க மௌனமே மந்திரமாம்;
சேயடங்குந் தாயைத் தெளிந்து. 2

வாயும் மனமும் அடங்கித் தியானம் நிலைக்க மௌனமே மந்திரமாகும். அழும் குழந்தை அடங்கத் தாய் வருவது போல, மௌனம் வந்து யோகியின் மனங்குவியச் செய்யும்.

கோடானுகோடி நட்சத்திரங்கள் எவ்வளவு அடக்கமாக, மௌனமாக யாத்திரை செய்து இருளைக் கடந்து காலைக்கதிரிற் கலக்கின்றன! அதுபோல, சாதனஞ் செய்யும் யோகி அடக்கமும் மௌனமும் பூண்டு, அத்யாத்ம சித்தியிலேயே குறிப்பாயிருந்து, ஆத்ம ஒளியைக் கண்டு கலக்க வேண்டும்.

நிறைகுடம் தளும்பாது; ஆழ்கடல் அலையாது; "சாந்தம், சாந்தம், அமைதி, அமைதி" என்று நமது நெஞ்சக் குழந்தை அலறுகிறது. அமைதியைத் தரும் தாய் மௌனமேயாகும். உலகின் ஒப்பற்ற வேதங்களெல்லாம், அருட் பாடல்களெல்லாம் மௌனத்தின் வரப் பிரசாதங்களாம். சைத்திரிகனொருவன் அழகான சித்திரம் எழுதும்போது, யாருடனும் பேசவியலான். மோனமே முத்திக்கு வித்து; அமைதிக்குச் சக்தி. மோனவுணர்வே ஞானத் தேனாம்.

தானாகக் கூடுந் தலைவன்முன் பேச்சடங்கும்
ஆனாத மோன மது. 3

தன்னைக் காதலிக்கும் தலைவன் தானாக வந்து கூடும் போது, காதலி பேச்சடங்கி, அந்த இன்பத்திலேயே மனம் நீங்காது லயித்திருக்கிறாளன்றோ? ஆசை யாணவங் களெல்லாம் அடங்கிப் பரம சுகப்பொருளான இறைவன், ஜீவனை உட்கலந்து கூடும்போது, இயல்பாக உண்டாகும் ஆனந்த மோனமே ஆனாத (நீங்காத) மோனம்; மோனத்தில் தன்னை யுணர்ந்திருத்தலே பேசாத காரியம். எல்லாச் சமய தத்துவங்களும் மோனக்கடலில் அடங்கும்.

வாய்ப்பேச் சடக்க, மனமடங்கி, நாடியாழ்
பாய்ச்சும் பரநாதப் பண். 4

உள்மௌனத்திற்கு வாய் மௌனம் பெருந் துணையாகும். மனிதனுக்கு விவகாரங்களெல்லாம் வாய்ப் பேச்சால் வருவன. வாயடக்கினால் மனமடங்கும்; மனத்தின் ஒலிபரப்பியே வாய். அநாவசியமாக ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாமல், அவசியமான பதில்மட்டும் சொல்லிப் பேச்சைச் சுருக்கவேண்டும். அதிகம் பேசுவதில் எத்தனையோ பொய்களும், அகங்கார மமகாரங்களும் கலந்து வரும்; மௌனத்தால் இவை யொழியும்.

"நாடி யாழ்" என்பது மேருதண்டமாகிய வீணையாகும். அதில் பத்து நரம்புகள் இணைக்கப் பெற்றுள்ளன. அவையாவன; அத்தி, அலம்புடை, காந்தாரி, குகு, சங்கினி, சிகுவை, புருடன், இடை, பிங்கலை, சுழிமுனை. அவற்றில் இறுதி மூன்றும் முதன்மையானவை. இந்த நாடிகள் தச வாயுக்களை யியக்குகின்றன. தச வாயுக்களாவன; பிராணன், அபானன், ஸமானன், உதானன், வியானன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்செயன். வாய் கண்டபடி பேசுவதால், மூச்சு அதிகமாகச் செலவழிகிறது; வாயுக்கள் சிதறிப் போகின்றன; நரம்புகள் அமைதி யிழந்து கலங்குகின்றன. அதானல் மனமும் கலங்குகிறது. உண்மையான மௌனத்தால் வாயு அடங்கிக் கேவல கும்பகம் சித்திக்கும். கேவல கும்பகத்தில் மூச்சு மூக்குத் துளைகளின் வழியே "உஸ், உஸ்" என்று போகாமல் உள்ளடங்கி, சுழிமுனையில் ஆடும்.

இவ்வாறு வாயு அடங்கும்போது, நாடிகளில், "ஓம் ஓம்" என்று இடைவிடாது இனிய நாதம் கேட்கும். அதுவே உள்ளக் கண்ணனின் ஓங்கார முரளி! மனமாகிய காதலி அதில் நிற்கும்போதே பேரின்பமுண்டாகும். நாடி யாழ் இவ்வாறு பரநாதமாகிய ஓங்காரத்தைப் பாய்ச்சினால், மனம்

அனைத்தும் புதுமைபெறும். பேச்சடங்கி, நாதானுசந்தானம் பண்ணினால், அதிசீக்கிரம் தியானம் கை கூடும்.

இரவுபக லின்றி யெரிமுச் சுடரிற்
பரமான்ம நூலைப் படி. 5

ஒவ்வொருவர் உள்ளேயும் வெகு சுகமான அனுபவநூல் ஒன்றிருக்கிறது; அதுவே, பரமாத்ம நூல்; அதைப் படிக்க முச்சுடர் விளக்கு வேண்டும். அந்த முச்சுடர் விளக்கு, ஸஹஸ்ராரத்தில் இரவு பகலின்றி எப்போதும் எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுவே மதி, இரவி, தீ (ஸோம சூரியாக்கினி) யாகும். ஆதாரங்களை மலர்த்திக் குண்டலினி, ஸஹஸ்ராரத்திலுள்ள புருஷனைக் கூடியதும், அந்த முச்சுடர்களும் விளக்கமாகும். மின்சாரத்தின் இரண்டு கம்பிகள் சேர்ந்து ஒளி விளங்குவது போலவே, ஆதார சக்தி ஸஹஸ்ரார புருஷனைக் கலக்கும்போது; முச்சுடர் தோன்றும். அதன் அருட்பெருஞ் சோதியில் பரமாத்மக் கலப்புடன் இருப்பதே, இங்கே படிப்பெனப்பட்டது. தன் சொரூபத்திற் படிந்து நிற்பதே படிப்பு.

7. தியானம்

நினைத்து நினைத்து நினைப்பற்று, நெஞ்சே,
நினைப்பற்றி நீயாகி நில் 1

நெஞ்சே, சஞ்சலம் வேண்டா; உலகியல்பையும், உடலியல்பையும், உயிரியல்பையும், மாந்தரியல்பையும், இவற்றை யெல்லாம் கடந்த உனது உண்மையான சுத்தான்மவியல்பையும் சதா நினைத்துப் பார்; தியானி; தியானித்து உனது சொரூபமான சுத்தான்மாவை உணர்; அதையே பற்றி, வேறு பற்றில்லாது தானே தானான சுத்த முத்த சமத்துவ நிலையில் உறுதியாக நில்! அதுவே ஞானமும் பக்தியுமாகும்.

சிதையாம லெண்ணித் தெளிந்தாலுன் னுள்ளே
"அதுநா" னென் றேயுணர லாம். 2

உனது உண்மைச் சொரூபத்தையே மனஞ் சிதையாமல் உட்குவிந்து தியானித்துத் தெளிவாயாக! பிறகு "அதுதான்" (தத்–அஹம்) "இந்த உடலுயிர் மனங்களை உள்ளிருந்து இயக்கும் பொருள் எதுவோ, அதுவே உண்மையான நான்; அதுவே உலகம்" என்று தெளிவாக அறியலாம்.

ஆதலால் இடை விடாமல், "நான் அது, சுத்தோஹம், ஸோஹம், ப்ரஹ்மைவாஹம்" என்று தியானி! தியானத்தால் உள்ளந் தெளிந்து, உண்மை பளிச்சிடும்.

எழுந்து விழுந்தும் இடத்தமர் முன் னீர்போல்
அழுந்தியுன் னுள்ளே யடங்கு. 3

கடலைப் பார்! அஃது, அலையாக எழுந்து வீசுகிறது; பிறகு அலைவற்று அடங்குகிறது; எழுவதும் விழுவதும் சந்திரனால் உந்தப்பெற்ற அலைகளே. ஆழ்கடல் அமைதியாக, அகண்டமாகவே யுள்ளபடியுள்ளது. அதுபோலவே குணவிகார அலைகள் ஓயாமல் உன்னைச் சுற்றிலும் எழும்; விழும். நீ ஆழ்கடல் போன்று, உனது உண்மையான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் அழுந்தியிரு!

சாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் எனக் குணங்கள் மூவகையின: தாமத குணம் ஆளை மந்தமாக்கி, அறிவைக் கெடுக்கும். ராஜஸ குணம் மனிதனைச் செயலுக்கெழுப்பி, ஆசையைப் பெருக்கி இருவிகாரங்களை யுண்டாக்கும்; மனத்தை வேறுபடுத்தி ஒரு மயத்தைப் பலவாகக் காணச்செய்யும்.

சாத்விகம் சாந்தமளிக்கும்; அனைத்திலும் ஒருமயத்தைக் காணச்செய்யும்; அறிவைத் தெளிவாக்கும்; "செய்யத் தக்கது இன்னது; தகாதது இன்னது" என்று நன்கு விளக்கும். சாத்வீக குணத்தையே யோகி வளர்க்கவேண்டும்.

ஆனால், அவன் அதைக் கொண்டு நாளடைவில் எக்குணங்களிலும் பற்றில்லாமல், தானே தானாகும் குணாதீத நிலையை யெட்ட வேண்டும். அலைகள் கடலினின்றெழுந்து அடங்கும் போது அதற்கே ஊணாகின்றன. அதுபோல, ஞானியின் வாழ்வும் சுத்தான்ம வுணர்வினின்றெழுந்து, அதையே பற்றி, அதிலே யடங்கும்.

பொன்னூற்றிற் பொங்கிப் பொலியும்வெண் டாமரைவாழ்
அன்னமென் றுன்னை யறி. 4

ஆத்மாவை ஹம்ஸமாகக் காண்பர் யோகியர். அன்னம் தண்ணீரை நீக்கிப் பாலை உட்கொள்ளுவது போலவே, அசத்தை நீக்கிச் சத்தே தாமாகும் நிலை பெற்றவராவர் பரமஹம்ஸர்.

சுத்தான்மாவாகிய அன்னம் ஸஹஸ்ராரமாகிய வெண்டாமரையில் உறைகின்றது; அந்த வெண்டாமரையைப் பொன்மயமான ஒரு சோதிவெள்ளஞ் சூழ்ந்துள்ளது; அதுவே முச்சுடர்; அருட்சுடர்! புருவ நடுவே பொட்டிடும் இடத்தில் ஆக்ஞா சக்கரம் உள்ளது. அதற்கு மேல ஒரு நாத வெளியுள்ளது. அதற்கு மேல் படிகம் போன்ற ஒரு குன்று; அதன் உச்சியில் பொன்மயமான ஓர் ஒளியூற்று; அந்த ஊற்றில் ஒரு நுட்ப வெண்டாமரை; அந்த வெண்டாமரையில் ஓர் அறிவன்னம், (பரமஹம்ஸம்) வீற்றிருக்கின்றது. "அதுவே சுத்தான்மா, அதுவே நான்" என்று தியானிக்கவும்!

இதயம், ஸஹஸ்ராரம் இரண்டும் தியான நிலையங்களாம்; தியானப் பொருள் ஒன்றேயாம். ஸஹஸ்ராரத்தில் தியானித்தால், அறிவும் அமைதியும் ஆகும். இதய தியானத்தால் இன்பமாகும். இதயத்தையும் ஸஹஸ்ராரத்தையும் அமுதநாடி இணைக்கிறது. உள்ளத்தில் தியானித்தால் உணர்வு நெற்றிக்கேறி, ஒளிகண்டு, அறிவுத்தேனுன்னும்.

அமைதியின் பத்தில் அறிவுச் சுடராய்ச்
சமதைபெறுந் தன்னிலையைச் சார். 5

மனம் அலையா அமைதியில் ஆத்மசுகம் பிறக்கும். அந்த இன்பத்தில் அறிவுச்சுடர் ஆடாது நிலைத்து விளங்கும். அப்போதே, தனது உண்மை நிலை விளங்கும். அந்த உண்மை நிலை பெற்றால், சுகதுக்க பந்ததொந்தங்களில் உழலாது, குணப்போர்களைப் பற்றற்ற சாட்சியாகப் பார்த்து, யோகி தானேதானான பிரமநிர்வாண நிலையைப் பெறுகின்றான். தன்னையறிந்தவன் தானாகவே உயிர்க்குலத்தைப் பார்க்கிறான். அவன் அகண்ட சமரசியாகிறான். தன்னிலை பெற்றால் எல்லாந் தானே யாகும்.

8. ஸஹஸ்ரார சித்தி

கற்பூரத் தீபவொளி காட்டும் உடலுயிரும்
சிற்கனலை யேற்றச் சிரம். 1

நம்முள் ஒரு தெய்வக்கனல் உள்ளது. அது மூலாதாரத்தில் பாம்பு போலச் சுருண்டு உறங்குகிறது. அந்தக் கனலைக் குண்டலினி, பிரம்மாகாரி என்பர்; அதன் உச்சி நிலையே சுத்தசக்தியாகும். அந்த சக்தியைத் தூயவாழ்வு, தியானம், மோனம், ஜபம், நாடி சுத்தி, ஆத்ம விசாரம் முதலிய சாதனங்களால் எழுப்புவதே யோகத்திற் பெரிய வேலை; அக்கனல் எழுந்து மேலேறினால் ஆதார சக்கரங்கள் மலரும். அக்கனலைத் தீவிரமான தியானத்தாலும், தாந்திர சாதனங்களாலும் சிரத்தில் உள்ள ஸஹஸ்ராரத்திற்கு ஏற்றி, அங்கே கோயில் கொண்டுள்ள சுத்தான்மாவுடன் சேர்ப்பித்தால், நம்முள் உள்ள தெய்வத்தன்மைகளெல்லாம் மலர்ச்சி பெறும்; உச்சியில் முச்சுடர் ஒளிரும்; அது கற்பூரதீபம் போலச் சொலிக்கும். அதன் சுடரால். நம் உயிர் ஒரு சக்திக்கனலாகும்; உடலும் ஒளிபெறும்.

நாம் உணர்வதெல்லாம் தூலவுடலே; இதற்குள் அந்தக் கரணமான சூக்கும உடல் உள்ளது; மனம், புத்தி, சித்தம்,

அகங்காரம் நான்கும் சேர்ந்த அந்த உடலே நமது பிறவிக்கும் இன்ப துன்பங்களுக்கும் காரணமாகும். அதனால் நாம் நமது சொரூபத்தைக் காண முடியாது. தூல தேகத்தையும் சூக்கும தேகத்தையும் வென்று, காரணசரீரத்தை அடைய வேண்டும்; காரண சரீரம் ஸஹஸ்ராரத்தில் உள்ளது; அதுவே, அதிசூக்கும ஆகாசமாகிய பிரம்ம சரீரம். அதுவே விண்ணரசு.

மரம் வேருக்கடியேயுள்ள பூசாரத்தைத் தண்ணீரிற் கரைந்து, மேலேற்றிப் பூவுங் கனியும் குலுங்கி நிற்பது போல, நமது மூலாதாரத்தில் உறங்கும் சக்தியை மேலேற்றினால் அறிவு மலரும்; இன்பக்கனி பழுக்கும்.

ஆறுருவி, யேழேறி, யானந்தத் தேனுண்ணும், 2
சீறியெழும் ஆதாரத் தீ.

மூலாதாரத்தில் குமுறியெழுகின்ற குண்டலி சக்திக் கனல், ஆறு ஆதார கமலங்களையும் மலர்ப்பித்து, ஊடுருவி மேலே ஏழாவதாகிய ஸஹஸ்ராரத்தில் புருஷனுடன் கூடி இன்பத்தேனருந்தும்.

வாழ்க்கை ஒரு மின்சார யந்திரம் போன்றது. அதன் ஆகுமின்னல், ஏகுமின்னல் ஓட்டங்கள் புருஷ ப்ரகிருதி (ஆண்—பெண்) ஆகும். ஆண்—பெண் காதலெல்லாம் இந்த மின்சக்திகளின் கவர்ச்சியே. ஆண்மையிலுள்ள சிவம் பெண்மை யிலுள்ள சக்தியைக் கூட விரும்புகிறது. தவயோகத்தால் எழும் ஆன்மவுணர்வால் இக்கலப்பு ஏற்பட்டால், அமரானந்தமாகும்; சுத்த போகமுறும்; ஊர்த்துவரேதஸ் உண்டாகும். இடையே மனத்தின் ஆசாபாசவெறிகள் புகுந்து இக்கவர்ச்சியைக் காமத்தினவாக்கினால், வாழ்வு மிகத் துன்புறும்; தொத்தும் பிணியும் தொடரும்.

மானிடத்தில் அற்புதமான கடவுளாற்றல்களும் புலமைகளும் அடங்கிய ஆறு ஆதாரகமலங்களும், ஆயிர இதழ் வெண்டாமரையான ஸஹஸ்ராரமும் உள்ளன. இவை

நுண்ணிய நரம்புப் பின்னல்களாகும். இவை சாதாரண மனிதரிடம் குவிந்து, மூடுண்டு கிடக்கின்றன. எங்கெங்கு அற்புதப்புலமைகளும், வியன் செயல்களும் காணப் படுகின்றனவோ, அங்கெல்லாம் இம்மலர்களிற் பொதித்து கிடக்கும் அற்புத சக்திகள் சிறிது கட்டவிழ்ந்து திகழ்வதாம்.

இந்த ஆதார கமலங்கள் மேரு தண்டம் அல்லது முதுகெலும்பினூடே அகப்பட்டுள்ளன. முதுகெலும்புகள், படுத்த எட்டின் வடிவாக (∞) அடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் மூன்று வழிகள் உள்ளன : இடவழியே இடகலை, வல வழியே பிங்கலை, நடுவழியே சுஷும்ணா (சுழிமுனை) நாடிகள் ஓடுகின்றன; இவையே, 72,000 நாடிகளுக்கும் அரசு. இவற்றின் வேர் குறிகளில் உள்ளது.சந்திரகலை, பிங்கலை; ஆண்நாடி, ஸூர்யகலை; சுஷும்ணா, கனல், இவை சக்தி ஓட்டங்கள்.

சுஷும்ணா அல்லி நூல் போன்றது. இடையும் பிங்கலையும் மணிபூரகத்தில் கூடி, பிறகு கிளைத்து, மீண்டும் ஆக்ஞா சக்கரத்தில் (நெற்றியில்) சுஷும்ணாவுடன் சேருகின்றன. இதைக் குறிக்கவே பொட்டிடுவது. இந்த மூன்றின் சேர்க்கையே திரிவேணி சங்கமம். பிராணாயாமம், தியானம், ஆத்மவிசாரம், மந்திர ஜபம், ஆகார நியமனம் இயம நியமாதிகளால் இந்த நாடிகளிலுள்ள அற்புத சக்திகள் எழுந்து விளங்கும். இவற்றிலிணைந்த கமலங்களை மலர்ப்பிக்கும் சக்திக் கனலே குண்டலினியாகும். அது மூலாதாரத்தில் உறங்குகிறது; அதை எழுப்புவதே பாதி யோகம். அக்கனல், சக்கரங்களை ஊடுருவி ஸஹஸ்ராரத்தில் புருஷனுடன் கூடும். அப்போது அது மஹாகுண்டலினி எனப்படும். மஹா குண்டலினி சிவனுடன் கலந்து நிற்கும் மிகவுன்னதமான யோக ரகசியத்தையே, நம் பாரத நாட்டு யோகிகள் சிவலிங்கமாக உருச்செய்தனர்.

மேற்கண்ட ஒவ்வொரு சக்கரத்திற்கும் தியான பலன் உண்டு. மூலாதாரம் இன்பநலந் தரும்; சுவாதிஷ்டானம்

ஆதார விளக்கம்

பெயர்	இடம்	இதழ்	நிறம்	லோகம்	தத்துவம்	குணம்	தெய்வம்	சக்தி	யந்திரம்
மூலாதாரம் (Pelvic Plexus)	யோனி	4	ரக்தம்	பூ	மண்	கந்தம்	கணபதி	டாகினி	சதுரம்
சுவாதிஷ்டானம் (Hypogastric,,)	அடி வயிறு	6	சிந்தூ ரம்	புவர்	நீர்	சுவை	பிரம்மா	ராகினி	பிறை
மணிபூரகம் (Epigastric,,)	நாபி	10	நீலம்	ஸ்வர்	அக்னி	ரூபம்	விஷ்ணு	லாகினி	திரி கோணம்
அனாஹதம் (Cardiac,,)	இதயம்	12	அருண	மஹர்	வாயு	பரிசம்	ஈசான ருத்ரன்	காகினி	ஷட் கோணம்
விசுத்தி (Carotid,,)	கண்டம்	16	தாம்ரம்	ஜன	ஆகாசம்	சப்தம்	சதா சிவன்	சாகினி	வட்டம்
ஆக்ஞை (Medulla,,)	புருவ நடு	2	வெண்	தப	மனம்	நினைவு	அர்த்த நாரீசன்	ஹாகினி	லிங்கம்
ஸஹஸ்ராரம்	சென்னி	1000	வெண்	ஸத்ய	விஞ்ஞா னம்	அறிவு	பரபிரமம்	பராசக்தி	பூரண சந்திரன்

நுண்ணிய நரம்புப் பின்னல்களாகும். இவை சாதாரண மனிதரிடம் குவிந்து, மூடுண்டு கிடக்கின்றன. எங்கெங்கு அற்புதப்புலமைகளும், வியன் செயல்களும் காணப் படுகின்றனவோ, அங்கெல்லாம் இம்மலர்களிற் பொதித்து கிடக்கும் அற்புத சக்திகள் சிறிது கட்டவிழ்ந்து திகழ்வதாம்.

இந்த ஆதார கமலங்கள் மேரு தண்டம் அல்லது முதுகெலும்பினூடே அகப்பட்டுள்ளன. முதுகெலும்புகள், படுத்த எட்டின் வடிவாக (∞) அடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் மூன்று வழிகள் உள்ளன : இடவழியே இடகலை, வல வழியே பிங்கலை, நடுவழியே சுஷும்ணா (சுழிமுனை) நாடிகள் ஓடுகின்றன; இவையே, 72,000 நாடிகளுக்கும் அரசு. இவற்றின் வேர் குறிகளில் உள்ளது.சந்திரகலை, பிங்கலை; ஆண்நாடி, ஸூர்யகலை; சுஷும்ணா, கனல், இவை சக்தி ஓட்டங்கள்.

சுஷும்ணா அல்லி நூல் போன்றது. இடையும் பிங்கலையும் மணிபூரகத்தில் கூடி, பிறகு கிளைத்து, மீண்டும் ஆக்ஞா சக்கரத்தில் (நெற்றியில்) சுஷும்ணாவுடன் சேருகின்றன. இதைக் குறிக்கவே பொட்டிடுவது. இந்த மூன்றின் சேர்க்கையே திரிவேணி சங்கமம். பிராணாயாமம், தியானம், ஆத்மவிசாரம், மந்திர ஜபம், ஆகார நியமனம் இயம நியமாதிகளால் இந்த நாடிகளிலுள்ள அற்புத சக்திகள் எழுந்து விளங்கும். இவற்றிலிணைந்த கமலங்களை மலர்ப்பிக்கும் சக்திக் கனலே குண்டலினியாகும். அது மூலாதாரத்தில் உறங்குகிறது; அதை எழுப்புவதே பாதி யோகம். அக்கனல், சக்கரங்களை ஊடுருவி ஸஹஸ்ராரத்தில் புருஷனுடன் கூடும். அப்போது அது மஹாகுண்டலினி எனப்படும். மஹா குண்டலினி சிவனுடன் கலந்து நிற்கும் மிகவுன்னதமான யோக ரகசியத்தையே, நம் பாரத நாட்டு யோகிகள் சிவலிங்கமாக உருச்செய்தனர்.

மேற்கண்ட ஒவ்வொரு சக்கரத்திற்கும் தியான பலன் உண்டு. மூலாதாரம் இன்பநலந் தரும்; சுவாதிஷ்டானம்

ஆதார விளக்கம்

பெயர்	இடம்	இதழ்	நிறம்	லோகம்	தத்துவம்	குணம்	தெய்வம்	சக்தி	யந்திரம்
மூலாதாரம் (Pelvic Plexus)	யோனி	4	ரக்தம்	பூ	மண்	கந்தம்	கணபதி	டாகினி	சதுரம்
சுவாதிஷ்டானம் (Hypogastric,,)	அடி வயிறு	6	சிந்தூ ரம்	புவர்	நீர்	சுவை	பிரம்மா	ராகினி	பிறை
மணிபூரகம் (Epigastric,,)	நாபி	10	நீலம்	ஸ்வர்	அக்னி	ரூபம்	விஷ்ணு	லாகினி	திரி கோணம்
அனாஹதம் (Cardiac,,)	இதயம்	12	அருண	மஹர்	வாயு	பரிசம்	ஈசான ருத்ரன்	காகினி	ஷட் கோணம்
விசுத்தி (Carotid,,)	கண்டம்	16	தாம்ரம்	ஜன	ஆகாசம்	சப்தம்	சதா சிவன்	சாகினி	வட்டம்
ஆக்ஞை (Medulla,,)	புருவ நடு	2	வெண்	தப	மனம்	நினைவு	அர்த்த நாரீசன்	ஹாகினி	லிங்கம்
ஸஹஸ்ராரம்	சென்னி	1000	வெண்	ஸத்ய	விஞ்ஞா னம்	அறிவு	பரபிரமம்	பராசக்தி	பூரண சந்திரன்

அகங்கராதி குணங்களைப் போக்கி நல்லொழுக்கமருளும்; மணிபூரகம் வித்தை யளிக்கும்; அனாஹதம் யோக சித்தி தரும்; விசுத்தி அருட்புலமையும், சொல் வன்மையும், கலைத்திறனும், முக்கால அறிவும், அமைதியும் அளிக்கும். ஆக்ஞா மனத்தின் இருப்பிடம் (Sensorium) – இதில் தியானிப்பவன் முனிக் கரசனாகவும், முற்றறிஞனாகவும், எல்லாவுயிர்களுக்கும் இனியனாகவும், கல்லா அறிவும் ஓதாவுணர்வும் பெற்ற ஆத்மஞானியாகவும், சர்வ சித்தனாகவும் இருப்பான்.

ஆக்ஞைக்கு மேல் புத்தி; அதற்குமேல் நாதவெளி; அதன்மேல் மஹாநாதம், அல்லது பரநாதம்; அதற்கு மேல் பரகலை; அதற்குமேல் சமனி சக்தி; அதற்குமேல் உன்மனி சிவன்.

சமனி சக்தியிலேதான் பரமான்மா தானே பலவாய் விரிந்து விளங்குகின்றான். உன்மனி ஸஹஸ்ராரத்தின் கோசமாகும்; இதில் புறவுணர்வு அற்றுப்போகிறது. சத்தம் பிறந்தது சமனியில்; இதுவே முதல் விளக்கம்; சிருஷ்டி வாக்கு (Word Logos) இதினின்றே முளைத்தது; இதினின்றே, "நான் இது" (இதமஹம்) உதித்தது; இது சாதாக்கிய தத்துவம். அதனின்றே பிந்து தத்துவம் (உள்ளடங்கிய உணர்வுக்கனல்) உதித்தது. அதன்பின் மாயா சக்தி; இதுவே உலகை ஆக்கி அளித்து, ஒன்றைப் பலவாகத் தோற்றுவிப்பது.

இதில் சுத்த வித்யா தத்துவம் தொடங்குகிறது. இதில் காலம், நியதி, ராகம், வித்தை, கலை என்னும் ஐந்து கஞ்சுகைகள் உள்ளன. இதனின்றே அசுத்த வித்யா தத்துவமாகிய புருஷப்பிரகிருதி, ஆண் பெண், பிறந்தது; உலகாக விரிந்தது.

ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் இயற்கையுடல் மனைவி போன்றது. பூதங்கள், ஞான கர்மேந்திரியங்கள், தன்மாத்திரைகள் அந்தக்கரணங்கள் சேர்ந்து இயற்கைத் தத்துவம் இருபத்து நான்கு ஆகும்.

இவற்றிற்குமேல் க்ஷேத்ரக்ஞனான ஜீவன் உள்ளான். அவனது உன்னத தெய்விக நிலை ஸஹஸ்ராரத்தில் உள்ளது. இதயத்திலிருந்து உச்சியில் பிரஹ்மரந்திரம் மட்டும் ஓடும் அமுதநாடியிலேயே மனிதனின் தெய்வத்தன்மைகள் விளங்குகின்றன. கைலாசம், வைகுண்டம், பரலோகம் எல்லாம் ஸஹஸ்ராரமே; அதுவே முச்சுடர் நிலயம்—ஸோமஸூர்யாக்னி மண்டலம். இதுதான் சிவனுடைய முக்கண் என்பது. இது பொன்மயம் (ஹிரண்மயம்), பொற்சபை, சிற்சபை, கேவலானந்த ரூபம் எனப்படும். ஆக்ஞா சக்கரத்திற்குமேல் சுழிமுனையின் உச்சியில் பராகாச வெளியுள்ளது; அதன்மேல் 16 மடலுள்ள ஸோமசக்கரம் (நிலாமணி மண்டபம்) உள்ளது. இதுதான் மதி மண்டலம்; இதில் அமுதநிலா பொழியும்; அதற்குமேல் தலைகீழாக ஆயிரம் இதழ் வெண்டாமரையுள்ளது. கீழாதரா கமலங்களின் மடல்கள் மொத்தம் 50. இவை இருபது மடங்காகி, உச்சித் தாமரையில் 1000 இதழ்களாக விரிகின்றன. இதுதான் பரமண்டலம், காரண சரீரம், கடவுள்வான், சுத்தானந்த நிலயமாகும். சுஷும்ணா, ஸங்கினி, சித்ரினி, வஜ்ரினி என்ற நான்கு நரம்புகள் இதில் அற்புதங்கள் புரிகின்றன. இதில்தான் யோகி அமுதுண்கிறான். குண்டலிசக்தி ஆறு ஆதார கமலங்களையும் மலர்த்தி, ஹம்ஸ மந்திரத்துடன், இங்கே ஜீவ சிவனை அணையும்போது, மானிடத்திலுள்ள சிவசக்தி தத்துவம் (ஆண்-பெண் தன்மை) இங்கு கூடும் போது பரமானந்தப் பரவசம் உண்டாகிறது. இதுதான் உண்மையான உட்புணர்ச்சி, பேரின்பப் புணர்ச்சி அல்லது உணர்வால் அர்ச்சித்தல் ஆகும். இதுதான் சச்சிதானந்த அமுதவிண்! ஆத்ம-வித்யா, நாத-பிந்து, உன்மனி-சமனி; இவற்றைக் கடந்து பரதத்துவத்தை அடைந்தோர்க்கே இந்த அமுதின்பம் தெரியும், யான் பெற்ற இன்பம் அனைவரும் பெறுக!

மனிதா, உண்டுறங்கி ஊடிக்கூடிச்செல்லும் தூல வாழ்விற்குமேல், எத்தனை தெய்வப் படிகள் உள்ளன!

புலன்களை ஊடுருவி உன்னுள் உள்ள உன் தெய்விக அற்புதங்களைக் காண்பதென்று? எழுந்திரு. அமுதஞ் செழிந்திரு! என்றும் இளமையா யிரு.

வெண்டா மரையில் விளைதேன் அறிவருளால்
உண்டார்க்கும் உண்டோ பசி? 3

ஆயிரம் இதழ் வெண்டாமரையான ஸஹஸ்ராரத்தில், மதிமண்டலத்தில், சிவசக்தி ஐக்கியத்தால் ஊறிப் பொசியும் பொன்னொளி யமுதை ஆத்மஞானத்தாலும், இறைவனருளாலும் உண்ணும் பேறு பெற்றவர்களுக்கு, கீழான மன வீரியத்தினவுகளால் உண்டாகும் ஆசாபாசப் பசிகள் உண்டாமோ?

ஊற்றைப்போற் பொங்கி யுலகைச் செழிப்பிக்கும்;
ஆற்றைப்போற் பாயு மருள். 4

ஸஹஸ்ராரமே அருட்சுடர் நிலையமாகும். அங்கே அருட் சக்தி சுழித்துச் சுழித்து இன்பவெள்ளமாக ஊறிப் பொசியும்; உலகைச் செழிப்பிக்கும் ஆறு பாய்வதுபோல, இவ்வருளின்பம் மேலிருந்து கீழே இறங்கி, நாடி நரம்புகளையெல்லாம் அமுத வாய்க்கால்களாக்கி, உள், உயிர், மனம், உடல்செழிக்கப் பாயும்.

பழத்தில் சுவைபோல், இந்தப் பரமண்டலத்தேன் உடலெல்லாம் இனிக்கும். குண்டலிக்கனல் விழித்து மேலேறி, ஸஹஸ்ராரத்தில் சிவக்கலப்பெய்தியதும், இந்த அமுத நிலை எய்தும். அப்போதுதான், எல்லாம் இறைவனருள் விளக்கமாகக் காணும். அந்நிலையில் மனப்பேய் ஒழியும்; அதைப் பிடித்த ஆசையாணவத் தினவுகளும் ஒழியும்.

கூற்றஞ்சி யோடுங் குலகுண் டலியுச்சிக்
கேற்றுக முக்கண் ணிடம். 5

ஆதார கமலத்திலுள்ள குண்டலியை அஷ்டாங்க இராஜயோக சாதனங்களாலும், ஞான விசாரத்தாலும்,

ஷட்சக்ர பேதத்தாலும், மனங்குவித்தலாலும், மந்திரத்தாலும், அச்சம் அகந்தை ஆங்காராதிகளை யடக்கிய தூய வாழ்வாலும், குருவின் அருளாலும், கடவுளன்பாலும் மலர்ப்பித்து, மதி, ஒளி, அனல் ஆகிய முக்கண்ணுடன் ஸஹஸ்ராரத்தில் விளங்கும் சிவனிடம் ஏற்றிச் சேர்த்திடுக! பிறகு கூற்றும் நடுங்கும்; சாவையும் வெல்லலாம்.

இத்தகைய ஸஹஸ்ராரசித்தியால் எல்லா வுலகங்களுக்கும் முதல்வனான பரமனைக் காணலாம்; தேவர், மக்கள், விலங்குகள், புட்கள், புழுக்கள், செடிகள் ஆகிய வாழுயிரனைத்தின் உடல்களும் கடவுள் குடிகொண்டு விளங்கும் கோயில்களே என்றுணரலாம்.

மேல் விளக்கப் பெற்ற ஆதாரங்களையே சப்த லோகங்களாக வேதம் வர்ணிக்கும்.

உலகங்கள் ஏழு :- (1) மண்ணுலகு, சடவுலகு (பூலோகம்), (2) உயிர் உல்லது வீரிய வுலகு (புவர்லோகம்) (3) மனவுலகு (ஸ்வர்க்கலோகம்)—இவை கீழியல் உலகங்கள்; (4) விஞ்ஞானம், அறிவுலகு (மஹர்லோகம்)—நடுவுலகம்; (5) இன்பம், ஆனந்தம் (ஜனலோகம்), (6) அருள் சித்துலகம் (தபோலோகம்), (7) உண்மை, ஸத்துலகம் (ஸத்யலோகம்) இறுதி மூன்றும் மேலுலகங்கள்.

அருளுணர்வால் இவை நம்முள்ளே புலனாகும். அனைத்திலும் இறைவன் அருளறிவாகப் பரவியுள்ளான். அந்த அறிவு கல்லில் உறங்குகிறது; புல்லில் தளிர்கிறது; விலங்கில் உயிர்க்கிறது; மானிடத்தில் மனங்கொண்டு நினைக்கிறது. மனத்திற்கு மேலுள்ள விஞ்ஞானமே நம்முள் விளங்கும் சச்சிதானந்த விண்ணரசின் பொற்கதவு; அப்பொற்கதவு திறந்தால், அமரவாழ் வெய்தலாம்; அந்நிலையிலே உலகம் இறைவனாலயமாகக் காணும்.

9. சாகாக்கலை

என்று மிருப்பதனி லென்று மிருப்பதுவே
என்று மிருக்கும் இருப்பு. 1

என்றுமுள்ள பொருள், இயற்கையுடல் நலியினும் நலியாப் பொருள் எது? அதுவே, நித்தியமான சுத்தான்மா. நித்திய சுத்த சுதந்தர சக்தியான இந்தத் தெய்வப் பொருளை இதயத்தில் உணர்ந்து அதில் எப்போதும் நிலைத்து, அன்னியம் எண்ணாதிருப்பதே நித்தியமாக வாழும் வகையாகும்.

பிறப்பிறப் பில்லாப் பெருவாழ்வு வேண்டின்,
மறப்பறவுள் ளூன்று மனம். 2

மனத்தை யடக்கி, உள்ளே யொளிரும் பூரண சிற்சுகமாகிய சுத்தான்மாவில் அசையாது ஊன்றச் செய்! நீ சுத்தான்மா; "உடல் உனது சட்டையே' என்பதை ஒருகாலும் மறவாதே! அவ்வாறாயின், பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாத நித்யானந்தப்பேறு உனக்கெய்தும். பயிர் முளைத்தாலும் அறுவடையானாலும் நிலம் இருந்தவா றிருப்பது போலவே, இயற்கையுடல் வந்தாலும் வராவிட்டாலும், சுத்தான்மா இருந்தபடி இருந்தவிடம் தானே தானாக உள்ளது. நித்தியப் பொருளில் நிலைத்தலே நித்திய வாழ்வாம்.

தேகாதிக் கெட்டாத சிற்சுக மெய்வாழ்வே
சாகாத சக்திக் கலை. 3

பூதபௌதிக உடலுக்கும் அந்தகரணத்திற்கும் எட்டாத சிற்சுகம், அறிவின்பம் அளிக்கும் உண்மையான சுத்த முக்த சமத்துவ வாழ்வே, சாகாது அமர வாழ்வெய்தும் சக்தியைத் தரும் கலையாகும். அழியுடலின் கட்டில்லாமல், நித்தியமான பிரணவ தேகமான அருளுடலில் வாழ்வதே சாகாக் கலையாகும்.

கலாந்தம், நாதாந்தம், போதாந்தம், சித்தாந்தம்,

வேதாந்தம் எல்லாம், நாம் காணும் இயற்கை யுடலுக்குள் இறவாமல், மாறாமல் இருக்கும் நித்தியப் பொருளையே நாடும். அதை யறி. அதுவே நீ யென்றிரு! அதுவாயிரு. அதுவே சாவையும் வெல்லும் சக்தியை யளிக்கும்.

கூற்றையுதைத் தாடுங் கொழுந்தடியைப் பற்றினால்
மாற்றேறும் பொன்னுடல மாம். 4

இதயத்திலும் உச்சியிலும் இரண்டு திருவடிகள் மாறி மாறி மிதித்து ஆடுவதுபோல யோகிகளுக்கு உணர்வாகும்; அதுவே அருட்பொழிவு; அதுவே கூற்றை யுதைக்கும் திருவடி. அதன் இன்பத்தில் சாவச்சம் ஒழியும்; "நான் அமரன்" எனும் உணர்வெய்தும். இவ்வுணர்வு முதிர முதிர, உடல் பழுத்துப் பொன்னாகும்; நரம்புகளில் அமுதம் பொழியும்; உள்ளே ஒரு காந்தக்கனல் பரவும்; கண்களில் ஞானக் கனல் பறக்கும்.

மனத்திற்குமேல் ஓர் ஒளிப்பிழம்பு, கடவுட்கனல் நம்முள் கொழுந்து விட்டெரிவதாகத் தியானிக்க வேண்டும். அந்தத் தியானம் முதிர முதிர, உள்ளொளி ஓங்கும்; அதை வளர்ப்பதே எரியோம்புவதாகும். ஆதாரக் கனலை எழுப்பி, இதயக் குண்டத்தை மூட்டி, அக்கனல் உச்சிக்கு ஏற உணர்வென்னும் நெய் வார்த்து, ஆசையாணவங்களைப் பலியிடுவதே உண்மையான வேள்வியாகும். இக்கனலால் கூற்றச்சம் ஒழியும்; நரைதிரை மூப்பின்றி உள்ள மட்டும் முருகனா யிருக்கலாம்.

எப்போது மெண்ணி யிருப்பார்க் கியலுண்மை
தப்பாது வீசுந் தணல். 5

எப்போதும் சுத்தான்மத் தியானத்தில் ஊன்றி யிருக்கும் யோகிகளுக்கு இயற்கை யுண்மை, தவறாது தணல் போல வீசி, "இதோ நான் இருக்கிறனே்" என்னும்.

"நான் சுத்தான்மா; இவ்வுடற் சட்டை போனாலும் நான் இறப்பதில்லை; பிறப்பதுமில்லை. நான் இருந்தேன்,

இருக்கிறேன், இருப்பேன், பந்ததொந்தங்கள் எனக்கில்லை. என் சட்டையே பழசாகிக் கிழிகிறது; நான் உள்ளவாறே யுள்ளேன்" என்றறிவதே இயலுண்மையை அறிவதாம். இவ்வுண்மையை எப்போதும் எண்ணி யிருப்பவருக்கு, மூலக் கனல்எழுந்து, ஆதார கமலங்களை மலர்த்தி, உடலெல்லாம் வெதுவெதுப்பாகப் பரவும்.

10. கூற்றிற்கஞ்சாமை

சாதல், பழையவினைச் சட்டையறப் புத்துடலை
யீத லுயிர்க்கென் றியம்பு, 1

ஒரு பழைய உடல் போனால், இன்னொரு புதிய உடல் வருகிறது. வினையிருக்குமட்டும் உடலிருக்கும். உத்தியோகம் இருக்குமட்டும், அதற்கேற்ற சட்டை யிருக்கும். அழுக்குச் சட்டையை வண்ணான் எடுத்துச் சென்று புதுக்கித் தருகிறான்; பழைய சட்டை போய்ப் புதுச்சட்டை வந்தால் சந்தோஷந் தானே?

மாரடிப்பு வேண்டா; மகிழ்மினே, யிவ்வுலகப்
போரொழிந்து சாவுவரும் போது. 2

எனது பழைய சட்டை கிழிந்து புதுச்சட்டை வந்தால், எதற்கு மாரடிப்பேன்? மாரடித்தால், மாண்டது வருமோ? மாண்டது மண்ணாம்; மாளாத ஆன்மா என்றும் உள்ளது; அது முற்றும் அமைதி; சுத்த சுதந்தரச் சுடர்; முற்றுமறிவு; முற்றும் இன்பம்; பற்றொன்றிலது; பலவாம் அருளால், அந்த ஒன்றைக் கலந்து நிற்பதே இன்பமாகும்.

இறந்தவருக்கு இங்கு இயற்றுவ தென்னே! "என் அருமைப் பாட்டனே, தந்தையே, தாயே, அண்ணலே, மகனே, மகளே, மனையே, நண்பனே, (எது யாரோ, அது) உன்றன் யாக்கையை உதறிச் சென்றனை; அன்பு மிகுந்தனை; அறிவு பெருகினை; இன்பந்தந்தனை. எவர்க்கு மினியோய்,

உனது நற்குணம் எனதுயிர்க்காகுக! உள்ளமட்டும் கள்ளமின்றி, உன்னைப்போல நன்மை செய்து, உலகினில் வாழ்ந்து உறுவினை தீர்ந்ததும், ஆண்டவன் என்னை ஆண்டு கொள்ளுக! புவி நாடகத்தில் போவதும் வருவதும், பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும், இயற்கையின் சட்டமாம்; அது திருவருளாணை! இறைவனே, என்றன் இனியன்...க்கு அமைதியருளுக; அமைதியருளுக!" என்று சொல்லி இறந்தவன் தீமைகளை விலக்கி, அவன் நலங்களைப் பயில்வதே கருமமாகும். இறந்தவர் புதைகுழியின்மேல் அவர்கள் நினைப்பிற்காக ஏதாயினும் ஒரு பொதுநலக் கட்டிடம் எழுப்பலாம்; அல்லது, அவர் பேரால் ஓர் ஏழைக்கு வீடு கட்டித்தரலாம். இறந்தவர் எலும்புகளைக் கங்கையில் போட்டுத் தண்ணீரைக் கெடுப்பதினும், அவற்றை உரம்போட்டு, அவர் பெயரால் கனிமரம் ஒன்று வளர்ப்பது நலம். அவரவர்க்கு இயன்ற அறவினை யாற்றுக! அதுவே இறப்பவர்க்கும், செய்தவர்க்கும் இனிதாகும் வழி. வேறு சடங்குகள் வேண்டா!

எனதுடல் வீழ்ந்தால், நடுக்காட்டில், காக்கை கழுகுகள் நன்றாகப் பசியாறப் போட்டுவிடுக; அதன் எலும்புகளை உரமாக்கிப் மா, பலா, தென்னை, ஆல், அரசு நடுக; அதுவே நலம். சட்டை கழற்றச் சடங்குகளேனோ!

வாவென்னும்; வந்தால், மனைமக்க ளைப்பிரியேன்,
போவென்னுங் கூற்றைப் புவி. 3

"ஐயோ, இந்தக் கட்டை வீழாதா? எமனே, இப்படி இடர்பட்டுக் கொண்டு இருப்பதினும், என்னை ஒரே யடியாக வாரிக்கொண்டு போக வா, சாவே!" என்னும் உலகியல்பு; எமன் வந்தால், அதற்குள் வந்துவிட்டாயா? ஐயோ! நடுங்குகிறதே; என் மனைவி மக்களை எப்படிப் பிரிவேன்? சாவே, நீ போ!" என்று சொல்லும். மனிதான்மா என்றும் இருக்க விரும்புகிறது.

உண்மைக் குயிர்வாழும் உத்தமருக் கச்சமில்லை,
திண்மையிலார்க் கென்றுந் திகைப்பு. 4

தாம் கொண்ட ஒரு பொதுநலமான உண்மைக்கொள் கைக்கே உயிர்வைத்துப் பலருக்கும் உபகாரமாக வாழ்ந்து வருபவருக்குச் சாவின் அச்சமில்லை; அல்லது தமது உயிர் வாழ்வை யெல்லாம் உண்மைப் பொருளான இறைவனுடன் கலந்த யோகமாகக் கழித்த உத்தமருக்குச் சாவின் அச்சமில்லை. ஏனெனில் உண்மையுள்ளமட்டும் அவர் பெயரும் இருக்கும். உண்மையில் உறுதியற்ற கோழைகளுக்கும், தீயருக்கும், கொடுங்கோலருக்கும் என்றும் அச்சமும் மயக்கமுமேயாம்.

உள்ளமட்டும் உண்மைக்கே வாழ்க! உண்மை அமர வாழ்வளிக்கும்.

என்றுந்தான், எல்லாந்தான், எங்குந்தான் சுத்தான்மா;
பொன்றுவது முண்டோ? புகல்? 5

சாவது எது? இந்தப் பூதவுடலே யாகும். அதனுள்ளே குடியிருந்த ஆத்மராஜனுக்குச் சாவுண்டோ? இந்த வீடு போனால் அவனுக்கு இன்னோர் வீடு வரும். சுத்தான்மா என்றும் தானே தானாகத் தாக்கற்றுள்ளது; எல்லாம் தானாகவேயுள்ளது. எறும்பில் இருக்கும் சுத்தான்மாவே திமிங்கிலத்திலும் உள்ளது; மனிதனில் உள்ளதே மாட்டிலும் உள்ளது. அறிவு தான் வேறுபடும். எங்கெங்கும் அந்தச் சுத்தான்மாவே நிறைந்துள்ளது. பார்க்குமிடமெங்கிலும் நீக்கமற நிறைந்த அந்தப் பரிபூரணப்பொருளையே பற்றி வாழ்க! ஒரு படத்தின் கண்ணாடி உடைந்தால் இன்னொரு கண்ணாடி போடுகிறோம். படத்திற்கு அதனாற் கேடில்லையே? அதுபோலப் பொன்றும் உடலிற் பொன்றாதுள்ள ஆன்மாவிற்கு என்றும் அழிவில்லை. அதை யறிந்தால், எமபயம் இல்லை, இல்லை!

இவ்வாறு சுத்தநிலையும், ஸஹஸ்ரார சித்தியும், அமர வாழ்வும் அளிக்கும் சுத்தசம யோகத்தைக் குழந்தைப்பருவம் முதலே பயில வேண்டும். பிரமசரிய வாழ்வில் அறிவொளி யளிப்பதும், இல்லற வாழ்வில் இன்பமளிப்பதும், பொதுநல வாழ்விற்குச் சக்தியளிப்பதும், உலக ஒற்றுமைக்கு உள்ளான்ம ஒருமை யளிப்பதும், உள்ளும் புறமும் பேரின்ப நிறைவு தருவதுமான இந்தச் சமயோகத்தைச் சாதிமத நாடு நிற வயது வேறுபாடில்லாமல் தொடங்கிச் சாதனஞ் செய்க! சாதானஞ் செய்யச் செய்ய இதன் உண்மையும், நன்மையும், இதில் முன்னேறும் வழியும் உள்ளிருந்தே உதிக்கும். அந்தராத்மாவே அவரவர் குரு என்று கருதுக! பொறுமையும், விடாமுயற்சியும் இருந்தால், சமயோக சித்தி பெறலாம்.

12. சித்தியியல்

ஜீவன் முக்தியே சுத்த சமயோக சித்தியாகும்; ஜீவன் முக்தன்; உலகில் நடமாடும் ஞானாலயம் ஆவான். அவன், மனிதவுடல் போர்த்த தேவன். ஜீவன் முக்தன், முக்குண தொந்தங்கள் அலைவீசும் உலகில் உள்ளமைதியும், ஆத்மாராமமும், உள்ளின்பமும், எல்லையற்ற உயிர்க் கருணையும், தன்னறிவும், "எல்லாரும் ஆத்ம சமானரே" என்னும் சமநோக்குங் கொண்டுலாவுகின்றான். அவனுக்கு "எனது, நான்" என்னும் இறுமாப்பிராது, அச்சம், அவா, ஆணவம், சினம் இவை அவனிடம் அணுவும் இரா, ஆறுகள் பாயினும், ஆவியாய்ப் போயினும், நிறைகுறைவற்ற நெடுங்கடல் போல, உலகின் இரு விகாரங்களால் அவன் மாறாது எப்போதும் உபசாந்த நிலையிலிருப்பான்.

அவன் இல்லறத்தில் இருப்பினும் இழுக்கிலாத் துறவியே யாவான். "நான் துறவி, சாமி" என்ற அகங்காரத்துடன், அவன் மனித சமுதாயத்தினின்று ஒதுங்கி வாழமாட்டான்; "உலகில் எத்தனையோ ஜீவர்கள் வருந்துகிறார்கள்; நம்மால் ஆன பணியை அவர்களுக்குச் செய்து, துக்க நிவர்த்திக்கு வழி காட்டுவோம்" என்ற கருணையுடன் காலத்திற்கேற்றபடி, அவன் உலகப்பணியை ஆலயத் திருப்பணியெனச் செய்வான். "நான் செய்கிறேன்" என்ற எண்ணமே அவன் மனத்தில் இராது. கர்ம பலன்களை அவன் உயிர்த் தொகுதியாக விளங்கும் கடவுளுக்கே நிவேதிப்பான்.

அவன் பூரணனாகிப் பூரண சக்தியைப் பரப்புவான். அவன் ஒரு தெய்வ மின்சாரம் போலவே, தன்னைச் சூழ்ந்திருப்பவருக் கெல்லாம் ஆத்மசக்தியை இயல்பாக வழங்குவான். அவன் அறிவேயாகி அறிவொளி பரப்புவான்; அன்பேயாகி அன்பைப் பரப்புவான்.

அவன் எண்ணங்கள் திருவருட் கடலின் பொன்னலைகளேயாம். பண்டிதப் புலமையைக் காட்ட அவன் தடபுடலாகச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றான், "இன்ன ஜீவனுக்கு இன்ன குறை; அதை, இவ்வாறு தீர்க்கலாம்" என்று உள்ளத்திற் கருதி, அடக்கமாகச் சில கருணைமொழிகளால் அவரவர்க்கு ஆவன சொல்வான். அவன் சொற்கள் அருளருவி போல இயல் பாகப் போந்து மானிட சமுதாயப் பயிரைச் செழிப்பிக்கும்; அவை ஒவ்வொன்றும் இன்ப விதைகளாகும்.

அவனுடைய செயல்கள் அருள் வல்லபத்தால் நிகழ்வன; "என்னை நிமித்த காரணமாகக் கொண்டு, இறைவனே இவ்வாறு செய்கிறான்! " என்று அவன் உணர்வான். இறைவனிச்சையே அவன் மனமாகும்.

காணும் உலகிற்கு அவன் அடிமையல்லன். "அடிமைத் தனம்" என்ற வார்த்தையே அவன் அகராதியில் இராது. அவன் இறைவனின் இளவரசன்; அவன் உள்ளம் ஞானவூற்று; உயிர் அன்பு வெள்ளம்; உடல் அருட்பணிக் காந்தம்.

சதாசிவப் பிரமமும், ஜனகனும், சிவாஜியும், புத்தனும், ஏசுவும் சேர்ந்த ஒரு ஞான—பக்த—கர்ம—சித்தனே சுத்தசமயோகி! பழைய நன்மைகளையும் புதிய நன்மைகளையும் போற்றி, அவன் ஒரு புதிய தெய்வ மரபை உலகில் தோற்றுவிப்பான்; கடவுளின் அருளரசை நிலைநாட்டுவான்; எல்லா மாந்தரும் சாதி சமய வேறுபாடுகள் இல்லாமல் சுத்தான்ம சித்தி பெற்றுவாழ, உலக வாழ்வையே இறைவனை உட்கலந்த யோக வாழ்வாக்க அவன் முயலுவான். சாதிசமய சாத்திர கோத்திர நாடுநிற வேறுபாடுகளெல்லாம் அவன் சந்நிதி மாத்திரத்தில் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் மறைந்துபோம்.

அநாவசியமான கர்மங்களையும் சடங்குகளையும் பெருக்கிக் கொண்டு, மனித வாழ்வு முன்னேற்றத்திற் கிடமில்லாது வீணாவதை அவன் வெறுப்பான். ஒவ்வொருவனும் உள்ளத்தில் உள்ள அந்தராத்மாவைக்

கலந்து, தியானமே நித்ய கர்மானுட்டானமாகி, செய்யுந் தொழிலெல்லாம் கடவுள் வழி பாடாகி வாழவே, அவன் மனித சமுதாயத்திற்கு வழி காட்டுவான். மனசாட்சியின் கட்டளையே அவன் பின்பற்றச் சொல்லும் சட்டமாகும்.

பெண்களை அவன் மகாசக்தியின் அருள் வடிவாகவே காண்பான். "ஆணும் பெண்ணும் அத்யாத்ம உறவுகொண்டு இரண்டுடலிற் கலந்த ஒரே சுத்தான்மா" என்ற உணர்வுடன் சரிநிகர் சமானமாக வாழச் செய்வான்; ஒருவரையொருவர் மோகாந்தகாரத்தில் ஆழ்த்தாது, ஒருவரையொருவர் உயர்த்திப் பூரணமாக்கி யோக யுக்தராக வாழச் செய்வான்.

அவன் காணும் உலகில் யாருக்கும் தனிச்சொத்திராது; எல்லாம் திருவருளுடைமையா யிருக்கும்; அனைவர் பணியும் அதன் பயனும் திருவருளுக்கு நிவேதனமாகும்; எந்த மனிதனின் அசுர மாயமும் கொடுங்கோல் செலுத்தாது. உலகமெல்லாம் உலகோர் உடைமையாயிருக்கும்; எல்லாரும் இயல்பாகவே உள்ளிருந்து மனசாட்சியைப் பின்பற்றிப் பிறர்க்கு இடரில்லாது, எல்லையற்ற அன்பு கொண்டு நடப்பர். இத்தகைய சுத்த-சுதந்தர-சர்வ-சமரஸ வாழ்வில் மனித சமுதாயத்தைத் தெய்வ சங்கமாக நிலைக்கச் செய்வதே சுத்த சமயோக சித்தியின் விரிவான நோக்கமாகும்.

1. மெய்த்துறவு

மனத்தி லருண்மல்கி மானுலக முய்யுந்
தனைத்துறக்குந் தொண்டே தவம். 1

உலகம் உய்ய வேண்டும். அருளாட்சி இங்கு விளங்க வேண்டும். போர் போட்டி பொறாமைகளின்றி மாந்தர் ஒரு குலத் தோழராக வாழ வேண்டும். வறுமை, மடமை, அடிமைப் பிணிகள் நீங்கவேண்டும். அதற்கான அருட்பணியைத் தெய்வப் பணியாக இந்த உலகாலயத்தில் ஒவ்வொருவரும் புரிய வேண்டும்.

இவ்வுலகம், "இறைவனாலயம்" என மாண்புற்றது. இதை விலக்கி ஓடுவது உண்மைத் துறவன்று. மனத்தில் ஆருயிர்கள்பால் எல்லையற்ற அருளை வளர்த்து மெய்த்தொண்டு செய்ய வேண்டும்.

கனத்த நிதிகண்டுங் கட்டின்றி வாழு
மனத்துறவே வாய்மைத் துறவு. 2

உலகவாழ்வின் எல்லாத் துறைகளிலும் யோகிகள் புகுந்து மாந்தருக்கு நல்ல உதாரணம் காட்ட வேண்டும். ஏராளமான செல்வம் படைத்தும், அதில் பந்தமின்றி வாழும் மனத் துறவே உண்மையான துறவாகும்.

பத்தாறும் வென்று பழுதற்ற சுத்தான்ம
சித்தரைத் தேவரெனத் தேர். 3

(பத்து—பத்துத் தீமைகள்; ஆறு–ஐந்து புலன்கள்+ மனம்). சுத்தான்ம சித்தர் மானிடம் போர்த்த தேவராவர், அவர் பழுதற்ற அறவடிவானோர். பழுதறுவ தெப்படி? மனிதனைப் பழுதுறுத்துவன பத்துத் தீமைகள். அவையாவன, காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மச்சரம், ஈர்ஷை, இடம்பம், தர்ப்பம், அசூயை. நெறிதப்பித் திரியும் ஐம்புலன்களாலும், சங்கற்ப விகற்பங்களில் அகங்கரித்துத் திரியும் மனத்தாலும் இப் பழுதுகள் விளைகின்றன. சுத்தான்ம சித்தர் ஐம்பொறிகளை அடக்கி, மனத்தின் ஆசையாணவ மாயங்களை அறவேயழித்துப் பரிசுத்தமான உள்ளந் தாங்கிய தர்மாத்மாக்கள் ஆவர். அவர்களே, வையத்தில் வானவர்; அவர் சேர்க்கையால் பிறமாந்தரும் தூய்மை யுறுவர்.

அடிமைத் தளையுதறி யஞ்சாத வீரம்
மடமையை மாற்றும் மருந்து. 4

மாந்தரின் தெய்வ சைதன்யம் விளங்காதிருப்பதற்கு முதற் காரணம் அடிமைத்தனமே யாகும். புலன்களுக்கும் மனத்திற்கும் அடிமைப்பட்டு மாந்தர் ஆத்ம சுகத்தை

யிழக்கின்றனர்; மடமை, வறுமை, சோம்பல், சோர்வு, சாதி மதச் சண்டைகள் இவற்றால் தமது வீட்டையும் நாட்டையும் பிறருக்கு உரிமையாக்கிப் புறவாழ்விலும் அடிமை யாகின்றனர்.

உள்ளடிமை, புறத்தடிமை இரண்டையும் ஒழிக்க வேண்டும். ஆத்ம விடுதலை, தேச விடுதலை இரண்டும் அவசியமாகும். அடிமை நாட்டில் யோகசித்தி யெய்த முடியாது, நல்ல தர்மோபதேசம் செய்யும் துறவிக்கு 144 போட்டுப் "பேசாதே!" என்றால், வாயை மூட வேண்டியதுதான்; அல்லது சட்டத்தை மீறிச் சிறை காக்க வேண்டியதுதான். இந்த மாதிரி அத்யாத்ம சக்தி அரசியல் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருக்குமட்டும் எத்தவமும் பூரணமாகாது.

ஸ்வராஜ்யம், ஸாம்ராஜ்யம் இரண்டும் வேண்டும்; யோகசக்தியை வளர்த்துக் கொண்டு ஒரு காட்டு மூலையில் சமாதியில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. யோக சித்தி பெற்றவர் அந்த யோகபலத்தைக் கொண்டு மனித சமுதாயத்தை உயர்த்த வேண்டும்.

அழகெனக் காட்டி யடிமை தருவ
முழுவதும் போக்க முயல். 5

அழகுபோல மினுக்கி எத்தனையோ ஆசைப் பேய்கள் நம்மைச் சுற்றி வஞ்சவலை வீசுகின்றன. அவற்றின் வலையில் விழுந்தால், நாம் என்றும் அடிமைகளா யிருக்க வேண்டியது தான். அத்தகைய அழகுத் தூண்டிலைக் கவனமாகப் பார்த்து முற்றிலும் விலக்கி வாழவேண்டும் சுத்தான்ம யோகி. அவன் அழகை மலர் போலக் காண்பவன்; அழகிற்கு அடிமைப்பட்டவனல்லன். உண்மையழகு உள்ளத்திலிருந்து மலரும்; போலியழகு பூச்சினாலும் வேடத்தாலும் மயக்கும்; போலியழகின் வஞ்ச வலைகளில் தூய யோகிகள் ஒருக்காலும் சிக்கமாட்டார்கள்; அவர்கள் வாழ்வை அருளழகாற் பொலியச் செய்வார்கள்.

2. பற்றறுத்தல்

பற்றே துயராகும்; பற்றறலே பேரின்பம்;
கற்றறிந்தோர் கொண்ட கருத்து. 1

எல்லாச் சமய நெறிகளையும் கற்று நின்று அனுபவம் பெற்ற மெய்ப்புலவரின் கருத்து, "பந்தமே துக்கம்; பந்த நிவர்த்தியே பரமானந்தம்; ஆசையாணவப் பற்றுகளை நீக்க வேண்டும்" என்பதேயாகும்.

வெற்றெலும்பை நாய்கடிக்கும் விந்தையென மாயமனப்
பற்றுழன்று நோவார் பலர். 2

பசையில்லாது உலர்ந்து வெளுத்த வறட்டெலும்பை நாய் ஆவலாகக் கடிக்கும்; அதன் வாயெல்லாம் இரத்தம் வடியும். நாய் அதை, அந்த எலும்பிலுள்ள இரத்தமே என்று மயங்கி, மீண்டும் மீண்டும் கடிக்கும். யாராயினும் அருகில் வந்தால், "என் உணவைப் பிடுங்கவா வருகிறாய்? வப், வெள்ளொள் உள்!" என்று விரட்டும். இதுபோலவே உலகில் ஆளை வஞ்சித்து நோவுறுத்தும் மாயங்கள் பல வுள்ளன.

புலன்கள் நெறி பிசகி அவற்றின் வழியே அலையும் மாயமனம், அந்த வெறுமைகளில் ஏதோ இன்பம் இருக்கிறதென்று பற்றுகிறது. இந்த பற்றிற் சிக்கி யுழன்று நோவுறும் மாந்தர் உலகில் மிகப் பலர்.

கிளிபோல மனைவி யிருப்பாள்; ஒரு விலைமகள் மாயத்தில் விழுந்து உடலைக்கெடுத்துக் கொண்டு, பணத்தையும் இழந்து, மோக வலையிற் பட்டலைவர் சிலர்.

அழியாப் பொருளை யழியாது பற்றின்
அழியா வமரநிலை யாம். 3

உலகில் தாம் பற்றத்தக்க பொருள், என்றும் அழியாது நம்முள்ளத்திலும் உலகிலும் விளங்கும் பரமாத்மாவேயாகும். மனமழியாது, உறுதியழியாது வைராக்கியமாக அதையே

பற்றி நின்றால், உலகின் குணதொந்த விகாரங்களால் அழிவுறாத அமர நிலை உண்டாகும்.

பொருட்பற்றுக் கூட அருட்பற்றினா லுண்டாக வேண்டும். ஒருவன் இலாபமான தொழில்செய்து பொருள் குவித்தானானால், அதைப் பூட்டிவைத்துக் கருமிப் பூதம்போற் காவாமல், பல நல்ல தொழில்களை வளர்க்கலாம்; அதானல் பலருக்கு உழைப்பும் பிழைப்பும் உண்டாகும்.

கொண்டுவந்த தில்லை; கொண்டுபோ வதுமில்லை;
வண்டார் கனிமரம்போல் வாழ்! 4

பிறந்தபோது எப்பொருளையும் கொண்டு வருவதில்லை. இடையே எத்தனையோ செல்வச் சிறப்புகள் வருகின்றன. முடிவில் எதையும் கொண்டுபோக நமக்குச் சுதந்தரமோ, நினைப்போ, ஆற்றலோ இல்லை. உடல் மண்ணாகிறது. ஜீவன் அந்தக்கரணங்களில் அடைபட்ட சங்கற்ப விகற்பங்களுடன், பாப புண்ணியங்களுடன் பிரிந்து சென்று, வேறு உடலுட் புகுந்துறைகின்றது. கண்முன் உள்ள வாழ்வை நாம் பயன்படுத்தி, நலம் பெறவேண்டும். நமது வாழ்க்கை ஊர்நடுவே செழிக்கும் ஒரு கனிமரம் போலிருக்கவேண்டும்.

ஒரு மாமரம் அருந்துவது பூசாரமும், நீருந்தான்; அது நமக்கு அளிப்பதோ, இனிப்பான பொன்னிறக் கனிகளாகும். மாந்தரும் உலகன்னை தரும் உணவை உண்கிறார்கள். அதற்குப்பதிலாகத் தம் ஊழியத்தாலும், பொதுநலத்தாலும், உலகம் பலவகையிலும் இன்புற வாழவேண்டும். வாழ்வான மாமரத்தில் புண்ணியக் கனிகள் குலுங்க வேண்டும்.

இந்த மரத்தை நமனார் ஒரு நாள் வந்து வெட்டிவிடுவார். நிற்குமட்டும் நற்கனி கொடுத்து, அழைப்பு வரும்போது பேசாமற் போய்ச் சேரவேண்டும். ஒரு கனிமரத்தைச் சுற்றி எத்தனையோ வண்டுகள் ரீங்காரஞ் செய்கின்றன; எத்தனையோ புட்கள் கனியுண்டு

வாழ்கின்றன. அதுபோல, "நல்ல தருமவான், புண்ணியவான், அன்பிற் பெரியான்" என்று சுற்றியுள்ளவர் மகிழ்ந்து போற்ற நாம் வாழ வேண்டும்.

நாளாக நாளாக நாளான மாயம்போய்,
ஆளாத லீசற்கென் றாம். 5

வாணாட்கள் செல்லச் செல்ல, அறிவும் அனுபவமும் முதிர முதிர, "பழைய மாயங்கள் கழிந்து, உள்ளத்தும் உலகத்தும் விளங்கும் தனி முதல்வனாகிய அருளிறைவனுக்கே நாம் இனி ஆளாதல் வேண்டும்" என்ற வைராக்கியம் உண்டாகும்.

தனுகரண புவன போகங்களை, எதற்காக இறைவனருள் ஆன்மாக்களுக்குத் தந்தது? அவற்றைக் கொண்டு உலகியல்பும் உண்மையியல்பும் அறிந்து, அனுபவித்து அனுபவித்து, மனமாசகன்று திருவருளைக் கூடுவதற்கே.

3. மன மாயம்

சிரிப்பும் அழுகையுஞ் சேர்ந்தமன மாயம்
அரிப்பும் எரிப்பும்போ லாம். 1

யோகி மனமாயத்தை வெல்ல வேண்டும். அஃது இரு விகாரப்பேய்; அது நம்முள் சிரித்து வஞ்சவலை வீசி உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும்; அதன் கையிற் பட்டால் வாழ்வு ஒரே அழுகையாய் முடியும்; அது பல துன்பங்களைச் செய்யும்.

மேகப்பற்றைச் சொறிந்தால் சுகமாகத்தான் இருக்கும்; பிறகு எரியும், பற்று படரும், உடம்பைக் கெடுக்கும். மேகப் பற்றைவிடக் கொடியது மோகப் பற்று.

ஆசை, பொறாமை, யகந்தையிவை, நெஞ்சத்திற்
பாசவலை வீசும் பகை. 2

ஈசனையே சிந்திக்க வேண்டிய நெஞ்சத்தைப் பாசவலை போட்டிழுக்கும் பகைவர் மூவர் : ஆசை, பொறாமை, அகங்காரம்; இம் மூவரே கவலையைப் பெருக்கி, வாழ்வைப் பாழாக்கும் மூன்று வலிய அரக்கர்; இவர்களை முற்றிலும் வென்று வீழ்த்த வேண்டும்.

தூசியிலா ஆடியிலே தோன்றுமுகம் போலான்மா
ஆசையிலா நெஞ்சகத்தே யாம். 3

(ஆடி—கண்ணாடி), நன்றாகத் தூசி துடைத்த கண்ணாடியில் தெளிவாக முகந் தோன்றுகிறது. அதுபோல, ஆசை துடைத்து அறிவு மேலிட்ட நெஞ்சத்தில், சுத்தான்மா தோன்றும்.

இன்பவலை வீசி யிழுக்கு மனமாயந்
துன்பவலை யாகுந் தொடர்ந்து. 4

பேச்சிலும், நகையிலும், நடிப்பிலும் இன்பம் போலக் காட்டி வலைபோட்டு மாந்தர் மனத்தை யிழுக்கும் மன மாயத்தில் அகப்பட்டுத் கொள்ளாதே! அதில் சிக்கினால் துன்பக் கவலையாக முடியும்.

"இது நமக்கு அருளைக் காட்டுமா, இருளைக் காட்டுமா? இதன் இன்பம் உண்மை யின்பமா, போலியின்பமா? இதனால் நமக்கு அமைதி வருமா? கவலை பெருகுமா?" என்று நன்கு ஆராய்ந்து தெளிந்த பிறகே, ஒன்றை நம்பி மேற்கொள்ள வேண்டும்.

ஆசையழுக் கில்லாமல் ஐம்பொறியை வென்றவனார்?
ஆசா னுலகிற் கவன். 5

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஞானேந்திரியங்களையும், கை, கால், வாக்கு, குதம், குறி ஆகிய கன்மேந்திரியுங்களையும் ஆசையாகிய அழுக்குப் படியாமல் அடக்கிவென்று பரிசுத்தமானவன் யார்? அவனே உலக குரு ஆவன்; அவனிடம் உலகம் ஞானங் கற்கலாம்.

சிதறிய புலன்கள் சித்தமலைக்கும்; அடங்கிய புலன்கள் ஆற்றலைப் பெருக்கும்.

4. தெய்வவொளி

தெய்வ வொளிதனையே தேடு; பிறவெல்லாம்
கைநழுவுங் காலத்திற் காண். 1

தெய்வச் சுடரையே உள்ளும் புறமும் தேடு; உனக்குச் செல்வம் வந்தாலும், அதைக் கொண்டு, நடமாடுங் கோயில்களான ஆன்மாக்களுக்கு உதவி செய்து, அந்த நன்மையால் தெய்வ வொளியைத் தேடு! மற்றவெல்லாங் காலத்தில் நம்மைக் கைவிட்டுப் போம்.

எத்தனையோ பொருட்களை "நம்முடைமை" யென்று சேர்த்துக் காக்கிறோம். அவை எப்படியோ நம்மை விட்டுப் போய்விடுகின்றன. நேற்றுக் கூடிக் குலாவிய நண்பர், இன்று சண்டை போட்டு வழக்குத் தொடர்கின்றதைக் காண்கிறோம். நேற்றுச் செல்வன் இன்று கையிளைத்தவ னாகிறான். உலக வாழ்வைத் தெய்வவொளி தேடும் யோகமாக்குக!

ஆர்வக் கனலுடனே யாண்டவனை வேண்டினருட்
பேரமுத வான்பொழியும் பேறு. 2

இறைவனருளொளி, எல்லையற்ற பெரிய அமுதவானம் போன்றது! குளிர்காற்று இங்கிருந்து அழைத்ததும், மேகம் மழை பொழிகிறதன்றோ? அதுபோலே, ஆர்வக்கனல் எழுந்து ஆண்டவனை வேண்டி முறையிட்டால், அவனது பெரிய அருளமுதமாரி பொழியுந் திரு (பேறு) உண்டாகும்.

இறைவனருள் எங்கும் உள்ளது. அன்பின் தீவிரமே ஆர்வமாகும். ஆர்வமுடன் உபாசித்து அழைத்தால், அவ்வருள் நம்முள் இறங்கும். அவ்வாறு அருளொளி பெற்றவரே உலகின் தீர்க்கதரிசிகளாயினர். "அருளே பொழி பொழி! எனது மானிடத்தில் உள்ள தெய்வத்தைத் துலக்கு

அருட்பெருஞ் சோதியே, எனக்கு அமரவாழ்வளி! ஓம் சுத்த சக்தி" யென்று கூவுக! அருள்மழை பொழியும்; அமுதக்கனி விளையும்; வாழ்வும் பேரின்பப் பேறுபெறும்!

இருக்கிறே னீங்கென் றிதயத்தா னுன்னை
யழைக்கிறா னாங்கே யடை. 3

"இதோ! இங்கே உன்னுள் இருக்கிறேன்! உள்விழித்துப் பார்!" என்று இதயத்திலுள்ள சுத்த பரமாத்மா உன்னை எப்போதும் அழைக்கிறான். புறந்திரியும் மனத்தை உள்ளேயடக்கி, மனம் எங்குதிக்கிறதோ அந்த இடத்தைக் கண்டுபிடி! அதுவே இதயம்; அங்கேதான் சுத்தான்மா உள்ளது, "அதுவே நான்" என்றறிந்து இன்புற்றிரு!

"நானார்?" என்னும் ஞானவிசாரத்தினால், "இதுவே நான்" என்று இதயத்தில் உண்மை புலனாகும்.

மனத்தூ டுருவி மணிமன் றொளிகாண்!
இனிக்கும் பரம்போ லிகம். 4

தூல சூக்கும சரீரங்களைத் தாண்டிக் காரண சரீரத்திற்கு நாம் உயர வேண்டும்; அன்ன, பிராண, மனோமய கோசங்களைத் தாண்டி விஞ்ஞான கோசத்திற்கு உயர வேண்டும்; அங்கிருக்கும் பொற்கதவைத் தட்டித் திறந்தால் சச்சிதானந்த மெய்தலாம். சங்கற்ப விகற்பச் சுருளாகிய மனத்தை ஊடுருவி மேலே செல்ல வேண்டும்; மணிமன்றமாகிய ஸஹஸ்ராரத்தின் ஒளியைக் காணவேண்டும்; கண்டால் இவ்வுலகமும், பரலோகம் போல மோட்ச சுகத்தால் இனிக்கும். உள்ளபடி உள்ளே நிறைந்திருக்கலாம்.

துரியமலை மீதேறிச் சோதிநடங் காணின்,
அரிய செயலெல்லா மாம். 5

உலகில் விண்ணரசைக் கொணர்ந்து, அருளாட்சியை நிலைநாட்டலே அரிய செயல்; அதன்பாற் செய்யவேண்டும்

சாதனங்கள் அனந்தம்; அவற்றிற்கெல்லாம் சக்தி வேண்டும், அருட்சோதி வழிகாட்டவேண்டும்; சத்தியசோதி துணைசெய்ய வேண்டும், இவற்றை எங்கே பெறுவது? துரிய மலை மேலேறியே இவற்றைப் பெறலாம்.

"துரியம்" என்பது, "சுத்தான்மாவே, நான்" என்று உணர்ந்து, அதனுடன் கலந்து ஒன்றாகும் நிலையாகும். விழிப்பு, துயில், மறப்பு, துரியம், துரியாதீதம் என்று ஐந்து உணர்ச்சிப் படிகள் உள்ளன; சாக்கிரத்தில் புறவுலகே நமக்குப் புலன்கள் மூலம் புலனாகிறது. சொப்பனத்தில் சூக்கும தேகத்தின் கனவுகளைக் காண்கிறோம். சுழுத்தியிற் சூக்குமதேகக் கனவுகள் ஒழிந்து, உள்ளத்தில் மனம் ஆழ்ந்து விடுகிறது. அதற்குமேல், துரியாவத்தையிலே நமது சொரூபம் சித்திக்கிறது. துரியமலையின் மேலேறி உச்சிக்குச் சென்றால், துரியாதீதக் கோயிலைக் காணலாம். அதில், அருட்சோதி நடம்புரியும். அஃதாவது; ஸஹஸ்ராரத்தைச் சேர்ந்து, அதிலுள்ள சக்கரங்களையெல்லாம் கடந்து, பிரம்மரந்திரத்திற்குக் குண்டலி போய்ச் சேர்ந்தால், அங்கே சோதி தோன்றும்; அச்சோதி இரண்டு கால் கொண்டு நடம் புரிவது போலக் குதிக்கும்; அங்கு மிகவும் சூட்சுமமான நாடிகள் சிலவுள்ளன. அவற்றுடன் நாம் கலக்கும்போது, இன்பச் சோதியும் அருள் நடனமும் காணும். உச்சிமீதேறி மெல்லிய திருவடிகளுடன் யாரோ, "திம், திம்" என்று குதிப்பது போல எப்போதும் உணர்வர் ஸஹஸ்ரார சித்தி பெற்ற யோகிகள். அதுதான் அருட்சத்தி இறங்குவதற்கு அறிகுறியாம். அந்த நடனத்தால் ஒவ்வொரு நரம்பிலும் தெய்வசக்தி பாயும். அந்தச் சக்தி பெற்ற மகான்களே, உலகில் மனித சமுதாயத்தைத் தெய்வப்படிக்கு உயர்த்தும் அரிய செயல்களைச் செய்ய வல்லவர் ஆவர்.

5. ஆத்ம சாந்தம்

பொன்னும் பொருளும் புவியு மளித்திடுமோ,
தன்னுள்ளா மின்பந் தனை? 1

உலகில் நம் ஆசைகளைத் தீர்க்கும் காமகாஞ்சனப் பொருள்கள் இருந்தாலும் ஒரு பொருட்டல்ல; உலகாட்சியே நமக்கெய்தினாலும் ஒரு பொருட்டன்று; அவற்றில் இன்பமில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் தமது உள்ளமே இன்ப நிலையமாகும். பிறர் உண்டு பசியாறாதது போலவே, புறப் பொருள்கள் ஈயும் இன்பத்தால் உட்பசி ஆறாது; நாம் உண்டாலே நமது பசி ஆறும்; நமது சொரூபத்தைக் கண்டாலே மனப்பசி தீரும்.

உறவுந் துணையுமாம் உள்ளத்தான்; உண்மை
யறிவின்ப மாவா னவன். 2

உன் அன்புள்ள உறவினனும், உனக்குத் தயவுடன் துணை செய்பவனும் யார்? உன் உள்ளத்தில் உள்ள ஆத்ம பந்துவே அவனாவான். இறைவனே உண்மை; அவனே அறிவு; அவனே இன்பம்; அவனையன்றி மெய்யின்பத்தை யாங்கும் காணவியலாது.

இயல்பான வுன்னை யியல்பா யறிந்தே,
யியல்பாகி யின்புற் றிரு. 3

இயல்பான உன்னை, "சுத்தான்மா" என்று இயலறிவால் அறிந்து, உன்னிடத்தில், உள்ளத்தில் இயல்பாயிருந்து ஆத்மானந்தமுற்றிரு!

இயல்பு திரியாதிருத்தலே இன்பம்; இயல்பு திரிதலே என்றுந் துன்பம். உனது இயல்பு உண்மையறிவின்பமாம். நீ சுத்தான்மா ஆவாய்; புறத்தே சூழும் இடர்களெல்லாம் உன் மனவிகாரத்தால் வந்தன; மனங்கடந்து அறிவாயிரு. இயல்நிலை உனது பிறப்புரிமை; அதைக் கொள்ளை கொண்டு உன்னைக் கட்டுப்படுத்துவது ஆசை—யகந்தை—

மாயமனம் ஆகும்; அதை வென்று, ஆத்ம ராஜ்யத்தைப் பற்றி உள்ளாட்சி புரி. நீயே உனக்கு அரசன்; நீ ஆன்மா; அது பொது; அறிவு; இயல்பு; எதுவும் அதுவே! ஓம் தத்ஸத்.

அன்னிய மின்றி யறிந்தடங்கி, யெக்காலுந்
தன்னிலையிற் றானா யிரு. 4

"தான் வேறு, பிறர் வேறு" என்ற பேதபுத்தி யிருக்கு மட்டும், ஆத்ம சாந்தம் எய்தாது; இவ்வாறு வேறுபடுத்துவது மனத்தின் மடமையே யாகும். "என்னுள் எஃது உண்மையோ, அதுவே உலகுயிர்கள் அனைத்திலும் உள்ள உண்மை, நான் யாரோ, அவனே அனைவரும்" என்று ஞானவிசாரஞ் செய்து, பேத புத்தியை ஒழிக்க வேண்டும்.

தானான சுத்தான்மா இருக்கும் இடம் இதயம். அந்த இடத்தில் தானாக நிலைத்திருந்தலே ஆத்ம சுகமாகும். அதுவே ஸஹஜ ஸமாதி.

கண்ணைத் திறந்து, கருணையொளி காட்டியருள்
உண்மைப் பரம்பொருளே ஓம்! 5

உண்மையே தானான பரம்பொருளே, எனது ஊன் விழியால் நான் உன்னைப் பார்க்க முடியாது, உன்னையே, "உண்மையான நான்" என்றறிந்தாலொழிய, எனக்கு இன்பம் வராது; நீ கருணை பூத்தாலொழிய, உன்னைக் காண முடியாது. என் உள்ளத்திலுள்ள பரமாத்மனே, எனது ஞானக் கண்ணைத் திற; உனது தனிப்பெருங் கருணையில் விளையும் அருட்பெருஞ் சோதியை எனக்குக் காட்டி யருள்; உன்னை "ஓம்" என்று வழுத்துகிறேன். ஓம் சுத்தசக்தி ஓம்!

6. அறவோர்

பார்வாழ்க்கை முற்றும் பரமன் வழிபாடாம்
பூரணருக் கென்றே புகல். 1

சுத்தபரிபூரணரான அறவோருக்கு இந்த உலக வாழ்க்கை முற்றும் பரமாத்மாவை வழிபடுவதேயாகும் என்க;

அவர் ஒவ்வொரு செயலையும் அனைத்துந் தானான இறைவனுக்கே வேள்வியாகச் செய்வர். அவர் வாழ்க்கை முற்றும், இறைவனிச்சையை மனித சமுதாயத்தில் நிறைவேற்றும் கர்ம—ஞான—பக்தி யோகமாகும்.

அறிதற் கரிதை அறிந்திங் கறவோர்
அறிவொளி யாவா ரவர். 2

அறவோர், அறிவதற்கு மிக்க அருமையான சுத்தான்மாவைச் சாதனங்களால் அறிவர்; தாமே அந்த அறிவுப் பொருளாக நிற்பர்.

தாம் பெற்ற அறிவொளியைக் கொண்டு, இங்கே மடமையிருளை யொழிப்பர் அறவோர். யோக சித்தி பெற்ற அறவோர் ஆத்ம சாந்தத்தில் நிலைத்து, உலகில் அருட்பணி புரிவர்; உள்ளமைதியுடன் உலகில் உலாவுவர்; உலகைத் தாம் அஞ்சாமல், உலகம் தம்மைக் கண்டு அஞ்சாமல், நேர்மையும், பொறுப்புணர்வும், உண்மையுங் கொண்டு, அன்பைப் பெருக்கி, ஒற்றுமையை நிலைநாட்டி, மனித சமுதாயத்தின் இன்பமே கருதி, ஆத்மஞான விளக்குகள் போல ஊர்தொறும் சென்று பணி புரிவர் அறவோர்.

அருட்கோயில் சுற்றி யணியணியாய் மாந்தர்
திருத்தக்க வாழ்வமையச் செய். 3

இறைவன் அருட்கோயிலைச் சுற்றி அணி அணியாக எல்லாத் தேவைகளும் எல்லா நுட்பங்களும் நிறைவுற்று, மாந்தரின் அழகிய தெய்விக வாழ்வு இயல்பாக அமையும்படி யோகசித்தியாற் பணி செய்வாயாக!

ஒவ்வோர் ஊரும் ஒரு சமயோக சமாஜம் என்க! அதன் நடுவே வட்டமான ஒரு பெரிய அருட்கோயில் உண்டு. அதில் தியான மண்டபம் பெரிதாயிருக்கும். அது, கிழக்கும் மேற்கும் கதிர்க்கணங்கள் புகும்படி அமைந்திருக்கும். பத்து மண்டலத்துள் ஓங்காரக் கண்ணாடியிருக்கும். மேலிருந்து அருள் ஒளி அதில் வீசும். அதை தியானித்தலே ஓம் ஜோதி சாதனம்.

அங்கே காலை ஏழு மணிக்கும். மாலை ஏழு மணிக்கும் அன்பர் தியானம் செய்வர்; இரவில், அருளாளர் திருவாக்கினின்றெழுந்த பாடல்களைப் பாடுவார்; நடனமாடுவர். அவரவர் பக்குவத்திற் கேற்றபடி அங்கே யோக சாதனம் செய்யலாம்.

இந்த அழகிய அருட்கோயிலின் அருகே ஒரு கனித்தோட்டம் இருக்கும். அதிலேதான் சுத்தான்ம சித்தர்கணம் யோகக்குடில்கள் அமைத்துக் கொண்டிருக்கும். வாழை, மா, பலா, மாதுளை, கொய்யா, விளா, ஆப்பிள் முதலிய கனிமரங்கள் அதிற் செழிக்கும். புட்களும் மான்களும் அதில் சுதந்தரமாக விளையாடும். அதன் ஒவ்வோரங்குலமும் சுத்தசக்திக் காந்தம் வீசும். அத்தோட்டம் அறவோர் பாதுகாப்பில் இருக்கும். சுத்தான்ம சித்தர், சங்க நலத்திற்காகத் தவம் புரிவர்; கோயிலில் தியானம் நிகழ்த்துவர்; அருட்கவிகள் புனைவர்; மௌனமாகவே சுத்தான்மச் சுடர் பரவிக்கொண்டிருப்பர். ஆயிரம்பேர் கொண்ட ஒரு சங்கத்திற்கு ஐந்து சுத்த சித்தர் வேண்டும்.

தோட்டத்தின் இடப்புறம் அறநிலையங்கள் இருக்கும். அவை, அறவோர் காப்பில் இருக்கும். ஒவ்வொன்றிலும் சங்கத்திற்குப் பயனாகும் ஓர் அருட்பணி நடக்கும். அறவோர் நாளைக்கு ஆறுமணி நேரம் சங்கத்திற்காகப் பாடுபடுவர்; ஆறுமணி நேரம் சுத்த சாதனம் புரிவர்; ஆறு மணி நேரம் இளைப்பாறுவர்; இரண்டு மணி நேரம் உடலைப் போற்றுவர்; நான்கு மணி நேரம் அவரவருக்கு இயன்ற துறையில் அறிவை வளர்ப்பர்.

ஆயிரம் பேர் கொண்ட சுத்த சமயோக சமாஜத்தில் ஐம்பது அறவோர் ஐம்பது உள்ளமும், நூறு கைகளுமாயிருப்பர். அனைவரும் சிறந்த அறிவாளிகள், ஆத்மஞானிகள், தருமாத்மாக்கள் ஆவர். இவர்களே சமாஜத்திற்குக் கல்வியும், கலைகளும், யோக வித்தையும் பயிற்றுவர். இவர்கள், தங்கள் எளிய தேவைகளைத் தாமே

உடலுழைப்பால் அடைவர். இவர்கள் எதையும் தமக்கெனச் சேர்த்து வைப்பதில்லை. சுத்த தருமோபதேசம், சுத்த சங்கீர்த்தனம், யோகப் பயிற்சி, இல்லறத்தோர்க்கு வழிகாட்டல், பிணி தீர்த்தல். கல்விச் சாலைகளை மேற்பார்த்தல், ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவித்தல், அரிய நூல்கள் எழுதி வெளியிடல், சுத்தான்ம சித்தரின் அருட்கனிகளையும் அருள் வாக்குகளையும் பரப்பல், ஓவிய விளக்கினால் உடல் நலம், உயிர் நலம், சரித்திரம், பூகோளம், கைத்தொழில் இவற்றைப் பொதுஜனக் கூட்டத்தில் போதித்தல், இல்லறத்தார் உண்ண அழைத்தால் தருமோபதேசம் செய்தே பிறகு உண்ணல், சிறுவர்களுக்குத் தூயவாழ்வு பயிற்றல், பொதுநலத்திற்கேற்ற குளம் கிணறு அறநிலையங்களை அமைத்தல் முதலியன அறவோர் பணித்திறமாகும்.

அறவோரில் பெண்டிரும் இருப்பர். அவர்கள் பெண் கல்வியை மேற்பார்ப்பர்; பெண்களுக்குச் சிகிச்சை செய்வர்; கன்னியர் குருகுலத்தை நடத்துவர். அறவோர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆண் பெண் இருவரும் தூய பிரமசரியமே வகிப்பர். இருவருக்கும் அருட்கலப்புத்தான் உண்டு; பெண்கள் 45, ஆண்கள் 50 ஆண்டுகள் மட்டும் இல்லறம் வகித்தபின்பு, ஐந்தாண்டுகள் அற்காகத் தேர்ச்சிபெற்ற பிறகே அறவோர் திருக்கூட்டத்தில் இடம் பெறுவர். இல்லறத்திலிருக்கும் போது இவர் பெற்ற பிள்ளைகள் சங்கத்தின் சார்பில் வளர்வர்.

சங்கத்தில் வழக்குகளைத் தீர்ப்பவரும் அறவோரே, அதற்கென ஆங்கே கோயிலுக்கு எதிரே ஒரு "பஞ்சாயத்துச் சதுக்கம்" இருக்கும்.

அறச்சாலைகளுக்கு அருகே "பசுமடம்", ஏழைகளுக்குத் "தொழிலகம்", ஆசிரியரைப் பயிற்றும் "ஆசிரியச் சாலை", பிணி தீர்க்க "ஆரோக்கிய சாலை", கதியற்ற அநாதைக் குழந்தைகளை ஊட்டி வளர்த்துக் கல்வி

தொழில் பயிற்றும் ''குழந்தை இல்லம்'' வயதாலும் உடற்குறையாலும் உழைக்கமுடியாத எளியோர்க்கு "ஏழை விடுதி" (இங்கும் அவர்களுக்கு இயன்ற தொழில் தரப்படும்) அருள் நூல்களையும் யோக வித்தையையும் பயிற்றும் "சாதனச் சாலை", இசைக்கலை பயிற்றும் "இசை மன்றம்", நாடகம் பயிற்றும் ''நடன சபை'' சங்கத்திற்கு வரும் பெரியார்கள் தங்குவதற்குப் பெரியார் மன்றம், சங்கத் திருவிழாக்கள், இல்லறத்தார் திருமணம், திருநாள் இவை கொண்டாடும் திருமன்றம், கருநாட்கள் கொண்டாடும் கரு மன்றம், பிரமச்சாரிகளைப் பயிற்றக் குருகுலச் சாலை, கன்னியர் மாடம், இவற்றுடன் அச்சுக்கூடம், பத்திரிகைச் சாலை முதலியவையும் இருக்கும்.

கோயிலுக்குத் தெற்கேயும் வடக்கேயும் அறநிலையங்களில், அறவோருடன் பாடுபடும் பொதுநல ஊழியர் குடும்பத்துடன் வீடு கட்டி வசிப்பர். அதற்கப்புறம் இல்லற வீதி காணும். அதன்பின் இல்லறத்தார் வாழ்விற்கு வேண்டும் வைத்தியசாலை, கடை கண்ணிகள், பொதுக் களஞ்சியம், உடற்பயிற்சி மன்றம், தொழிற்சாலைகள், நெசவுச்சாலைகள், தச்சர், கன்னார், கருமார் முதலிய சமாஜத் தொழிலாளர் விடுதிகள் எல்லாம் அணியணியாக அமைந்திருக்கும். தொழிலாளரிடம் வேலை செய்தே மாணவர் தொழிற்கல்வி பயில்வர். சமாஜத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களனைத்தும் சமாஜத் தொழிலாளரே செய்வர். சதிபதிகள், இரண்டு பிள்ளைகள் பெற்றோர்—இவர்கள் வசிப்பதற்கேற்றபடியே ஒவ்வொரு வீடும் அமையும். வயது சென்றவர் சுத்தான்ம சாதனம் செய்து, அறவோர் காப்பில் முதியர் விடுதியில் வசிப்பர். குடும்பத்திற் கேற்றபடியே வீடு அமையும். எவருக்கும் தேவைக்கு மேலே அனுபவிக்கவோ, வீடெடுக்கவோ விதியில்லை. தொழிலியலிற் சொன்னபடி எல்லார் உழைப்பின் பயனும் பொதுக்களஞ்சியத்திற் சேரும்; அங்கிருந்து ஒவ்வொருவர் வீட்டிற்கும் தக்கபடி

யளக்கப்படும். அதற்கென ஊழியர் வண்டிகளில் சாமானேற்றி வருவர். சங்கத்தில் எவனும் ஏழையல்லன்; எவனும் முதலாளியல்லன். எவனும் எவனுக்கும் அடிமை யல்லன். எல்லாரும் உழைப்பாளிகள்; உழைப்பின் பயன் அனைவருக்கும் பொது. இல்லறத்தார் ஆறுமணி நேரம் சங்கத்திற்காக உழைப்பர்; ஐந்து மணி அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஆன்ம வளர்ச்சிக்கும் செலவிடுவர்; இரண்டு மணி உடற் பயிற்சிக்காக; மூன்று மணி வீட்டொழுங்கிற்காகச் செல விடுவர்.

இவற்றிற்கெல்லாம் அப்புறம் ஊர்க்காவல், ஊர் ஒழுங்கு பார்ப்போர், சிற்பிகள், வாத்தியக்காரர் முதலியோர் இருப்பர். அவர்களுக்குப்பின் அழுக்கெடுப்போர், சாக்கடைகளைச் சுத்தம் செய்வோர், உடைகளைச் சுத்தம் செய்வோர், தோல் பதனிடுவோர், பூந்தோட்டக்காரர், காய்கறித் தோட்டக்காரர், வயல்வேலை செய்வோர் முதலியோர் இருப்பர். எல்லாரும் எல்லாப் பொதுக் காரியங்களிலும் ஏற்றபடி பங்கு கொள்வர்.

அதற்கப்புறம் வயல்களும், வாய்க்கால்களும், தோட்டங்களும் இருக்கும். சங்கத்திற்கு ஆங்காங்கு நன்னீர் வாவிகளும், அதைச் சுற்றி ஒரு தோட்டமும் இருக்கும். இறைக்கும் தண்ணீர் தோட்டத்திற் பாயும்படி வாய்க்கால்கள் அமைந்திருக்கும். தண்ணீர் இறைத்துத் தொட்டிகளில் நிரப்பத் தனி ஊழியர் உண்டு. அவர்களுக்கு அதுவே பிழைப்பு. இல்லறத்தாருக்கு வேண்டியதை யெல்லாம் பொதுக்களஞ்சியம் முறைப்படி தரும். பௌர்ணமி தோறும் சமாஜம் முழுதும் கூடும்; திருவிழா நடக்கும்.

சம யோக சமாஜம் அன்பும் அருட்பணியுமாக வாழும் —உலகமே அதுவானால் வானரசு விளங்கும்.

அதிமனிதர் தீரர், அருட்சக்தி மைந்தர்
புதுயுக வீரர்வரப் போற்று. 4

மனித நிலையைத் தாண்டின அதிமனிதர் (Supermen), அத்யாத்ம தீரர் இறைவனருட் சக்தியால் மாறிப்பிறந்த புனிதப் புதல்வர் ஆகிய புதுயுக வீரர் உலகில் பொலிக!

இனிவரும் மனிதன் தெய்வசக்தி பெற்ற சுத்த சித்தனான அதிமனிதன்; உலகம் அவனுக்குத் தவச்சாலை; வாழ்வே யோகம்; அவன் உயிர்க்கும் கீதை; உலவும் அறநூல். அவன் சூரன்; ஆனால் அசுரனல்லன்; அவன் திடசரீரி; ஆத்ம பலமும் உள்ளவன். அவன், உள்ளே விண்ணரசைக் கண்டு உலகிலும் அதை நாட்டுவான்; ஆன்மாவில் அமைதியாக ஊன்றி உலகாடலை அருட்பணியாக மேற்கொள்வான். ஆத்ம பலத்தால் இயற்கையை வெல்வான். அவன் இறைவனுக்கே ஆட்பட்டவன்; அவன் மனசாட்சிக்குக் கட்டுப்பட்டு, எவ்விதப் புறச் சட்டங்களின் தேவையுமின்றிப் பொதுநலம் புரிவான். அவனது அந்தக்கரணத்தில் பரமாத்மா விளங்குவான்; அவனது வாக்கில் அருள் பொழியும்; அவன் நாடிகளில் சக்திக்கனல் பாயும்; அவன் உடல் உள்ளொளியை விளக்கும். அவனைச் சுற்றிச் சிற்கனல் பரவும்; அவன் சதாயோகி, எதையும்யோகமாகச் செய்பவன்; இறைவனுடன் இணைபிரியாது வாழ்பவன்; கடவுட் கலப்பு, ஆருயிரன்பு, அருட்பணி, முத்தூய்மை, தன் மயமாகவே உலகைக் காணும் சர்வ சமரஸம், உடலுழைப்பால் உண்ணல், அருட்புலமையால் அறிதல், மனச்சான்றைப் பணிதல், பூரண நிறைவிற்குத் தவயோகம் புரிதல்— இவையே அதிமனிதன் கோட்பாடுகளாம்.

அறக்கடவுள் வாழி; யறம்வாழி! வாழி
யறவோர் அருள்வெற்றி யாங்கு. 5

தரும தேவதை வாழ்க! அதுவே மாந்தரை நேரிய வழியில் நடத்தித் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தும். மாந்தரை அமரராக்கும் சமயோக தருமம் வாழ்க! தருமச் சுடர்களான அறவோர், திருவருட்சக்தியாற் செய்யும் பணிகள் வெற்றி பெற்றோங்குக!

7. போற்றி

போற்றுகிறே னுன்னைப் புவியே யிறைவடிவென்
றாற்றுகிறேன் அன்புப் பணி! 1

உலகே உன்னை இறைவன் திருவடிவு, விசுவாத்மா, உலகநாதன், உலக மகாசக்தி என்று துதிக்கிறேன்; உனக்கு என் மனதார அன்புப் பணி புரிகிறேன்!

நடமாடுங் கோயில்காள்! ஞாலத் துயிர்காள்!
கடவுட் குலமொன்றே காண்! 2

உள்ளத்தில் கடவுளைக்கொண்டு உலவும் கோயில்களா! உலகின் உயிர்களா! உலகம் முழுதும் கடவுட் குலம் ஒன்றே யுள்ளது. உணர்ந்து ஒன்றுகூடி நன்று வாழுமின்!

வான்பழுத்த வாழ்வே மகிழ்ந்து மகிழ்ந்தின்பத்
தேன்செழித்து வாழ்க தினம்! 3

கடவுட் கலப்பில் இயற்றும் யோகமாய் விளங்கி, வானின் பத்திற் பழுத்த உலக வாழ்வே, என்றும் நீ திருவருளின்பமான தேன் செழித்து வாழ்க!

இறைவ னருட்குடைக்கீழ் எல்லாரு மின்ப
நிறைவெய்தி வாழ்க நிலைத்து. 4

எல்லாம் வல்ல ஆண்டவனின் அருட்குடைக் கீழ் எல்லா மனிதரும், எல்லாப் பெண்டிரும், எல்லா உயிர்களும், எல்லா நாட்டினரும் இன்ப நிறைவுற்றுப் பூரணானந்த மெய்தி நீடுழி வாழ்க!

விண்குடை தாங்கியருள் வேந்தனுக்கே யாளாவோம்
பண்ணும் பணியும் படைத்து. 5

விரிந்த வானத்தையே குடையாகப் பிடித்து, எம்மை ஆண்டருளும் இறைவனுக்கே நாங்கள் ஆளாவோம்; அவனுக்கே நாங்கள் பாடும் பாட்டையும் (பண்), எங்கள்

பணியையும், அதன் பயனையும் நிவேதித்து (படைத்து) வழிபட்டு உய்வோம்!

8. அனைத்தும் வாழ்க!

இதயம்பூ; மந்திர மின்சொ லுனதன்பு;
துதியாக வேயருளாய் தொண்டு. 1

எனது உள்ளமே உன்னை வழிபடும் மலராகுக! உன் அருளிற் பூத்துப் பிறருக்கு யான் கூறும் இன்சொல்லே மந்திரமாகுக! உனது அருளாணைப்படி நான் ஆருயிர்களுக்குப் புரியும் அருட்பணியே தோத்திரமாகுக! என் மன மலர் என்றும் உனது திருவடியிலிருக்கட்டும்! என் உள்ளத் தாமரை உன் அரியணையாகட்டும்! இதுவே யான் உனக்குச் செய்யும் வழிபாடு! எல்லாவுயிர்களிடத்தும் நீ கோயில்கொண்டு உலாவுகிறாய். அருளிறைவனே, எல்லாரும் இன்புற்று ஒன்றுபட்டு, உனது அருட்குலமாக, உன் அறிவின்பத்தில் வாழும் உண்மையை என்னுட் பேசு! அதையே நான் உலகுயிர்களுக்கு அகந்தையின்றி வணக்கத்துடன் இனிது பேசுகிறேன். நீ பாட்டு, நான் குழல்; நான் நாக்கு, நீ வாக்கு; நான் ஆயுதம், நீ என் வீரத் தலைவன். உன் அருள் வல்லபத்தால் செய்யும் பணியே எனது தொழுகை. மனமடங்காது, வாயாற் சொல்லி உன் பெயரை எச்சிலாக்க மாட்டேன்! உனது சிற்சக்தி இன்பத்திற் படைத்த கோடானுகோடி ஜீவராசிகளுக்கும் இன்பம் செழிக்க எனது ஜீவநதி பாய்க! இதுவே உன்னைத் துதித்ததாகும். சுத்தனே இதுவே என் வழிபாடு; இதற்கு ஆற்றல் அருளுறுதி! எனது முறையீட்டை ஏற்றருள் புரிதி! ஓம் சுத்த சக்தி!

போரற்றுப் பாரிற் பொறுமை விளங்கியுயிர்
சீருற்று வாழ்க செறிந்து! 2

அருளிறைவனே, உலகில் சண்டை சச்சரவுகள் ஒழிக! அமைதி பொலிக! உயிர்க்குலங்கள், உனது அருட்பெருக்கத்

தால், "நீயே அனைத்தும், நீயே அனைத்துளும்" என்று அறிந்து சிறப்புற்று, ஒன்றுபட்டு வாழ்க, வாழ்க!

சுத்தனே! சாதிசமய சாத்திரகோத்திர ஆணவ அபிமான முக்குண தொந்த விகற்பப் போர்களெல்லாம் ஒழிக! உடனே ஒழிக! நீயே தந்தை; உன்னருளே தாய்; நீ படைத்த உயிர்கள் உன் செல்வப்புதல்வர்; உன்னருட்குல மைந்தர். இந்த உணர்வில் எல்லாரும் ஒன்றுபட்டு வாழ்க, வாழ்க; அமைதி நிலவுக! அசுர மாயங்கள் அழிக, அழிக! மனிதத் தன்மை தெய்வத் தன்மைக்கு உயர்ந்து திருவுற்றொளிர்க! உன்னருட்சுடர் பொலிக, பொலிக! ஓம் சுத்த சக்தி!

உன் பொற் றிருமுகத்தை யுள்ளும் புறமுங்கண்
டன்புற் றிருக்க வருள். 3

உள்ளும் புறமும் எங்கும் மங்கலமான அழகுச் சுடர் வீசும் உன் பொன்முகத்தைக் கண்டு அன்புற்றிருக்கத் திருவருள் புரிவாயாக!

எம்மதம், எந்நெறி, எத்தேயம், எம்மாந்தர் உள்ளத்தும் நீயே! எவ்வுயிர்ப்பும் உன்னுயிர்ப்பே! இயலான்மா, ஜீவான்மா, பாரான்மா, பரமான்மா எல்லாம் நீயே; உடலும், உயிரும், உயிர்ப்பும், கண்ணும், ஒளியும், காட்சியும் நீயே! விண்ணும் மண்ணும் உன் அருள் விளக்கமே! எங்கு நோக்கினும் என்னை நோக்கு! உலகில் பேத புத்தி யொழிக! நீயே அனைத்தும் என்னும் உண்மையறிவு ஒளிர்க! எம்முகத்தும் நின்முகம் விளங்குக! ஓம் சுத்த சக்தி!

இத்தல வட்டமெலா மென்மனைபோற் றொண்டுசெயச்
சக்திக் கனலெனக்குத் தா. 4

இவ்வுலக வட்டமெல்லாம் எனது சொந்தவீடென்றே கருதி, உலகோரெல்லாம் ஒன்றுபட்டு, உனது அருட்பெருமை யுணர்ந்து, உன் அருட்குலமாக வாழத் தொண்டு செய்யவேண்டும். அருளிறைவனே, உனது சக்திக் கனலை.

என்னுட்பொழி! நீ என்னை இயக்கு! உன் அருளாற்றலே சக்தி, நீயே என் உயிர்,

நீ என்னுள் வாழ்வதே வாழ்வு, உயிர்ப்பதே உயிர். நினைப்பதே நினைவு, மொழிவதே மொழி, செய்வதே செய்கை! ஓம் சுத்த சக்தி!

நல்லறிஞ ரோங்க, நலமோங்கிப் பூவெங்கும்
எல்லாரும் வாழ்க வினிது! 5

உலகில் பூரணஞானிகள் ஓங்குக! உயிர்களுக்கெல்லாம் எல்லா நலங்களும் ஓங்குக! எல்லாரும் ஓர் அருட்குலமாகி இன்புற்று வாழ்க! ஓம் சுத்த சக்தி!

அன்பு! அமைதி! அருளின்பம்!
இன்பமே சூழ்க!
எல்லாரும் வாழ்க!

உலகப் பொதுநெறி

அறிவே யான்மா
ஆண்டவ னொருவன்
இன்பவீ டுள்ளம்
ஈவிரக் கங்கொள்
உலகெலாம் கோயில்
ஊருக் குதவு
எண்ண முயர்த்து
ஏக்கந் தவிர்த்தெழு
ஐந்தை அடக்கியாள்
ஒழுக்கமே உயர்வு
ஓமே மந்திரம்
ஔடதம் அமைதி
அஃகுக அகந்தை
கற்பது கடமை
காதலே வாழ்க்கை
கிளைவிரிந் தோங்கு
கீர்த்தி பெறவாழ்
குலநலம் பேணு
கூற்றிற் கஞ்சேல்
கெடுநினை வறுக
கேண்மை வளர்க
கைக்கணி யுழைப்பாம்
கொலைபுலை பாவம்
கோள்பொய் கொடிது
கௌரவம் பெற நட
ஙப்போல் உதவு
சத்தியம் வெல்லும்
சாந்தம் மகிழும்
சித்த நிலைகாண்
சீவனிற் சிவங்காண்
சுத்தமே கடவுள்
சூரிய நிலையறி
சென்மப் பயன்பெறு
சேயே தேயம்
சைனியம் ஒருமை
சொல்லைப் போற்று
சோற்றைப் பகுத்துண்
சௌமிய னாயிரு
ஞாலம் காலத்தேர்
*ஞிமிறு போலுழை
ஞேயம் ஆன்மா
ஞையெனச் செய்யேல்
தன்மதிப் பகலேல்
தாய்மொழி மறவேல்
திருத்துக தன்னை
தீரன் என வாழ்
துணிந்து நலஞ்செய்
தூயரோ டிணங்கு
தெவிட்டா தறஞ்செய்
தேர்ந்து வினைசெய்
தைரியங் கைவிடேல்
தொண்டே தொழுகை
தோட்டப் பயிர் செய்
தௌவை சோம்பல்
நம்பி நலஞ்செய்
நாட்டது போற்று
நினைப்பே நடப்பு
நீப்பன நீக்கு
நுண்கலை இனிது
நூலறிந் தொழுகு
நெசவுத் தொழில் வளர்
நேரத்தைப் பொன்செய்

* வண்டு

நைச்சிய வுரைசொல்
நொந்தவர்க் குதவு
நோயுடன் உண்ணேல்
*நௌவிபோல் இயங்கு
பலவித முலகு
பார்வையுள் ளாக்கு
பிரிவினைக் கிணங்கேல்
பீடையை விலக்கு
புவிப்பயன் பொதுவாம்
பூவென மகிழ்வோம்
பெண்மை சக்தி
பேராசை தீது
பைம்புல னுலவு
பொதுநெறி போற்றிவாழ்
மனமே மனிதன்
மாசறு தவஞ்செய்
மிடிப்பிணி நீக்கு
மீத்துச் செலவிடு
முருகெழி லோங்கு
மூச்சைச் சமன்செய்
மெய்த்திற னோங்கு
மேதை யெனவாழ்
மையலை மாற்று

மொழிபல பழகு
மோசம் போகேல்
மௌனம் விரும்பு
யாக்கை மனையாம்
யோகவீ றோங்கு
இராப்பகல் எண்ணு
இருவினை பற்றேல்
உலகறிந் தொழுகு
வயிறு பசித்துண்
வானென வழங்கு
விடுதலைப்போர்செய்
வீரனாய் விளங்கு
வெல்வது முயற்சி
வேண்டுக முத்தி
வைத்திய னியற்கை
வௌவிய தொழியும்
வழங்கிட வளரும்
அளவுட னாற்று
அறந்தனை வணங்கு
உறுதியாய் முன்செல்
ஒற்றுமை யாக்கு

*மான்

அன்பே நிறைக!
அருளே பொலிக!
இன்பமே சூழ்க!
...ரும் வாழ்க!

நைச்சிய வுரைசொல்
நொந்தவர்க் குதவு
நோயுடன் உண்ணேல்
*நௌவிபோல் இயங்கு
பலவித முலகு
பார்வையுள் ளாக்கு
பிரிவினைக் கிணங்கேல்
பீடையை விலக்கு
புவிப்பயன் பொதுவாம்
பூவென மகிழ்வோம்
பெண்மை சக்தி
பேராசை தீது
பைம்புல னுலவு
பொதுநெறி போற்றிவாழ்
மனமே மனிதன்
மாசறு தவஞ்செய்
மிடிப்பிணி நீக்கு
மீத்துச் செலவிடு
முருகெழி லோங்கு
மூச்சைச் சமன்செய்
மெய்த்திற னோங்கு
மேதை யெனவாழ்
மையலை மாற்று

மொழிபல பழகு
மோசம் போகேல்
மௌனம் விரும்பு
யாக்கை மனையாம்
யோகவீ றோங்கு
இராப்பகல் எண்ணு
இருவினை பற்றேல்
உலகறிந் தொழுகு
வயிறு பசித்துண்
வானென வழங்கு
விடுதலைப்போர்செய்
வீரனாய் விளங்கு
வெல்வது முயற்சி
வேண்டுக முத்தி
வைத்திய னியற்கை
வெளவிய தொழியும்
வழங்கிட வளரும்
அளவுட னாற்று
அறந்தனை வணங்கு
உறுதியாய் முன்செல்
ஒற்றுமை யாக்கு

* மான்

அன்பே நிறைக!
அருளே பொலிக!
இன்பமே சூழ்க!
எல்லோரும் வாழ்க!

Books available with us for sale
by Kavi Yogi Maharshi Dr. Shuddhananda Bharati

1. Yoga for All Rs. 25/-

Introductory book explaining SamaYoga with Illustrated photos of Yoga Asans, Pranayam, Mudra etc.

2. Gospel of Perfect Life Rs. 40/-

Guiding book, illustrating the sadhana of Sama Yoga, the most suitable path for present-day man.

3. Experiences of a Pilgrim Soul Rs. 70/-

Autobiography of Kavi Yogi, with histories of many saints he met — An enlightening book on how an individual becomes universal and immortal.

Shuddhananda Library

M 34 J Mahalakshmi Colony
Chennai 600 041.